

ЗАКОН ЗА ПАЗАРИТЕ НА ФИНАНСОВИ ИНСТРУМЕНТИ

Ч А С Т П Ъ Р В А ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Г л а в а п ъ р в а ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет

Чл. 1. С този закон се уреждат:

1. лицензирането и дейността на инвестиционните посредници и регулираните пазари на финансови инструменти;
2. предоставянето на инвестиционни услуги или дейности от дружества от трети държави чрез установяване на клон;
3. лицензирането и дейността на доставчиците на услуги за докладване на данни;
4. изискванията към лицата, които управляват и контролират лицата по т. 1 и 3, както и към лицата, които притежават квалифицирано участие в лицата по т. 1;
5. държавният надзор за осигуряване спазването на този закон.

Цел

Чл. 2. Целта на този закон е:

1. осигуряване защита на инвеститорите във финансови инструменти, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за пазара на финансови инструменти;
2. създаване на условия за развитието на справедлив, открит и ефективен пазар на финансови инструменти;
3. поддържане на стабилността и на общественото доверие в пазара на финансови инструменти.

Регулиране и надзор

Чл. 3. (1) Регулирането и надзорът върху дейностите и лицата по чл. 1 се извършват от Комисията за финансов надзор („комисията”) и от заместник-председателят на комисията, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност" („заместник-председателят”).

(2) Комисията за финансов надзор упражнява правомощията на компетентен орган по чл. 6, пар. 4, чл. 7, пар. 1 – 3, чл. 8, пар. 1, 2 и 4, чл. 9, чл. 11, пар. 3 и 5, чл. 14, пар. 3, чл. 15, чл. 18, пар. 2, 3, 5 и 6, чл. 19, пар. 2, чл. 20, чл. 21, чл. 24, пар. 2, чл. 26, пар. 2 и 3, чл. 27, пар. 1, чл. 31, чл. 36, пар. 1, б. „ж”, чл. 41, пар. 1, б. „б”, чл. 49, пар. 1 и 3, чл. 52, пар. 1, б. „к”, чл. 56, б. „б”, чл. 66, б. „б”, чл. 73, чл. 76, чл. 77, чл. 79, чл. 80, чл. 83, пар. 1, ал. 2, чл. 84, пар. 5, чл. 89, пар. 3, чл. 93, пар. 6, чл. 94, пар. 3, чл. 95, пар. 2, ал. 3, чл. 97, пар. 2 и 3, чл. 99, пар. 6 и 7, чл. 100, изр. първо, чл. 101, пар. 1 – 3, чл. 107, пар. 4, чл. 113, пар. 6 и 7, чл. 124, пар. 2, чл. 143 – 151, чл. 152, пар. 2, чл. 154, пар. 4, чл. 157, чл. 161, пар. 2 и 3, чл. 162, пар. 2, б. „з” и „и”, чл. 163, пар. 3, чл. 164, пар. 2 и 5, чл. 166, пар. 8, б. „д”, чл. 170, пар. 4, б. „в”, чл. 175, пар. 5, чл. 179, чл. 180, пар. 1 и 2, чл. 181, пар. 2, б. „в”, чл. 182, пар. 3, чл. 183, пар. 1, б. „в”, чл. 199, пар. 6, чл. 201, пар. 2, чл. 221, чл. 225, чл. 243, пар. 6, чл. 244, пар. 6, чл. 259, пар. 1, б. „б”, „в”, „д”, пар. 3, пар. 5,

б. „б”, чл. 262, пар. 2 и 3, чл. 263, пар. 2, чл. 264, пар. 4, чл. 282, пар. 6, чл. 283, пар. 1 – 3, 5 и 6, чл. 284, пар. 9 и 11, чл. 285, пар. 1, б. „в” и пар. 3, чл. 286, пар. 3, чл. 289, пар. 2 и 5, чл. 292, пар. 3 и 5, чл. 293, пар. 2, чл. 294, пар. 2 и 3, чл. 295, б. „в”, чл. 311 – 314, чл. 315, пар. 3, чл. 317, пар. 4, ал. 2, чл. 323, пар. 1, чл. 325, пар. 2, чл. 327, чл. 331, пар. 1, чл. 336, пар. 4, б. „а”, трета подбуква, чл. 337, пар. 2, ал. 2 и 3, чл. 354, пар. 6, чл. 363, чл. 365, пар. 2, чл. 366, пар. 4 и 5, чл. 367, пар. 1, б. „б”, чл. 373, ал. 2, чл. 376, пар. 5, чл. 377, пар. 1, 4 и 5, чл. 380, чл. 383, пар. 4, б. „б”, чл. 383, пар. 4, ал. 1 и пар. 5, б. „в”, чл. 385, чл. 395, пар. 1, ал. 3, чл. 396, пар. 1, чл. 400, пар. 2 и 3, чл. 412, пар. 5, чл. 414, чл. 415, пар. 5 и 6, чл. 420, пар. 2, ал. 3, чл. 422, пар. 4, ал. 2, пар. 8 и 9, чл. 425, пар. 4 и 5, чл. 430, пар. 1, ал. 3, чл. 458, пар. 1 и пар. 2, б. „д”, чл. 465, пар. 2, чл. 471, пар. 1, чл. 478, пар. 3, чл. 486, пар. 6, чл. 493, пар. 3, б. „и”, чл. 495, пар. 1, ал. 1 и 5 на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27.06.2013 г.) (Регламент (ЕС) № 575/2013). Заместник-председателят упражнява правомощията по чл. 99, пар. 1, чл. 105, пар. 5, чл. 129, пар. 7, чл. 178, пар. 1, б. „б” и пар. 2, б. „г”, чл. 194, пар. 1, 8 и 9, чл. 213, пар. 2, чл. 215, пар. 2, б. „б”, чл. 223, чл. 227, чл. 237, чл. 243, пар. 2 и 4, чл. 244, пар. 2 и 4, чл. 246, чл. 248, чл. 256, пар. 7, чл. 296, пар. 1, пар. 2, ал. 1, б. „б” и ал. 2, чл. 298, пар. 4, чл. 322, пар. 3, б. „б” и пар. 5, б. „в” и „г”, чл. 329, пар. 1, чл. 336, пар. 4, ал. 2, чл. 337, пар. 4, чл. 344, пар. 3, чл. 345, пар. 2, чл. 352, пар. 1, ал. 2 и пар. 2, чл. 356, пар. 2, чл. 358, пар. 3, чл. 361, чл. 382, пар. 2, чл. 386, пар. 1, чл. 394, пар. 1 и 2, чл. 395, пар. 5, ал. 2, чл. 398, ал. 2, чл. 399, пар. 4, чл. 401, пар. 2, ал. 1 и 2, чл. 406, пар. 1, чл. 407, чл. 415, пар. 1 – 4, чл. 416, пар. 6, чл. 417, б. „б”, чл. 418, пар. 4, чл. 420, пар. 2, ал. 2, чл. 423, пар. 2, чл. 427, пар. 1, чл. 428, пар. 1, чл. 430, пар. 1, ал. 1 и 2, чл. 438, б. „б”, чл. 450, пар. 1, б. „й” на Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) Заместник-председателят упражнява правомощията на компетентен орган по Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) 648/2012 (ОВ L 173/84 от 12.06.2014 г.) (Регламент (ЕС) № 600/2014).

Финансови инструменти

Чл. 4. Предмет на този закон са следните финансови инструменти:

1. прехвърлими ценни книжа;
2. инструменти на паричния пазар;
3. дялове на предприятия за колективно инвестиране;
4. опции, фючърси, суапи, форуърдни лихвени споразумения и всякакви други деривативни договори, свързани с ценни книжа, с валути (с изключение на определените съгласно чл. 10 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията от 25 април 2016 година за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива (Регламент (ЕС) № 2017/565) (ОВ L 87/1 от 31.03.2017 г.)), с лихвени проценти или с доходност, с квоти за емисии или с други деривативни инструменти, финансови индекси или финансови показатели, които са със сетълмент с физическа доставка или с паричен сетълмент;
5. опции, фючърси, суапи, форуърдни договори и всякакви други деривативни договори, свързани със стоки, за които трябва да бъде извършен паричен сетълмент или за които може да бъде извършен паричен сетълмент по искане на една от страните извън случаите на неизпълнение или друго основание за прекратяване на договора;

6. опции, фючърси, суапи и всеки друг деривативен договор, свързан със стоки, по който може да бъде извършен сетълмент с физическа доставка, когато те се търгуват на регулиран пазар, многостранна система за търговия (МСТ) или организирана система за търговия (ОСТ), с изключение на енергийни продукти на едро, търгувани на ОСТ със сетълмент с физическа доставка, определени съгласно чл. 5 и чл. 6, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 2017/565;

7. опции, фючърси, суапи, форуърдни договори и всякакви други деривативни договори, свързани със стоки, по които може да бъде извършен сетълмент с физическа доставка, извън посочените по т. 6, които не са за търговски цели и имат характеристиките на други деривативни финансови инструменти съгласно чл. 7, параграф 1, 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 2017/565;

8. деривативни финансови инструменти за прехвърляне на кредитен риск;

9. договори за разлики;

10. опции, фючърси, суапи, форуърдни лихвени споразумения, както и всякакви други деривативни договори, свързани с изменения в климата, ставки за навло или инфлационни проценти или други официални икономически статистически показатели, за които трябва да бъде извършен паричен сетълмент или за които може да бъде извършен паричен сетълмент по искане на една от страните (извън случаите на неизпълнение или друго основание за прекратяване на договора), както и всякакви други деривативни договори, свързани с активи, права, задължения, индекси и показатели, извън посочените по този член, които имат характеристиките на други деривативни финансови инструменти в зависимост от това дали се търгуват на регулиран пазар, МСТ или ОСТ, определени съгласно чл. 7, параграф 3 и чл. 8 от Регламент (ЕС) № 2017/565;

11. квоти за емисии, състоящи се от всякакви единици, признати за съответстващи на изискванията на Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО (схема за търговия с емисии) (ОВ L 275/32 от 25 октомври 2003 г.) (Директива 2003/87/ЕО).

Изключения

Чл. 5. (1) Този закон не се прилага за:

1. застраховател или презастраховател по смисъла Кодекса за застраховането и по Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ, L 335/1 от 17 декември 2009 г.) (Директива 2009/138/ЕО) при извършването на дейностите по Кодекса за застраховането и Директива 2009/138/ЕО;

2. лицата, които предоставят инвестиционни услуги единствено за техните предприятия майки, техните дъщерни предприятия или за други дъщерни предприятия на техните предприятия майки;

3. лицата, които предоставят инвестиционна услуга инцидентно по смисъла на чл. 4 от Регламент (ЕС) № 2017/565 в процеса на извършването на професионалната им дейност и тази професионална дейност се урежда от законови или подзаконови разпоредби или професионален етичен кодекс, които не забраняват предоставянето на тази услуга;

4. лицата, които търгуват за собствена сметка с финансови инструменти, различни от стокови деривати или квоти за емисии или техни деривати, и не предоставят никакви други инвестиционни услуги или не осъществяват никакви други инвестиционни

дейности с финансови инструменти, които не са стокови деривати или квоти за емисии или техни деривати, като това изключение не се прилага, когато посочените лица:

- а) са маркет-мейкъри;
- б) са членове или участници в регулиран пазар или МСТ или имат пряк електронен достъп до място на търговия;
- в) прилагат способ за високочестотна алгоритмична търговия; или
- г) извършват търговия за собствена сметка, когато изпълняват нареждания на клиенти;

5. операторите, задължени да спазват изискванията по Директива 2003/87/ЕО, които при търговията с квоти за емисии не изпълняват нареждания на клиенти и не предоставят инвестиционни услуги или не извършват инвестиционни дейности, различни от търговия за собствена сметка, при условие че тези лица не прилагат способ за високочестотна алгоритмична търговия;

6. лицата, които предоставят инвестиционни услуги, състоящи се изключително в администрирането на схеми с участието на служители;

7. лицата, които предоставят инвестиционни услуги, които включват само администрирането на схеми с участието на служители и предоставянето на инвестиционни услуги единствено за техните предприятия майки, техните дъщерни предприятия или за други дъщерни предприятия на техните предприятия майки;

8. членовете на Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) или други национални органи, изпълняващи подобни функции в Съюза, други държавни органи, които отговарят или участват в управлението на публичния дълг в Съюза, както и международните финансови институции, учредени от две или няколко държави членки, които имат за цел да набират средства и да предоставят финансова помощ на своите членове, които изпитват или са застрашени от сериозни финансови проблеми;

9. предприятията за колективно инвестиране и пенсионните фондове, независимо от това дали са координирани на ниво Европейски съюз, както и депозитарите и лицата, които управляват тези предприятия;

10. лицата, които:

а) извършват търговия за собствена сметка, включително маркет-мейкъри, със стокови деривати или квоти за емисии или техни деривати, с изключение на лицата, които извършват търговия за собствена сметка, когато изпълняват нареждания на клиенти; или

б) предоставят инвестиционни услуги, различни от търговия за собствена сметка, със стокови деривати или квоти за емисии или техни деривати, на клиенти или доставчици в обхвата на основната им стопанска дейност, при условие че:

аа) във всеки от тези случаи, поотделно и съвкупно, това се явява допълнителна дейност, съгласно критерии, определени с Делегиран регламент (ЕС) 2017/592 на Комисията от 1 декември 2016 година за допълнение на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за критериите за определяне кога дадена дейност се счита за допълнителна към основната стопанска дейност (Регламент (ЕС) № 2017/592) (ОВ L 87/492 от 31.03.2017 г.), към тяхната основна стопанска дейност, когато се разглеждат на групово равнище, и при условие че основната им стопанска дейност не се състои в предоставянето на инвестиционни услуги по смисъла на този закон и Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173/349 от 12 юни 2014 г.) (Директива 2014/65/ЕС) или дейност по чл. 2 от Закона за кредитните институции, съответно банкова дейност съгласно Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година

относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176/338 от 27 юни 2013 г.) (Директива 2013/36/ЕС), или във функциониране като маркет-мейкър по отношение на стоковите деривати;

бб) тези лица не прилагат способ за високочестотна алгоритмична търговия; и

вв) тези лица уведомяват ежегодно заместник-председателя, че се възползват от уведомяването по реда на ал. 7-9;

11. лицата, които предоставят инвестиционни съвети в процеса на извършването на друга професионална дейност, която не е обхваната от настоящия закон, при условие че за предоставянето на такива съвети не получават отделно възнаграждение;

12. операторите на преносна система съгласно определението по чл. 2, т. 4 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211/55 от 14 август 2009 г.) (Директива 2009/72/ЕО) или член 2, точка 4 от Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ L 211/94 от 14 август 2009 г.) (Директива 2009/73/ЕО), когато изпълняват своите задължения съгласно посоченото в тези директиви или съгласно Регламент (ЕО) № 714/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно условията за достъп до мрежата за трансграничен обмен на електроенергия и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1228/2003 (ОВ L 211/15 от 14 август 2009 г.) (Регламент (ЕО) № 714/2009), съгласно Регламент (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно условията за достъп до газопреносни мрежи за природен газ и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1775/2005 (ОВ L 211/36 от 14 август 2009 г.) (Регламент (ЕО) № 715/2009), или съгласно кодекси или насоки, приети съгласно тези регламенти, лицата, действащи като доставчици на услуги от тяхно име за изпълнение на задачите им съгласно тези законодателни актове или съгласно кодекси или насоки, приети съгласно посочените регламенти, както и операторите или администраторите на механизъм за енергийно балансиране, тръбопроводна мрежа или система за поддържане на баланс на доставките и потреблението на енергия, когато изпълняват такива задачи – в случаите, когато посочените лица, за целите на осъществяваната от тях дейност извършват инвестиционни дейности или предоставят инвестиционни услуги, свързани със стокови деривати;

13. централните депозитари на ценни книжа по смисъла на Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257/1 от 28 август 2014 г.) (Регламент (ЕС) № 909/2014), освен в случаите по ал. 3.

(2) Изключението по ал. 1, т. 12 не се прилага за оперирането на вторичен пазар, включително на платформа за вторична търговия с финансови права за пренос.

(3) В случаите, когато централен депозитар на ценни книжа по ал. 1, т. 13 предоставя една или повече инвестиционни услуги или извършва една или повече инвестиционни дейности по чл. 6 в допълнение на дейностите по раздел А и раздел Б от Приложението към Регламент (ЕС) № 909/2014, се прилагат изискванията на Регламент ЕС № 600/2014 и на този закон, с изключение на глава втора и трета.

(4) Правата, предоставени по този закон, не обхващат предоставянето на услуги като насрещна страна по сделки с държавни органи, които управляват държавния дълг,

или от членове на ЕСЦБ, при изпълнението на задачите им, предвидени в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и в Протокол № 4 относно устава на ЕСЦБ и Европейската централна банка, или при изпълнението на равностойни функции съгласно националните разпоредби.

(5) Лицата по ал. 1, т. 1, 9 и 10 се ползват от изключението по ал. 1, без да е необходимо да отговарят на условията на ал. 1, т. 4.

(6) Разпоредбите на чл. 102-107 се прилагат и за лицата по ал. 1, т. 1, т. 5, т. 9 и 10, когато са членове или участниците на регулиран пазар или МСТ.

(7) Лицата по ал. 1, т. 10, б. „б” уведомяват заместник-председателя, че ще се възползват от освобождаването на основание чл. 5, ал. 1, т. 10, б. „б” при възникване на основание за това и в срок до 1 ноември на предходната календарна година.

(8) В двумесечен срок от представяне на уведомлението по ал. 7 заместник - председателят има право да изиска от лицата по ал. 1, т. 10, б. „б” допълнителна информация, съдържаща обосновка на основанията, поради които същите считат, че съответната дейност по ал. 1, т. 10 е допълнителна към тяхната основна дейност. При необходимост заместник-председателят изпраща съобщение и определя срок за представяне на допълнителна информация, който не може да бъде по-кратък от един месец.

(9) Комисията за финансов надзор по предложение на заместник-председателя извършва преценка дали е налице основание за прилагане по отношение на лицето на изключението по ал. 1, т. 10, б. „б”, като прилага критериите съгласно Делегиран регламент (ЕС) № 2017/592, и уведомява писмено лицето за решението си в двумесечен срок от получаването на допълнителната информация, съответно от изтичането на срока по ал. 8, изречение второ.

Ч А С Т В Т О Р А **ПАЗАРНИ УЧАСТНИЦИ**

ДЯЛ ПЪРВИ *ИНВЕСТИЦИОННИ ПОСРЕДНИЦИ*

Г л а в а в т о р а **УСЛОВИЯ ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ДЕЙНОСТ**

Раздел I **Общи положения**

Инвестиционни услуги и дейности

Чл. 6. (1) Инвестиционен посредник е лице, което по занятие предоставя една или повече инвестиционни услуги и/или извършва една или повече инвестиционни дейности.

(2) Инвестиционни услуги и дейности са:

1. приемане и предаване на нареждания във връзка с един или повече финансови инструменти;
2. изпълнение на нареждания за сметка на клиенти;
3. сделки за собствена сметка с финансови инструменти;
4. управление на портфейл;
5. инвестиционни съвети;
6. поемане на емисии финансови инструменти и/или пласиране на финансови инструменти при условията на безусловно и неотменимо задължение за записване/придобиване на финансовите инструменти за собствена сметка;

7. предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти без безусловно и неотменимо задължение за придобиване на финансовите инструменти за собствена сметка (пласиране на финансови инструменти);

8. организиране на МСТ;

9. организиране на ОСТ.

(3) Инвестиционният посредник може да предоставя и следните допълнителни услуги:

1. съхранение и администриране на финансови инструменти за сметка на клиенти, включително попечителска дейност и свързаните с това услуги като управление на парични средства и на обезпечения, с изключение на централизираното водене на сметки за ценни книжа съгласно раздел А, т. 2 от Приложението към Регламент (ЕС) № 909/2014;

2. предоставяне на заеми на инвеститори за извършване от тях на сделки с един или повече финансови инструменти, при условие че посредникът, който предоставя заема, участва в сделката;

3. съвети на предприятия относно капиталовата структура, промишлената стратегия и свързани с това въпроси, както и съвети и услуги, свързани с преобразуване и придобиване на предприятия;

4. предоставяне на услуги, свързани с чуждестранни средства за плащане, доколкото те са свързани с предоставяните инвестиционни услуги;

5. инвестиционни проучвания и финансови анализи или други форми на общи препоръки, свързани със сделки с финансови инструменти;

6. услуги, свързани с поемане на емисии финансови инструменти;

7. инвестиционни услуги и дейности по ал. 2 и т. 1 - 6 във връзка с базовите инструменти на деривативни финансови инструменти по чл. 4, т. 5, 6, 7 и 10, когато са свързани с предоставянето на инвестиционни и допълнителни услуги.

Инвестиционни посредници

Чл. 7. (1) Предоставяне на инвестиционни услуги и извършване на инвестиционни дейности по занятие може да осъществява само акционерно дружество или дружество с ограничена отговорност със седалище и адрес на управление на територията на Република България, получило лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник при условията и по реда на този закон.

(2) Инвестиционните посредници издават само безналични акции с право на един глас. Ако инвестиционният посредник е дружество с ограничена отговорност, всеки съдружник има толкова гласове в общото събрание, колкото е неговият дял в капитала.

(3) Предоставяне на инвестиционни услуги и извършване на инвестиционни дейности по занятие могат да осъществяват и от инвестиционни посредници със седалище в други държави при условията и по реда на чл. 45, чл. 46 и чл. 49.

Банки - инвестиционни посредници

Чл. 8. Предоставяне на една или повече инвестиционни услуги и извършване на една или повече инвестиционни дейности по занятие може да се осъществява и от банка, която е получила лиценз от Българската народна банка за извършване на такива услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3.

Ограничения, свързани с предмета на дейност

Чл. 9. (1) Инвестиционните посредници, с изключение на банките - инвестиционни посредници, не могат да извършват по занятие други търговски сделки, освен в случаите, предвидени в закон.

(2) Инвестиционните посредници, които имат право да извършват инвестиционни дейности по чл. 6, ал. 2, т. 3, могат да оферират пряко за собствена сметка, а инвестиционните посредници, които имат право да извършват инвестиционни услуги по чл. 6, ал. 2, т. 2 – да оферират за сметка на клиенти, в търгове за двудневен спот при условията и по реда на Регламент (ЕС) № 1031/2010 на Комисията от 12 ноември 2010 г. относно графика, управлението и други аспекти на търга на квоти за емисии на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (ОВ, L 302/1 от 18 ноември 2010 г.) (Регламент (ЕС) № 1031/2010), след разрешение от комисията, издадено по реда на чл. 24.

(3) Инвестиционните посредници, получили разрешение по реда на чл. 24, извършват дейността по ал. 2 при спазване изискванията на Регламент (ЕС) № 1031/2010.

(4) Инвестиционните посредници, които извършват инвестиционни услуги и дейности по чл. 6, ал. 2, т. 3 и 6, могат да извършват и сделки с чуждестранни средства за плащане, ако са получили лиценз при условията и по реда на действащото законодателство.

(5) Инвестиционните посредници по чл. 10, ал. 1 и ал. 2 имат право да извършват дейност като довереник на облигационери по Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Раздел II

Изисквания към капитала на инвестиционен посредник

Начален капитал

Чл. 10. (1) Инвестиционните посредници, с изключение на тези по ал. 2, 3, 5 и 6, трябва да разполагат с начален капитал не по-малък от 1 500 000 лв. Инвестиционните посредници, в чиито лиценз е включено извършването на дейността по чл. 6, ал. 2, т. 8 и 9, трябва да разполагат с начален капитал не по-малък от 1 500 000 лв.

(2) Инвестиционен посредник, който не извършва нито една от инвестиционните услуги и дейности по чл. 6, ал. 2, т. 3 и 6, но който държи пари или финансови инструменти на клиенти и който предлага една или повече от услугите по чл. 6, ал. 2, т. 1, 2 или 4, трябва да разполага с начален капитал не по-малък от 250 000 лв.

(3) Инвестиционен посредник, в чийто лиценз не е включено държането на пари или финансови инструменти на клиенти и не извършва инвестиционните услуги и дейности по чл. 6, ал. 2, т. 3 и 6, трябва да разполага с начален капитал не по-малък от 100 000 лв.

(4) За целите на ал. 2 и 3 поддържането на позиции във финансови инструменти извън търговския портфейл с цел инвестиране на собствен капитал не се смята за извършване на дейност по чл. 6, ал. 2, т. 3.

(5) Инвестиционен посредник, който не е лицензиран да предоставя допълнителни услуги по чл. 6, ал. 3, т. 1 и който предоставя само една или повече от инвестиционните услуги по чл. 6, ал. 2, т. 1, 2, 4 и/или 5, и който няма право да държи пари или финансови инструменти на клиенти, и за когото поради тази причина не могат да възникнат задължения към клиенти, трябва да отговаря на едно от следните изисквания:

1. да разполага с начален капитал в размер не по-малък от 100 000 лв.;
 2. да има застраховка "Професионална отговорност", валидна на цялата територия на Европейския съюз, или друга съизмерима гаранция, която покрива вредите, които могат да настъпят вследствие на виновно неизпълнение на задълженията му, свързани с неговата дейност като инвестиционен посредник; минималната застрахователна сума на застраховката е в размер на левовата равностойност на 1 000 000 евро – за всяка застрахователна претенция, и левовата равностойност на 1 500 000 евро – за всички застрахователни претенции за една година;
 3. да е налице комбинация от изискванията, посочени в т. 1 и 2, която да осигурява ниво на покритие, аналогично на това по т. 1 или 2.
- (6) Инвестиционните посредници, които искат да извършват дейност по чл. 9, ал. 2 за сметка на клиенти, трябва да притежават начален капитал не по-малък от 1 000 000 лв.
- (7) Местни дружества по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, които за извършваната от тях дейност желаят да бъдат лицензирани по реда на този закон и да се ползват от правата по чл. 20, ал. 2, трябва да разполагат с начален капитал в размер не по-малък от 100 000 лв.
- (8) Началният капитал на инвестиционните посредници, с изключение на тези по ал. 5 и 7, се състои от един или повече от елементите, посочени в чл. 26, параграф 1, букви "а" – "д" от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Капиталова адекватност и ликвидност

Чл. 11. (1) Инвестиционният посредник трябва да притежава собствен капитал, който е адекватен на поетите от него рискове, свързани с дейността му, и определен при спазване изискванията на този закон, Регламент (ЕС) № 575/2013 и актовете по прилагането им.

(2) Инвестиционен посредник, лицензиран да предоставя инвестиционни услуги по чл. 6, ал. 2, т. 3 и 6, е длъжен да отговаря на изисквания за ликвидност съгласно този закон, Регламент (ЕС) № 575/2013 и актовете по прилагането им.

(3) С разрешение на заместник-председателя:

1. инвестиционен посредник, който не извършва нито една от инвестиционните услуги и дейности по чл. 6, ал. 2, т. 3 и 6 и който изпълнява нареждания на клиенти във връзка с финансови инструменти, може да държи финансови инструменти за собствена сметка;

2. инвестиционен посредник може да определи различно ниво на съотношение между постоянните и променливите елементи на възнагражденията от това по чл. 65, ал. 3.

(4) С решение на комисията по предложение на заместник-председателя инвестиционни посредници могат да бъдат освободени от едно или повече от задълженията им във връзка с поддържането на капиталови буфери.

(5) Условието и редът за издаването на разрешение по ал. 3 и на решение по ал. 4, както и редът за издаване на разрешенията и одобренията по Регламент (ЕС) № 575/2013, се определят с наредба.

(6) Инвестиционен посредник, който е получил разрешение да извършва дейност по чл. 9, ал. 2 за сметка на клиенти, трябва по всяко време след издаване на разрешението да поддържа собствен капитал най-малко равен на размера по чл. 10, ал. 6.

(7) Други изисквания към инвестиционните посредници относно капитала, капиталовата адекватност и ликвидност, видовете капиталови буфери, които трябва да поддържат, условията и редът за тяхното формиране и актуализиране, както и за

освобождаване от задължението за поддържане на капиталови буфери, условията и редът за освобождаване от изискванията за ликвидност, за воденето на отчетност и оповестяването на информация от инвестиционните посредници, както и надзорът за спазването на тези изисквания, се определят с наредба, както и с Регламент (ЕС) № 575/2013. С наредбата могат да бъдат определени и финансовите инструменти, които инвестиционните посредници могат да държат за собствена сметка, в случаите, когато извършват инвестиционни услуги по чл. 6, ал. 2, т. 2.

Раздел III

Управление на инвестиционния посредник

Управление. Представителна власт

Чл. 12. Инвестиционният посредник се управлява и представлява съвместно най-малко от две лица, които отговарят на изискванията по чл. 13 и 14. Те не могат да възлагат цялостното управление и представителство на инвестиционния посредник на един от тях, но могат да упълномощават трети лица за извършване на отделни действия.

Изисквания за добра репутация, професионална квалификация и опит

Чл. 13. (1) Членовете на управителния и контролния орган на инвестиционния посредник са лица с добра репутация, с необходимите знания и умения, с разнообразна квалификация и професионален опит, съответстващи на спецификата на осъществяваните от инвестиционния посредник дейности и основните рискове, на които той е изложен или може да бъде изложен. Те трябва да отговарят на изискванията по настоящия член, както и по чл. 14.

(2) Лице, което е член на управителния или контролния орган на инвестиционния посредник или управлява дейността му, трябва да притежава висше образование.

(3) Всяко от лицата по ал. 1 трябва да отговаря на следните минимални изисквания за професионален опит:

1. три години в дружества от небанковия финансов сектор или в банки, при положение че задълженията му са били свързани с основната дейност на тези дружества, или

2. три години в държавни институции или други публичноправни субекти, чиито основни функции включват управление и контрол на държавни или международни публични финансови активи или управление, контрол и инвестиране на парични средства по фондове, създадени с нормативен акт, или

3. три години в регулаторен орган на банковия и/или небанковия финансов сектор, или

4. пет години на длъжност с ръководни функции във финансовото управление на предприятие от нефинансовия сектор, през който период управляваните активи са на стойност над 1 500 000 лева, или

5. общо две години в субект по т. 1, 2 и 3 и три години в субект по т. 4, или

6. общо една година в субект по т. 1, 2 и 3 и четири години в субект по т. 4, или

7. общо три години в субект по т. 1, 2 и 3 и две години в субект по т. 4.

(4) Лице, което е член на управителния или контролния орган на инвестиционния посредник или управлява дейността му, трябва да отговаря на следните условия:

1. да не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер;

2. да не е било член на управителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в дружество, за което е открито производство по несъстоятелност, или в прекратено поради несъстоятелност дружество, ако са останали

неудовлетворени кредитори;

3. да не е обявявано в несъстоятелност или да не се намира в производство за обявяване в несъстоятелност;

4. да не е лишено от право да заема материалноотговорна длъжност или да извършва професионална дейност;

5. да не е било през последните пет години преди акта на съответния компетентен орган член на управителен или контролен орган на дружество, на което е бил отнет лицензът за извършване на дейност, подлежаща на лицензионен режим от комисията или от Българската народна банка или от съответен орган на друга държава, освен в случаите, когато лицензът е бил отнет по искане на дружеството, както и когато актът за отнемане на издадения лиценз е бил отменен по надлежния ред;

6. да не са му налагани административни наказания през последните пет години за извършено грубо или системно нарушение на този закон, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, отменения Закон срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за кредитните институции, Кодекса за застраховането, Кодекса за социално осигуряване, Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.) (Регламент (ЕС) № 596/2014), Регламент (ЕС) № 575/2013, Регламент (ЕС) № 600/2014 или актовете по прилагането им или съответното законодателство на друга държава;

7. да не е освобождавано от длъжност в управителен или контролен орган на дружество по този закон, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, Закона за кредитните институции, Кодекса за застраховането, Кодекса за социално осигуряване, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел или съответното законодателство на друга държава въз основа на приложена принудителна административна мярка, освен в случаите, когато актът е бил отменен по надлежния ред.

(5) Лице, което е член на управителния или контролния орган на инвестиционния посредник или управлява дейността му, не може да бъде съпруг или роднина по права или по съребрена линия до трета степен включително или по сватовство до трета степен с друг член на управителен или контролен орган на дружеството, или да се намира във фактическо съпружеско съжителство с такъв член.

(6) Изискванията на ал. 1 - 5 се прилагат и за физическите лица, които представляват юридически лица - членове на управителните и контролните органи на инвестиционния посредник.

(7) Изискванията на ал. 1 - 5 се прилагат и за всички други лица, които са упълномощени да сключват самостоятелно или съвместно с друго лице сделки за сметка на инвестиционния посредник.

Ограничения относно участие в управлението на други лица

Чл. 14. (1) Членове на управителния и контролния орган на инвестиционния посредник могат да бъдат и лица, които участват в управлението на други юридически лица, ако това не възпрепятства ефективното изпълнение на задълженията им в

управлението на инвестиционния посредник, в зависимост от естеството, мащаба и сложността на дейността му и при спазване на условията и ограниченията по ал. 2-5.

(2) Член на управителен или контролен орган на значим инвестиционен посредник може да заема едновременно не повече от една от следните комбинации от длъжности:

1. една длъжност на изпълнителен член или прокурист или управител и две длъжности на член на управителен орган без изпълнителни функции и/или на контролен орган, или

2. четири длъжности на член на управителен орган без изпълнителни функции и/или на контролен орган.

(3) По смисъла на ал. 2 за една длъжност се приемат:

1. директорските длъжности с изпълнителни или без изпълнителни функции в рамките на една и съща група по смисъла на § 1, т. 13 от допълнителните разпоредби на Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати;

2. директорските длъжности с изпълнителни или без изпълнителни функции в рамките на:

а) институции, които са членки на един и същ механизъм за институционална защита, ако са изпълнени условията, предвидени в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или

б) предприятия (включително нефинансови субекти), в които инвестиционния посредник държи квалифицирано дялово участие.

(4) За целите на предходните алинеи заемането на длъжности в управителни и контролни органи на юридически лица с нестопанска цел не се вземат предвид.

(5) Член на управителен или на контролен орган на значим инвестиционен посредник може да заеме до една допълнителна на допустимите съгласно предходните алинеи длъжност без изпълнителни функции, при условие че това няма да възпрепятства ефективното и благоразумно управление на инвестиционния посредник и след разрешение на комисията.

(6) За издаване на разрешение по ал. 5 се подава заявление до комисията с приложените към него данни и документи, които удостоверяват спазването на определените изисквания. Комисията се произнася по заявлението по реда на чл. 15, ал. 3-5.

(7) Разрешението по ал. 5 може да бъде дадено и в производството по издаване на лиценз, съответно при разширяване на издаден лиценз.

(8) Комисията за финансов надзор информира Европейския орган по ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) за издадените разрешения по ал. 5.

Одобрение на членовете на управителните и контролните органи

Чл. 15. (1) Членовете на управителния и на контролния орган на инвестиционния посредник, както и лицата, които управляват дейността му, подлежат на одобряване от комисията преди вписването им в търговския регистър, а физическите лица, които представляват юридически лица - членове на управителен или контролен орган на инвестиционния посредник подлежат на одобрение от комисията преди определянето им за представители на юридическите лица - членове на управителен или контролен орган на инвестиционния посредник.

(2) За издаване на одобрение по ал. 1 се подава заявление до комисията с приложените към него данни и документи, удостоверяващи спазването на определените изисквания за тези лица, съгласно чл. 4 от *Делегиран Регламент C(2016) 4417 (проект)* и наредба на комисията.

(3) Ако представените данни и документи са непълни или са необходими допълнителна информация или доказателства за верността на данните, заместник-председателят изпраща съобщение и определя срок за отстраняване на установените непълноти и несъответствия или за представяне на допълнителна информация и документи, който не може да бъде по-кратък от един месец.

(4) Ако съобщението по ал. 3 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето им тече от поставянето на съобщението на специално определено за целта място в сградата на комисията и оповестяването му на интернет страницата на комисията. Това обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.

(5) Комисията за финансов надзор се произнася в 15-дневен срок от подаване на заявлението, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - в 15-дневен срок от получаването им, съответно от изтичането на срока по ал. 3, изречение второ.

(6) За целите на произнасянето по ал. 5 заместник-председателят извършва и справка в базата данни за административните санкции, поддържана от Европейския банков орган (ЕБО) и от ЕОЦКП.

(7) Комисията за финансов надзор отказва да издаде одобрение, ако някое от лицата по ал. 1 не отговаря на изискванията на този закон или ако с дейността си или с влиянието си върху вземането на решения може да навреди на сигурността на инвестиционния посредник или на неговите операции или да застраши интересите на клиентите му или целостта на пазара.

Квалифицирано участие в инвестиционен посредник

Чл. 16. Лице, което притежава квалифицирано участие в инвестиционен посредник, трябва да има добра репутация, професионален опит и финансова стабилност съобразно размера на квалифицираното си участие и при спазване на другите изисквания, установени в този закон.

Раздел IV

Издаване на лиценз на инвестиционен посредник

Изискване за лиценз. Документи за издаване на лиценз

Чл. 17. (1) За извършване по занятие на една или повече услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 от лица, които не са банки, се изисква да е издаден лиценз от комисията.

(2) За издаване на лиценз по ал. 1 се подава заявление до комисията, към което се прилагат данни и документи, определени с *Делегиран Регламент C(2016) 4417 (проект)*, и наредба.

(3) В случаите когато инвестиционен посредник иска да извършва услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3, които не са включени в неговия лиценз, той трябва да подаде заявление до комисията за разширяване обхвата на лиценза, към което прилага съответните документи по ал. 2.

(4) Не по-малко от 25 на сто от капитала по чл. 10, ал. 1 – 7 трябва да бъде внесен при подаване на заявлението за издаване на лиценз, а останалата част – в 14-дневен срок от получаване на писмено уведомление по чл. 18, ал. 10.

Произнасяне по заявлението

Чл. 18. (1) Комисията за финансов надзор се произнася по пълнотата на заявлението в срок до 15 работни дни от получаването му.

(2) Когато заявлението и приложените към него данни и документи са пълни, в срока по ал. 1 комисията изпраща на заявителя писмено потвърждение, че подаденото от него заявление е пълно.

(3) В случаите, когато към заявлението не са приложени всички необходими данни и документи, в срока по ал. 1 комисията уведомява писмено заявителя, че подаденото от него заявление е непълно, посочва данните и документите, които трябва да бъдат представени, и срока за тяхното представяне, като този срок не може да бъде по-кратък от 20 работни дни и по-дълъг от 30 работни дни, и не може да бъде удължаван допълнително.

(4) Ако в определения от комисията срок по ал. 3, заявителят представи всички допълнително изискани данни и/или документи, комисията изпраща на заявителя писмено потвърждение, че подаденото от него заявление е пълно, в срок до 10 работни дни от представянето на данните и документите по ал. 3.

(5) Ако в определения от комисията срок по ал. 3, заявителят не представи всички допълнително изискани данни и/или документи, производството по заявлението се прекратява с решение на комисията.

(6) Комисията за финансов надзор разглежда и се произнася по същество в срок 6 месеца от подаване на пълното заявление. Ако представените данни и документи са непълни, неточни, несъобразени с нормативните изисквания или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността им, комисията изпраща съобщение на заявителя за констатираните непълноти и несъответствия или за искане на допълнителни данни, информация и документи в срок до три месеца от потвърждението на пълнотата на заявлението по ал. 2, съответно по ал. 4. Заявителят представя в комисията допълнителните данни, информация и документи в определен от комисията срок, който не може да бъде по-кратък от един месец и по-дълъг от два месеца, като този срок не може да бъде удължаван допълнително.

(7) Комисията за финансов надзор взема решение да издаде лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник, съответно за разширяване на обхвата на издаден лиценз, само ако прецени, че заявителят отговаря на изискванията на този закон, актовете по неговото прилагане и приложимите към дейността на инвестиционните посредници изисквания на законодателството на ЕС.

(8) В случаите по чл. 262, ал. 1 и 2 комисията изисква мнението на съответния компетентен орган. В този случай комисията се произнася след получаване на мнението на съответния компетентен орган, но не по-късно от изтичане на 6 месеца от подаване на пълното заявление.

(9) Комисията за финансов надзор се произнася по заявлението като взема решение дали ще издаде лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник в срок:

1. три месеца от потвърждението за пълнотата на заявлението по ал. 2 или по ал. 4, в случай че не са поискани допълнителни данни, информация и документи по реда на ал. 6;

2. един месец от представяне на допълнителните данни, информация и документи по ал. 6, съответно от изтичането на срока за представянето им.

(10) В случай че комисията е взела решение, че ще издаде лиценз, уведомява писмено заявителя, че за да бъде издаден лиценз, съответно за да бъде разширен обхватът на издадения лиценз, в срок до 14 дни от получаване на уведомлението той трябва да удостовери пред комисията, че:

1. встъпителната вноска във Фонда за компенсиране на инвеститорите е внесена;
2. изискуемият капитал по чл. 10 е изцяло внесен.

(11) В случаите по ал. 6 не се прилага чл. 7 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност.

Издаване на лиценз. Уведомяване

Чл. 19. (1) Комисията за финансов надзор издава лиценз, съответно разширява обхвата на издадения лиценз, и уведомява заявителя за това в срок до 14 дни от получаване на документите, удостоверяващи изпълнение на изискванията по чл. 18, ал. 10.

(2) Инвестиционният посредник трябва по всяко време да отговаря на условията, при които е издаден лицензът по ал. 1.

(3) Инвестиционният посредник уведомява незабавно комисията за настъпването на съществени изменения на условията, при които е издаден лицензът по ал. 1.

Обхват на лиценза

Чл. 20. (1) Лицензът по чл. 19 определя изчерпателно инвестиционните услуги и дейности, които инвестиционният посредник има право да извършва. Лицензът може да включва право за извършване на една или повече от допълнителните услуги по чл. 6, ал. 3. Лицензът не може да бъде издаден само за предоставяне на допълнителни услуги по чл. 6, ал. 3.

(2) Лицензът по чл. 19 дава право на извършване на посочените в него услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 в рамките на Европейския съюз чрез учредяване на клон или при условията на свободното предоставяне на услуги.

Уведомяване на Европейския орган за ценни книжа и пазари

Чл. 21. Комисията за финансов надзор уведомява ЕОЦКП за издадения лиценз на инвестиционен посредник.

Основания за отказ

Чл. 22. (1) Комисията за финансов надзор отказва издаването на лиценз, съответно разширяването на обхвата на издаден лиценз, ако:

1. капиталът на заявителя не отговаря на изискванията на чл. 10 и чл. 11;
2. някое от лицата по чл. 12 и 13, ал. 1 и 6 не е с достатъчно добра репутация, не притежава достатъчно знания, умения и опит или не може да отдели достатъчно време за изпълнението на задълженията си в инвестиционния посредник, не отговаря на други изисквания на закона или ако обосновано може да се предположи, че лицето ще застраши ефективното, стабилното и разумното управление на инвестиционния посредник, интересите на клиентите му или целостта на пазара;
3. лице, което притежава пряко или непряко квалифицирано участие в дружеството – заявител не притежава достатъчно добра репутация, професионален опит или финансова стабилност, съобразно квалифицираното си участие, или с дейността си или с влиянието си върху вземането на решения може да навреди на сигурността на инвестиционния посредник или на неговите операции;
4. заявителят е представил неверни данни или документи с невярно или с противоречиво съдържание;
5. не е внесена встъпителната вноска във Фонда за компенсиране на инвеститорите;

6. поради свързаност между заявителя и други лица могат да възникнат съществени затруднения за упражняването на ефективен надзор върху инвестиционния посредник;

7. нормативните актове, приложими в трета държава, регулиращи дейността на свързано със заявителя лице, или трудности при тяхното прилагане създават пречки за ефективното упражняване на надзорните функции на комисията, съответно на заместник-председателя;

8. от съдържанието на програмата за дейността или от други документи на заявителя е видно, че основната част от дейността ще бъде осъществявана на територията на друга държава членка, а искането за получаване на лиценз от комисията е с цел да се избегнат по-строгите изисквания към инвестиционните посредници в държавата членка, на чиято територия заявителят възнамерява да извършва дейност;

9. съдържанието на програмата за дейността е неясно и/или противоречи на съдържанието на останалите документи по производството, с оглед на което не може да се установи бизнес моделът, който ще бъде прилаган от инвестиционния посредник;

10. по нейна преценка размерът на притежаваното имущество на лицата, записали 10 и над 10 на сто от капитала, и/или развиваната от тях дейност по своя мащаб и финансови резултати не съответстват на заявеното за придобиване акционерно участие в заявителя и създават съмнение относно надеждността и пригодността на тези лица при необходимост да окажат капиталова подкрепа на заявителя;

11. произходът на средствата, с които лицата, записали 10 и над 10 на сто от капитала, са направили вноски, не е ясен или не е законен;

12. не могат да се идентифицират действителните собственици на акционер с квалифицирано участие;

13. не са осигурени подходящи помещения и/или необходимото техническо оборудване за извършване на дейността;

14. заявителят не отговаря на изискванията на закона, актовете по прилагането му, както и приложимите към дейността на инвестиционните посредници други нормативни актове или регламенти;

15. представените общи условия или правила за вътрешната организация не осигуряват в достатъчна степен интересите на инвеститорите.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1, 9, 14 и 15 комисията отказва издаването на лиценз само ако заявителят не е отстранил несъответствията и не е представил изискуемите документи в определения от нея срок.

(3) Отказът на комисията да издаде лиценз се мотивира писмено.

Последващо подаване на заявление

Чл. 23. В случаите на отказ заявителят може да подаде ново заявление за получаване на лиценз за извършване на услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 не по-рано от 6 месеца от влизането в сила на решението за отказ.

Разрешение за извършване на дейности по Регламент (ЕС) № 1031/2010

Чл. 24. (1) Когато инвестиционен посредник иска да извършва дейността по чл. 9, ал. 2, той подава заявление до комисията, към което прилага съответните документи по чл. 17, ал. 2, както и други документи, определени с наредба.

(2) Въз основа на представените документи комисията установява доколко са спазени изискванията за издаване на разрешение. Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или са нужни допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение и определя срок за отстраняване на установените непълноти и несъответствия или за представяне на

допълнителна информация и документи, който не може да бъде по-кратък от един месец и по-дълъг от два месеца.

(3) Ако съобщението по ал. 3 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето им тече от поставянето на съобщението на специално определено за целта място в сградата на комисията. Това обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.

(4) Комисията се произнася по заявлението в срок до един месец от получаването му, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - в срок до един месец от получаването им, съответно от изтичането на срока по ал. 3, изречение второ.

(5) Заявителят се уведомява писмено за взетото решение в 7-дневен срок.

(6) Заявлението по ал. 1 може да бъде подадено едновременно със заявлението по чл. 17, ал. 2 или 3, като в този случай комисията се произнася по подадените заявления с отделни решения, в сроковете и по реда на чл. 18 и чл. 19.

(7) Комисията за финансов надзор отказва издаването на разрешение по чл. 9, ал. 2 в случаите по чл. 22, ал. 1, т. 1, 4, 8 и 14 или ако заявителят не отговаря на съответните изисквания на Регламент (ЕС) № 1031/2010. Член 22, ал. 2 и 3 се прилага съответно.

Ограничения при използване на означението „инвестиционен посредник”

Чл. 25. (1) Лице, което не притежава лиценз за извършване на услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 съгласно изискванията на този закон, не може да използва в своето наименование, в рекламната си или друга дейност думи на български или на чужд език, означаващи извършване на дейност като инвестиционен посредник.

(2) Не се издава лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник на заявител с наименование, което наподобява наименованието на съществуващ в страната инвестиционен посредник.

(3) При констатиране на нарушения на ал. 1 заместник-председателят може да приложи мярка по чл. 276, ал. 1, т. 1 и/или т. 3.

Вписване в търговския регистър

Чл. 26. (1) Лицето, получило лиценз за извършване на услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3, подава заявление за вписване в Търговския регистър към Агенцията по вписванията в срок до 7 дни от получаване на лиценза.

(2) Агенцията по вписванията вписва в търговския регистър дружеството, съответно правото да се извършват услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 в неговия предмет на дейност, след като ѝ бъде представен издаденият от комисията лиценз.

Раздел V

Отнемане на лиценз или разрешение на инвестиционен посредник

Основания за отнемане на лиценз на инвестиционен посредник

Чл. 27. (1) Комисията за финансов надзор може да отнеме издадения лиценз, ако инвестиционният посредник:

1. не започне да извършва разрешените услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 в срок 12 месеца от издаването на лиценза;

2. изрично се откаже от издадения лиценз;

3. не е извършвал разрешените услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 повече от 6 месеца;

4. е получил лиценз въз основа на неверни данни, които са послужили като основание за издаване на лиценз, или е използвал други неправомерни способности за получаване на лиценз;

5. престане да отговаря на условията, при които е издаден лицензът;

6. престане да отговаря на изискванията за капиталова адекватност или ликвидност на закона, на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на актовете по прилагането им;

7. и/или лица по чл. 12 или чл. 13 са извършили и/или са допуснали извършването на нарушение по чл. 32, ал. 1 и 2 от Закона за Комисията за финансов надзор или по чл. 14 и 15 от Регламент (ЕС) № 596/2014;

8. и/или лица по чл. 12 или чл. 13 са извършили и/или са допуснали извършването на груби или системни нарушения на този закон, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, Регламент (ЕС) № 596/2014, Регламент (ЕС) № 600/2014, Регламент (ЕС) № 575/2013 и на актовете по прилагането им;

9. не е изпълнил приложената принудителна мярка по този закон или в случаите по чл. 77о, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, по Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти и Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

(2) Комисията за финансов надзор може да отнеме издадения лиценз, и когато:

1. предприетите оздравителни мерки по чл. чл. 136 и 137 са останали без резултат;

2. в продължение на повече от три месеца броят на членовете на управителния или на контролния орган на инвестиционния посредник е по-малък от предвидения минимален брой в Търговския закон и/или при неспазване на изискването на чл. 12;

3. от осъществяваната дейност на посредника е видно, че основната част от дейността се извършва на територията на друга държава членка, а е получен лиценз от комисията с цел да се избегнат по-строгите изисквания към инвестиционните посредници в другата държава членка;

4. е взела решение по чл. 77б, ал. 1, т. 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Действия, свързани с отнемане на лиценз по искане на инвестиционния посредник

Чл. 28. (1) Инвестиционният посредник е длъжен в 7-дневен срок от решението на общото събрание за неговото прекратяване или за отказ от дейността, при изтичане на срока, за който е учреден, както и при настъпването на други основания за прекратяване, предвидени в неговия устав или дружествен договор, да поиска от комисията отнемане на издадения лиценз.

(2) Заедно с искането по ал. 1 инвестиционният посредник представя и план за уреждане на отношенията му с клиентите. Планът включва прехвърляне на клиентските финансови инструменти, пари и други активи при посочен от клиентите инвестиционен посредник, който е дал съгласие.

(3) Когато условието по ал. 2, изречение второ не е налице, планът трябва да предвижда прехвърляне на клиентските финансови инструменти, пари и други активи в депозитарна институция, включително чрез откриване на нови сметки на отделните клиенти.

(4) Разходите за осъществяване на плана за уреждане на отношенията с клиентите са за сметка на инвестиционния посредник, включително разходите за поддържане на

сметките на клиенти. В случаите, когато клиентът не е получил уведомлението по чл. 30, ал. 1, разходите за период от 5 години са за сметка на инвестиционния посредник.

(5) Комисията за финансов надзор отнема лиценза на инвестиционния посредник след представяне на доказателства за уреждане на отношенията му с неговите клиенти и след представяне на удостоверение, издадено от Фонда за компенсиране на инвеститорите, за липса на задължения на инвестиционния посредник към фонда.

Прехвърляне на клиентски активи

Чл. 29. (1) Извън случая по чл. 28, ал. 1, в срок седем работни дни от узнаване за вземането на решение за отнемане на лиценза инвестиционният посредник уведомява своите клиенти за това решение и за възможността да посочат друг инвестиционен посредник, при който да се прехвърлят техните финансови инструменти, пари и други активи.

(2) В срок пет работни дни от изтичането на срока по ал. 1 инвестиционният посредник прехвърля клиентските финансови инструменти, пари и други активи при посочения от клиента инвестиционен посредник, който е дал съгласие, или депозитарна институция. Алинеи 3 и 4 се прилагат съответно.

(3) С вземане на решението за отнемане на лиценза комисията може да задължи инвестиционния посредник да извърши действията по ал. 2 в по-кратък срок. Заместник-председателят може да задължи инвестиционния посредник по реда на чл. 276 - 279 да предприеме и други конкретни мерки за защита на интересите на неговите клиенти.

(4) За действията си по ал. 2 и 3 инвестиционният посредник уведомява:

1. своите клиенти - в срок пет работни дни от извършването им;
2. комисията - в срок три работни дни от изтичане на срока по ал. 2 или от изтичане на срока, определен с решението по ал. 3.

Уведомяване за решението за отнемане на лиценз

Чл. 30. (1) Комисията за финансов надзор уведомява писмено дружеството в 7-дневен срок от вземането на решение за отнемане на лиценза.

(2) След влизане в сила на решението за отнемане на лиценза комисията незабавно отправя искане до Агенцията по вписванията за образуване на производство за ликвидация на дружеството, или до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност.

(3) Комисията за финансов надзор уведомява за решението за отнемане на лиценза ЕОЦКП и компетентния орган на всяка държава членка, в която съответният инвестиционен посредник извършва дейност.

(4) Извлечение от решението на комисията за отнемане на лиценза на инвестиционен посредник се публикува в "Официален вестник" на Европейския съюз.

(5) Решението по чл. 28, ал. 1 на инвестиционния посредник не е пречка за предприемане на оздравителни мерки по чл. 136 и чл. 137 или за откриване на производство по ликвидация.

(6) Инвестиционен посредник, чийто лиценз е отнет на основание чл. 27, ал. 1, т. 2 може да осъществява друга търговска дейност, в случай, че общото събрание на дружеството е взело решение за промяна на предмета му на дейност.

Отнемане на разрешение

Чл. 31. (1) Комисията за финансов надзор може да отнеме разрешението по чл. 9, ал. 2, ако инвестиционният посредник:

1. не започне да извършва дейност съгласно издаденото разрешение по чл. 9, ал. 2 в срок 12 месеца от издаването му;
2. изрично се откаже от издаденото разрешение;
3. не извършва дейност съгласно разрешението повече от 6 месеца;
4. е представил неверни данни, които са послужили като основание за издаване на разрешението;
5. престане да отговаря на изискванията за издаване на разрешението или за извършване на дейността съгласно издаденото разрешение и в продължение на три месеца не се приведе в съответствие с тези изисквания;
6. извърши и/или допусне извършването на грубо нарушение или на системни нарушения на изискванията за осъществяване на дейността съгласно разрешението.

(2) Комисията за финансов надзор уведомява писмено дружеството в 7-дневен срок от вземането на решение за отнемане на разрешението.

Забрана за извършване на дейност

Чл. 32. (1) Инвестиционният посредник няма право да извършва услугите и дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3 след отнемане на издадения му лиценз. Инвестиционният посредник няма право да извършва дейността по чл. 9, ал. 2 след отнемане на разрешението за това.

(2) До заличаването на дружеството от търговския регистър, а когато то има друг предмет на дейност – до окончателното уреждане на отношенията с неговите клиенти, могат да бъдат извършвани проверки по чл. 19 от Закона за Комисията за финансов надзор и да бъдат прилагани принудителни административни мерки по чл. 276.

(3) Всички документи и друга информация, свързани с извършените от инвестиционния посредник услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 и чл. 9, ал. 2, се съхраняват за срок 5 години:

1. от инвестиционния посредник, когато той не се заличава от търговския регистър, като срокът започва да тече от отнемането на лиценза;
2. от друго лице, за което се уведомява комисията, като срокът започва да тече от заличаването на инвестиционния посредник от търговския регистър; уведомяването се извършва от инвестиционния посредник, чийто лиценз е отнет, в 14-дневен срок от отнемането на лиценза.

Г л а в а т р е т а **ОБВЪРЗАНИ АГЕНТИ**

Обвързани агенти

Чл. 33. (1) Обвързан агент е физическо лице или търговско дружество, което за целите на насърчаването на продажбите на услугите на инвестиционен посредник извършва срещу възнаграждение от негово име и на негова пълна и безусловна отговорност едно или повече от следните действия:

1. отправяне на покани до клиенти за сключване на сделки;
2. приемане и предаване на нареждания от клиенти или потенциални клиенти
3. пласиране на финансови инструменти;
4. предоставяне на инвестиционни съвети на клиенти или потенциални клиенти по отношение на сделки с финансови инструменти или предоставяне на съвети по

отношение на предлаганите от инвестиционния посредник услуги.

(2) Обвързаният агент предоставя инвестиционни съвети по ал. 1, т. 4 само чрез лице, което притежава сертификат за инвестиционен консултант.

Договор

Чл. 34. (1) Отношенията между обвързания агент и инвестиционния посредник се уреждат с писмен договор. С договора се определят услугите по чл. 33, ал. 1, които обвързаният агент ще предоставя от името на инвестиционния посредник.

(2) Обвързаният агент може да действа от името само на един инвестиционен посредник.

Изисквания към обвързания агент

Чл. 35. Обвързан агент - физическо лице, съответно всеки член на управителен орган на обвързан агент – търговско дружество, както и всяко друго лице, оправомощено да управлява или представлява обвързания агент, трябва да отговаря на следните изисквания:

1. да има висше образование и да отговаря на следните минимални изисквания за професионален опит:

а) една година в дружества от небанковия финансов сектор или в банки, при условие че задълженията му са били свързани с основната дейност на тези дружества; или

б) една година в регулаторен орган на банковия и/или небанковия финансов сектор, при условие че задълженията му са били свързани с основната дейност на този орган; или

в) общо една година в субект по б. „а” и б. „б”;

2. да притежава подходящи знания за изпълнение на задълженията си като обвързан агент;

3. да има добра репутация, и по-специално:

а) да не е осъждан на лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер, освен ако е реабилитиран;

б) да не е лишаван от право да заема материалноотговорна длъжност;

в) да не е бил през последните три години преди определената от съда начална дата на неплатежоспособността член на управителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в дружество, за което е открито производство по несъстоятелност, или в прекратено поради несъстоятелност дружество, ако са останали неудовлетворени кредитори;

г) да не е обявяван в несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори, и не се намира в производство по несъстоятелност;

д) да не са му налагани административни наказания през последните три години за извършено грубо нарушение или за системни нарушения на този закон, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закон за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, Регламент (ЕС) № 575/2013, Регламент № (ЕС) № 600/2014 и на актовете по прилагането им или съответното законодателство на друга държава членка.

Вписване в регистъра

Чл. 36. (1) За вписване в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор лицето, което ще извършва дейност като обвързан агент подава заявление до заместник-председателя. Заявлението може да се подаде и от инвестиционния посредник, от чието име лицето ще извършва дейност като обвързан агент.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат следните документи, удостоверяващи обстоятелствата по чл. 35:

1. копие от диплома за завършено висше образование;
2. свидетелство за съдимост;
3. автобиография, декларация и други документи, определени с наредба.

(3) Заместник-председателят се произнася по заявлението с решение за вписване в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор в 15-дневен срок от подаването му.

(4) Инвестиционният посредник сключва договор по чл. 34 с обвързани агенти, които са вписани в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, или са вписани в съответния регистър на друга държава членка.

Отказ за вписване на обвързаните агенти

Чл. 37. (1) Заместник-председателят отказва вписване в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, в случай че заявителят не отговаря на изискванията по чл. 35, както и когато представените данни и документи са непълни или с невярно съдържание.

(2) Заместник-председателят отказва вписване и когато установи, че заявлението за вписване в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор е подадено с цел да се избегнат по-строгите изисквания към обвързаните агенти в държавата членка, на чиято територия лицето възнамерява да извършва дейност.

Осъществяване на друга търговска дейност от обвързания агент

Чл. 38. Обвързаният агент може да извършва, освен услугите по чл. 33, и друга търговска дейност. Инвестиционният посредник, който е сключил договор с обвързан агент, предприема мерки другата търговска дейност да не влияе негативно на услугите, които обвързаният агент предоставя от името и за сметка на инвестиционния посредник.

Отговорност на инвестиционния посредник

Чл. 39. (1) Инвестиционният посредник носи пълна и безусловна отговорност за всяко действие или бездействие на обвързания агент, когато той действа от името на инвестиционния посредник.

(2) При осъществяване на дейността си обвързаният агент изрично посочва на клиентите си или потенциалните клиенти, че действа в качеството си на обвързан агент, както и инвестиционния посредник, когото представлява.

Контрол над обвързания агент

Чл. 40. (1) Инвестиционният посредник контролира дейността на обвързани агенти, с които е сключил договор, с цел осигуряване спазването на изискванията на този закон и актовете по неговото прилагане при извършването на дейността на обвързания агент.

(2) Инвестиционният посредник следи обвързаните агенти, с които е сключил договор, да отговарят на изискванията на чл. 35.

(3) При настъпване на промяна в обстоятелствата по чл. 35 обвързаният агент и инвестиционният посредник уведомяват заместник-председателя в тридневен срок от настъпване, съответно узнаване на съответното обстоятелство.

Основание за отписване от регистъра

Чл. 41. Заместник-председателят отписва с решение обвързания агент от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, в случай че:

1. е подадено заявление за отписване от обвързания агент;
2. е установено, че обвързаният агент е престанал да отговаря на изискванията по чл. 35;
3. се установи, че са представени неверни данни или документи с невярно съдържание;
4. се установи, че е подадено заявление за вписване в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор с цел да се избегнат по-строгите изисквания към обвързаните агенти в държавата членка, на чиято територия обвързаният агент извършва дейност;
5. се установи грубо нарушение, извършено от обвързания агент, при изпълнение на договорните му отношения с инвестиционния посредник;
6. с действията си застрашава интересите на инвеститорите;
7. при смърт на обвързания агент, съответно при вземане на решение за прекратяване на обвързания агент – търговско дружество.

Г л а в а ч е т в ъ р т а **ИЗВЪРШВАНЕ НА ДЕЙНОСТ В ДРУГА ДЪРЖАВА**

Раздел I

Извършване на дейност в друга държава членка от инвестиционен посредник със седалище в Република България

Извършване на дейност при условията на правото на установяване

Чл. 42. (1) Инвестиционен посредник, който има лиценз за извършване на услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 и възнамерява да създаде клон в държава членка, наричана по-нататък „приемаща държава” или да извършва дейност чрез обвързани агенти, установени в държава членка, различна от Република България, трябва предварително да уведоми за това комисията. Допълнителните услуги по чл. 6, ал. 3 могат да се предоставят само заедно с услугите по чл. 6, ал. 2.

(2) Уведомлението по ал. 1 съдържа:

1. посочване на приемащата държава, в която инвестиционният посредник възнамерява да създаде клон, или в която ще извършва дейност чрез обвързан агент, установен на територия ѝ;
2. програма за дейността, включваща информация за услугите и дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3, които инвестиционният посредник ще извършва в приемащата държава;
3. организационната структура на клона и информация дали при извършване на дейността на клона ще се използват обвързани агенти, както и посочване на тези обвързани агенти;
4. когато инвестиционният посредник ще извършва дейност чрез обвързани агенти в държава, в която няма създаден клон, се описва дейността, която обвързаните агенти ще извършват в рамките на организационната структура на инвестиционния

посредник, включително отговорностите на съответния обвързан агент за докладване и мястото му в рамките на организационната структура на инвестиционния посредник;

5. адрес за кореспонденция на клона или обвързания агент на инвестиционния посредник в приемащата държава;

6. имената на управителя на клона, съответно на лицата, отговорни за управлението на обвързания агент;

7. друга информация, определена с Делегиран регламент (ЕС) 2017/1018 на Комисията от 29 юни 2016 г. за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти по отношение на регулаторните технически стандарти за утоняване на информацията, която трябва да бъде съобщавана от инвестиционните посредници, пазарните оператори и кредитните институции (ОВ, L 155/1 от 17.06.2017 г.) (Регламент (ЕС) 2017/1018).

(3) Комисията за финансов надзор предоставя на съответния компетентен орган на приемащата държава информацията по ал. 2 в срок 3 месеца от уведомяването по ал. 2, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - в срок един месец от получаването им, както и информация за действащата в страната система за компенсирание на инвеститорите във финансови инструменти, в която инвестиционният посредник участва. Едновременно с това комисията уведомява инвестиционния посредник за предоставянето на информацията на съответния компетентен орган.

(4) Комисията за финансов надзор може с решение да откаже в срока по ал. 3 да предостави информацията по ал. 2 на съответния компетентен орган на приемащата държава, ако организационната структура или финансовото състояние на инвестиционния посредник във връзка с планираните дейности не осигуряват интересите на инвеститорите, за което уведомява незабавно инвестиционния посредник. Комисията за финансов надзор предоставя на инвестиционния посредник мотивите за своето решение в срок до три месеца от получаване на цялата информация по ал. 2.

(5) Инвестиционният посредник може да създаде клон и да започне да извършва дейност на територията на приемащата държава след получаване на уведомление от съответния компетентен орган на приемащата държава, съответно след изтичане на два месеца от уведомяването по ал. 3 на съответния компетентен орган на приемащата държава, ако в този срок не е получил уведомление.

(6) Инвестиционният посредник, който е създал клон на територията на приемаща държава, уведомява писмено комисията за всяка промяна в данните и документите по ал. 2 най-малко един месец преди промяната.

(7) Комисията за финансов надзор уведомява съответния компетентен орган на приемащата държава за промените по ал. 6, както и за всяка промяна, свързана с действащата в страната система за компенсирание на инвеститорите във финансови инструменти, в която инвестиционният посредник участва.

(8) Банка – инвестиционен посредник, която възнамерява да извършва дейност при условията на правото на установяване чрез обвързан агент, установен в приемаща държава, уведомява комисията и ѝ предоставя информацията по ал. 2. В тридневен срок от уведомлението по изречение първо комисията отправя искане до Българска народна банка за изготвяне на становище относно адекватността на организационната структура и финансовото състояние на кредитната институция. Алинеи 3 – 5 се прилагат съответно.

(9) Уведомленията по ал. 2 се изготвят по образци и при спазване на Регламент (ЕС) 2017/1018.

Извършване на дейност при условията на свободата на предоставяне на услуги

Чл. 43. (1) Инвестиционен посредник, който възнамерява да извършва услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 в приемаща държава при условията на свободата на предоставяне на услуги, без да открива клон на територията ѝ, включително чрез обвързан агент, установен в Република България, предварително уведомява за това комисията. Допълнителните услуги по чл. 6, ал. 3 могат да се предоставят само заедно с услугите по чл. 6, ал. 2.

(2) Уведомлението по ал. 1 съдържа:

1. посочване на приемащата държава, в която инвестиционният посредник възнамерява да извършва дейност;

2. програма за дейността, включваща данни за услугите и дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3, които инвестиционният посредник ще извършва в приемащата държава.

3. посочване дали инвестиционният посредник ще извършва дейност чрез обвързани агенти, установени в Република България, и информация за тях.

4. друга информация, определена с Регламент (ЕС) 2017/1018.

(3) Комисията за финансов надзор предоставя информацията по ал. 2 на съответния компетентен орган на приемащата държава в едномесечен срок от получаването ѝ, като едновременно с това уведомява за това инвестиционния посредник.

(4) Инвестиционният посредник може да започне да извършва дейност на територията на приемащата държава, след като бъде уведомен от комисията за предоставянето на информацията съгласно ал. 3.

(5) Инвестиционният посредник уведомява писмено комисията за всяка промяна в данните и документите по ал. 2 най-малко един месец преди осъществяване на промяната. Комисията за финансов надзор уведомява съответния компетентен орган на приемащата държава за промените по изречение първо.

(6) Когато банка – инвестиционен посредник която възнамерява да извършва услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 чрез обвързани агенти, уведомява комисията и подава уведомлението по ал. 2. Комисията за финансов надзор предоставя информацията по предходното изречение на компетентния орган на приемащата държава в едномесечен срок от получаването ѝ.

(7) Уведомленията по ал. 2 се изготвят по образци и се предават съгласно процедурите, определени с Регламент (ЕС) 2017/1018.

(8) Инвестиционен посредник, който възнамерява да предоставя дистанционен достъп до организираната от него МСТ и ОСТ на участници, установени на територията на друга държава членка, предварително уведомява комисията за държавата членка, в която възнамерява да извършва тази дейност.

(9) Комисията за финансов надзор предоставя информацията по ал. 8 на съответния компетентен орган на приемащата държава в едномесечен срок от получаването ѝ, като при поискване предоставя и информация за установените на територията на тази държава членка участници в организираната многостранна система за търговия от инвестиционния посредник.

Надзор

Чл. 44. (1) Заместник-председателят упражнява надзор върху дейността на инвестиционния посредник, извършвана в приемащата държава чрез клон или при условията на свободното предоставяне на услуги.

(2) Когато съответният компетентен орган на приемащата държава уведоми комисията за извършени нарушения от инвестиционния посредник по ал. 1, заместник-

председателят предприема необходимите мерки и уведомява за това компетентния орган на приемащата държава.

(3) Заместник-председателят при упражняване на надзорните си правомощия може да извърши проверка на място в клона на инвестиционния посредник, след като предварително уведоми съответния компетентен орган на приемащата държава.

Раздел II

Извършване на дейност в Република България от инвестиционни посредници със седалище в държава членка

Извършване на дейност при условията на правото на установяване

Чл. 45. (1) Инвестиционен посредник, както и банка - инвестиционен посредник, чието седалище е в държава членка и който е получил лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник в съответствие с правото на Европейския съюз от съответния компетентен орган на тази държава членка, наричан в този раздел „инвестиционен посредник от държава членка”, може да извършва дейността, за която му е издаден лиценз, на територията на Република България чрез клон, съответно чрез обвързан агент при условията на правото на установяване. Допълнителните услуги по чл. 6, ал. 3 могат да се предоставят само заедно с услугите по чл. 6, ал. 2.

(2) В срок два месеца от получаването на информация от съответния компетентен орган за инвестиционен посредник от държава членка, който възнамерява да създаде клон или да извършва дейност чрез обвързан агент, установен на територията на Република България, комисията уведомява инвестиционния посредник за получаването на информацията.

(3) Инвестиционният посредник от държава членка може да създаде клон, както и да започне да извършва дейност чрез обвързан агент на територията на Република България след получаване на уведомление от комисията по ал. 2, съответно след изтичането на срока по ал. 1, ако в този срок не е получил уведомление.

(4) Когато инвестиционен посредник извършва дейност чрез клон и чрез обвързан агент, установен в Република България, обвързаният агент се счита за част от клона. При осъществяване на дейност само чрез обвързан агент, установен в Република България, спрямо него се прилагат изискванията за клон.

(5) При извършване на дейност по настоящия член инвестиционният посредник спазва изискванията съгласно чл. 70-75, чл. 77 – 82, чл. 84 – 88 и съгласно чл. 14 – 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014 и актовете по прилагането им.

Извършване на дейност при условията на свободно предоставяне на услуги

Чл. 46. (1) Инвестиционен посредник от държава членка може да извършва услугите и дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3, включени в обхвата на издадения му лиценз, при условията на свободата на предоставяне на услуги, без да създава клон, както и чрез обвързан агент, установен на територията на неговата държава членка по произход. Допълнителните услуги по чл. 6, ал. 3 могат да се предоставят само заедно с услугите по чл. 6, ал. 2.

(2) Инвестиционен посредник от държава членка, който организира МСТ и ОСТ в друга държава членка, може да предоставя дистанционен достъп до организираната от него МСТ и ОСТ на участници, установени на територията на Република България.

(3) Инвестиционен посредник от държава членка може да започне да извършва дейност, след като комисията получи информация от съответния компетентен орган относно програмата за дейността на инвестиционния посредник, данни за обвързаните агенти и друга информация, определена с Регламент (ЕС) 2017/1018.

(4) Комисията за финансов надзор публикува информацията относно обвързаните агенти, които инвестиционният посредник от държава членка възнамерява да използва.

(5) Комисията за финансов надзор предоставя информацията по ал. 4 на ЕОЦКП при поискване и при спазване на условията на чл. 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

(6) Комисията за финансов надзор може да поиска от компетентния орган на държавата членка по произход на МСТ информация кои са дистанционните членове или участници в МСТ, установени на територията на Република България.

Достъп до регулиран пазар. Достъп до централен контрагент, система за клиринг и сетълмент и право на избор на система за сетълмент

Чл. 47. (1) Инвестиционен посредник по чл. 45 и чл. 46, който изпълнява нареждания на клиенти или извършва сделки за собствена сметка, има право на достъп до регулиран пазар на територията на Република България при същите условия както инвестиционните посредници, лицензирани в Република България. Достъпът се осигурява от регулирания пазар по един от следните начини:

1. пряко чрез клон на територията на Република България;
2. дистанционно, когато процедурите и системите за търговия на регулирания пазар не изискват физическо присъствие за сключването на сделки на пазара.

(2) Инвестиционен посредник по чл. 45 и чл. 46 има право на пряк и непряк достъп до централен съконтрагент и системи за клиринг и сетълмент при същите ясни, недискриминационни, прозрачни и обективни критерии, приложими спрямо инвестиционните посредници, лицензирани в Република България, с цел да бъде осигурено приключването на сделките с финансови инструменти, независимо дали са сключени на място на търговия на територията на Република България. Централният съконтрагент и операторите на системи за клиринг и сетълмент имат право да откажат достъп по изречение първо само при наличието на законово основание за това.

Надзор

Чл. 48. (1) Заместник-председателят извършва проверки и упражнява надзор върху дейността на клона по чл. 45 за спазването на изискванията съгласно чл. 70-75, 77 – 82, 84 – 88 и съгласно чл. 14 – 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014 и актовете по прилагането им.

(2) Инвестиционният посредник от държава членка е длъжен да представя в комисията и да публикува на български език в Република България всички документи и информация съгласно приложимите спрямо него изискванията на този закон и актовете по прилагането му.

(3) При извършване на дейност в Република България инвестиционният посредник от държава членка трябва да използва наименованието, под което извършва дейност в държавата членка, където е неговото седалище, като посочи държавата членка по произход.

(4) Компетентният орган на държавата членка, в която инвестиционният посредник по чл. 45 е получил лиценз, при упражняване на надзорните си правомощия може да извършва проверки на място в клона на инвестиционния посредник, след като предварително уведоми комисията.

Раздел III

Извършване на дейност в Република България от инвестиционен посредник от трета държава

Заявление и издаване на лиценз

Чл. 49. (1) Инвестиционен посредник от трета държава, може да предоставя услуги или да извършва дейности по чл. 6, ал. 2 и ал. 3 за професионални клиенти по смисъла на раздел II от Приложението или непрофесионални клиенти на територията на Република България, само чрез клон и след получаване на лиценз, издаден от комисията, с изключение на случаите, когато услугите и дейностите се извършват по инициатива на клиента.

(2) Комисията за финансов надзор издава лиценз по ал. 1 след подаване на заявление и при следните условия:

1. инвестиционният посредник е получил лиценз за услугите и дейностите по ал. 1 и подлежи на надзор от съответния компетентен орган на третата държава, където е учреден;

2. компетентният орган по т. 1 спазва препоръките на Специалната група за финансови действия (FATF) относно мерките срещу изпирането на пари и срещу финансирането на тероризма;

3. между комисията и компетентния орган по т. 1 е сключено споразумение за сътрудничество и обмен на информация за опазване на целостта на пазара и защита на инвеститорите;

4. клонът разполага с достатъчно собствени средства, съгласно изисквания, определени с наредба;

5. лицето или лицата, които управляват клона, отговарят на изискванията на чл. 13 и чл. 14;

6. инвестиционният посредник членува в система за компенсиране на инвеститорите, получила лиценз или призната в съответствие с Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 година относно схемите за обезщетение на инвеститорите (ОВ L 84/22 от 26 март 1997г.) (Директива 97/9/ЕО);

7. има сключено споразумение между Република България и третата държава, където е учреден инвестиционният посредник, което е в съответствие със стандартите, предвидени в член 26 от Модела на данъчна конвенция относно дохода и капитала на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), и гарантира ефективен обмен на информация по данъчни въпроси, включително по многостранни данъчни споразумения, ако такива съществуват.

(3) Заявлението по ал. 2 съдържа:

1. посочване на съответния компетентен орган или органи от третата държава, които осъществяват надзор върху инвестиционния посредник, както и информация за обхвата на упражнявания надзор;

2. данни за инвестиционния посредник - наименование, правноорганизационна форма, седалище и адрес на управление, информация за членовете на управителните и контролни органи, за лицата, които са акционери или съдружници, както и за всички лица, които имат право да представляват инвестиционния посредник;

3. програма за дейността, която включва информация за услугите и дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3, които инвестиционният посредник ще извършва в Република България;

4. организационната структура на клона, включително описание на важните оперативни функции, възложени на трети лица;

5. данни за лицата, които управляват и представляват клона, както и доказателства за спазване на изискванията чл. 13 и чл. 14;

6. информация за средствата, с които разполага клонът;
7. друга информация, определена с наредба.

(4) Комисията за финансов надзор издава лиценз на клон на инвестиционен посредник при съответното прилагане на чл. 18 – 20, ал. 1 и чл. 21.

(5) При извършване на дейност на територията на Република България клонът спазва изискванията по чл. 65, чл. 69-74, чл. 77 – 82, чл. 84 – 87, чл. 89 чл. 92-98, чл. 102-108, чл. 109 – 118, чл. 112, чл. 113-121 и членове 3—26 от Регламент (ЕС) № 600/2014 и актовете по прилагането им.

(6) В случаите по чл. 46, пар. 4, ал. 5 от Регламент (ЕС) № 600/2014 инвестиционен посредник от трета държава може да извършва дейност на територията на Република България при спазване изискванията на този раздел.

(7) В случаите, когато конкретна услуга или дейност се предоставя по инициатива на клиента от инвестиционен посредник от трета държава, който не е създал клон на територията на Република България, този инвестиционен посредник не може да предлага на този клиент други категории инвестиционни продукти и услуги, освен чрез клон, получил лиценз по ал. 1.

Отказ за издаване на лиценз

Чл. 50. Комисията за финансов надзор отказва издаването на лиценз, когато установи, че:

1. не е изпълнено едно или повече от изискванията по чл. 49, ал. 2 и не са представени данните и документите по ал. 3;

2. не са осигурени в достатъчна степен интересите на инвеститорите и стабилността на пазара;

3. нормативните актове, приложими в трета държава, регулиращи дейността на инвестиционния посредник, или трудности при тяхното прилагане създават пречки за ефективното упражняване на надзорните функции на комисията, съответно на заместник-председателя;

4. осъществяваният върху този инвестиционен посредник надзор на консолидирана основа от съответния компетентен орган в държавата по седалището му не съответства на изискванията, установени с този закон и актовете по прилагането му;

5. заявителят е представил неверни данни или документи с невярно или с противоречиво съдържание.

Отнемане на лиценз

Чл. 51. (1) Комисията за финансов надзор отнема издадения лиценз по чл. 49, ал. 1, ако инвестиционният посредник:

1. не започне да извършва разрешените услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 в срок 12 месеца от издаването на лиценза;

2. изрично се откаже от издадения лиценз;

3. престане да извършва разрешените услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 повече от 6 месеца;

4. е представил неверни данни, които са послужили като основание за издаване на лиценза, или е използвал други неправомерни способи за получаване на лиценз;

5. престане да отговаря на условията, при които е издаден лицензът;

6. грубо или системно нарушава разпоредбите на този закон, и приложимите регламенти на ЕС, които уреждат условията за извършване на дейност от инвестиционни посредници и които се прилагат за инвестиционни посредници от трети държави.

(2) Членове 28, 29, 30 и 32 се прилагат съответно.

Равни права и задължения

Чл. 52. Клонът на инвестиционен посредник от трета държава има правата и задълженията на инвестиционен посредник, за който Република България е държава членка по произход, доколкото в закона не е предвидено друго.

Г л а в а п е т а КВАЛИФИЦИРАНИ УЧАСТИЯ

Уведомяване за планирано придобиване

Чл. 53. (1) Всяко физическо или юридическо лице или лица, действащи съгласувано, които са взели решение да придобият пряко или непряко квалифицирано участие в инвестиционен посредник, уведомяват писмено комисията преди придобиването.

(2) Изискването на ал. 1 се прилага и за всяко физическо или юридическо лице или лица, действащи съгласувано, които са взели решение да увеличат пряко или непряко квалифицираното си участие, така че то да достигне или да премине праговете от двайсет на сто, трийсет на сто или петдесет на сто от капитала или от гласовете в общото събрание на инвестиционен посредник или така, че в резултат на това увеличение инвестиционният посредник да стане тяхно дъщерно дружество.

(3) Лицата по ал. 1 и ал. 2 подават до комисията уведомление, в което посочват участието в капитала, съответно гласовете от общото събрание, което възнамеряват да придобият, както и участието, което ще имат след придобиването. Към уведомлението лицата прилагат и други данни и документи, определени с *Регламент*.

(4) При определяне размера на квалифицираното участие не се вземат предвид правата на глас или акциите, които инвестиционните посредници или кредитните институции държат в резултат на предоставяне на услугите по чл. 6, ал. 2, т. 6, при условие че тези права не се упражняват или по друг начин се използват, за да се повлияе върху управлението на инвестиционния посредник, както и при условие че тези права бъдат прехвърлени в срок една година от придобиването.

(4) Случаите, в които е налице непряко придобиване на квалифицирано участие, в инвестиционен посредник се определят с наредба.

Уведомяване за планирано прехвърляне или намаляване на участието в резултат на действия на трети лица

Чл. 54. (1) Всяко физическо или юридическо лице, което е взело решение да прехвърли пряко или непряко квалифицирано участие в инвестиционен посредник уведомява писмено комисията преди да извърши прехвърлянето. Изискването по изречение първо се прилага и в случаите, когато в резултат на прехвърлянето правото на глас или участието на това лице в капитала на инвестиционния посредник ще спадне под петдесет на сто, трийсет на сто или двайсет на сто или инвестиционният посредник ще престане да е дъщерно дружество на това лице.

(2) Лицата, чието участие в инвестиционен посредник спадне под праговете съгласно ал. 1 в резултат от действие на трето лице или на друго обстоятелство, за което те не са знаели и не са могли да узнаят преди намаляване на тяхното участие, са длъжни незабавно, след като узнаят за това, да уведомят комисията.

(3) Лицата по ал. 1 и ал. 2 подават до комисията уведомление, в което посочват участието, което имат или ще имат преди и след прехвърлянето, както и други данни и документи, определени с наредба.

Потвърждение за извършено уведомление по чл. 53, ал. 3

Чл. 55. (1) Заместник-председателят в срок два работни дни от получаване на уведомлението по чл. 53, ал. 3 изпраща на лицето писмено потвърждение за получаването му.

(2) В случаите, когато към уведомлението по чл. 53, ал. 3 са приложени всички изискуеми данни и документи в писменото потвърждение по ал. 1 заместник-председателят посочва, че уведомлението е пълно, както и датата, на която изтича срокът за произнасяне от комисията по уведомлението.

(3) В случаите когато към уведомлението по чл. 53, ал. 3 не са приложени всички изискуеми данни и документи, в писменото потвърждение по ал. 1 заместник-председателят уведомява писмено лицето за данните и документите, които трябва да бъдат приложени. При всяко последващо подаване от лицето на документи се прилагат съответно изречение първо, както и ал. 1 и 2.

Процедура за извършване на оценка

Чл. 56. (1) Комисията за финансов надзор извършва оценка на придобиването въз основа на уведомлението в срок до 60 работни дни от датата на писменото потвърждение по чл. 55, ал. 1.

(2) Ако представените документи са непълни, неточни, несъобразени с нормативните изисквания или са необходими доказателства или допълнителна информация за верността на представените данни, заместник-председателят в срока за извършване на оценката, но не по-късно от края на 50-ия работен ден от този срок, изпраща писмено съобщение на лицето за констатираните непълноти и несъответствия или за исканата информация и документи.

(3) Срокът по ал. 1 за извършване на оценката от комисията спира да тече за периода от датата на поискване на информацията и документите съгласно ал. 2 до получаване на отговор от лицето. Спирането на срока не може да бъде за по-дълъг период от 20 работни дни, с изключение на случаите по ал. 4.

(4) Спирането на срока за извършване на оценката от комисията може да бъде за период до 30 работни дни в случаите, когато лицето по чл. 53, ал. 1 е:

1. със седалище и адрес на управление или постоянен адрес, или подлежи на регулиране извън Европейския съюз, или

2. физическо или юридическо лице, което не подлежи на надзор съгласно Директива 2014/65/ЕО, Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ, L 302/32 от 17 ноември 2009 г.), (Директива 2009/65/ЕО), Директива 2008/138/ЕО или Директива 2013/36/ЕС.

(5) Извън случаите по ал. 2 - 4 всяко последващо изискване на допълнителна информация от лицето във връзка с извършване на оценката от комисията не води до спиране на срока.

Оценка

Чл. 57. (1) Комисията за финансов надзор извършва оценка на придобиването, съответно на увеличаването на квалифицираното участие, с оглед осигуряване на стабилното и благоразумното управление на инвестиционния посредник.

(2) При извършване на оценката комисията отчита очакваното влияние на лицето върху инвестиционния посредник и преценява дали лицето е подходящо и финансово стабилно. Преценката се извършва при прилагане на следните критерии:

1. репутация на лицето;

2. репутация и професионален опит на лицата, които ще ръководят дейността на инвестиционния посредник в резултат на придобиването;

3. финансовата стабилност на лицето във връзка с видовете дейности, които инвестиционният посредник извършва или предвижда да извършва;

4. дали инвестиционният посредник ще е в състояние да изпълни или да продължи да изпълнява изискванията на този закон, Регламент (ЕС) № 575/2013, Регламент (ЕС) № 600/2014 и Регламент (ЕС) № 596/2014 и актовете по прилагането им, на Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати и по-конкретно дали групата, част от която той ще стане след придобиването, има структура, която позволява да бъде упражняван ефективен надзор и ефективен обмен на информация между компетентните органи и определяне и разпределение на отговорностите между тях;

5. дали могат да бъдат направени обосновани предположения, че във връзка с придобиването е или предстои да бъде извършено изпиране на пари по смисъла на Закона за мерките срещу изпирането на пари или финансиране на тероризма по смисъла на Закона за мерките срещу финансирането на тероризма, или че ще бъде увеличен рискът от такова действие.

(3) Комисията за финансов надзор и заместник-председателят не могат да налагат предварителни условия във връзка с размера на участие, което следва да бъде придобито, нито да разглеждат придобиването с оглед на икономическите нужди на пазара.

(4) В случай на две или повече уведомления за планирани придобивания или увеличения на квалифицираното дялово участие в един и същ инвестиционен посредник, комисията третира лицата по недискриминационен начин.

(5) Допълнителни изисквания към условията и реда за оценка на придобиването, съответно на увеличаването на квалифицираното участие, се определят с наредба.

Обмен на информация с компетентните органи на държави членки, при извършване на оценка на квалифицирано участие

Чл. 58. (1) При извършване на оценка на квалифицирано участие комисията провежда предварителни консултации и изисква информация във връзка с придобиването от съответния компетентен орган, отговарящ за надзора на лицето по чл. 53, когато лицето е:

1. кредитна институция, лицензирана в Република България или в друга държава членка, или застраховател, презастраховател, инвестиционен посредник или управляващо дружество, лицензирани в друга държава членка;

2. предприятие майка на кредитна институция, лицензирана в Република България или в друга държава членка, или предприятие майка на застраховател, презастраховател, инвестиционен посредник или управляващо дружество, лицензирани в друга държава членка;

3. физическо или юридическо лице, което контролира кредитна институция, лицензирана в Република България или в друга държава членка, застраховател, презастраховател, инвестиционен посредник или управляващо дружество, лицензирани в друга държава членка.

(2) Получената информация от предварителните консултации по реда на ал. 1, се посочва в решението на комисията по чл. 59, ал. 1 или 7.

(3) Комисията за финансов надзор предоставя при поискване от компетентен орган от друга държава членка информация, която е съществена или е от значение за оценката, когато придобиване на квалифицирано участие в инвестиционен посредник, е заявено от:

1. инвестиционен посредник, управляващо дружество, застраховател или презастраховател със седалище в Република България;
2. предприятие – майка на лице по т. 1;
3. физическо или юридическо лице, което контролира лице по т. 1.
- (4) В случаите ал. 3, когато участие в инвестиционен посредник е заявено от кредитна институция със седалище в Република България, комисията обменя информация с Българската народна банка и с компетентния орган по ал. 3.

Правомощия на комисията във връзка с квалифицираните участия

Чл. 59. (1) Комисията за финансов надзор може да издаде забрана за извършване на придобиването по чл. 53, ако установи, че не са изпълнени изискванията на чл. 57 или ако информацията, предоставена от лицето, е непълна, заявителят е представил неверни данни или документи с невярно съдържание или ако не може да се идентифицират действителните собственици на акционер с квалифицирано участие, застрашено е стабилното управление и сигурността на инвестиционния посредник или не са осигурени по друг начин интересите на клиентите на инвестиционния посредник.

(2) Комисията за финансов надзор уведомява писмено лицето за решението си по ал. 1 в срок два работни дни от вземане на решението и в рамките на срока по чл. 56, ал. 1, съответно по чл. 56, ал. 2-5, като прилага и мотивите за решението си.

(3) По искане на лицето или по инициатива на комисията мотивите за издаване на решението по ал. 1 се оповестяват публично.

(4) Ако не издаде забрана съгласно ал. 1, комисията може да определи срок, в който да бъде извършено придобиването, както и да удължи при необходимост този срок.

(5) Ако в срока по чл. 56, ал. 1, съответно по чл. 56, ал. 2 - 5 комисията не издаде забрана за извършване на придобиването и не уведоми за това лицето писмено, лицето може да придобие заявеното участие в инвестиционния посредник.

(6) Лицата, придобили или увеличили квалифицираното си участие, преди комисията да се произнесе по подаденото уведомление, съответно преди изтичането на срока за произнасяне, или въпреки забраната за извършване на придобиването, както и в случаите, когато не са подали уведомление по чл. 53 преди придобиването, нямат право да упражняват правото си на глас в общото събрание на инвестиционния посредник.

(7) В случай че лица, притежаващи квалифицирано участие в инвестиционния посредник, могат да навредят на стабилното управление и сигурността на инвестиционния посредник, комисията може да наложи забрана за упражняването на право на глас от тези лица в общото събрание на инвестиционния посредник.

(8) Комисията за финансов надзор може да подаде иск по реда на чл. 74 от Търговския закон за отмяна на решение на общото събрание, когато същото е взето с гласовете на лица, които не са имали право да упражняват правото си на глас по ал. 6 и 7.

Представяне на информация от инвестиционния посредник

Чл. 60. (1) Инвестиционният посредник уведомява комисията за всяко придобиване или прехвърляне на участие съгласно чл. 53 и чл. 54 в срок един ден от узнаването.

(2) Инвестиционният посредник предоставя на комисията два пъти годишно - към 30 юни и 31 декември, в 10-дневен срок от посочените дати списък на лицата, които притежават пряко или непряко квалифицирано участие, както и данни за притежаваните от тях гласове в общото събрание.

Г л а в а ш е с т а

УПРАВЛЕНИЕ И ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДЕЙНОСТТА НА ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ПОСРЕДНИЦИ

Раздел I

Общи положения

Изисквания към значим инвестиционен посредник

Чл. 61. (1) Идентификацията на значимите инвестиционни посредници се извършва веднъж годишно въз основа на данните от годишните финансови отчети за предходната финансова година и други документи.

(2) Инвестиционните посредници, които са значими с оглед на размера, вътрешната организация и характера, обхвата и сложността на извършваната от тях дейност:

1. създават комитет за подбор на кандидати;
2. създават комитет по риска;
3. създават комитет по възнагражденията;
4. изпълняват други изисквания, определени с наредба.

(3) С разрешение на заместник-председателя значим инвестиционен посредник може да бъде освободен от изискването за създаване на комитет по риска. Условието и редът за издаване на разрешението по изречение първо се определят с наредба.

Раздел II

Изисквания към управлението на инвестиционния посредник

Изисквания при подбора и определянето на членовете на управителните и контролни органи

Чл. 62. (1) Инвестиционният посредник, както и комитетът за подбор на кандидати, в случаите по чл. 63, осигурява широк набор от качества, знания и умения при подбора на кандидати и определянето на членовете на управителните и контролните органи, като за тази цел прилага политика за насърчаване на многообразието в управителния и контролния орган. Допълнителни изисквания към подбора и определяне на членовете на управителните и контролните органи се определят с наредба.

(2) Инвестиционните посредници, които извършват дейност на територията на Република България, предоставят на комисията информацията във връзка с политиката за насърчаване на многообразието съгласно по чл. 435, параграф 2, буква "в" от Регламент (ЕС) № 575/2013 в срок три дни от датата на нейното оповестяване. Комисията за финансов надзор анализира предоставената информация с цел използването ѝ за сравняване на практиките по отношение на многообразието. Комисията за финансов надзор предоставя информацията по изречение първо на ЕБО.

Комитет за подбор на кандидати

Чл. 63. (1) Подборът на кандидатите за членове на управителния и на контролния орган на значим инвестиционен посредник се извършва от комитета за подбор на кандидати. Членове на комитета са само членове на надзорния съвет или на съвета на директорите, съответно на управителния съвет, които не са с изпълнителни функции.

(2) Комитетът по ал. 1 определя и препоръчва за одобрение от управителния и контролния орган или за одобрение от общото събрание кандидати за попълване на свободните места в състава на управителния и контролния орган, вземайки предвид

знанията, уменията, многообразието и опита на членовете на управителния и контролния орган, подготвя описание на функциите и изискванията за дадено назначение и изчислява времето, което се очаква да отдели бъдещият член на управителния, съответно на контролния орган.

(3) Комитетът за подбор определя целево ниво на представителност на по-слабо представения пол в управителния, съответно в контролния орган и разработва политика за увеличаване броя на представителите на по-слабо представения пол в управителния и контролния орган за постигане на посочената цел. Целевото ниво, политиката и нейното изпълнение се оповестяват публично в съответствие с чл. 435, параграф 2, буква "в" от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(4) Комитетът за подбор на кандидати:

1. анализира най-малко веднъж годишно структурата, размера, състава и резултатите от работата на управителния и контролния орган, и отправя препоръки към тях за евентуални промени;

2. анализира най-малко веднъж годишно знанията, уменията и опита на управителния и на контролния орган като цяло и на техните членове поотделно, и докладва на управителния и/или на контролния орган;

3. периодично извършва преглед на политиката, прилагана от управителния и контролния орган за подбор и назначаване на висши ръководни служители и отправя препоръки към тях.

(5) При изпълнението на задълженията си комитетът за подбор на кандидати отчита необходимостта да се гарантира, че процесът на вземане на решения на управителния и контролния орган не се влияе от отделно лице или малка група лица по начин, който уврежда интересите на инвестиционния посредник.

(6) Инвестиционният посредник осигурява на членовете на комитета за подбор на кандидати всички необходими ресурси, включително финансови, за изпълнение на възложените им функции. При изпълнение на функциите си комитетът за подбор на кандидати може да се консултира и с външни експерти.

Задължения и отговорности на управителните и контролните органи

Чл. 64. (1) Членовете на управителния и контролния орган на инвестиционния посредник отделят достатъчно време, за да осигурят надлежното изпълнение на възложените им функции.

(2) Управителният, съответно контролният орган на инвестиционния посредник, в зависимост от вътрешното разпределение на функциите:

1. отговаря за ефективното и надеждно управление на инвестиционния посредник в съответствие с нормативните изисквания, включително за подходящото разпределение на задълженията и отговорностите при определяне на организационната структура, за приемането на правилата по чл. 69 и за контрола за тяхното изпълнение, както и за предотвратяване и установяване на конфликтите на интереси;

2. одобрява и контролира изпълнението на стратегическите цели на инвестиционния посредник и на стратегията относно риска и вътрешното управление;

3. осигурява целостта и непрекъснатото функциониране на системите за счетоводно и финансово отчитане, включително финансови и оперативни контроли, и съответствие на дейността с нормативните изисквания и приложимите стандарти;

4. ръководи и контролира изпълнението на изискванията съгласно този закон относно разкриването и предоставянето на информация;

5. отговаря за упражняването на ефективен контрол спрямо висшия ръководен персонал;

6. отговаря за ефективността на системите за управление в инвестиционния посредник, като при необходимост предприема необходимите мерки за отстраняване на констатираните несъответствия.

7. при отчитане на естеството, обхвата и сложността на извършваната от инвестиционния посредник дейност и на всички приложими нормативни изисквания, приема, съответно одобрява и контролира спазването на:

а) организационната структура на инвестиционния посредник за извършване на услугите и дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3;

б) изискванията за знания, умения и опит на служителите в съответните звена;

в) разпределението на ресурсите, необходими за извършването на услугите и дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3;

г) политиките, правилата и процедурите на инвестиционния посредник, с които се урежда предоставянето на услугите и извършването на дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3;

д) политиката по отношение на предлаганите или предоставяни услуги, дейности, продукти и операции в съответствие с допустимото за инвестиционния посредник равнище на риск и с характеристиките и потребностите на клиентите на инвестиционния посредник, на които те ще бъдат предлагани или предоставяни, и извършва стрес тестове при необходимост;

е) политиката за възнагражденията на служителите, участващи в предоставянето на услуги на клиентите на инвестиционния посредник, която да насърчава отговорно бизнес поведение, справедливо третиране на клиентите, включително при възникване на конфликти на интереси.

8. наблюдава и поне веднъж годишно оценява:

а) адекватността на стратегическите цели на инвестиционния посредник относно извършването на услугите и дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3 и тяхното изпълнение;

б) ефективността на организацията и управлението на инвестиционния посредник;

в) адекватността на политиките, правилата и процедурите на инвестиционния посредник, с които се урежда предоставянето на услугите и извършването на дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3;

9. при констатирани нарушения и несъответствия в случаите по т. 8, б. „а“ – „в“ предприема мерки за тяхното отстраняване.

(3) Членовете на управителния и контролния орган на инвестиционния посредник изпълняват функциите си честно, почтено и независимо, с цел извършване на точна собствена преценка на решенията на служителите, изпълняващи ръководни функции, и упражняване на ефективен контрол и наблюдение върху вземането на управленски решения.

(4) Членовете на управителния, съответно на контролния орган на инвестиционния посредник притежават колективно достатъчно знания, умения и опит, необходими им да ръководят дейността на инвестиционния посредник.

(5) Инвестиционният посредник разполага с необходимите човешки и финансови ресурси, за да осигури първоначалното и текущото запознаване на членовете на управителните и контролните органи с дейността му, както и за обучението им.

(6) Членовете на управителните и на контролните органи имат достъп до информацията и документите, необходими за изпълнение на техните функции и задължения.

(7) Допълнителни изисквания към управлението на инвестиционния посредник се определят с наредба.

Раздел III

Изисквания към вътрешната организация на инвестиционния посредник

Вътрешна организация на инвестиционния посредник

Чл. 65. (1) Инвестиционният посредник изгражда и поддържа вътрешна организация, която отговаря по всяко време на изискванията на закона и е в съответствие с естеството, обхвата и сложността на извършваната от него дейност, и която осигурява:

1. организационна структура с ясно определени, прозрачни и последователни нива на отговорност;

2. подходящи и сигурни административни и счетоводни процедури, включително за водене на счетоводна отчетност;

3. ефективни системи за вътрешен контрол;

4. ефективен контрол и защита на информационните системи;

5. надеждни и ефективни системи за защита на информацията, за осигуряване на нейната автентичност и цялост при прехвърлянето и съхранението ѝ, за минимизиране на рисковете от загуба, изменение и нерегламентиран достъп до информация или от нерегламентирано разпространение на информация, както и за осигуряване на поверителност на информацията;

6. подходящи и пропорционални ресурси, включително квалифициран персонал, материално, техническо и програмно осигуряване, както и системи и процедури, които да осигурят непрекъснато и редовно извършване на инвестиционните услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3, в съответствие с изискванията на закона;

7. условия за предотвратяване и установяване на конфликти на интереси, а когато такива конфликти възникнат – за справедливо третиране на клиентите, разкриване на информация и предотвратяване увреждането на интересите на клиентите;

8. условия за спазване на съществуващите правила за лични сделки в инвестиционния посредник;

9. условия за съхраняване на информацията относно извършените услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и 3 и операции от инвестиционния посредник, необходима за установяване изпълнението на задълженията на инвестиционния посредник съгласно изискванията на закона, включително на Регламент (ЕС) № 600/2014, на Регламент (ЕС) № 596/2014, на Регламент (ЕС) № 575/2013, на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, в това число изпълнение на задълженията спрямо клиентите и потенциалните клиенти и на задълженията, свързани с осигуряване целостта на пазара;

10. условия за спазване изискванията на чл. 92-95, в случаите когато инвестиционният посредник държи финансови инструменти и парични средства на клиенти;

11. условия за незабавното и точно изпълнение на клиентските нареждания, за изпълнение на идентични нареждания по реда на постъпването им, както и условия за запазване на клиентския интерес в случаите на обединяване на нареждания;

12. ефективни системи и механизми за установяване, управление, наблюдение, оценка и докладване на рисковете, на които е изложен или може да бъде изложен инвестиционният посредник;

13. ефективни механизми за ограничаване на операционния риск при възлагане на изпълнението на важни оперативни функции на трето лице, включително за осигуряване на надлежен вътрешен контрол за изпълнение на законовите изисквания спрямо инвестиционния посредник;

14. прилагането на политики за възнагражденията на лицата, които работят за инвестиционния посредник, като изискванията към политиката за възнагражденията и нейното оповестяване се определят с наредба;

15. подходящи и ефективни процедури за подаване на вътрешни сигнали от служителите на инвестиционния посредник за нарушения в инвестиционния посредник, които следва да осигурят:

а) защита от несправедливо третиране на служителите на инвестиционния посредник, които подават сигнали за нарушения;

б) защита на личните данни в съответствие със Закона за защита на личните данни за лицето, което подава сигнала за нарушение, както и на личните данни на лицата, за които се сигнализира, че са извършили нарушението;

в) гарантиране на поверителност във всички случаи за лицата, които подават сигнали за нарушения, освен ако нарушаването на поверителността се налага в предвидени от закон случаи при последващо досъдебно или съдебно производство.

(2) Изискванията по ал. 1, т. 9 се прилагат и за клоновете на инвестиционни посредници, извършващи дейност на територията на Република България за сделките и операциите, извършвани чрез клон.

(3) Инвестиционният посредник определя подходящи съотношения между постоянните и променливите възнаграждения на лицата, които работят за инвестиционния посредник, като променливите елементи на възнагражденията не надхвърлят 100 на сто от постоянните елементи.

(4) Системите за вътрешен контрол, както и административните и счетоводни процедури, прилагани от инвестиционния посредник, позволяват по всяко време проверка за съответствието на дейността на инвестиционния посредник с изискванията на този закон и актовете по прилагането му, с изискванията на Регламент (ЕС) № 600/2014, на Регламент (ЕС) № 596/2014, Регламент (ЕС) № 575/2013 и актовете по прилагането им, както и с правилата, приети от инвестиционния посредник в съответствие с посочените нормативни актове.

(5) Системите и механизмите за установяване, оценка и управление на рисковете, на които е изложен или може да бъде изложен инвестиционният посредник, включват и рисковете, породени от макроикономическата среда, в която инвестиционният посредник действа при съответната фаза на икономическия цикъл.

Преглед на системите, правилата и процедурите от заместник-председателя

Чл. 66. Заместник-председателят извършва преглед на правилата, стратегиите, процесите и механизмите, въведени от инвестиционния посредник съгласно този закон, Регламент (ЕС) № 575/2013, Регламент (ЕС) № 600/2014, Регламент (ЕС) № 596/2014 и актовете по прилагането им, като отчита техническите критерии за надзорен преглед и оценка, и оценява рисковете, на които е изложена или предизвиква дейността на инвестиционния посредник. Редът, начинът и техническите критерии за извършване на прегледа и оценката се определят с наредба.

Функция по съответствие с нормативните изисквания

Чл. 67. (1) Инвестиционният посредник създава и поддържа постоянна функция по съответствието с нормативните изисквания, която действа независимо и осъществява постоянен контрол за спазване от страна на лицата, на които е възложено управлението на инвестиционния посредник, и от всички други лица, които работят по договор за инвестиционния посредник, на закона и на всички приложими спрямо дейността нормативни изисквания.

(2) Структурата, организацията, правомощията и взаимоотношенията на функцията по съответствие с нормативните изисквания с другите органи и лица, работещи за инвестиционния посредник, се определят с правила, приети от управителния орган на инвестиционния посредник.

Други изисквания към вътрешната организация

Чл. 68. Допълнителни изисквания във връзка с вътрешната организация по чл. 65, включително относно вътрешната отчетност, функцията по съответствие с нормативните изисквания, управлението на рисковете, вътрешния одит, отговорностите на висшия ръководен персонал, разглеждането на жалби, политиките и практиките за възнагражденията, личните сделки, възлагането на важни оперативни функции на трети лица, управлението на конфликти на интереси, се определят с Регламент (ЕС) № 2017/565 и с наредба.

Вътрешни правила

Чл. 69. (1) (1) Инвестиционният посредник приема и прилага вътрешни политики, правила и процедури, които да осигурят изпълнение на установените в закона изисквания от инвестиционния посредник и от неговите управителни и контролни органи, служители и обвързани агенти. Инвестиционният посредник приема правила за личните сделки на лицата по изречение първо.

(2) Вътрешната организация по чл. 65 се определя с правила, приети от управителния орган на инвестиционния посредник, чието минимално съдържание се определя с наредба.

(3) Инвестиционният посредник извършва периодичен преглед на правилата по ал. 1 и 2 най-малко веднъж годишно, а при необходимост – и на по-кратък период от време.

Г л а в а с е д м а

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ДЕЙНОСТТА НА ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ПОСРЕДНИЦИ И ОТНОШЕНИЯ С КЛИЕНТИ

Раздел I

Общи изисквания

Общи изисквания

Чл. 70. При извършване на инвестиционни услуги и дейности, както и допълнителни услуги, за клиенти инвестиционният посредник действа честно, справедливо и като професионалист в най-добър интерес на клиента.

(2) Инвестиционен посредник, който създава финансови инструменти с цел продажба на клиенти, предприема действия, за да гарантира, че:

1. тези финансови инструменти са създадени да отговорят на нуждите на определен целеви пазар за съответната категория крайни клиенти;

2. стратегията за разпространение на финансовите инструменти е адекватна за целевия пазар;

3. финансовите инструменти се разпространяват до съответната целева група крайни клиенти.

(3) Инвестиционен посредник, който предлага или препоръчва на клиенти финансови инструменти по ал. 2, е длъжен да:

1. разбира естеството на финансовите инструменти, които предлага или препоръчва;

2. извършва оценка дали финансовите инструменти продължават да отговарят на нуждите на клиентите, на които предоставя инвестиционни услуги, като отчита целевата група от крайни клиенти;

3. гарантира, че финансовите инструменти се предлагат или препоръчват, само когато това е в интерес на клиента.

Предоставяне на информация на клиенти

Чл. 71. (1) Информацията, която инвестиционният посредник предоставя на клиентите си, както и на потенциални клиенти, включително в рекламните си материали, трябва да е вярна, ясна и да не е подвеждаща. Рекламните материали на инвестиционния посредник трябва ясно да са означени като такива.

(2) Инвестиционният посредник своевременно, по подходящ начин и при спазване на изискванията на ал. 1 предоставя на своите клиенти или на потенциални клиенти следната информация:

1. данни за инвестиционния посредник и за предоставяните от него услуги, включително дали извършва дейност или сключва сделки с финансови инструменти за своя сметка;

2. финансовите инструменти, които са предмет на предоставяните от посредника инвестиционни услуги, и предлаганите инвестиционни стратегии;

3. местата за изпълнение на сделките;

4. видовете разходи и такси за клиента и техния размер.

(3) При предоставяне на инвестиционен съвет, инвестиционният посредник информира клиента предварително:

1. дали съветът е независим;

2. дали съветът се основава на широк или ограничен анализ на различните видове финансови инструменти, и по-специално, дали обхватът е ограничен до финансови инструменти, емитирани или предлагани от свързани с инвестиционния посредник лица или от лица, които се намират в други правни, икономически или договорни отношения с инвестиционния посредник, в резултат на което съществува риск предоставеният съвет да не е независим;

3. дали инвестиционният посредник ще предоставя на клиента периодична оценка за това доколко препоръчаните му финансови инструменти продължават да отговарят на нуждите на клиента.

(4) Информацията за финансовите инструменти и предлаганите инвестиционни стратегии включва подходящи указания и предупреждения за рисковете, свързани с инвестиции в тези инструменти или по отношение на конкретни инвестиционни стратегии, както и дали финансовият инструмент е предназначен за непрофесионални или професионални клиенти, като се има предвид определената целева група крайни клиенти съгласно чл. 70, ал. 2 и 3.

(5) Информацията за разходите и таксите включва:

1. всички разходи и такси за инвестиционните и допълнителните услуги, включително за съвети;

2. разходите, свързани с препоръчания, предлаган или продаден на клиента финансов инструмент;

3. начина на плащане на разходите и таксите;

4. всички плащания към трети лица.

(6) Инвестиционният посредник предоставя на клиента веднъж годишно в обобщен вид информацията по ал. 5, включително разходите и таксите във връзка с инвестиционната услуга и финансовия инструмент, които не произтичат от настъпването на пазарния риск за базовия пазар, така че клиентът да разбере общите

разходи, както и техния общ ефект върху възвръщаемостта на инвестицията. Инвестиционният посредник уведомява клиента за възможността по негово искане да му предостави подробна разбивка на разходите по пера.

(7) Информацията по ал. 2 – 6 и по чл. 73, ал. 3 се предоставя по начин, който позволява на клиентите или потенциалните клиенти да разберат естеството на инвестиционната услуга, вида и характеристиките на конкретния вид финансов инструмент, и на конкретните рискове, свързани с него, с цел да вземат информирани инвестиционни решения. Инвестиционният посредник може да предоставя информацията по предходното изречение и в стандартизиран формат.

(8) Разпоредбите на ал. 1-7 не се прилагат, когато инвестиционната услуга се предлага като част от финансов продукт, който се регулира от правото на Европейския съюз или от общи европейски стандарти във връзка с кредитни институции или потребителски кредити относно оценка на риска за клиентите и/или изискванията за предоставяне на информация.

Задължения при предоставяне на независим инвестиционен съвет

Чл. 72. (1) Когато инвестиционният посредник информира клиента, че му предоставя независим инвестиционен съвет, инвестиционният посредник е длъжен да анализира достатъчно широка гама от финансови инструменти, предлагани на пазара от различни емитенти или доставчици на продукти, за да гарантира, че инвестиционните цели на клиента могат да бъдат постигнати по подходящ начин, без да се ограничава до финансови инструменти, емитирани или предлагани от самия инвестиционен посредник, от свързани с него лица или от лица, които се намират в други правни, икономически или договорни отношения с него, в резултат на което съществува риск предоставеният съвет да не е независим.

(2) В случаите по ал. 1 инвестиционният посредник няма право да приема възнаграждение, комисиона или друга парична или непарична облага от трето лице във връзка с предоставянето на инвестиционните услуги на клиента. Изключение се допуска за незначителни непарични облаги, които подобряват качеството на предлаганите на клиента услуги и предоставянето им не нарушава задължението на инвестиционния посредник да действа честно, справедливо и като професионалист в най-добър интерес на клиента. Инвестиционният посредник разкрива информация за всички получени незначителни непарични облаги.

(3) Изискванията по ал. 2 се прилагат и в случаите, когато инвестиционният посредник извършва управление на портфейл.

Ограничения за предоставяне и получаване на възнаграждения, комисионни и непарични облаги на и от трети лица

Чл. 73. (1) Инвестиционният посредник няма право, във връзка с предоставянето на инвестиционни или допълнителни услуги на клиент, да заплаща, съответно да предоставя и получава, възнаграждение, комисиона или непарична облага, освен:

1. възнаграждение, комисиона или непарична облага, платени или предоставени от или на клиента или негов представител;

2. възнаграждение, комисиона или непарична облага, платени или предоставени от или на трето лице или негов представител, ако са налице следните условия:

а) заплащането, съответно предоставянето, на възнаграждението, комисионата или непаричната облага, е с оглед подобряване на качеството на услугата и не нарушава задължението на инвестиционния посредник да действа честно, коректно, професионално и в най-добър интерес на клиента;

б) съществуването, естеството и размерът на възнаграждението, комисионата или непаричната облага са посочени на клиента ясно, по достъпен начин, точно и разбираемо, преди предоставянето на съответната инвестиционна или допълнителна услуга, а когато размерът не може да бъде определен, е посочен начинът за неговото изчисляване;

3. присъщи такси, които осигуряват или са необходими с оглед предоставянето на инвестиционните услуги като разходи за попечителски услуги, такси за сетълмент и обмен на валута, хонорари за правни услуги и публични такси, и които по своя характер не водят до възникване на конфликт със задължението на инвестиционния посредник да действа честно, справедливо, професионално и в най-добър интерес на клиента.

(2) (1) Инвестиционен посредник, който предоставя инвестиционни услуги на клиенти, не предоставя възнаграждение и не оценява резултатите от работата на своите служители по начин, който противоречи на задължението му да действа в най-добрия интерес на своите клиенти. Инвестиционният посредник не може да предоставя стимули на служителите си, за да препоръчат на непрофесионален клиент конкретен финансов инструмент, когато инвестиционният посредник може да предложи друг финансов инструмент, който в по-голяма степен отговаря на потребностите на клиента.

(3) Инвестиционният посредник информира клиента за реда и начина, по който клиентът ще получи такса, комисиона, парична или непарична облага, когато инвестиционният посредник е получил такава във връзка с инвестиционна или допълнителна услуга за клиента.

Изисквания при предоставяне на инвестиционна услуга заедно с друга услуга или продукт

Чл. 74. (1) Когато инвестиционна услуга се предоставя заедно с друга услуга или продукт като част от пакет или като условие по същия договор или пакет, инвестиционният посредник уведомява клиента дали е възможно да купи отделните части поотделно и му представя информация за разходите и таксите за всяка част поотделно.

(2) Когато съществува вероятност рисковете, произтичащи от предоставяне на услугата заедно с друга услуга или продукт като част от пакет или като условие по същия договор или пакет, предложени на непрофесионален клиент, да бъдат различни от рисковете, свързани с отделните части, инвестиционният посредник предоставя подходящо описание на отделните части и начина, по който взаимодействието между тях се отразява на рисковете.

(3) Допълнителни изисквания към практиките на кръстосани продажби се определят с наредба.

Допълнителни изисквания

Чл. 75. Допълнителни изисквания към предоставянето на информация от инвестиционния посредник на клиентите са определени с Регламент (ЕС) № 2017/565.

Мерки за предотвратяване, установяване и управление на конфликт на интереси

Чл. 76. (1) При извършване на инвестиционни услуги и дейности, както и на допълнителни услуги, инвестиционният посредник предприема необходимите мерки за установяване и предотвратяване или управление на конфликти на интереси между:

1. инвестиционния посредник, включително лицата, които управляват инвестиционния посредник, лицата, които работят по договор за него, обвързаните

агенти или всяко лице, което пряко или косвено е свързано с инвестиционния посредник чрез отношение на контрол, от една страна, и клиентите му, от друга страна;

2. отделните му клиенти.

(2) Инвестиционният посредник предприема действията по ал. 1 и в случаите, когато конфликт на интереси може да възникне в резултат на възнаграждение, което е получено от инвестиционния посредник, в случаите на предоставяне на стимули от трети лица или на други механизми за стимулиране.

(3) Ако въпреки прилагането на правилата за предотвратяването на конфликт на интереси, продължава да съществува риск за интересите на клиента, инвестиционният посредник не извършва дейност за сметка на клиент, ако не го е информирал за общото естество и/или източници на потенциалните конфликти на интереси и взетите мерки за ограничаване на риска за интересите на клиента.

(4) За целите на ал. 3 инвестиционният посредник предоставя достатъчно подробна информация на траен носител на всеки отделен клиент, за да му осигури възможност да вземе информирано решение за услугата, по отношение на която е възникнал конфликтът на интереси.

(5) Допълнителни мерки и критерии за предотвратяване, установяване и управление на потенциални конфликти на интереси във връзка с предоставянето на отделните видове инвестиционни услуги са определени с Регламент (ЕС) № 2017/565.

Раздел II

Оценка за уместност и целесъобразност. Представяне информация на клиенти

Изисквания за знания и компетентност

Чл. 77. (1) Инвестиционният посредник осигурява, че лицата, които предоставят на клиента инвестиционни съвети или информация относно финансови инструменти, както и инвестиционни или допълнителни услуги от името на инвестиционния посредник, притежават необходимите знания и компетентност да изпълняват задълженията си по чл. 70 – 75 и чл. 78 - 81.

(2) Услугите по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5 могат да се предоставят само от инвестиционни консултанти, а услугите по чл. 6, ал. 2, т. 2 и т. 3 само от брокери на финансови инструменти.

(3) Изискванията, на които трябва да отговарят лицата по ал. 2, както и редът за придобиване и отнемане на правото да упражняват такава дейност се определят с наредба.

(4) Инвестиционният посредник оценява периодично знанията и компетентността на лицата по ал. 1 въз основа на критерии, определени с наредбата по ал. 3.

Оценка за уместност

Чл. 78. (1) (1) При извършване на услуги по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5 инвестиционният посредник изисква от клиента, съответно от потенциалния клиент, информация за неговите знания и опит относно услугите по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5, финансовото му състояние, способността му да понася загуби и инвестиционните му цели, включително допустимото за него равнище на риск.

(2) Въз основа на информацията по ал. 1 инвестиционният посредник извършва оценка за уместност, включително относно това доколкото финансовите инструменти предмет на инвестиционния съвет съответстват на допустимото за клиента равнище на риск и способността му да понася загуби.

(3) Инвестиционният посредник няма право да извършва услугите по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5 за клиент, който не е предоставил информацията по ал. 1.

(4) Когато инвестиционният посредник предоставя инвестиционен съвет с препоръка за продажба на пакет от услуги или продукти съгласно чл. 74, всяка отделна част, както и пакетът като цяло, трябва да са подходящи за клиента.

(5) При предоставянето на инвестиционен съвет на клиент инвестиционният посредник, преди изпълнение на нареждането следствие от инвестиционния съвет, предоставя на клиента на траен носител уведомление дали съветът съответства на предпочитанията, потребностите и други характеристики на непрофесионалния клиент.

(6) При предоставяне на инвестиционен съвет за покупка или продажба на финансов инструмент, в случаите когато сделката се сключва чрез средства за комуникация от разстояние, която възпрепятства предварителното представяне на уведомлението по ал. 5, инвестиционният посредник може да го предостави веднага след сключване на сделката, при условие че са изпълнени следните две условия:

1. инвестиционният посредник е предоставил на клиента възможност за отлагане на сделката с цел получаване на уведомлението за съответствие предварително и

2. клиентът е дал съгласието си за получаването на уведомлението по ал. 5 своевременно след сключването на сделката.

(7) Когато инвестиционен посредник предоставя услугата по управление на портфейл или е информирал клиента, че ще извършва периодична оценка, периодичният отчет съдържа актуализирано изявление и обосновка на начина, по който инвестицията отговаря на предпочитанията, потребностите и други характеристики на непрофесионалния клиент.

Оценка за целесъобразност

Чл. 79. (1) При предоставяне на инвестиционни услуги, различни от тези по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5, инвестиционният посредник изисква от клиента, съответно от потенциалния клиент, информация за неговите знания и опит във връзка с инвестиционните услуги, свързани с конкретния вид продукт или услуга, които се предлагат или търсят, така, че инвестиционният посредник да може да прецени дали инвестиционната услуга или продукт са подходящи за клиента.

(2) Когато инвестиционният посредник предоставя продажба на пакет от услуги или продукти съгласно чл. 74 се преценява дали пакетът като цяло е подходящ за клиента.

(3) Ако въз основа на получената по ал. 1 информация инвестиционният посредник прецени, че продуктът или услугата не са подходящи, той предупреждава за това писмено клиента, съответно потенциалния клиент. Предупреждението може да бъде извършено в стандартизиран формат.

(4) В случай че клиентът, съответно потенциалният клиент, не предостави информацията по ал. 1 или предоставя недостатъчна информация относно своите знания и опит, инвестиционният посредник е длъжен писмено да предупреди клиента, съответно потенциалния клиент, че не може да прецени дали конкретната инвестиционна услуга или продукт са подходящи за него. Предупреждението може да бъде извършено в стандартизиран формат.

(5) Инвестиционният посредник, предоставящ инвестиционни услуги по чл. 6, ал. 2, т. 1 и/или 2, може да предоставя такива услуги, без да получава от клиента информацията по ал. 1 или без да извършва оценката за целесъобразност, ако едновременно са налице следните условия:

1. предмет на услугите са следните финансови инструменти:

а) акции, допуснати до търговия на регулиран пазар или на еквивалентен пазар на трета държава, или в МСТ, когато това са акции на дружества, с изключение на дялове на предприятия, които не са колективни инвестиционни схеми, и акции, които включват деривативен инструмент;

б) облигации или други форми на секюритизиран дълг, допуснати до търговия на регулиран пазар или на еквивалентен пазар на трета държава или в МСТ, с изключение на тези облигации или други форми на секюритизиран дълг с вграден деривативен инструмент или които имат структура, поради която за клиента е по-трудно да разбере свързания риск;

в) инструменти на паричния пазар с изключение на тези с вграден деривативен инструмент или имат структура, поради която за клиента е по-трудно да разбере свързания риск;

г) акции или дялове на колективни инвестиционни схеми, с изключение на структурираните предприятия за колективно инвестиране по член 36, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 583/2010;

д) структурирани депозити, с изключение на тези със структура, поради която за клиента е по-трудно да разбере риска за възвращаемостта или разходите от предсрочно излизане от инвестицията;

е) други несложни финансови инструменти, подобни на тези по б. „а” - „д”;

2. услугата се предоставя по инициатива на клиента или на потенциален клиент;

3. клиентът или потенциалният клиент е писмено уведомен, че инвестиционният посредник няма да извършва оценка за целесъобразност, като уведомлението може да бъде в стандартизиран формат;

4. инвестиционният посредник спазва изискванията по чл. 76.

(6) За целите на ал. 5, т. 1 пазарът на трета държава се счита за еквивалентен на регулиран пазар, ако Европейската комисия е взела решение за еквивалентност при спазване на изискванията и процедурата по чл. 4, параграф 1, ал. 3 и 4 от Директива 2003/71/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и относно изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ, L 345/64 от 31.12.2003) (Директива 2003/71/ЕС).

(7) Алинея 5 се прилага и когато инвестиционният посредник предоставя едновременно с услугите по чл. 6, ал. 2, т. 1 и/или 2 и допълнителни услуги, с изключение на отпускане на кредити или заеми по чл. 6, ал. 2, т. 1, които не включват съществуващи кредитни лимити на заеми, текущи сметки и овърдрафт на клиенти.

Изключения

Чл. 80. Изискванията на чл. 77, 78, 79 и 82 не се прилагат по отношение на инвестиционна услуга, предоставяна на потребител във връзка с ипотечни облигации, обвързана с предоставен на същия потребител договор за кредит за жилищен имот, който е предмет на разпоредбите относно оценката на кредитоспособността на потребителите, посочени в Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ, L 60/34 от 28.02.2014 г.). Ипотечните облигации по изречение първо, следва да са емитирани специално да гарантират финансирането на договора за кредит за жилищен имот и да са със същите условия като договора за кредит, с цел заемът да бъде платен, рефинансиран, изкупен или откупен.

Допълнителни изисквания

Чл. 81. Допълнителни изисквания към извършването на оценка за уместност и целесъобразност, както и към текущото и периодично информиране на клиентите на инвестиционния посредник са определени с Регламент (ЕС) № 2017/565.

Раздел IV

Договор. Изпълнение на нареждания.

Договор. Общи условия.

Чл. 82. (1) Инвестиционният посредник извършва услугите и дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3 за сметка на клиента въз основа на писмен договор с него. С договора се уреждат правата и задълженията на страните, както и други условия, при които инвестиционният посредник предоставя инвестиционни услуги на клиента.

(2) Инвестиционният посредник създава досие на всеки клиент, в което съхранява договор по ал. 1 и всички документи, свързани с предоставяните инвестиционни услуги на клиента.

(3) Инвестиционният посредник може да сключва договорите с клиентите си при общи условия, в които се съдържат основните права и задължения на инвестиционния посредник и клиента съгласно Регламент (ЕС) № 2017/565. Съдържанието на общите условия се определя в зависимост от услугите и дейностите, за които е получен лиценз, като в тях може да се съдържа информацията, която инвестиционният посредник трябва да предостави на непрофесионални клиенти съгласно изискванията на този закон.

(4) Инвестиционният посредник включва в общите условия или в договора с клиента, когато не прилага общи условия, информация за начините за разумно и справедливо уреждане на споровете.

(5) В общите условия или в договора с клиента се посочват и редът, начините и сроковете за уреждане на отношенията с клиента при:

1. нареждане от клиента за изплащане на парични средства и/или прехвърляне на финансови инструменти по време на действие на договора;

2. прекратяване на договорните правоотношения.

(6) В общите условия или в договора с клиента се включват и условията за прехвърляне на клиентските финансови инструменти в депозитарна институция в съответствие с правилата на депозитарната институция по подсметка на клиента при друго лице, посочено от клиента предварително или след прекратяване на договорните правоотношения, в определен в общите условия или в договора срок, или по лична сметка на клиента, включително чрез откриване на нова сметка.

(7) Инвестиционният посредник уведомява заместник-председателя за всяка промяна в общите си условия по ал. 4. Към уведомлението се предоставя пълният текст на общите условия с отразените изменения и допълнения към съответната дата и протоколът на управителния орган за тяхното приемане. Ако приетите промени не отговарят на изискванията на този закон и актовете по прилагането му, заместник-председателят има право да изиска отстраняване на установените непълноти, несъответствия и противоречия.

(8) Общите условия и тарифата се излагат на видно и достъпно място в помещението, в което инвестиционният посредник приема клиенти, и се публикуват на интернет страницата на инвестиционния посредник.

(9) При сключване на договор инвестиционният посредник предоставя на клиента общите условия и тарифата, като клиентът удостоверява, че е запознат с тях и ги

приема. Приетите общи условия и тарифа са неразделна част от договора, сключен между инвестиционния посредник и клиента.

(10) Инвестиционният посредник е длъжен да публикува на видно място на интернет страницата си всяко изменение и допълнение на общите условия и/или тарифата, съдържащи информация за датата на приемането им и датата на влизане в сила. Публикуването на общите условия се извършва в срок не по-кратък от един месец преди влизането на измененията и допълненията в сила. Инвестиционният посредник включва в договора информация за реда и начина за приемане на изменения и допълнения в приложимите към него общи условия и/или тарифа.

(11) При несъгласие с измененията и допълненията в общите условия и/или тарифата клиентът има право да прекрати договора без предизвестие преди датата на влизане в сила на общите условия и/или тарифата, без да носи отговорност за неустойки и разноски, с изключение на разноските, свързани с притежаваните от него активи.

(12) При прекратяване на договора по реда на ал. 11 инвестиционният посредник урежда отношенията си с клиента в седемдневен срок от получаване на изявлението за прекратяване.

(13) Допълнителни изисквания във връзка със сключването на договора се определят с наредба.

Предоставяне на услуги чрез посредничеството на друг инвестиционен посредник

Чл. 83.(1) Инвестиционен посредник, извършващ инвестиционни или допълнителни услуги за сметка на клиент съгласно нареждане от друг посредник, има право да получи информацията за клиента, събрана от инвестиционния посредник, по чието нареждане се извършват услугите.

(2) Инвестиционният посредник, по чието нареждане се извършват услугите по ал. 1, носи отговорност за пълнотата и точността на предоставената информация.

(3) Инвестиционен посредник, извършващ услуги по ал. 1 по нареждане от друг посредник, има право да получи и да се позове на инвестиционни съвети, предоставени на клиента от другия посредник по отношение на услугата или сделката.

(4) Инвестиционният посредник, по чието нареждане се извършват услуги по ал. 1, носи отговорност съветите, предоставени на клиента, да са уместни, а препоръките - подходящи.

(5) Инвестиционният посредник, извършващ услуги по ал. 1 съгласно нареждане от друг посредник, носи отговорност за изпълнението на услугата или сключването на сделката въз основа на получените информация и съвети по ал. 1 и 3 и съгласно изискванията на част втора, дял първи.

Изпълнение на нареждания при най-благоприятни условия за клиента

Чл. 84. (1) Когато изпълнява нареждане на клиент, инвестиционният посредник предприема всички достатъчни стъпки за получаване на възможно най-добрия резултат за клиента, като отчита цената, разходите, бързината на изпълнение на нареждането, вероятността за изпълнение и сетълмент, размера, естеството, както и всички други обстоятелства, свързани с изпълнението на нареждането. При конкретни инструкции от страна на клиента инвестиционният посредник изпълнява нареждането, като следва тези инструкции.

(2) При изпълнение на нареждане, подадено от непрофесионален клиент, възможно най-добрят резултат се определя от общата стойност на сделката, включваща цената на финансовия инструмент и разходите, свързани с изпълнението. Разходите, свързани с изпълнението, включват всички разходи, които са пряко свързани с

изпълнението на нареждането, включително такси за мястото на изпълнение, таксите за клиринг и сетълмент, както и други такси и възнаграждения, платени на трети лица, участващи в изпълнение на нареждането.

(3) За постигане на възможно най-добрия резултат, в случаите когато съществува повече от едно конкурентни места за изпълнение на нареждане във връзка с финансови инструменти и при извършване на преценка и сравнение на резултатите, които могат да бъдат постигнати за непрофесионалния клиент при изпълнение на нареждането на всяко от местата за изпълнение, посочени в политиката за изпълнение на нареждания на посредника, които са подходящи за изпълнението му, се вземат предвид комисионата на посредника и разходите за изпълнение на нареждането на всяко от възможните места за изпълнение.

(4) Инвестиционният посредник няма право да получава възнаграждение, отстъпка или непарична облага за предаване на нареждане до конкретно място на търговия или за изпълнение на нареждане, ако по този начин нарушава изискванията на ал. 1-3, чл. 65, ал. 3, чл. 70-74, чл. 76-82 и чл. 99.

(5) Допълнителни изисквания към изпълнението на нареждането на клиента са определени с чл. 64 от Регламент (ЕС) № 2017/565.

Оповестяване на информация

Чл. 85. (1) Инвестиционният посредник предоставя на клиента отчети за предоставяните услуги на траен носител съгласно Регламент (ЕС) № 2017/565. Отчетите включват информация, която е съобразена с вида и сложността на съответните финансови инструменти и характера на предоставяната услуга, както и информация за разходите, свързани със сделките и услугите, извършени за сметка на клиента.

(2) Всяко място на търговия и систематичен участник предоставят безплатно на обществеността ежегодно в срок до 31 януари информация за качеството на изпълнение на нарежданията на мястото на търговия, съответно на тези, сключени от инвестиционния посредник в качеството му на систематичен участник, когато предмет на тези сделки са финансови инструменти, подлежащи на задължението за търговия по чл. 23 и 28 от Регламент (ЕС) № 600/2014.

(3) Задължение по ал. 2 има и всяко място на търговия и систематичен участник по отношение на финансови инструменти извън тези, които подлежат на задължението за търговия по чл. 23 и 28 от Регламент (ЕС) № 600/2014.

(4) Информацията по ал. 2 включва данни за цената, разходите, скоростта на изпълнение и вероятността за изпълнение за отделните финансови инструменти.

(5) Инвестиционният посредник, най-късно в рамките на работния ден, следващ този в който е изпълнено нареждане на клиент, информира клиента за мястото, на което е било изпълнено нареждането.

(6) Инвестиционен посредник, който изпълнява нареждания на клиенти, обобщава и публикува ежегодно в срок до 31 януари, информация за всеки клас финансови инструменти за:

1. първите пет места за изпълнение на нареждания по отношение на обем сделки, на които е изпълнявал нареждания на клиенти през предходната година и

2. информация за качеството на изпълнението.

(7) Съдържанието и форматът на информацията по ал. 2 – 4 се определят с делегиран Регламент (ЕС) № 575/2013. Съдържанието и форматът на информацията по ал. 5 се определят с Регламент на ЕК 2017/576.

(8) Съхраняваната от инвестиционния посредник информация за сключените сделки с финансови инструменти за сметка на клиент трябва да съдържа данни най-

малко за самоличността на клиента и за предприетите действия по изпълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари и Закона за мерките срещу финансирането на тероризма.

Политика за изпълнение на нареждания на клиенти

Чл. 86. (1) Инвестиционният посредник приема и прилага в дейността си политика за изпълнение на нарежданията на клиентите. Политиката съдържа правила за изпълнение на нареждания, които осигуряват получаването на най-доброто изпълнение за нарежданията на клиентите в съответствие с чл. 84, ал. 1 – 3.

(2) Политиката по ал. 1 включва по отношение на всеки клас финансови инструменти информация за местата за изпълнение на клиентските нареждания, предимствата и недостатъците на всяко място на изпълнение (според обема, цената и разходите на изпълнение) и за местата, на които посредникът може да постигне най-добро изпълнение. В политиката се включват най-малко местата за изпълнение, които позволяват на инвестиционния посредник да получава трайно най-добрите възможни резултати за изпълнението на нарежданията на клиентите си.

(3) Инвестиционният посредник предоставя на своите клиенти подходяща информация в писмен вид за политиката си по ал. 1. В информацията се посочва ясно, подробно и разбираемо за клиента начинът, по който инвестиционният посредник ще изпълнява нарежданията на клиента си.

(4) Инвестиционният посредник не може да изпълнява нареждания за сметка на клиенти, ако те не са дали своето предварително съгласие с политиката по ал. 1.

(5) Инвестиционният посредник е длъжен да изпълнява клиентските нареждания съобразно политиката по ал. 1 и своевременно да уведомява клиента за промени в нея. Алинеи 3 и 4 се прилагат съответно.

(6) Когато политиката по ал. 1 предвижда възможност нареждания на клиенти да се изпълняват извън място на търговия, нарежданията могат да бъдат изпълнявани по този начин само ако клиентите на посредника са предварително уведомени и са дали изрично съгласие за това. Съгласието по предходното изречение може да е принципно или по отношение на отделни сделки.

(7) Инвестиционният посредник следи за ефективността на политиката по ал. 1 и в случаите на установени недостатъци ги отстранява. Инвестиционният посредник извършва проверка дали включените в политиката по ал. 1 места за изпълнение осигуряват най-доброто изпълнение на нареждането на клиентите, както и дали се налагат промени, при условията и по реда на Регламент (ЕС) № 2017/565.

(8) По искане на клиент или на заместник-председателя инвестиционният посредник е длъжен по всяко време да докаже, че е изпълнил нарежданията съобразно политиката по ал. 1.

(9) Допълнителни изисквания към политиката по ал. 1 са определени с Регламент (ЕС) № 2017/565.

Правила и процедури за обработване на нареждания на клиенти

Чл. 87. (1) Инвестиционният посредник, който извършва инвестиционни услуги по чл. 6, ал. 2, т. 2, приема и прилага в дейността си правила и процедури, които осигуряват незабавно, честно и точно изпълнение на клиентските нареждания, включително спазване реда на постъпване на идентични нареждания.

(2) Допълнителни изисквания към правилата и процедурите по ал. 1 са определени с Регламент (ЕС) № 2017/565.

Публикуване на неизпълнено лимитирано нареждане на клиент

Чл. 88. (1) Когато лимитирано нареждане на клиент по отношение на акции, допуснати до търговия на регулиран пазар или търгувани на друго място на търговия, не е изпълнено незабавно при актуалните пазарни условия, инвестиционният посредник предприема мерки, освен ако клиентът изрично не даде друга инструкция, за възможно най-бързото изпълнение на това нареждане, като оповестява публично нареждането на клиента по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 2017/565.

(2) Заместник-председателят може с решение да освободи инвестиционните посредници от задължението им за публично оповестяване на лимитирани нареждания по ал. 1, когато подаденото нареждане е голямо по обем в сравнение с нормалния пазарен обем, определен в член 4 от Регламент (ЕС) № 600/2014.

(3) Редът за освобождаване по ал. 2 се определя с наредба.

Приемливи насрещни страни

Чл. 89. (1) Инвестиционен посредник, който извършва инвестиционни услуги по чл. 6, ал. 2, т. 1, 2 и 3, може да извършва или да сключва сделки с приемлива насрещна страна, без да спазва изискванията по чл. 70, 71, ал. 1 и ал. 8, чл. 72, чл. 73, чл. 74, чл. 77, чл. 78, чл. 80, чл. 82, чл. 84, чл. 85, чл. 86, чл. 87 по отношение на конкретните нареждания или съответната допълнителна услуга, пряко свързана с тези нареждания.

(2) Приемлива насрещна страна е инвестиционен посредник, кредитна институция, застрахователно дружество, колективна инвестиционна схема, управляващо дружество, пенсионноосигурително дружество, пенсионен фонд, други финансови институции, които имат лиценз или са регулирани от законодателството на Европейския съюз и на държавите членки, националните правителства, държавни органи, които управляват държавен дълг, централни банки и международни институции, както и такива лица от трети държави, спрямо които се прилагат изисквания, еквивалентни на изискванията на законодателството на Европейския съюз.

(3) За приемливи насрещни страни могат да се считат и други лица, които отговарят на определените с чл. 71 от Регламент (ЕС) № 2017/565 изисквания, включително и лица от трети държави.

(4) В случай на нареждане на клиент, който е лице от друга юрисдикция, инвестиционният посредник отчита дали клиентът е определен като приемлива насрещна страна съгласно законодателството на държавата, в която клиентът е установен.

(5) Всяко лице, определено като приемлива насрещна страна по този закон, може изрично да поиска да не се третира за такава страна изцяло или за конкретна сделка.

(6) При сключване на сделка с или за приемлива насрещна страна по ал. 3 и 4 инвестиционният посредник следва да разполага с изричното потвърждение от лицето, че е съгласно да бъде третирано като приемлива насрещна страна.

(7) При сключване на сделки с или за приемливи насрещни страни инвестиционният посредник спазва изискванията по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 2017/565.

Раздел V

Опазване на търговската тайна

Задължение за опазване на търговската тайна

Чл. 90. (1) При осъществяване на дейността си инвестиционният посредник е длъжен да пази търговската тайна на своите клиенти, както и техния търговски престиж.

(2) Членовете на управителните и контролните органи на инвестиционния посредник и лицата, работещи по договор за него, не могат да разгласяват, освен ако не са оправомощени за това, и да ползват за облагодетелстване на себе си или на други лица факти и обстоятелства, засягащи наличностите и операциите по сметките за финансови инструменти и за пари на клиенти на инвестиционния посредник, както и всички други факти и обстоятелства, представляващи търговска тайна, които са узнали при изпълнение на служебните и професионалните си задължения.

(3) Всички лица по ал. 2 при встъпване в длъжност или започване на дейност за инвестиционния посредник подписват декларация за спазване на тайната по ал. 2.

(4) Разпоредбата на ал. 2 се прилага и за случаите, когато посочените лица не са на служба или дейността им е преустановена.

Разкриване на търговска тайна

Чл. 91. (1) Освен на комисията и заместник-председателя за целите на надзорната им дейност, на оправомощени длъжностни лица от администрацията на комисията в рамките на заповедта за проверка, както и на регулирания пазар, на който е член, инвестиционният посредник може да дава сведения по чл. 90, ал. 2 само:

1. със съгласието на своя клиент;
2. по реда на дял втори, глава шестнадесета, раздел IIIа от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или
3. по решение на съда, издадено при условията и по реда на ал. 2 и 3.

(2) Съдът може да постанови разкриване на сведенията по чл. 90, ал. 2 по искане на:

1. прокурора - при наличие на данни за извършено престъпление;
2. министъра на финансите или оправомощено от него длъжностно лице - в случаите на чл. 143, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;
3. директора на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, когато:

а) се представят доказателства, че проверяваното лице е осуетило извършването на ревизия или проверка или не води необходимата отчетност, както и ако в нея има съществени непълноти;

б) с акт на компетентен държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетната документация на проверяваното лице;

4. Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество и директорите на териториалните й дирекции;

5. директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, когато с акт на орган на агенцията е установено, че:

а) ръководството на проверяваната организация или лице осуетява извършването на финансова инспекция;

б) в проверяваната организация или лице не се води счетоводна отчетност или тя е непълна или недостоверна;

в) има данни за липси или престъпления;

г) е необходимо налагането на запори върху банкови сметки за обезпечаване на установени при финансова инспекция вземания;

д) с акт на държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетна документация на проверяваната организация или лице;

6. директора на Агенция "Митници" и началниците на митниците, когато:

а) с акт на митнически орган е установено, че проверяваното лице е осуетило извършването на митническа проверка или не води необходимата отчетност, както и ако тя е непълна или недостоверна;

б) с акт на митнически орган е установено митническо нарушение;

в) е необходимо налагането на запори върху банкови сметки за обезпечаване на установено от митнически орган вземане, събирано от него, както и за обезпечаване на глоби, законни лихви или други;

г) с акт на държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетната документация на проверявания от митническия орган обект;

7. директора на Главна дирекция "Национална полиция" или директора на областна дирекция на Министерството на вътрешните работи - за целта на разследването по образувано наказателно производство;

8. председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" или оправомощено от него длъжностно лице - когато това е необходимо за защита на националната сигурност;

9. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или упълномощено от него длъжностно лице – в случаите по чл. 143е, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Районният съдия се произнася по искането с мотивирано решение в закрито заседание не по-късно от 24 часа от постъпването му, като определя срока за разкриване на сведенията по чл. 90, ал. 2. Решението на съда не подлежи на обжалване.

(4) По писмено искане на директора на Националната следствена служба, на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" или на главния секретар на Министерството на вътрешните работи инвестиционните посредници предоставят информация за наличностите и движението по сметките на дружествата с над 50 на сто държавно и/или общинско участие.

(5) При наличие на данни за организирана престъпна дейност или за изпиране на пари главният прокурор или оправомощен от него заместник може да поиска от инвестиционните посредници да предоставят сведенията по чл. 90, ал. 2.

Раздел VI

Съхранение на клиентски активи

Съхранение на клиентски активи. Ограничения за ползването на клиентски активи

Чл. 92. (1) Инвестиционният посредник, който държи финансови инструменти и парични средства на клиенти предприема мерки за защита правата на собственост на клиентите си върху тези активи.

(2) Инвестиционният посредник е длъжен да отдели своите финансови инструменти и парични средства от тези на клиентите си. Инвестиционният посредник не отговаря пред кредиторите си с финансовите инструменти и паричните средства на своите клиенти. Не се допуска принудително изпълнение върху паричните средства и финансовите инструменти на клиенти за задължения на инвестиционния посредник.

(3) Инвестиционният посредник не може да използва финансови инструменти на своите клиенти за собствена сметка, за сметка на други свои клиенти или за сметка на което и да е друго лице, освен с изричното съгласие на клиента и при условия, определени с наредба.

(4) Инвестиционният посредник не може да използва за собствена сметка парични средства на клиенти, освен с изричното съгласие на клиента. Изискването по изречение първо не се прилага за банките - инвестиционни посредници.

Съхранение на парични средства на клиенти

Чл. 93. (1) Инвестиционният посредник депозира паричните средства на своите клиенти в:

1. централна банка;
2. кредитна институция, лицензирана да извършва дейност съгласно Закона за кредитните институции, съответно съгласно изискванията на Директива 2013/36/ЕС;
3. кредитна институция, лицензирана в трета държава;
4. квалифициран фонд на паричния пазар.

(2) Изискването по ал. 1 не се прилага за банките – инвестиционни посредници във връзка с влоговете по смисъла на Закона за кредитните институции, водени при тях.

(3) Инвестиционният посредник може да депозира паричните средства на своите клиенти в лица по ал. 1, с които се явява свързано лице, при условия и по ред, определени с наредба.

(4) Когато кредитната институция по ал. 1, т. 2 или т. 3 извършва дейност на територията на Република България, инвестиционният посредник съхранява паричните средства на клиентите по индивидуални сметки на клиентите или по клиентски сметки към сметка на инвестиционния посредник.

(5) Други изисквания във връзка с условията и реда за съхранение на парични средства на клиенти се определят с наредба.

Съхранение на финансови инструменти на клиенти

Чл. 94. (1) Инвестиционният посредник съхранява финансовите инструменти на своите клиенти в депозитарна институция по клиентски сметки към сметката на инвестиционния посредник или по сметки, открити към сметката на трето лице.

(2) Други изисквания във връзка с условията и реда за съхранение на финансови инструменти на клиенти се определят с наредба.

Ограничения при учредяване на финансови обезпечения

Чл. 95. (1) Инвестиционният посредник не може да сключва с непрофесионални клиенти договори за финансови обезпечения с прехвърляне на собствеността върху обезпечението, с цел обезпечаване на настоящи, бъдещи, определени, условни или очаквани задължения на клиента.

(2) Други изисквания във връзка с условията и реда за учредяване на финансови обезпечения се определят с наредба.

Раздел VII

Способи за приемане на клиентски нареждания. Записи на телефонни разговори и електронна комуникация

Способи за приемане на нареждания на клиенти.

Чл. 96. (1) Приемането и инициирането от инвестиционния посредник на телефонни разговори и съобщения или на разговори и съобщения чрез електронни способности за комуникация, които се отнасят до сключването на сделки за собствена сметка или с приемането, предаването и изпълнението на нареждания на клиенти, се извършват чрез технически средства и апаратура, определени за целта от инвестиционния посредник и/или предоставени на разположение на съответните служители или други лица, извършващи тези действия за инвестиционния посредник.

(2) Инвестиционният посредник предприема необходимите мерки, с цел да не допусне приемането и инициирането на телефонни разговори и електронна

комуникация по ал. 1 чрез използването на технически средства и апаратура, различни от определените за целта от инвестиционния посредник.

(3) Инвестиционният посредник уведомява своите клиенти, че телефонните разговори и електронната комуникация с тях съгласно ал. 1 ще бъдат записвани. Задължението по изречение първо се счита за изпълнено, ако инвестиционният посредник е уведомил клиента еднократно преди началото на предоставянето на инвестиционните услуги. (чл. 7, пар.1, 6 подпараграф) Инвестиционен посредник, който не е изпълнил изискването по изречение първо, няма право да извършва инвестиционни услуги и дейности посредством телефонна или друга комуникация съгласно ал. 1, свързани с приемането, предаването и изпълнението на нареждания на клиенти.

(4) Нареждания на клиенти могат да бъдат подавани от клиентите на инвестиционния посредник и чрез способи, различни от посочените по ал. 1, при условие че са подадени на траен носител (пощенски писма, факсове, имейли,) или са документирани на траен носител, когато са подадени в присъствието на клиента. Нарежданията по изречение първо ще се считат за равностойни на нарежданията, подадени съгласно ал. 1.

Записи на телефонни разговори и електронна комуникация

Чл. 97. (1) Инвестиционният посредник изготвя и съхранява записи на всички телефонни разговори и съобщения или на разговори и съобщения чрез електронни способи за комуникация, които се отнасят до сключването на сделки за собствена сметка или с приемането, предаването и изпълнението на нареждания на клиенти, независимо от това дали сделката е сключена.

(2) Документите и записите, изготвени съгласно ал. 1 и чл. 96 ал. 3, се предоставят на съответния клиент при поискване и се съхраняват от инвестиционния посредник за период не по-малко от 5 години от тяхното създаване. Заместник-председателят може да определи по реда на чл. 276 по-дълъг период за съхранение на документите и записите, който не може да е по-дълъг от 7 години от тяхното създаване.

Приложение на изискванията спрямо клонове на инвестиционни посредници

Чл. 98. Изискванията по чл. 96 и чл. 97 се прилагат и за клоновете на инвестиционни посредници, извършващи дейност на територията на Република България за сделките и операциите, извършени чрез клоновете.

Раздел VIII

Създаване и предлагане на финансови инструменти

Вътрешна организация при създаването на финансови инструменти

Чл. 99. (1) Инвестиционен посредник, който емитира, разработва или по друг начин създава, с цел продажба на крайни клиенти, финансови инструменти, въвежда и поддържа процеси и вътрешноорганизационни механизми за одобрение на всеки нов финансов инструмент или на значителна промяна в съществуващ вече финансов инструмент, преди да бъде предлаган за продажба на клиентите.

(2) На одобрение съгласно ал. 1 подлежи и определянето на целевата група от крайни клиенти в рамките на съответната категория клиенти за всеки финансов инструмент, както и оценката на всички относими рискове за тази целева група и стратегията за разпространение на тези финансови инструменти, която трябва да е съобразена с характеристиките на целевата група клиенти.

(3) Финансовите инструменти, създавани от инвестиционния посредник, подлежат на периодичен преглед, с цел установяване на нововъзникнали обстоятелства, които могат да повлияят съществено върху потенциалните рискове за клиентите от целевата група. Инвестиционният посредник извършва оценка дали финансовият инструмент продължава да отговаря на нуждите на целевата група клиенти, както и дали определената стратегия за разпространение е адекватна.

(4) Инвестиционният посредник предоставя на всяко лице, което разпространява създадени от него финансови инструменти, цялата необходима информация за финансовите инструменти и за процеса на одобрение по ал. 1, включително определената целева група от клиенти за съответния финансов инструмент.

Предлагане на създадени от трети лица финансови инструменти

Чл. 100. Когато инвестиционният посредник предлага или препоръчва финансови инструменти, които не са създадени от него, предприема необходимите мерки за да получи съответната информация съгласно чл. 99, ал. 4 и да бъде надлежно запознат с характеристиките на финансовия инструмент и с определената целева група клиенти за инструмента.

Други изисквания

Чл. 101. Други изисквания във връзка със създаването и разпространението на финансови инструменти се определят с наредба.

Г л а в а о с м а СИСТЕМИ ЗА ТЪРГОВИЯ

Раздел I

Изисквания при алгоритмична търговия

Изисквания към системите за търговия

Чл. 102. (1) Инвестиционен посредник, който извършва алгоритмична търговия, трябва да разполага с ефективни системи и механизми за контрол на риска, съобразно извършваната от него дейност, които гарантират, че системите му за търговия:

1. са устойчиви и с необходимия капацитет;
2. работят при определени подходящи прагове и лимити за търговия;
3. не допускат да бъдат подавани грешни нареждания или по друг начин не допускат смущения във функционирането на пазара;
4. не могат да бъдат използвани за цели, които противоречат на Регламент (ЕС) № 596/2014 или на правилата на съответното място на търговия, с което са свързани.

(2) Инвестиционният посредник приема и прилага ефективни правила за осигуряване на непрекъснатост на дейността при срив на системите му за търговия. Инвестиционният посредник извършва пълно тестване и подходящо наблюдение на системите си за търговия с оглед изпълнение на изискванията по настоящия член.

Уведомяване на компетентния орган

Чл. 103. (1) Инвестиционен посредник със седалище в Република България, който възнамерява да извършва алгоритмична търговия в друга държава членка, уведомява предварително заместник-председателя и компетентния орган на мястото на търговия, на което инвестиционният посредник ще извършва алгоритмична търговия в качеството си на член или участник на мястото на търговия.

(2) Инвестиционен посредник от държава членка, който възнамерява да извършва алгоритмична търговия на място на търговия в Република България, уведомява предварително заместник-председателя и компетентния орган на своята държава членка по произход.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 предварителното уведомяване до заместник-председателя съдържа следната информация:

1. описание на естеството на стратегиите за алгоритмична търговия;
2. данни за параметрите или лимитите за търговията, заложи в системата за търговия;
3. данни за основните механизми за контрол на риска и за спазване на изискванията по чл. 102, и
4. подробна информация за извършените тестове на системите на инвестиционния посредник.

(4) Заместник-председателят може да изисква от инвестиционния посредник по ал. 1 редовно или инцидентно да предоставя информацията по ал. 3, както и по всяко време да изисква от него допълнителна информация за извършваната от него алгоритмична търговия и използваните за целта системи.

(5) При поискване от компетентен орган на място на търговия, на което инвестиционният посредник от Република България извършва алгоритмична търговия в качеството си на член или участник на мястото на търговия, заместник-председателят предоставя информацията, посочена в ал. 3 и 4, която е получил от инвестиционния посредник, извършващ алгоритмична търговия.

Съхранение на информация относно алгоритмичната търговия

Чл. 104. (1) Инвестиционният посредник съхранява цялата информация, свързана с изпълнение на изискванията по чл. 103, необходима да удостовери изпълнението на изискванията на закона.

(2) Инвестиционен посредник, който прилага способ за високочестотна алгоритмична търговия, съхранява във формат, определен с Делегиран регламент 2017/589 точна информация в хронологичен ред за всички подадени нареждания, включително за отмяна на нареждания, за изпълнените нареждания и котировките на местата на търговия.

(3) Инвестиционният посредник предоставя при поискване информацията по ал. 1 и 2 на заместник-председателя.

Алгоритмична търговия при следване на маркет мейкинг стратегия

Чл. 105. (1) Инвестиционен посредник, който извършва алгоритмична търговия при следване на маркет мейкинг стратегия, изпълнява следните изисквания:

1. действа като маркет-мейкър непрекъснато в определен интервал от работните часове на мястото на търговия (освен при изключителни обстоятелства) и по този начин осигурява регулярно и предвидимо ликвидност на това място на търговия;

2. е сключил договор с мястото на търговия, в който са определени най-малко задълженията му съгласно т. 1; и

3. разполага с ефективни системи и механизми за контрол, за да гарантира, че изпълнява по всяко време своите задължения по договора по т. 2.

(2) За целите на този раздел инвестиционният посредник следва маркет мейкинг стратегия, когато в качеството си на член или участник на едно или повече места за търговия, при сделки за собствена сметка едновременно обявява твърди котировки „купува“ и „продава“ за сравним обем и на конкурентни цени за финансови

инструменти на едно или повече места за търговия, като по този начин осигурява редовно и постоянно ликвидност за пазара.

(3) Други изисквания във връзка със задължението на инвестиционния посредник да сключи договор по ал. 1, т. 2 с мястото на търговия, съдържанието на договора, случаите, в които мястото на търговия е задължено да прилага схема за маркет мейкинг, както и случаите, в които са налице изключителни обстоятелства съгласно ал. 1, се определят с Делегиран регламент № 2017/578.

Задължения при осигуряване на пряк електронен достъп до място на търговия

Чл. 106. (1) Инвестиционен посредник, който осигурява пряк електронен достъп до място на търговия, разполага с ефективни системи и механизми за контрол, които осигуряват изпълнението на следните изисквания:

1. извършва се оценка, както и редовен преглед на оценката на клиентите дали услугата е уместна и целесъобразна за тях;

2. клиентите, ползващи услугата, не могат да надвишат съответните предварително зададени прагове за търговия и кредитни лимити;

3. инвестиционният посредник надлежно наблюдава извършваната търговия от клиентите, ползващи услугата;

4. механизмите за контрол на риска не допускат извършване на сделки, които могат да създадат рискове за инвестиционния посредник, да доведат до смущения във функционирането на пазара или на сделки, които са в противоречие с Регламент (ЕС) № 596/2014 или с правилата на мястото на търговия.

(2) Инвестиционен посредник, който не е изпълнил едно или повече от задълженията си по ал. 1, не може да осигурява пряк електронен достъп до място на търговия.

(3) Инвестиционният посредник отговаря за изпълнение на изискванията на закона и на правилата на съответното място на търговия от клиентите, на които предоставя услугата по осигуряване на пряк електронен достъп до място на търговия. Инвестиционният посредник извършва наблюдение на сключваните от тези клиенти сделки, с цел установяване на нарушения на изискванията по изречение първо, неправомерна търговия или на поведение, които може да са свързани с пазарни злоупотреби и за които следва да бъде уведомен заместник -председателят.

(4) Инвестиционният посредник осигурява на клиента пряк електронен достъп до място на търговия въз основа на писмен договор. В договора се уреждат основните права и задължения във връзка с предоставянето на услугата, както и условието, че инвестиционният посредник носи отговорност за спазване изискванията на закона и на правилата на мястото на търговия от страна на клиента.

(5) Инвестиционният посредник, който осигурява пряк електронен достъп до място на търговия, уведомява за това, в срок до 3 дни от предоставяне на достъпа, заместник-председателя, както и компетентния орган за надзор на мястото на търговия, до което посредникът осигурява пряк електронен достъп. С уведомлението по изречение първо инвестиционният посредник предоставя на заместник-председателя описание на системите и механизмите за контрол по ал. 1, както и доказателства за прилагането им. Описанието и доказателствата по изречение второ се предоставят на заместник-председателя и при последваща промяна в системите и механизмите за контрол по ал. 1, в срок 3 дни от промяната.

(6) При поискване от компетентен орган на място на търговия, до което инвестиционният посредник предоставя пряк електронен достъп, заместник-председателят предоставя информацията по ал. 5.

(7) Инвестиционният посредник съхранява цялата информация, необходима за установяване изпълнението на изискванията по този член при условията и в сроковете, определени с Делегиран регламент 2017/589.

Задължения при осигуряване на услуга по клиринг

Чл. 107. (1) Инвестиционен посредник, който действа като основен клирингов член за други лица, прилага ефективни системи и механизми за контрол, които осигуряват предоставянето на услугата по клиринг само на лица, за които услугата е подходяща и които отговарят на предварително определени от инвестиционния посредник критерии и изисквания, така че да бъдат ограничени рисковете за инвестиционния посредник и за пазара.

(2) Инвестиционният посредник по ал. 1 сключва писмен договор с лицата, на които осигурява предоставянето на услугата по клиринг, в който се уреждат основните права и задължения във връзка с предоставянето на тази услуга.

Други изисквания във връзка с алгоритмичната търговия

Чл. 108. Други изисквания към вътрешната организация на дейността на инвестиционния посредник при извършването на алгоритмична търговия, включително високочестотна алгоритмична търговия, при осигуряването на пряк достъп до място на търговия, изисквания при спонсориран достъп до място на търговия, както и при осигуряване на услугата по клиринг, се определят с Делегиран Регламент № 2017/589 и с Делегиран Регламент № 2017/584.

Раздел II

Търговия и приключване на сделки на МСТ и ОСТ

Допълнителни организационни изисквания

Чл. 109. (1) Инвестиционен посредник, който организира МСТ и ОСТ, в допълнение на изискванията по чл. 65, чл. 69, чл. 92-98 приема и прилага ясни правила и процедури, осигуряващи честна и надлежна търговия и определя и прилага обективни критерии за ефективно изпълнение на нарежданията.

(2) Инвестиционният посредник по ал. 1 изпълнява следните изисквания:

1. създава условия за надеждното управление на техническите операции на системата за търговия, включително приема и прилага план за непрекъснатост на търговията, с цел управление на рисковете от срив в системата;

2. приема ясни правила, с които определя критериите, на които трябва да отговарят финансовите инструменти, за да се търгуват на организираната от него МСТ, съответно ОСТ;

3. предприема необходимите мерки, за да осигури достъп до съответната публично достъпна информация, когато такава е налична и която е необходима за вземането на информирано инвестиционно решение от участниците в системата за търговия, съобразно вида на участниците и търгуваните чрез системата финансови инструменти;

4. приема и прилага ясни и недискриминационни правила, основани на обективни критерии, с които се урежда достъпът до системата за търговия и които осигурява на разположение на интернет страницата си;

5. предприема мерки за установяване и управление на потенциалните неблагоприятни последици за функционирането на МСТ или ОСТ или за членовете, участниците или ползвателите на системата за търговия, произтичащи от конфликти на интереси между интересите на МСТ, съответно ОСТ, техните притежатели или

инвестиционния посредник, организиращ МСТ или ОСТ и надлежното функциониране на МСТ или ОСТ;

6. спазва изискванията по чл. 170-180, за което е предприел необходимите мерки и е създал и поддържа необходимите ефективни системи, процедури и механизми;

7. осигурява наличието на поне трима реално активни членове или ползватели на МСТ, съответно на ОСТ, като всеки от тях може да взаимодейства с останалите във връзка с определянето на цената на търгуваните финансови инструменти.

Задължения във връзка със сетълмента на сключените сделки

Чл. 110. (1) Инвестиционният посредник информира ясно членовете или участниците на МСТ, съответно ОСТ, организирана от него, че носят отговорност за сетълмента на сделките, изпълнени чрез системата за търговия.

(2) Инвестиционният посредник предприема необходимите мерки, за да улесни сетълмента на сделките, сключени чрез организираната от него МСТ, съответно ОСТ.

Предоставяне на информация относно МСТ и ОСТ

Чл. 111. (1) При подаване на искане за издаване на лиценз за организирането на МСТ или ОСТ, както и при поискване от страна на заместник – председателя, инвестиционният посредник, който организира МСТ или ОСТ, предоставя в комисията:

1. подробно описание на функционирането на МСТ или ОСТ, включително информация за всяка връзка с или участие на регулиран пазар, друга МСТ, ОСТ или систематичен участник, притежавани от същия инвестиционен посредник;

2. списък на членовете, участниците и/или ползвателите на МСТ, съответно на ОСТ.

(2) Комисията за финансов надзор уведомява ЕОЦКП за всеки издаден лиценз за организиране на МСТ или ОСТ.

(3) Инвестиционният посредник уведомява заместник-председателя за всяка промяна в обстоятелствата по ал. 1.

(4) Комисията за финансов надзор предоставя информацията по ал. 1 и 3 на ЕОЦКП при поискване.

(5) Съдържанието и формата на информацията по ал. 1, както и на уведомлението по ал. 3, се определят с Регламент за изпълнение № 2016/824.

Раздел III

Специфични изисквания за МСТ

Раздел III

Специфични изисквания за МСТ

Чл. 112. (1) Инвестиционен посредник, който организира МСТ, в допълнение на изискванията по чл. 65, чл. 69, чл. 92-98 и чл. 109-111 изпълнява и следните изисквания:

1. приема и прилага правилата за достъп до системата за търговия на МСТ по чл. 109, ал. 2, т. 4, които отговарят на изискванията по чл. 183, ал. 1;

2. приема и прилага недискреционни правила за изпълнение на нареждания чрез системата за търговия, които не дават възможност за преценка от страна на инвестиционния посредник как да се срещат нарежданията, като в резултат на срещането се стига до сключване на сделка в съответствие с правилата на МСТ;

3. разполага с необходимите ресурси за управление на рисковете, на които е изложена МСТ и прилага подходящи мерки и системи за идентифицирането и ограничаването на всички значителни рискове за нейното функциониране;

4. прилага ефективни мерки за улесняване на безпрепятственото и навременно приключване на сделките, които се изпълняват чрез системите на МСТ, и

5. разполага по всяко време с достатъчно финансови ресурси за нормално функциониране на системата за търговия, съобразно естеството и обхвата на сделките, които се сключват на МСТ, и рисковете, на които е изложена.

(2) Изискванията на чл. 70-74, чл. 77 – 80, чл. 82, чл. 84, чл. 85, ал. 5, чл. 86 – 88 не се прилагат за сделки, сключени на МСТ съгласно правилата на системата, както и в отношенията между участниците в системата и между тези лица и организатора на МСТ във връзка с ползването на МСТ. Участниците в системата не са освободени от спазването на посочените изисквания в отношенията си с клиенти, когато за тяхна сметка сключват сделки чрез такава система.

(3) Инвестиционен посредник, който организира МСТ, когато изпълнява нареждания на клиенти, не може да сключва сделки за собствена сметка, нито да участва в търговия за собствена сметка, опосредяваща насрещни сделки.

(4) Инвестиционен посредник по ал. 1 има право да използва централен съконтрагент, клирингова къща или система за сетълмент на друга държава членка с цел осигуряване на клиринг и сетълмент на сделки, сключени чрез организираната от него система, след предварително одобрение от заместник-председателя. По отношение на търговията с държавни ценни книжа, емитирани на вътрешния пазар, заместник-председателят издава такова одобрение след предварително съгласие на министъра на финансите и на управителя на Българската народна банка.

(5) За издаване на одобрение по ал. 4 се подава заявление, към което се прилагат документи и данни, определени с наредба.

(6) Заместник-председателят издава или отказва да издаде одобрение по ал. 4 в срок един месец от получаване на заявлението, а когато са поискани допълнителни сведения и документи - в срок един месец от получаването им. Член 18, ал. 6 се прилага съответно.

(7) Заместник-председателят отказва да издаде одобрение, ако действието по ал. 4 би попречило на функционирането на организираната от инвестиционния посредник многостранна система за търговия, не е осигурен бърз и ефективен сетълмент или техническите условия не позволяват доброто функциониране на системата.

Раздел IV

Специфични изисквания за ОСТ

Ограничения при сключването на сделки за собствена сметка

Чл. 113. (1) Инвестиционен посредник, който организира ОСТ, предприема мерки, за да не допусне сключването на сделки за собствена сметка при изпълнение на нареждания на клиенти чрез системата, нито за сметка на лица, които са част от същата група или от същото юридическо лице като инвестиционния посредник.

(2) Инвестиционният посредник може да извършва търговия за собствена сметка, опосредяваща насрещни сделки с предмет - облигации, структурирани финансови продукти, квоти за емисии и деривати, с изключение на дериватите, които подлежат на задължителен клиринг съгласно чл. 5 от Регламент (ЕС) № 648/2012, при условие че клиентът е дал съгласие сделката да се сключи по този начин. В този случай ал. 1 не се прилага.

(3) Инвестиционният посредник, който организира ОСТ, може да сключва сделки за собствена сметка, различни от търговия за собствена сметка, опосредяваща насрещни сделки, когато сделките са с предмет държавни дългови ценни книжа, за

които няма ликвиден пазар по смисъла на § 1, т. 18 от допълнителните разпоредби. В този случай ал. 1 и ал. 2 не се прилагат.

Ограничения при взаимодействие със систематичен участник, друга ОСТ и маркет мейкър

Чл. 114. (1) Едно и също юридическо лице не може да организира ОСТ и да извършва дейност като систематичен участник.

(2) Инвестиционният посредник не допуска организираната от него ОСТ:

1. да е свързана със систематичен участник по начин, който позволява взаимодействие между нарежданията, подадени в ОСТ и нарежданията и котировките при систематичния участник;

2. да е свързана с друга ОСТ, така че нарежданията, подадени в двете системи, да си взаимодействат.

(3) Инвестиционен посредник, който организира ОСТ, може да сключи договор с друг инвестиционен посредник, който да извършва дейност като маркет мейкър на организираната от него ОСТ, при условие че не е свързано лице с инвестиционния посредник, който организира ОСТ.

Изпълнение на нареждания на дискреционна основа

Чл. 115. (1) Инвестиционният посредник, който организира ОСТ, осигурява изпълнението на нареждания на ОСТ по своя преценка съгласно ал. 2-4.

(2) Преценката по ал. 1 се извършва само в единия или в двата от следните случаи:

1. дали да въведе подадено от клиента нареждане за изпълнение, както и дали да изпълни искане за оттегляне на подадено на ОСТ нареждане; и/или

2. когато решава да не срещне конкретна поръчка на клиент с други нареждания, налични в системата в даден момент, при условие че това е в съответствие с конкретните инструкции на клиента и с изискванията на чл. 84-86.

(3) При ОСТ, която среща нареждания на клиенти, инвестиционният посредник има право на преценка дали, кога и колко от подадени две или повече нареждания да се срещнат в системата.

(4) Инвестиционен посредник, който организира ОСТ, чрез която се сключват сделки с недялови ценни книжа, включително държавни дългови ценни книжа, може да съдейства на страните при воденето на преговори, което да доведе до сключването на сделка като резултат от срещането на два или повече потенциално съвместими интереса. Изречение първо се прилага при спазване изискванията на чл. 84-86, чл. 109-111, чл. 113-114.

Предоставяне на информация относно ОСТ

Чл. 116. При подаване на искане за издаване на лиценз за организирането на ОСТ, както и при поискване от страна на заместник-председателя, инвестиционният посредник предоставя, в допълнение на информацията по чл. 111 и следната информация:

1. подробно обяснение защо системата не представлява и не може да действа като регулиран пазар, МСТ или систематичен участник;

2. условията и реда за упражняване на правото на преценка по чл. 115, включително в кои случаи може да бъде оттеглено нареждане, въведено на ОСТ, както и кога и как две или повече нареждания на клиенти ще бъдат срещнати в рамките на ОСТ;

3. описание на начина, по който инвестиционният посредник използва търговията за собствена сметка, опосредяваща насрещни сделки при оперирането на ОСТ.

Спазване на изискванията за защита на инвеститорите

Чл. 117. Инвестиционният посредник изпълнява нареждания на клиенти чрез организираната от него ОСТ при спазване на изискванията по чл. 70-74, чл. 77-80, чл. 82, чл. 84-88.

Раздел V

Контрол за спазване на правилата на МСТ и ОСТ

Системи и правила за наблюдение и контрол

Чл. 118. (1) Инвестиционният посредник, който организира МСТ или ОСТ, прилага ефективни системи, правила и процедури за постоянно наблюдение и контрол за спазване на прилаганите от него правила по чл. 109, ал. 2, т. 2 от членовете и участниците в системата за търговия.

(2) Инвестиционният посредник извършва наблюдение и контрол на подадените в системата нареждания, включително на отменените нареждания и на извършени операции от членовете, участниците или ползвателите в системата за търговия, с цел установяване на нарушения на правилата по чл. 109, ал. 2, т. 2, на неправомерни условия за търговия, на действия, които могат да индикират за поведение, което е забранено съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014 или за срив в системата за търговия с даден финансов инструмент.

(3) Инвестиционният посредник осигурява необходимите ресурси за ефективното функциониране на системите за наблюдение и контрол по ал. 1.

Уведомяване за констатирани нарушения

Чл. 119. (1) Инвестиционният посредник уведомява заместник-председателя незабавно, но не по-късно от края на работния ден и при спазване изискванията на чл. 81 и чл. 82 на Делегиран регламент 2017/565 за установените от него съществени нарушения на правилата по чл. 109, ал. 2, т. 2, неправомерни условия за търговия, действия, които индикират за поведение, което е забранено съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014 или за срив в системата за търговия с даден финансов инструмент.

(2) В случаите на данни за извършено престъпление, свързано с пазарни злоупотреби, инвестиционният посредник незабавно уведомява прокуратурата.

(3) При получаване на информация за действия, които могат да индикират за поведение, което е забранено съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014, заместник-председателят започва проверка в срок не по-късно от края на следващия работен ден.

(4) Комисията за финансов надзор предоставя незабавно, но не по-късно от края на следващия работен ден информацията по ал. 1 на ЕОЦКП и на компетентните органи на държавите членки. В случаите на информация за действия, които индикират за поведение, което е забранено съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014, комисията предоставя съответната информация, ако заместник-председателят е установил в резултат на проверката по ал. 3 наличието на такова поведение.

Раздел VI

Спиране на търговия и отстраняване от търговия на МСТ и ОСТ

Спиране на търговията с финансови инструменти и отстраняване на финансови инструменти от търговия на МСТ или ОСТ

Чл. 120. (1) Инвестиционният посредник може да спре или да отстрани от търговия финансов инструмент, който е престанал да отговаря на правилата на МСТ или ОСТ, освен ако спирането или отстраняването може да увреди съществено интересите на инвеститорите или нормалното функциониране на пазара съгласно чл. 80 от Делегиран регламент 2017/565.

(2) Инвестиционният посредник спира или отстранява и съответните деривати по чл. 4, т. 4 – 10, които съгласно чл.1 от Делегиран регламент 2017/569 са свързани с или реферират към финансов инструмент по ал. 1, ако това е необходимо за целите на спирането или отстраняването на базовия финансов инструмент.

(3) Инвестиционният посредник публикува на интернет страницата си решенията за спиране, отстраняване от търговия на финансови инструменти по ал. 1 и 2, съответно за за отмяна на спирането, съответно отстраняването от търговия, и уведомява комисията за тях в срок до края на работния ден и при спазване изискванията на Регламент (ЕС) 2017/569.

Спиране и отстраняване от търговия на други места на търговия

Чл. 121. (1) В случаите когато спирането или отстраняването от търговия на финансов инструмент и дериват по чл. 120, е поради съмнение за пазарни злоупотреби, е свързано с търгово предложение или с нарушение на изискванията за разкриване на вътрешна информация по чл. 7 и 17 от Регламент (ЕС) № 596/2014, заместник – председателят взема решение за спиране или за отстраняване от търговия на този финансов инструмент и на съответните деривати от всички места за търговия и системи на систематични участници, действащи на територията на Република България, на които са приети за търговия тези финансови инструменти, освен ако спирането или отстраняването може да увреди съществено интересите на инвеститорите или нормалното функциониране на пазара съгласно чл. 80 от Делегиран регламент 2017/565.

(2) Комисията за финансов надзор уведомява незабавно, но не по-късно от края на работния ден, ЕОЦКП и компетентните органи на държавите членки за решението по ал. 1, както и за последващо решение на заместник- председателя за отмяна на спирането, съответно отстраняването от търговия. В случай че заместник-председателят не вземе решение за спиране или отстраняване, уведомлението съдържа и мотиви за това.

(3) Когато комисията получи уведомление от компетентен орган на държава членка за спиране или за отстраняване от търговия на финансови инструменти поради наличие на основанията по ал. 1, в случай че тези финансови инструменти се търгуват на място на търговия или чрез систематичен участник, действащи на територията на Република България, заместник-председателят взема решение за спиране или за отстраняване на тези финансови инструменти от търговия съгласно ал. 1. Алинея 2 се прилага съответно.

Раздел VII

Пазари за растеж

Понятие за пазар за растеж

Чл. 122. (1) Пазар за растеж е МСТ, за която е изпълнено условието не по-малко от 50 на сто от емитентите, чиито финансови инструменти са допуснати до търговия на тази МСТ, да са малки и средни предприятия, определени съгласно чл. 77 от Делегиран регламент 2017/565 и която разполага с ефективни системи, правила и процедури,

осигуряващи изпълнение на изискванията по този закон, включително на Делегиран регламент 2017/565.

(2) Правилата и процедурите по ал. 1 трябва да отговарят на изискванията по чл. 123.

Условия за регистриране на МСТ като пазар за растеж

Чл. 123. (1) Комисията за финансов надзор регистрира МСТ като пазар за растеж въз основа на заявление, подадено от инвестиционния посредник, който организира съответната МСТ, ако са изпълнени изискванията съгласно този закон относно организирането на МСТ, както и най-малко следните изисквания:

1. МСТ отговаря на условията по чл. 122 към момента на подаване на заявлението;

2. правилата по чл. 122 отговарят на изискванията по чл. 78 на Делегиран регламент 2017/565 и включват най-малко следното:

а) ясни критерии за допускане и последваща търговия на финансовите инструменти;

б) изискване при първоначалното допускане до търговия на финансовите инструменти да е налице достатъчна и достъпна за инвеститорите информация, за да вземат информирано решение дали да инвестират във финансовия инструмент, като в случаите на публично предлагане на ценни книжа е изготвен подходящ документ за допускане до търговия или проспект в съответствие с изискванията на глава шеста от ЗППЦК;

в) изискване за текущо разкриване на пазара на периодични финансови отчети или на друга финансова информация от емитента или от името на емитента съгласно чл. 78 от Делегиран регламент 2017/565;

г) изискване емитентите по смисъла на чл. 3, пар. 1, т. 21 от Регламент (ЕС) № 596/2014, чиито финансови инструменти се търгуват на съответната МСТ, лицата с ръководни функции по чл. 3, пар. 1, т. 25 от Регламент (ЕС) № 596/2014, както и тясно свързаните с тях лица съгласно чл. 3, пар. 1, т. 26 от Регламент (ЕС) № 596/2014 да отговарят на съответните приложими за тях изисквания на Регламент (ЕС) № 596/2014;

е) изискване съответната регулирана информация относно емитентите, чиито финансови инструменти се допускат до търговия на тази МСТ, да се съхранява и да се разпространява публично.

3. инвестиционният посредник е създал и прилага ефективни системи и контроли за предотвратяване и установяване на пазарни злоупотреби на тази МСТ в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 596/2014.

(2) Изпълнението на условието по ал. 1, т. 1 се преценява при спазване на изискванията по чл. 78, пар. 1 на Делегиран регламент 2017/565.

(3) Инвестиционният посредник може да предвиди допълнителни на посочените в ал. 1 изисквания за допускане на финансови инструменти до търговия на МСТ, регистрирана като пазар за растеж, както и за функционирането на пазара за растеж.

(4) Инвестиционният посредник представя доказателства пред комисията за изпълнението на изискването ал. 1, т. 1 за всяка календарна година до 31 януари на следващата календарна година.

Вписване в регистъра на пазарите за растеж

Чл. 124. (1) Комисията за финансов надзор се произнася по заявлението за вписване в срок 2 месеца от получаването му, заедно с всички документи към него, определени с наредба, а когато са били изискани допълнителни данни и документи – в

срок от месец от получаване на изисканите документи. Член 15, ал. 3-5 се прилагат съответно.

(2) Комисията за финансов надзор вписва МСТ в регистъра на пазарите за растеж, ако са изпълнени изискванията по чл. 123.

(3) Комисията за финансов надзор отказва да впише МСТ в регистъра на пазарите за растеж ако не е изпълнено някое от посочените в чл. 123 изисквания.

Отписване на МСТ от регистъра на пазарите за растеж

Чл. 125. (1) Комисията за финансов надзор отписва МСТ от регистъра на пазарите за растеж, когато:

1. инвестиционният посредник не е изпълнил изискването по чл. 123, ал. 1, т. 1 в определения за това срок и не е представил план за изпълнение на изискването за следващата календарна година;

2. инвестиционният посредник не изпълнява условието по чл. 123, ал. 1, т. 1 за три последователни календарни години;

3. МСТ е престанала да отговаря на някое от останалите изисквания по чл. 123, ал. 1;

4. инвестиционният посредник е поискал отписване на МСТ от регистъра на пазарите за растеж.

(2) В случаите по ал.1, т. 4 инвестиционният посредник подава заявление, към което прилага данни и документи, определени с наредба. Комисията за финансов надзор се произнася по заявлението в срок 14 работни дни. Комисията за финансов надзор може да откаже да отпише МСТ от регистъра на пазарите за растеж, ако по този начин могат да бъдат застрашени интересите на инвеститорите или нормалното функциониране на пазара.

Търгуване на финансов инструмент на повече от един пазар за растеж

Чл. 126. (1) Финансови инструменти, допуснати до търговия на пазар за растеж, могат да се търгуват на друг пазар за растеж, ако емитентът е бил уведомен предварително за това и не е възразил в определения при уведомяването срок.

(2) Допускането на финансови инструменти до търговия на друг пазар за растеж съгласно ал. 1 не води до допълнителни задължения за емитента относно корпоративното му управление или предварителното, текущо или инцидентно разкриване на информация.

Уведомяване на ЕОЦКП

Чл. 127. Комисията за финансов надзор уведомява в срок не по-късно от края на работния ден ЕОЦКП за всяко вписване на МСТ в регистъра на пазарите за растеж, както и за всяко отписване на МСТ от този регистър.

Г л а в а д е в е т а

ОТЧЕТНОСТ И РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ПОСРЕДНИЦИ

Финансова отчетност. Отчетност относно капиталова адекватност и ликвидност

Чл. 128. (1) Инвестиционният посредник изготвя отчети за капиталова адекватност и ликвидност съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Инвестиционният посредник изготвя годишен финансов отчет съгласно изискванията на Международните стандарти за финансово отчитане.

(3) Годишният финансов отчет на инвестиционния посредник се заверява от регистриран одитор. Резултатите от извършената от одитора проверка на годишния финансов отчет се отразяват в отделен доклад по образец, утвърден от заместник-председателя, който се включва в годишния отчет.

(4) Инвестиционният посредник представя в комисията отчета по ал. 2 в срок до 90 дни от завършването на финансовата година.

(5) Инвестиционният посредник е длъжен да отстрани посочените от заместник-председателя непълноти и други несъответствия с приложимите нормативни изисквания, включително с Международните стандарти за финансово отчитане, допуснати в отчетите за капиталова адекватност и ликвидност, както и във финансовите отчети, регистри и други счетоводни документи в определен от заместник-председателя разумен срок.

Предоставяне на информация от регистрирания одитор

Чл. 129. (1) Регистриран одитор, който извършва задължителен финансов одит на финансов отчет на инвестиционен посредник, регулиран пазар или доставчик на услуги за докладване на данни е длъжен да уведоми писмено заместник-председателя за всяка информация, която е установил при извършване на задължителния финансов одит и която може да представлява:

1. съществено нарушение на закони, подзаконови и административни разпоредби;

2. заплахата за дейността на инвестиционния посредник, регулирания пазар или доставчика на услуги за докладване;

3. представлява основание за отказ от одиторско мнение, отрицателно или квалифицирано одиторско мнение по чл. 51, ал. 3, т. 5 от Закона за независимия финансов одит.

(2) Одиторът по ал. 1 е длъжен да уведоми писмено заместник-председателя и за всяка информация по ал. 1, която е установил при извършването на задължителен финансов одит на свързано с инвестиционен посредник лице.

(3) Уведомяването по ал. 1 и 2 се извършва в 7-дневен срок от датата на одиторския доклад.

(4) Добросъвестното оповестяване пред заместник-председателя от регистрирания одитор на информацията по ал. 1 и 2 не представлява нарушение на договорно или правно ограничение относно разкриването на информация.

Уведомяване на комисията за корпоративни промени

Чл. 130. (1) Инвестиционният посредник уведомява комисията за:

1. откриване или закриване на клон;

2. изменение на наименованието, вписано в издадения лиценз, както и за изменение на седалището или адреса на управление;

3. изменения и допълнения в устава или дружествения договор и в другите документи, които са послужили като основание за издаване на лиценза на инвестиционния посредник;

4. промени в състава на лицата по чл. 13;

5. други обстоятелства, определени с наредба.

(2) Задължението по ал. 1 се изпълнява от инвестиционния посредник в 7-дневен срок от вземането на решението, от внасянето или узнаването на изменението или допълнението, а в случаите, когато обстоятелството подлежи на вписване в търговския регистър - от вписването.

Уведомяване за сключени сделки с финансови инструменти

Чл. 131. Инвестиционният посредник предоставя информация във връзка със сключените от него сделки с финансови инструменти на заместник-председателя при условията и в сроковете по Регламент (ЕС) № 600/2014.

Уведомяване на Националната агенция за приходите

Чл. 132. (1) Инвестиционният посредник уведомява Национална агенция по приходите за сделките по придобиване на акции на публични дружества от дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим и техните действителни собственици по смисъла на Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, контролираните от тях лица и техните действителни собственици.

(2) Задължението по ал. 1 се изпълнява от инвестиционния посредник по електронен път в 7-дневен срок от сключването на сделката.

Идентифициране на клиентите на чуждестранни лица, извършващи инвестиционни услуги и дейности

Чл. 133. Чуждестранни лица, имащи право по националното си законодателство да извършват услугите и дейностите по чл. 6, ал. 2, които при условията на чл. 49 или като клиенти на инвестиционен посредник, за който Република България е държава по произход, са придобили финансови инструменти на свое име, но за сметка на други чуждестранни лица, са длъжни да идентифицират клиентите си и извършените за тяхна сметка сделки пред комисията в срок три работни дни от писменото искане.

Ежегодно оповестяване на информация за дейността

Чл. 134. (1) Всички инвестиционни посредници, с изключение на инвестиционните посредници по чл. 10, ал. 5, оповестяват ежегодно, поотделно за Република България, държавите членки и третите държави, в които имат дъщерни дружества или са установили клонове, следната информация на консолидирана основа:

1. наименование/я, описание на дейностите и географско местоположение;
2. размер на оборота;
3. брой служители на пълен работен ден (еквивалентна база);
4. финансов резултат от дейността преди данъчно облагане;
5. начислени данъци върху финансовия резултат от дейността;
6. получени държавни субсидии, ако има такива;
7. доходност на активите, получена като отношение на нетната печалба към общото балансово число.

(2) Информацията по ал. 1 подлежи на независим финансов одит и се публикува като приложение към годишния финансов отчет на индивидуална или, когато е приложимо, на консолидирана основа.

Г л а в а д е с е т а

ПРЕОБРАЗУВАНЕ, ОЗДРАВЯВАНЕ И ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ИНВЕСТИЦИОНЕН ПОСРЕДНИК

Раздел I

Преобразуване на инвестиционен посредник

Чл. 135. (1) Преобразуване на инвестиционен посредник може да бъде извършено само след предварителното одобрение от комисията.

(2) За издаване на одобрение по ал. 1 се подава заявление до комисията, към което се прилагат документи и данни, определени с наредба.

(3) Комисията за финансов надзор издава или отказва да издаде одобрение по ал. 1 в срок един месец от получаване на заявлението, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - от получаването им. Член 15, ал. 3-5 се прилага съответно.

(4) Комисията за финансов надзор отказва да издаде одобрение, ако преобразуването по ал. 1 не отговаря на изискванията на закона, заявителят е представил неверни данни или документи с невярно съдържание или не са осигурени интересите на клиентите на инвестиционния посредник.

(5) Агенцията по вписванията вписва в търговския регистър промяната по ал. 1, след като ѝ бъде представено издаденото от комисията одобрение.

Раздел II

Оздравителна програма. Оздравителни мерки

Оздравителна програма

Чл. 136. Инвестиционен посредник, с изключение на тези по чл. 1, ал. 1, т. 2 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, представя на комисията за одобрение оздравителна програма при значително влошаване на финансовото му състояние. Изискванията към оздравителната програма и редът за одобряването ѝ се определят с наредба.

Оздравителни мерки

Чл. 137. (1) Оздравителни мерки са мерките, които имат за цел да запазят или възстановят финансовото състояние на инвестиционен посредник по чл. 10, ал. 1 и 2, и които биха могли да засегнат съществуващите права на трети лица, включително мерки, свързани с възможност за спиране на плащания, спиране на изпълнителни действия или намаляване на вземанията. Тези мерки включват и прилагане на мерките и действията по възстановяване и на инструментите за реструктуриране и упражняване на правомощията за реструктуриране по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници или по съответно приложимо законодателство на друга държава членка.

(2) Мерките по ал. 1 са прилаганите от комисията, съответно от заместник-председателя и компетентните органи на друга държава членка, мерки в качеството им на надзорни органи и органи за реструктуриране.

(3) В случай че се прилага чл. 114 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, разпоредбите на чл. 138, ал. 3 не се прилагат.

(4) В случай на прилагане на инструментите за реструктуриране по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, разпоредбите на този раздел се прилагат за лицата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 7 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

Прилагане на оздравителни мерки и компетентни органи

Чл. 138. (1) Комисията за финансов надзор, съответно заместник-председателят, са компетентни органи по прилагане на оздравителни мерки по чл. 136 и чл. 137 спрямо инвестиционен посредник, включително спрямо неговите клонове в други държави членки.

(2) Условието и процедурата за прилагането на такива мерки, както и правните им последици, се уреждат от българското законодателство, освен ако не е предвидено друго.

(3) Когато прилага оздравителни мерки спрямо инвестиционен посредник по чл. 10, ал. 1 и ал. 2, който има клонове в други държави членки, комисията уведомява незабавно, преди прилагането на мерките, компетентните органи на тези държави членки за решението си, а когато това е невъзможно – едновременно с прилагането им. В уведомлението комисията посочва последиците от прилагането на мярката.

(4) Извлечение от актовете на комисията, съответно на заместник-председателя, за прилагане на оздравителни мерки се публикуват на интернет страницата на комисията и в два централни ежедневника в Република България в срок до два работни дни от датата на издаването им.

(5) Когато прилагането на оздравителни мерки може да засегне правата на трети лица в друга държава членка, извлечение от актовете на комисията, съответно на заместник-председателя, за прилагане на оздравителни мерки, включително актовете за прилагане на оздравителни мерки спрямо клон на инвестиционен посредник от държава членка, се публикува в "Официален вестник" на Европейския съюз, с цел да осигуряване възможност за обжалване.

(6) Извлечението на акта по ал. 4 следва да съдържа описание на правните и фактическите основания за издаването на акта, името и адреса на съда, пред който актът може да бъде обжалван, както и срока за обжалване.

Оздравителни мерки спрямо клон от трета държава

Чл. 139. Преди да приложи оздравителни мерки спрямо клон на инвестиционен посредник от трета държава, който има клонове и на територията на една или повече държави членки, комисията уведомява компетентните органи на тези държави членки за намерението си да приложи оздравителни мерки спрямо такъв клон, както и техните последици. В случаите, когато не е възможно предварително уведомяване на компетентните органи, комисията ги уведомява незабавно след прилагането на мерките.

Оздравителни мерки спрямо инвестиционен посредник от държава членка

Чл. 140. (1) Оздравителните мерки, предприети от компетентен орган на държава членка спрямо инвестиционен посредник, лицензиран в тази държава членка, се признават пряко и без формалности в Република България и от момента, в който подлежат на изпълнение, имат действие спрямо клона на този инвестиционен посредник, извършващ дейност в Република България, както и спрямо третите лица в Република България. Правните последици на оздравителните мерки се уреждат от законодателството на съответната държава членка, освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) Лицата, които администрират на територията на Република България оздравителни мерки, предприети от компетентен орган на държава членка, се ползват със същия статут и правомощия, каквито имат според законодателството на тази държава членка. Тези лица прилагат българското законодателство при реализацията на активи на инвестиционния посредник на територията на Република България и при

уреждането на трудови правоотношения, възникнали на територията на Република България.

(3) Оздравителните мерки, предприети от компетентен орган на държава членка спрямо клон на инвестиционен посредник, лицензиран в трета държава, се признават пряко и без формалности в Република България и от момента, в който подлежат на изпълнение, имат действие спрямо третите лица в Република България.

Раздел III Прекратителни процедури

Компетентни органи и приложимо право в производствата по ликвидация и несъстоятелност

Чл. 141. (1) Прекратителни процедури са процедурите по ликвидация и несъстоятелност на инвестиционен посредник по чл. 10, ал. 1 и ал. 2, включително спрямо клоновете на инвестиционния посредник в други държави членки, както и всяка подобна процедура, свързана с прекратяване на дейността и провеждане на колективно производство по осребряване и разпределение на активите на инвестиционен посредник, открито и контролирано от съответните административни или съдебни органи на държава членка, включително когато производството приключва със споразумение или по друг подобен начин.

(2) Компетентни за ликвидация или за откриване на производство по несъстоятелност на инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, са българските съдебни или административни органи. Решението на тези органи има действие и спрямо клоновете на инвестиционния посредник в други държави членки.

(3) Освен ако в този закон е предвидено друго, по отношение на производството по ликвидация и производството по несъстоятелност на инвестиционния посредник, лицензиран в Република България, се прилага българското законодателство, включително относно:

1. движимите вещи, които са обект на производството, и правния режим относно движимите вещи, придобити от инвестиционния посредник след откриване на производството;

2. правата на инвестиционния посредник и правомощията на неговия ликвидатор, съответно синдик;

3. условията, при които могат да се правят прихващания;

4. последиците от откриването на производството върху текущите договори, по които инвестиционният посредник е страна;

5. действието на производството върху делата, водени от отделни кредитори срещу инвестиционния посредник;

6. вземанията, които се предявяват към инвестиционния посредник, както и правния им режим, ако те са възникнали след откриване на производството;

7. реда и изискванията за предявяване и приемане на вземанията към инвестиционния посредник;

8. правилата относно разпределението на набраните парични средства от осребряването на активи, поредността на вземанията на кредиторите на инвестиционния посредник, както и правата на кредиторите, които са получили частично удовлетворение след откриването на производството по несъстоятелност в резултат на реализация на вещни обезпечения или чрез прихващане;

9. условията за прекратяване на производство по несъстоятелност и последиците от това;

10. правата на кредиторите след прекратяване на производството;

11. режима относно разноските в производството;
12. условията и реда за обявяване на правните актове, увреждащи интересите на кредиторите, за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими спрямо тях.

Прекратяване на инвестиционен посредник с клон в държава членка

Чл. 142. (1) Комисията за финансов надзор уведомява своевременно компетентния орган на съответните държави членки, в които инвестиционният посредник осъществява дейност чрез клон, че е поискано започването на принудителна ликвидация или откриването на производство по несъстоятелност, като го информира за последиците, произтичащи от съответното производство.

(2) Комисията за финансов надзор уведомява компетентния орган на съответните държави членки, в които инвестиционният посредник осъществява дейност чрез клон, че е започнала принудителна ликвидация или за откриване на производство по несъстоятелност, като го информира за последиците, произтичащи от съответното производство.

(3) Редът за уведомяване по ал. 1 и 2 се прилага и в случаите на прекратяване на клон в Република България на инвестиционния посредник със седалище в трета държава, когато същият инвестиционен посредник има открит клон и в друга държава членка. В тези случаи комисията и компетентният орган координират действията си в рамките на производството със съответните компетентни административни и съдебни органи в другите приемащи държави членки.

(4) Ликвидаторът, съответно синдикът на инвестиционен посредник по чл.10, ал.1 и 2 с клонове в други държави членки публикува извлечение от решението за започване на ликвидация, съответно за откриване на производство по несъстоятелност в „Официален вестник“ на Европейския съюз.

(5) Поканата на ликвидатора по чл. 267 от Търговския закон е със заглавие на всички официални езици на Европейския съюз "Покана за предявяване на вземане. Срокове, които трябва да бъдат спазени."

(6) Всеки кредитор в производството по ликвидация, включително когато е публичен орган, има право да предяви вземанията си или да представи възражение във връзка с тях на официалния език или на един от официалните езици на съответната държава членка. В този случай предявяването на вземането става под заглавие на български език "Предявяване на вземане".

(7) Ликвидаторът, съответно има право да изиска представянето на превод на български език на документите по ал. 4.

(8) Освен ако в закон е предвидено друго, всеки кредитор изпраща копия от удостоверяващите вземането му документи и посочва вида на вземането, датата на възникването и размера му, позоваването на привилегия, предоставеното вещно обезпечение или правото на задържане, както и какви активи са обхванати от обезпечението му.

(9) Вземанията на всички кредитори на инвестиционния посредник по чл. 10, ал. 1 и 2, за който се извършва ликвидация или е открито производство по несъстоятелност, се третират равнопоставено и имат поредност на изплащане въз основа на едни и същи критерии, независимо от това дали са възникнали на територията на Република България или на територията на други държави членки.

(10) Ликвидаторът, съответно синдикът редовно и по подходящ начин информира кредиторите на инвестиционния посредник по чл. 10, ал. 1 и 2, за когото се извършва ликвидация, съответно има открито производство по несъстоятелност относно хода на производството.

Раздел IV

Правни последици при оздравителни мерки и прекратителни процедури

Уредба на правните последици

Чл. 143. При прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителни процедури за инвестиционен посредник по чл. 10, ал. 1 и 2 правните последици се уреждат, както следва:

1. за трудовите договори и отношенията, свързани с тях – от законодателството на държавата членка, приложимо към съответния трудов договор;

2. за договорите, даващи право на ползване или придобиване на недвижима вещ – от законодателството на държавата членка по местонахождението на вещта, според което се определя и кои вещи са недвижими и движими;

3. за правата на инвестиционния посредник във връзка с недвижима вещ, кораб или самолет, които права подлежат на регистрация в публичен регистър – от законодателството на държавата членка, където се води регистърът.

Произтичащи от вещни обезпечения права

Чл. 144. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителни процедури спрямо инвестиционен посредник по чл. 10, ал. 1 и ал. 2 не засяга произтичащи от вещни обезпечения права на кредитори или на трети лица във връзка с материални или нематериални активи, включително недвижими или движими, индивидуално или родово определени вещи или съвкупности от вещи, които принадлежат на инвестиционния посредник, но се намират на територията на друга държава членка по време на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителната процедура.

(2) Правата по ал. 1 включват правото:

1. да иска осребряване или да осребри активи и да се удовлетвори от получените при осребряването приходи, включително когато активите са обект на залог или ипотека;

2. на предпочтително удовлетворение, включително по силата на залог върху вземане или по силата на прехвърляне на вземане като обезпечение;

3. на лицето, което има права върху вещ, да изисква нейното връщане или възстановяване от този, който я владее или ползва без правно основание;

4. на ползване на плодовете на предоставените като обезпечение активи.

(3) Право, вписано в публичен регистър и противопоставимо на трети лица, по силата на което може да бъде придобито право по ал. 1, се смята за право по ал. 1.

(4) Разпоредбата на ал. 1 и 2 не изключва възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими по реда на чл. 141, ал. 2, т. 12.

(5) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционен посредник по чл. 10, ал. 1 и ал. 2, който е купувач на вещ, не засяга правата на продавача върху тази вещ по договор за продажба със запазване на собствеността до пълно изплащане на цената, когато по времето на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителна процедура за инвестиционния посредник вещта се е намирала на територията на друга държава членка.

(6) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционен посредник по чл. 10, ал. 1 и ал. 2, който е продавач на вещ по договор по ал. 1, не дава основание за разваляне или прекратяване на договора, ако вещта е била доставена, както и не представлява пречка за придобиване на

собствеността върху вещта от купувача, когато по времето на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителната процедура за инвестиционния посредник вещта – предмет на покупко-продажбата, се е намирала на територията на друга държава членка.

Права на кредиторите за прихващане

Чл. 145. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционния посредник по чл. 10, ал. 1 и ал. 2 не засяга правото на кредиторите му за прихващане на свои вземания срещу вземания на инвестиционния посредник към тях, когато са налице условията за това съгласно закона, приложим към вземането на инвестиционния посредник.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не изключва възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими по реда на чл. 141, ал. 2, т. 12.

Приложимо право при оздравителни мерки и прекратителни процедури

Чл. 146. При прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционен посредник по чл. 10, ал. 1 и 2 приложимото законодателство е:

1. за правото на собственост или други права върху финансови инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, съществуването или прехвърлянето на които права предполага вписването им в регистър, в сметка или в централизирана депозитарна институция, която се намира или се води в държава членка – законодателството на държавата членка, където се намира или се води съответният регистър, сметка или централизирана депозитарна институция;

2. за споразуменията за нетиране – законодателството, което се прилага към договора, който предвижда нетиране;

3. за споразуменията за обратно изкупуване – законодателството, което се прилага към договора за обратно изкупуване, при условие че не се нарушава т. 1;

4. за сделките, извършвани на регулиран пазар – законодателството, приложимо към договора относно тези сделки, при условие че не се нарушава т. 1;

5. за висящите съдебни дела относно вещи или права, отнети от инвестиционния посредник по чл. 10, ал. 1 и 2 – законодателство на държавата членка, където се води съответното дело.

Вписване на оздравителни мерки и прекратителни процедури

Чл. 147. (1) Лицата, които административат оздравителни мерки, ликвидаторът или друг компетентен съдебен или административен орган на държавата членка по произход предприемат всички необходими мерки за вписване на оздравителните мерки или за започване на прекратителна процедура за инвестиционен посредник в съответния търговски, имотен или друг публичен регистър на територията на Република България в случаите, когато тази регистрация е задължителна съгласно българското законодателство.

(2) Разноските по вписването се смятат за част от разноските по оздравителните мерки или по прекратителната процедура за инвестиционния посредник.

Правила относно нищожност, унищожяемост или непротивопоставимост на увреждащите кредиторите актове

Чл. 148. (1) Разпоредбата на чл. 141, ал. 2 не се прилага към правилата за обявяване на нищожност, унищожяемост или непротивопоставимост на актове,

увреждащи всички кредитори, когато лицето, ползващо се от акта, представи доказателства, че към акта, увреждащ всички кредитори, се прилага законодателството на друга държава членка и това законодателство не допуска оспорването на съответния акт в конкретния случай.

(2) Когато оздравителна мярка, определена от съдебен орган, съдържа правила за нищожност, унищожаемост или непротивопоставимост на актове, увреждащи всички кредитори, които актове са били извършени преди прилагането на самата мярка, правилото по чл. 140, ал. 1, изречение второ, не се прилага в случаите по ал. 1.

Приложимо право спрямо акт, сключен след оздравителна мярка или след започването на прекратителна процедура

Чл. 149. Действителността на акт, сключен след прилагането на оздравителна мярка или след започването на прекратителна процедура за инвестиционен посредник по чл. 10, ал. 1 и ал. 2, по силата на който инвестиционният посредник се разпорежда възмездно с недвижима вещ, кораб или самолет, подлежащи на регистрация в публичен регистър, или с финансови инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, или права по такива инструменти, съществуването или прехвърлянето на които предполага вписването им в регистър, в сметка или в централизирана депозитарна институция, която се намира или води в друга държава членка, се определя от законодателството на тази държава членка, където се намира тази недвижима вещ или се води регистърът, сметката или депозитарната институция.

Раздел V

Правомощия на администриращите лица и професионална тайна

Опазване на професионална тайна

Чл. 150. Всички лица, които дават или получават информация във връзка с уведомителните или консултативните процедури по тази глава, са длъжни да опазват професионалната тайна.

Правомощия на лицата, назначени да администрат оздравителните мерки или прекратителните процедури

Чл. 151. (1) Решението на компетентния орган в държава членка за назначаването на лице, което администрира оздравителните мерки или прекратителните процедури за инвестиционен посредник, лицензиран в държавата членка, има действие на територията на Република България. Лицата доказват своето назначение с представяне на заверен препис от акта за назначаването, придружен от превод на български език, който не се легализира.

(2) Назначените лица по ал. 1, както и упълномощените от тях лица имат право да упражняват правомощията си, които произтичат от законодателството на държавата членка, и спрямо клона на инвестиционния посредник на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено друго. Те подпомагат кредиторите на съответния инвестиционен посредник в Република България във връзка с упражняването на техните права.

(3) Когато упражняват правомощията си на територията на Република България, назначените лица по ал. 1, както и упълномощените от тях лица, са длъжни да спазват българското законодателство, включително процедурите за осребряване на активите и предоставяне на информация на работниците и служителите. При упражняването на

тези правомощия те не могат да упражняват принуда или да разрешават правни спорове.

ДЯЛ ВТОРИ **РЕГУЛИРАНИ ПАЗАРИ**

Г л а в а е д и н а д е с е т а ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

Раздел I Общи положения

Понятие за регулиран пазар. Пазарен оператор

Чл. 152. (1) Регулиран пазар е многостранна система, организирана и/или управлявана от пазарен оператор, която среща или съдейства за срещането на интересите за покупка и продажба на финансови инструменти на множество трети страни чрез системата и в съответствие с нейните недискреционни правила по начин, резултатът от който е сключването на договор във връзка с финансовите инструменти, допуснати до търговия съгласно нейните правила и/или системи, лицензирана и функционираща редовно в съответствие с изискванията на този закон и актовете по прилагането му.

(2) Регулиран пазар е и всяка многостранна система, която е лицензирана и функционира в съответствие с изискванията на дял III от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

(3) Пазарният оператор е акционерно дружество със седалище и адрес на управление на територията на Република България, което организира дейността и операциите на регулиран пазар. Пазарният оператор може да бъде самият регулиран пазар.

(4) Пазарният оператор отговаря за спазването на изискванията на закона и на актовете по прилагането му от организирания от него регулиран пазар. Пазарният оператор има право да упражнява правата, свързани с регулирания пазар.

(5) Пазарният оператор издава само безналични акции с право на един глас.

Лиценз за извършване на дейност като регулиран пазар

Чл. 153. (1) За организиране и извършване по занятие на дейност като регулиран пазар се изисква лиценз от комисията.

(2) Когато на регулирания пазар ще се осъществява и търговия с държавни ценни книжа, емитирани на вътрешния пазар, комисията издава лиценз след предварително одобрение от министъра на финансите и от управителя на Българската народна банка на правилата за търговия, регистрацията и сетълмента на държавни ценни книжа. Изискването по предходното изречение се прилага и при последващи промени в правилата.

Разрешение за организиране на МСТ и/или ОСТ от пазарен оператор

Чл. 154. (1) Пазарен оператор може да организира МСТ и/или ОСТ, ако е получил разрешение от комисията. Разпоредбите на чл. 17, ал. 2 и чл. 18 – 23 се прилагат съответно.

(2) За организиране на МСТ и ОСТ пазарният оператор спазва изискванията на чл. 109 – 127.

(3) Пазарен оператор може да организира и МСТ, която отговаря на изискванията за пазар за растеж, при спазване на чл. 122 – 127.

Приложимо право спрямо търговията на регулиран пазар

Чл. 155. Търговията с финансови инструменти на регулиран пазар, лицензиран по реда на този закон, се извършва при условията и по реда на българското законодателство.

Изисквания към капитала на пазарния оператор. Финансови ресурси за регулирания пазар

Чл. 156. (1) Пазарният оператор разполага по всяко време с капитал не по-малко от 5 000 000 лв.

(2) (Пазарният оператор осигурява необходимите финансови ресурси за надлежното функциониране на организирания от него регулиран пазар, съобразно естеството и обхвата на сделките, сключвани чрез системата на регулирания пазар и в зависимост от обхвата и степента на рисковете, на които е изложен.

(3) С наредба могат да бъдат определени допълнителни изисквания във връзка с капиталовата адекватност на пазарния оператор, както и с финансовите ресурси за регулирания пазар.

(4) В случаите, когато регулираният пазар и пазарният оператор са отделни юридически лица, разпоредбите на ал. 1 - 3, чл. 157 и 158 се прилагат и за регулирания пазар.

Квалифицирано участие в пазарния оператор

Чл. 157. (1) Лицата, които притежават квалифицирано участие в пазарен оператор, трябва да са подходящи в зависимост от влиянието, което могат да упражняват върху дейността на регулирания пазар. За лицата, притежаващи квалифицирано участие в пазарен оператор, се прилагат изискванията на чл. 16 и чл. 53 - 60.

(2) Пазарният оператор публикува на интернет страницата си информация за лицата, притежаващи пряко и непряко квалифицирано участие, и данни за притежаваните от тях гласове в общото събрание на акционерите, както и всяка промяна не по-късно от края на следващия работен ден от узнаването.

Изисквания към управителните и контролните органи на пазарния оператор

Чл. 158. (1) Членовете на управителния и контролния орган на пазарния оператор, както и лицата, които управляват дейността му, са лица с добра репутация, с необходимите знания, умения и професионален опит, съответстващи на дейността на пазарния оператор и основните рискове, свързани с дейността на регулирания пазар и осигуряващи стабилното и разумно управление и функциониране на регулирания пазар. Цялостният състав на управителния, съответно на контролния орган на пазарния оператор разполага с достатъчно богат професионален опит. Лицата по изречение първо трябва да:

1. притежават висше образование, квалификация и професионален опит поне три години в областта на икономиката, правото, финансите, банковото дело или информатиката;

2. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер;

3. не са били членове на управителен или контролен орган или неограничено отговорни съдружници в дружество, прекратено поради несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори;

4. не са обявявани в несъстоятелност или да не се намират в производство за обявяване в несъстоятелност;

5. не са свързани лица по смисъла на този закон;

6. не са лишени от право да заемат материалноотговорна длъжност;

7. не застрашават по друг начин стабилността и благоразумното управление и операциите на регулирания пазар.

(2) За членовете на управителните и контролни органи, както и за лицата, които управляват дейността, се прилагат изискванията по чл. 14, чл. 15, чл. 62, ал. 1, чл. 63, ал. 1, ал. 2, ал. 3, изречение първо, ал. 5, ал. 6 и чл. 64, ал. 3-7.

(3) В случаите когато пазарният оператор и регулираният пазар са отделни юридически лица, изискванията по ал. 1 и 2 се прилагат съответно и за регулирания пазар.

Регулиране и надзор

Чл. 159. (1) Комисията за финансов надзор и заместник-председателят упражняват надзор върху регулираните пазари и пазарните оператори.

(2) С наредба могат да бъдат определени допълнителни изисквания към дейността на регулирания пазар, насочени към защита интересите на инвеститорите и стабилността на пазара, включително към начина на разпределение на задълженията съгласно закона във връзка с дейността на регулирания пазар между регулирания пазар и пазарния оператор, в случаите когато са отделни юридически лица.

Раздел II

Издаване и отнемане на лиценз за дейност като регулиран пазар

Издаване на лиценз

Чл. 160. (1) За издаване на лиценз за извършване на дейност като регулиран пазар се подава заявление до комисията по образец, към което се прилагат следните данни и документи:

1. устав на пазарния оператор;

2. правилник за дейността на организирувания регулиран пазар;

3. данни за внесения капитал;

4. данни за членовете на управителния и контролния орган на пазарния оператор и за всички други лица, които имат право да управляват дейността на пазарния оператор, както и документи, удостоверяващи изпълнение на изискванията по чл. 158;

5. данни за лицата, които имат квалифицирано участие в пазарния оператор, както и документи, удостоверяващи изпълнение на изискванията по чл. 157, ал. 1;

6. данни за помещенията и техническото оборудване на регулирания пазар;

7. програма за дейността на регулирания пазар, която съдържа:

а) видовете дейност, която регулираният пазар ще извършва;

б) организационната структура на регулирания пазар;

8. в случаите, когато регулираният пазар е отделно юридическо лице от пазарния оператор, и следните данни и документи:

а) данните по т. 1, 4 и 5 за регулирания пазар;

б) документите, удостоверяващи разпределението на задълженията между регулирания пазар и пазарния оператор, при спазване изискването по чл. 152;

в) други документи, определени с наредба;

(2) Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение и определя срок за отстраняване на установените непълноти и

несъответствия или за представяне на допълнителна информация и документи, който не може да бъде по-кратък от един месец и по-дълъг от два месеца.

(3) Ако съобщението по ал. 2 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето им тече от поставяне на съобщението на специално определено за целта място в сградата на комисията. Това обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.

(4) Комисията за финансов надзор се произнася по заявлението като взема решение дали ще издаде лиценз по ал. 1 в срок до три месеца от получаването му, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - в срок до три месеца от получаването им, съответно от изтичането на срока по ал. 2.

(5) Комисията за финансов надзор издава лиценз за извършване на дейност като регулиран пазар, само ако системата за търговия и нейният пазарен оператор отговарят на изискванията на този закон и на актовете по прилагането му.

(6) В случай че комисията е взела решение, че ще издаде лиценз, уведомява писмено заявителя в срока по ал. 4, че за да бъде издаден лиценз, в срок до 14 дни от получаване на уведомлението той трябва да удостовери, че изискуемият капитал по чл. 156, е изцяло внесен.

(7) Комисията за финансов надзор издава лиценз и уведомява заявителя за това в срок до 14 дни от получаване на документите, удостоверяващи изпълнение на изискванията по ал. 6.

(8) Регулираният пазар и неговият пазарен оператор трябва по всяко време да отговарят на условията, при които е издаден лицензът по ал. 1.

(9) Пазарният оператор уведомява комисията за изменения и допълнения в документите, послужили като основание за издаване на лиценз, в 7-дневен срок, с изключение на измененията и допълненията на правилника по ал. 1, т. 2, които подлежат на предварително одобрение от заместник-председателя съгласно чл. 167. Срокът по изречение първо тече от вземане на решението или узнаване на изменението или допълнението.

Уведомяване на Европейския орган за ценни книжа и пазари

Чл. 161. Комисията за финансов надзор уведомява ЕОЦКП за всеки издаден лиценз за извършване на дейност като регулиран пазар.

Отказ от издаване на лиценз

Чл. 162.(1) Комисията за финансов надзор отказва издаването на лиценз, ако:

1. капиталът на заявителя не отговаря на чл. 156 или не е изцяло внесен;

2. лицата, които са членове на управителния или контролния орган на пазарния оператор или управляват дейността на пазарния оператор, не са с достатъчно добра репутация, не притежават достатъчно знания, умения и опит и не отделят достатъчно време на изпълнението на задълженията си, или ако са налице обективни и очевидни причини да се счита, че управителният или контролният орган на пазарния оператор може да представлява заплаха за неговото ефективно, стабилно и разумно управление, както и за адекватното съблюдаване на целостта на пазара или не отговарят на изискванията на този закон и актовете по прилагането му или на устава на дружеството;

3. лицата, които притежават квалифицирано участие в пазарния оператор, не отговарят на изискванията на чл. 158 или могат по друг начин да застрашат стабилното и разумно управление на регулирания пазар;

4. правилникът за дейността на регулирания пазар не отговаря на изискванията на този закон;

5. принципите или методите на търговия не осигуряват на членовете или участниците на регулирания пазар равни условия за участие в търговията;

6. пазарният оператор или системата за търговия на регулирания пазар не отговарят на изискванията на закона;

7. не са спазени други изисквания на този закон, актовете по прилагането му и приложимото законодателство на ЕС;

8. произходът на средствата, с които лицата, записали 10 и над 10 на сто от капитала, са направили вноски, не е ясен или не е законен;

9. ако не могат да се идентифицират действителните собственици на акционер с квалифицирано участие;

10. заявителят е представил неверни данни или документи с невярно или с противоречиво съдържание.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1-8 комисията отказва издаването на лиценз само ако заявителят не е отстранил констатираните непълноти и несъответствия или не е представил изискуемата допълнителна информация и документи в определения от нея срок.

(3) Отказът на комисията да издаде лиценз се мотивира писмено.

Последващо подаване на заявление

Чл. 163. В случаите на отказ заявителят може да направи ново искане за издаване на лиценз не по-рано от 6 месеца след влизането в сила на решението за отказ.

Вписване в Търговския регистър

Чл. 164. (1) Агенцията по вписванията вписва в търговския регистър пазарния оператор, а в случаите, когато регулираният пазар и пазарният оператор са отделни юридически лица - и регулирания пазар, след като ѝ бъде представен лицензът, издаден от комисията.

(2) Пазарният оператор, съответно регулираният пазар, когато са отделни юридически лица подава заявление в срок до 7 дни от получаване на лиценза по чл. 160, за вписване в Търговския регистър към Агенцията по вписванията.

Ограничение при използването на означението „пазарен оператор“ и „регулиран пазар“

Чл. 165. (1) Лицата, които не притежават лиценз за извършване на дейност като регулиран пазар, не могат да използват в своето наименование и в рекламна или друга дейност думите "регулиран пазар", съответно "пазарен оператор", или тяхна производна на български или на чужд език, или друга дума, означаваща извършването на такава дейност.

(2) Не се издава лиценз за извършване на дейност като пазарен оператор или регулиран пазар на заявител с наименование, което наподобява наименованието на съществуващ в страната пазарен оператор или регулиран пазар.

(3) При констатиране на нарушения на ал. 1 заместник-председателят може да приложи мярка по чл. 276, ал. 1, т. 1 и/или т. 3.

Отнемане на лиценз

Чл. 166. (1) Комисията за финансов надзор може да отнеме издадения лиценз на регулиран пазар, ако:

1. не започне да извършва дейност до 12 месеца от издаването на лиценза;

2. пазарният оператор изрично поиска отнемане на лиценза;
 3. регулираният пазар не извършва дейност в продължение на 6 месеца;
 4. са предоставени неверни сведения, които са послужили като основание за издаване на лиценз; е получил лиценз въз основа на неверни данни, които са послужили като основание за издаване на лиценз, или е използвал други неправомерни способи за получаване на лиценз
 5. регулираният пазар извършва системни и груби нарушения на този закон и на актовете по прилагането му, както и на Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, на Регламент (ЕС) № 596/2014, на Регламент (ЕС) № 600/2014 и актовете по прилагането им;
 6. пазарният оператор или организиран от него регулиран пазар престанат да отговарят на изискванията на закона и на актовете по прилагането му за извършване на дейност като регулиран пазар.
- (2) С решението за отнемане на лиценз комисията назначава един или няколко квестори.
- (3) От уведомяването за решението за отнемане на лиценз на регулирания пазар не могат да се сключват нови сделки.
- (4) След влизане в сила на решението за отнемане на лиценз комисията незабавно изпраща копие от него на Агенцията по вписванията за образуване на производство по ликвидация на пазарния оператор, съответно на регулирания пазар, и го публикува в два централни ежедневника. В тези случаи комисията назначава ликвидатор, определя срок за извършване на ликвидацията и възнаграждението на ликвидатора.
- (5) Комисията за финансов надзор уведомява за решението за отнемане на лиценз ЕОЦКП.

Г л а в а д в а н а д е с е т а

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ДЕЙНОСТТА НА РЕГУЛИРАНИЯ ПАЗАР

Раздел I

Организация на дейността

Правилник за дейността на регулирания пазар

- Чл. 167.** (1) Организацията и управлението на регулиран пазар се извършват въз основа на правилник за дейността на регулирания пазар, който се приема от управителния орган на пазарния оператор.
- (2) Правилникът по ал. 1 определя :
1. правила за достъп по чл. 182;
 2. условията и реда за разглеждане на искове срещу членове или участници на регулирания пазар от арбитраж;
 3. други правила и процедури, предвидени в този закон.
- (3) Изменения и допълнения в правилника за дейността на регулирания пазар се извършват след одобрение на заместник-председателя.
- (4) Заместник-председателят издава или отказва да издаде одобрение по ал. 3 в срок един месец от получаване на заявлението. Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение и определя срок за отстраняване на констатираните непълноти и несъответствия или за представяне на допълнителна информация и документи, който не може да бъде по-кратък от 14 дни и по-дълъг от един месец. Член 160, ал. 3 и 6 се прилага съответно.
- (5) Заместник-председателят отказва да издаде одобрение, ако правилникът по ал.

1 не отговаря на изискванията на закона, застрашено е стабилното и разумно управление на регулирания пазар, заявителят е представил неверни данни или документи с невярно съдържание или не са осигурени интересите на инвеститорите и членовете на регулирания пазар.

Други изисквания към организацията на дейността

Чл. 168. (1) Регулираният пазар прилага подходящи мерки и процедури:

1. за установяване, за предотвратяване и за преустановяване на възможни неблагоприятни последици за операциите на регулирания пазар или за неговите членове или участници, които са резултат от конфликти на интереси между интереса на пазарния оператор, съответно на регулирания пазар, на лицата, които притежават квалифицирано участие в пазарния оператор, съответно в регулирания пазар, от една страна, и стабилното функциониране на регулирания пазар, от друга, и по-конкретно, когато могат да попречат на надлежното осъществяване на функциите, делегирани на регулирания пазар от комисията;

2. за управление на рисковете, свързани с дейността на регулирания пазар, за установяване на съществените рискове за надлежното функциониране на регулирания пазар, както и за ограничаване на тези рискове;

3. за осигуряване на стабилното управление на техническите операции на системата на регулирания пазар, включително за предприемането на ефективни мерки за управление на риска от срив в системата;

4. предвиждащи прозрачни и недискреционни правила, които да осигурят справедлива и надлежна търговия и обективни критерии за ефективното изпълнение на нарежданията за сключването на сделки с финансови инструменти;

5. за гарантиране на ефективен и навременен сетълмент на сделките, сключени на регулирания пазар;

6. за разкриване и предотвратяване на манипулации на пазара на финансови инструменти.

(2) Мерките и процедурите по ал. 1 се определят с правилника по чл. 167 и при спазване на изискванията на Делегиран регламент № 2017/584.

(3) За регулираните пазари се прилагат съответно чл. 90 и чл. 91.

Забрана за сключване на сделки за собствена сметка

Чл. 169. Пазарният оператор не може да изпълнява подадени нареждания на клиенти, като извършва сделки за собствена сметка или като извършва търговия за собствена сметка, опосредяваща насрещни сделки.

Раздел II

ИЗИСКВАНИЯ ПРИ ИЗВЪРШВАНЕТО НА ТЪРГОВИЯ НА РЕГУЛИРАНИЯ ПАЗАР

Изисквания към системите за търговия

Чл. 170. (1) Регулираният пазар разполага със системи, механизми и процедури, които осигуряват устойчивост на система за търговия и необходимия капацитет за обработка на всички нареждания за сделки на регулирания пазар, включително в най-интензивните часове на търговия, както и в условията на нестабилен пазар. Регулираният пазар спазва изискванията на Делегиран регламент 2017/584.

(2) Системите, механизмите и процедурите по ал. 1 осигуряват предоставяне на услугите на регулирания пазар, включително при срив в търговската система, при спазване на изискванията на Регламент 2017/584.

(3) Системите, механизмите и процедурите по ал. 1 подлежат на предварително тестване от регулирания пазар за изпълнение на посочените в ал. 1 и 2 изисквания, което се удостоверява документално.

(4) Процедурите по ал. 1 са част от правилника по чл. 167.

(5) При поискване от заместник-председателя регулираният пазар предоставя данни относно дневник на нарежданията, въведени в системата за търговия на регулирания пазар, или достъп до дневник на нарежданията, с цел наблюдение на търговията.

Дейност като маркетмейкър на регулирания пазар

Чл. 171. (1) Дейността като маркетмейкър на регулирания пазар се извършва при спазване изискванията на Делегиран регламент 2017/578 и при условия и по ред, определени с правилника по чл. 167, въз основа на писмен договор между инвестиционния посредник, действащ като маркетмейкър и пазарния оператор, съответно регулирания пазар.

(2) В зависимост от естеството и обхвата на търговията на регулирания пазар и при спазване на изискванията на Делегиран регламент 2017/578 регулираният пазар прилага схема за поддържане на необходимия брой маркетмейкъри, които да обявяват обвързващи (твърди) котировки при конкурентни цени, така че да се осигури регулярна и предвидима ликвидност на пазара .

(3) Договорът по ал. 1 урежда най-малко следното:

1. задълженията за инвестиционния посредник във връзка с осигуряването на ликвидност;

2. всякакви стимули и отстъпки, предлагани от регулирания пазар на инвестиционен посредник, с цел осигуряване на ликвидност на пазара на постоянна и предвидима основа;

3. други права и задължения за инвестиционния посредник, произтичащи от участието му в схемата по ал. 2.

(4) Пазарният оператор уведомява заместник-председателя за всеки сключен договор по ал. 1, както и за всяка промяна в договора, в 5-дневен срок от сключването. Към уведомлението се прилага заверено копие от договора.

(5) Регулираният пазар следи за спазването на условията на договора по ал. 1 и при необходимост предприема мерки, за да бъде осигурено спазването им от страна на инвестиционния посредник.

Ограничения и прагове при подаването на нареждания

Чл. 172. (1) Регулираният пазар прилага системи, механизми и процедури за отказване (за неприемане) на нареждания, които превишават предварително определени обеми и ценови прагове, или на нареждания, които очевидно се отклоняват съществено от текущите пазарни условия.

(2) Процедурите по ал. 1 са част от правилника по чл. 167.

Временно спиране и ограничаване на търговията

Чл. 173. (1) Регулираният пазар може временно да спре или да ограничи търговията с даден финансов инструмент при съществена промяна в цената на финансовия инструмент на този регулиран пазар или на свързан с него пазар за кратък период от време.

(2) Условията и редът за спиране и за ограничаване на търговията на регулирания пазар в случаите по ал. 1 се определят с правила, които са част от правилника по чл. 167 и при отчитане на нивото на ликвидност за различните класове и подкласове активи

(финансови инструменти), естеството на пазарния модел и видовете ползватели на системата, така че да се избегнат значителни смущения при надлежното извършване на търговията.

(3) В извънредни случаи, при наличието на обстоятелствата по ал. 1 и при условия, определени в правилника по чл. 167, регулираният пазар може да отмени, измени или коригира параметрите на трансакция.

(4) Комисията за финансов надзор уведомява ЕОЦКП за основанията за спиране на търговията, както и за всяко тяхно изменение и/или допълнение.

(5) В случаите когато регулиран пазар, лицензиран по реда на този закон, е значим за ликвидността на даден финансов инструмент съгласно изискванията на Делегиран регламент № 2017/570, той разполага с необходимите системи и процедури за уведомяването на компетентните органи на всички държави членки, където този финансов инструмент се търгува, при вземане на решение за спиране на търговията с този финансов инструмент.

(6) В случаите когато комисията получи уведомление от регулиран пазар, установен в друга държава членка, за спиране на търговията с финансов инструмент, когато този регулиран пазар е значим за ликвидността на финансовия инструмент и този финансов инструмент е допуснат до търговия и на регулиран пазар в Република България, комисията може да взема решение за спиране на търговията с финансовия инструмент на местата за търговия в Република България до възобновяване на търговията на пазара, от който е получено уведомлението.

Изисквания при алгоритмична търговия на регулиран пазар

Чл. 174. (1) Регулираният пазар прилага ефективни системи и процедури, които осигуряват изпълнението на следните изисквания:

1. функционирането на системите за алгоритмична търговия не създава или не води до създаването на условия в нарушение на установените изисквания;

2. прилагане на механизми за преодоляване на условия за ненадлежна търговия на пазара, възникнали в резултат на алгоритмична търговия, включително определянето на съотношение на неизпълнени нарежданията, спрямо трансакции, които могат да бъдат въведени в системата от член или участник;

3. възможност за забавяне на подаването на нареждания, ако е налице риск от достигане на максималния обем от нареждания, който може да бъде обработен чрез системата за търговия;

4. възможност за ограничаване и прилагане на минимална стъпка на котиране, при която се изпълняват нареждания на регулирания пазар.

(2) Регулираният пазар изисква от своите членове да прилагат подходящи механизми за тестване на алгоритмите, както и да осигурят подходяща среда за тестването на използваните алгоритми, с цел изпълнение на изискванията по ал. 1, т. 1 и 2. Изискванията по изречение първо се прилагат при спазване на Делегиран регламент 2017/584.

(3) Регулираният пазар прилага механизми и процедури, които дават възможност за идентифициране посредством обозначаване от членовете или участниците, на нарежданията, генерирани при алгоритмична търговия, на различните алгоритми, използвани за създаване на нареждания, както и на лицата, иницирали тези нареждания. Информация за нарежданията, генерирани при алгоритмична търговия, за различните алгоритми, използвани за създаване на нареждания, както и за лицата, иницирали тези нареждания, се предоставя на заместник-председателя при поискване.

(4) Процедурите по ал. 1 и ал. 3 са част от правилника по чл. 167.

Директен електронен достъп до регулирания пазар

Чл. 175. (1) Регулираният пазар, който предоставя директен електронен достъп до търговската си система, разполага с ефективни системи, процедури и правила, които осигуряват изпълнение на следните изисквания:

1. услугата по осигуряване на пряк електронен достъп се предоставя единствено от членове или участници на регулирания пазар, които са инвестиционни посредници или банки-инвестиционни посредници; и

2. определени са подходящи критерии, на които трябва да отговарят лицата, за да се считат за подходящи да получат пряк електронен достъп;

3. членовете или участниците на регулирания пазар носят отговорност за нарежданията и търговията на лицата, на които е предоставен пряк електронен достъп;

(2) Регулираният пазар по ал. 1 прилага подходящи системи за управление и контрол на риска, определя прагове за търговия посредством пряк електронен достъп, и във всеки момент трябва да може да разграничи нарежданията или търговията, извършвани от лице с директен електронен достъп от нарежданията или сделки на друг член или участник, както и да спре нареждания и търговията, извършени от лице, използващо пряк електронен достъп.

(3) Регулираният пазар прилага механизми за спиране или прекратяване на пряк електронен достъп, осигуряван от негов член или участник на клиент в случаите на неизпълнение на изискванията по настоящия член.

Съвместно ползване на инфраструктура

Чл. 176. Регулираният пазар предвижда и прилага ясни, справедливи и недискриминационни правила при предоставяне на услуги за съвместно ползване на инфраструктура и при спазване изискванията на Делегиран регламент 2017/573. Правилата са част от правилника по чл. 167.

Такси

Чл. 177. (1) Таксите на регулирания пазар за предоставяните от него услуги, включително таксите за изпълнение на нареждания, както и всички допълнителни такси и отстъпки от дължими такси, се определят по прозрачен, справедлив и недискриминационен начин и при спазване изискванията на Делегиран регламент 2017/573. Таксите на регулирания пазар се определят така, че да не създават стимули за въвеждане, промяна или отмяна на нареждания, по начин, който води до неправомерни условия за търговия или до пазарни злоупотреби.

(2) Регулираният пазар обвързва задължението за извършване на дейност като маркетмейкър по отношение на отделни емисии акции или на подходяща кошница от акции, с предоставени отстъпки от дължими такси при спазване на договора по чл. 171, ал. 1.

(3) Регулираният пазар може да определи таксите си за отменени нареждания в зависимост от продължителността от време, през което дадено нареждане е било валидно, преди да бъде отменено, както и по отделни финансови инструменти.

(4) С цел осигуряване надлежното функциониране на системата за търговия и с оглед отразяване на допълнително натоварване на системата, регулираният пазар може да определи по-високи такси за:

1. нареждания, които впоследствие са отменени;

2. нареждания на членове или участници с високо съотношение на отменени спрямо изпълнени нареждания, определени при спазване изискванията на Делегиран регламент 2017/566;

3. нареждания на членове или участници, които използват способ за високочестотна алгоритмична търговия.

Изисквания за определяне на стъпки на котиране (tick size regime)

Чл. 178. (1) Регулираният пазар определя и прилага режими на стъпки на котиране за акции, депозитарни разписки, борсово-търгувани фондове, сертификати, други подобни финансови инструменти, както и за други финансови инструменти съгласно Делегиран регламент 2017/588.

(2) Режимите за стъпки на котиране, посочени в ал. 1:

1. се калибрират така, че да отразяват ликвидния профил на финансовия инструмент на различните пазари и средната стойност на разликата между котировки „продава” и „купува”(спред), като се отчита интереса от осигуряване на разумно стабилни цени, без прекомерно ограничаване на стесняването на спредовете;

2. определят подходяща стъпка на котиране спрямо всеки финансов инструмент.

(3) Изискванията по ал. 1 и 2 се прилагат при спазване на разпоредбите на Делегиран регламент 2017/588.

Синхронизиране на времето на отчитане (synchronization of business clocks)

Чл. 179. (1) Регулираният пазар, всички места за търговия и техните членове и участници синхронизират датата и времето на регистриране на всяко подлежащо на отчитане събитие. (синхронизиране на бизнес часовниците).

(2) Изискването по ал. 1 се прилага при спазване на Делегиран регламент 2017/574.

Допускане на финансови инструменти до търговия

Чл. 180. (1) Регулираният пазар приема и прилага ясни и прозрачни правила за допускане на финансови инструменти до търговия.

(2) Правилата по ал. 1 гарантират, че финансовите инструменти, допуснати до търговия на регулирания пазар, се търгуват справедливо, надлежно и ефективно, а в случай на прехвърлими ценни книжа – са свободно прехвърлими.

(3) В случаите на търговия с деривати правилата по ал. 1 предвиждат изискване структурата и съдържанието на дериватите да позволяват правилното им оценяване, както и за наличието на условия за ефективен сетълмент.

(4) Регулираният пазар прилага подходящи процедури за установяване дали емитентът, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулирания пазар, изпълнява задълженията си съгласно правото на Европейския съюз във връзка с първоначалното, последващото и инцидентното разкриване на информация. Регулираният пазар осигурява на своите членове и участници улеснен достъп до информацията, която е станала публична съгласно правото на Европейския съюз.

(5) Регулираният пазар осъществява редовен преглед за изпълнение на изискванията за допускане до търговия на регулирания пазар на финансовите инструменти, допуснати до търговия.

(6) Прехвърлими ценни книжа, които са допуснати до търговия на регулиран пазар, могат да бъдат допуснати последващо до търговия и на друг регулиран пазар и без съгласието на емитента, ако са изпълнени изискванията на Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

(7) В случаите по ал. 6 регулираният пазар, на който е извършено последващо допускане до търговия, уведомява емитента за допускането на ценните книжа до търговия на този регулиран пазар. Емитентът не може да бъде задължаван да предоставя пряко или непряко информацията по ал. 4 на регулирания пазар, на който ценните книжа са допуснати без негово съгласие.

(8) Изискванията по предходните алинеи се прилагат при спазване на Делегиран регламент 2017/568.

Раздел III

Спиране на търговията с финансови инструменти и отстраняване на финансови инструменти от търговия на регулиран пазар

Приложение на изискванията при спиране и отстраняване от търговия на МСТ и ОСТ

Чл. 181. За спирането на търговия с финансови инструменти и отстраняването на финансови инструменти от търговия на регулиран пазар се прилагат изискванията по чл. 120 и чл. 121.

Раздел IV

Достъп до регулирания пазар

Правила за достъп до регулирания пазар

Чл. 182. (1) Регулираният пазар прилага ясни и недискриминационни правила, основани на обективни критерии, с които се урежда достъпът до регулирания пазар или членството на регулирания пазар. Правилата са част от правилника по чл. 167.

(2) Правилата по ал. 1 определят задълженията за членовете и участниците на регулирания пазар във връзка с: Да се редактира във връзка с чл. 167

1. учредяването и администрирането на регулирания пазар;
2. правилата относно сделките, сключвани на регулирания пазар;
3. професионалните стандарти, които трябва да бъдат покрити от служителите на инвестиционните посредници или на кредитните институции, които извършват операции на регулирания пазар;
4. условията, на които трябва да отговарят членовете или участниците на регулирания пазар, когато не са инвестиционни посредници или кредитни институции по 183, ал. 1;
5. правилата и процедурите за клиринг и сетълмент на сделките, сключени на регулирания пазар.

Членове и участници на регулирания пазар

Чл. 183. (1) Регулираният пазар може да допуска до участие в търговията или да приема за членове инвестиционни посредници, кредитни институции, както и други лица, които отговарят на следните условия:

1. имат необходимата професионална квалификация и опит, както и добра репутация;
2. имат необходимите търговски умения и компетентност;
3. разполагат с адекватна организационна структура съобразно дейността, която извършват;
4. разполагат с необходимите ресурси за функциите, които ще извършват във връзка с дейността на регулирания пазар, като се вземат предвид различните финансови споразумения, които регулираният пазар предвижда да сключи или е сключил за осигуряване на адекватен сетълмент за сделките.

(2) Участниците и членовете на регулирания пазар, при извършването на сделки на регулирания пазар между тях, могат да не спазват изискванията на чл. 84 - 88.

Участниците и членовете на регулирания пазар са длъжни да спазват изискванията по изречение първо в отношенията с техните клиенти, когато, действайки за сметка на клиенти, изпълняват техни нареждания на регулирания пазар.

(3) Инвестиционните посредници и кредитните институции участват или членуват присъствено или дистанционно на регулирания пазар при условия, определени в правилата по чл. 182.

(4) Пазарният оператор предоставя на заместник-председателя информация за членовете или участниците на регулирания пазар и го уведомява за всяка промяна на тази информация в тридневен срок от настъпването ѝ.

Достъп до системите за търговия на регулиран пазар от друга държава членка

Чл. 184. (1) Регулиран пазар, получил разрешение за извършване на дейност от компетентен орган на друга държава членка, може да сключва споразумения на територията на Република България за улесняване на достъпа до системите си за търговия и извършването на търговия на този пазар от местни лица като дистанционни членове или участници на този регулиран пазар след получаване на уведомление от компетентния орган на другата държава членка. Липсва КФН

(2) Във връзка с упражняване на надзорните си функции комисията може да поиска от компетентния орган на държава членка информация за членовете или участниците на регулирания пазар по ал. 1, установени в Република България.

Достъп на лица от друга държава членка до системите за търговия на регулиран пазар в Република България

Чл. 185. (1) Регулиран пазар, получил лиценз за извършване на дейност в Република България, може да сключва споразумения на територията на друга държава членка за улесняване на достъпа до системите си за търговия и извършването на търговия на този пазар от лица от другата държава членка като дистанционни членове или участници на този регулиран пазар, след като уведоми за това комисията. В уведомлението се посочва държавата, на чиято територия регулираният пазар възнамерява да сключва споразумения за улеснен достъп, и информация за видовете споразумения.

(2) Комисията за финансов надзор предоставя на съответния компетентен орган по ал. 1 информацията, съдържаща се в уведомлението, в срок един месец от получаването му. Комисията за финансов надзор уведомява незабавно регулирания пазар за предоставянето на информацията.

(3) В срока по ал. 2 комисията може да откаже да предостави информацията, съдържаща се в уведомлението, на съответния компетентен орган по ал. 1 с мотивирано решение, ако предвидените от регулирания пазар споразумения не осигуряват в достатъчна степен свободен достъп до неговите системи за търговия или по друг начин не са осигурени интересите на участниците в търговията на регулирания пазар.

(4) По искане на компетентния орган на другата държава членка комисията му предоставя информация за членовете или участниците на регулирания пазар, установени в тази държава членка.

Раздел V

Контрол за спазване изискванията на закона и на правилата на регулирания пазар

Чл. 186. (1) Регулираният пазар прилага ефективни правила и процедури и разполага с необходимите ресурси за постоянно наблюдение за спазване на неговите

правила от членовете или участниците на регулирания пазар. Правилата и процедурите са част от правилника по чл. 167.

(2) Регулираният пазар осъществява наблюдение спрямо подадените нареждания, включително отменените нареждания, както и спрямо сделките, извършвани от участниците или от членовете чрез неговите системи за търговия, с цел установяване на:

1. нарушения на правилата на регулирания пазар;
2. условия за ненадлежна търговия;
3. поведение, което може да индикира за поведение, което е забранено по силата на Регламент (ЕС) № 596/2014 или
4. срив в системата във връзка с търговията с даден финансов инструмент.

(3) Пазарният оператор уведомява незабавно комисията при установяване на посоченото в ал. 2.

(4) Пазарният оператор предоставя съответната информация без необосновано забавяне и оказва пълно съдействие на комисията, заместник-председателя и други компетентни органи във връзка с разследване и наказателно преследване на пазарни злоупотреби с финансови инструменти, възникващи в рамките или чрез системите на регулирания пазар.

(5) При получаване на информация за действия, които могат да индикират за поведение, което е забранено съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014, заместник-председателят извършва проверка.

(6) Комисията за финансов надзор предоставя информацията по ал. 3 на ЕОЦКП и на компетентните органи на държавите членки. В случаите на информация за действия, които могат да индикират за поведение, което е забранено съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014, комисията предоставя на ЕОЦКП съответната информация, ако е установено в резултат на проверката по ал. 5 наличието на такова поведение.

Раздел VI

Централен съконтрагент и споразумения за клиринг и сетълмент. Списък на регулираните пазари

Системи за клиринг и сетълмент, прилагани от регулирания пазар

Чл. 187. (1) Регулираният пазар прилага система за клиринг, включително чрез централен съконтрагент или клирингови къщи, и за сетълмент на сключените сделки с финансови инструменти, която да осигурява тяхното ефективно и навременно приключване.

(2) Регулираният пазар дава право на своите членове и участници да определят система за сетълмент на сделките с финансови инструменти, сключени на регулирания пазар, само ако са изпълнени следните условия:

1. осигурени са необходимите връзки и споразумения между определената система за сетълмент и всяка друга система или способ за сетълмент с цел постигане на ефективен и икономичен сетълмент на сделките;

2. заместник-председателят е издал одобрение сетълментът на сделките с финансови инструменти, сключени на регулирания пазар, да се извършва чрез система за сетълмент, различна от тази, която регулираният пазар прилага.

(3) При издаването на одобрение по ал. 2, т. 2 заместник-председателят взема предвид надзора, който се упражнява върху участниците в системата за сетълмент. Правомощието на заместник-председателя за издаване на одобрение по ал. 2, т. 2 не засяга надзорните функции на съответната централна банка или на друг орган, осъществяващ надзор върху системата за сетълмент.

(4) Заместник-председателят отказва да издаде одобрение по ал. 2, т. 2, ако техническите условия за сетълмент на сделките, сключени на регулирания пазар, не осигуряват безпрепятственото и надлежно функциониране на финансовите пазари. Член 167, ал. 4 и 5 (чл. 85, ал. 3 – 5 действащ закон) се прилагат съответно. Условието за техническите условия да се допише в ал. 2, т. 2 или в ал. 3.

Връзки със системи за клиринг и сетълмент в други държави членки

Чл. 188. (1) Регулираният пазар може да сключва споразумения с централен съконтрагент или клирингова къща и система за сетълмент в друга държава членка за извършване на клиринг и/или сетълмент на някои или на всички сделки, сключени от участници в пазара чрез неговата система за търговия.

(2) За сключването на споразумение по ал. 1 се изисква предварително одобрение от заместник-председателя. По отношение на търговията с държавни ценни книжа, емитирани на вътрешния пазар, заместник-председателят издава такова одобрение след предварително съгласие на министъра на финансите и управителя на Българската народна банка.

(3) Заместник-председателят се произнася по искането за издаване на одобрение по ал. 2, като отчита условията, на които трябва да отговарят системите за сетълмент съгласно чл. 187. Заместник-председателят не може да откаже издаването на одобрение по ал. 2, освен ако сключването на споразумението по ал. 1 може да застраши надлежното функциониране на регулирания пазар. Член 187, ал. 4 се прилага съответно.

(4) При упражняване на надзорните си функции заместник-председателят взема предвид надзора по отношение на системата за клиринг и сетълмент по ал. 1, упражняван от съответната централна банка или от друг надзорен орган на държавите членки.

Списък на регулираните пазари

Чл. 189. (1) Комисията за финансов надзор изготвя и поддържа актуален списък на регулираните пазари, за които Република България е държава по произход. Комисията за финансов надзор публикува списъка на интернет страницата си и го предоставя на съответните компетентни органи на другите държави членки и на ЕОЦКП.

(2) Комисията за финансов надзор уведомява държавите членки и ЕОЦКП за всяка промяна в списъка по ал. 1.

Г л а в а т р и н а д е с е т а

ОТЧЕТНОСТ И РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ОТ РЕГУЛИРАНИТЕ ПАЗАРИ

Отчетност на регулирания пазар

Чл. 190. (1) Пазарният оператор представя в комисията годишен отчет до 31 март на следващата година, както и шестмесечен отчет до 31 август на съответната година. Съдържанието на отчетите се определя с наредба.

(2) Счита се, че отчетът по ал. 1 съдържа съответната информация, и когато препраща към един или повече представени в комисията документи.

Чл. 191. Пазарният оператор публикува информация за лицата, които притежават квалифицирано участие в него, и за размера на това участие и актуализира тази информация.

ДЯЛ ТРЕТИ
ОГРАНИЧЕНИЯ И УПРАВЛЕНИЕ НА ПОЗИЦИИТЕ В СТОКОВИ ДЕРИВАТИ.
ДОКЛАДВАНЕ НА ПОЗИЦИИ В СТОКОВИ ДЕРИВАТИ

Глава четиринадесета
ОГРАНИЧЕНИЯ НА ПОЗИЦИИТЕ И РЕЖИМ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ПОЗИЦИИТЕ В
СТОКОВИ ДЕРИВАТИ

Условия и ред за определяне на ограниченията

Чл. 192. (1) Комисията за финансов надзор с решение определя ограничения на размера на нетните позиции в деривати върху стоки, когато тези деривати се търгуват на места на търговия, както и в икономически еквивалентни на тях извънборсови деривати (договори) по смисъла на чл. 6 от Делегиран регламент 2017/591, които едно лице може да държи по всяко време.

(2) Ограниченията по ал. 1 се определят с цел:

1. предотвратяване на пазарни злоупотреби;
2. осигуряване на необходимите условия за правилното определяне на цените и за сетълмента на сделките, включително недопускане на позиции, водещи до изкривяване на пазара;

3. осигуряване на съответствие между (сближаване на) цените на дериватите, валидни за месеца на доставка и на спот цените на базовия актив на деривата.

(3) Ограниченията се определят по ясен и недискриминационен начин, при отчитане на спецификите и видовете участници на пазара на деривати върху стоки, като са придружени от пояснение как следва да се прилагат от лицата.

(4) Ограниченията на позициите по ал. 1 се определят съгласно методология, предвидена в Делегиран регламент 2017/591 и съдържат точни количествени прагове за максималния размер на дадена позиция в дериват върху стока, който може да бъде държан от едно лице.

(5) При определянето на ограниченията на позициите по ал. 1 се вземат предвид всички позиции в съответния дериват, държани от лицето, както и позициите, държани за негова сметка на агрегирано групово ниво.

(6) С решението по ал. 1 комисията определя при спазване изискванията по чл. 9 от Делегиран регламент 2017/591 лимити за всеки договор с предмет дериват върху стока, когато този дериват се търгува на място на търговия или с предмет икономически еквивалентни на тях извънборсови деривати (договори) по смисъла на чл. 6 от Делегиран регламент 2017/591.

(7) Комисията преразглежда и коригира определените от нея ограничения на позициите по ал. 1 при наличието на значителна промяна в обема на стоките, които съгласно чл. 10 от Делегиран регламент 2017/591 могат да бъдат доставени на пазара и на откритите позиции в деривати върху такива стоки, както и при наличието на друга значителна промяна на пазара, основана на оценката ѝ за доставяните стоки и откритите позиции и при спазване на другите изисквания на Делегиран регламент 2017/591.

Становище на ЕОЦКП по определените ограничения. Уведомяване на ЕОЦКП за прилаганите ограничения и механизми за контрол от местата за търговия

Чл. 193. (1) Преди вземане на решението по чл. 192, ал. 1, Комисията уведомява ЕОЦКП за ограниченията на позициите, които възнамерява да определи.

(2) В срок от два месеца от получаване на становището на ЕОЦКП относно съответствието на ограниченията на позициите по ал. 1 с изискванията на Директива 2014/65, както и с Методологията по чл. 9 от Делегиран регламент 2017/591, комисията извършва следното:

1. променя ограниченията на позициите в съответствие със становището на ЕОЦКП, или

2. предоставя на ЕОЦКП обосновка защо счита, че не е необходима промяна в определените от нея ограничения.

(3) В случаите по ал. 2, т. 2, комисията публикува на своята интернет страница съобщение, в което излага подробни мотиви защо не приема становището на ЕОЦКП.

(4) Комисията за финансов надзор уведомява ЕОЦКП за определените от нея ограничения на позиции в деривати върху стоки. Комисията предоставя на ЕОЦКП подробно описание на прилаганите механизми за контрол на позициите в деривати върху стоки от местата за търговия на територията на Република България.

Изключения от изискването за прилагане на ограничения на позиции

Чл. 194. (1) Определените съгласно чл. 192, ал. 1 ограничения не се прилагат за позиции, държани от или от името на нефинансово предприятие по смисъла на чл. 2 от Делегиран регламент 2017/591, ако са изпълнени следните условия:

1. тези позиции целят и водят до намаляване на рисковете, които съгласно чл. 7 от Делегиран регламент 2017/591 са пряко свързани с търговската дейност на това нефинансово предприятие;

2. заместник-председателят е разрешил прилагането на освобождаването.

(2) За издаване на разрешение по ал. 1, т. 2 лицето подава заявление в комисията, към което прилага съответните данни и документи съгласно чл. 8 от Делегиран регламент 2017/591. Заместник-председателят се произнася в сроковете по чл. 8 от Делегиран регламент 2017/591.

Определяне на ограничения за позиции в стоков дериват, търгуван на места за търговия в няколко държави членки

Чл. 195. (1) Когато дериват върху стока се търгува в значителни обеми на места за търговия в повече от една държава членка и най-големият обем на търговия се извършва на място на търговия в Република България, комисията изпълнява функцията на централен компетентен орган и определя единно ограничение за позиции в този дериват.

(2) Комисията за финансов надзор определя единното ограничение за позиция в дериват върху стока, съответно променя определеното ограничение, след консултация с компетентните органи от другите държави членки, където се намират местата за търговия, на които този дериват се търгува в значителни обеми.

(3) Комисията за финансов надзор, когато счита, че единно ограничение за позиции в дериват върху стока, търгуван в значителни обеми на място на търговия в Република България, е определено в нарушение на изискванията на Директива 2014/65/ЕО от съответния централен компетентен орган, предоставя на този орган в писмена форма подробни мотиви за становището си.

Споразумения за сътрудничество между компетентните органи

Чл. 196. (1) Комисията за финансов надзор сключва споразумения за сътрудничество с компетентните органи от държави членки за обмен на съответни данни, с цел осигуряване на наблюдение и контрол за спазване на определените единни ограничения съгласно чл. 195.

(2) Изискванията по ал. 1 се прилагат в случаите, когато дериват върху стока, отговарящ на изискванията по чл. 195, се търгува на място на търговия в Република България, както и когато комисията е компетентен орган за надзор съгласно действащото законодателство спрямо дейността на лица, които държат позиции в такива деривати.

Определяне на по-строги ограничения за позиции в деривати върху стоки

Чл. 197. (1) Комисията за финансов надзор с решение може да определи по-строги ограничения за позициите в деривати върху стоки от определените съгласно чл. 192, ако са налице изключителни обстоятелства, като взема предвид ликвидността на съответния пазар и при условие, че това няма да засегне неговото надлежно функциониране.

(2) Допълнителните ограничения по ал. 1 се публикуват на интернет страницата на комисията в деня на решението за определянето им и важат за период, който не може да е по-дълъг от шест месеца, считано от датата на решението на комисията.

(3) Комисията за финансов надзор може да вземе решение за удължаване срока на ограниченията по ал. 1 за допълнителен 6-месечен период. Решението се публикува на интернет страницата на комисията.

(4) Комисията за финансов надзор уведомява ЕОЦКП за решенията по ал. 2 и 3, както и за мотивите за решенията. В случай че комисията е определила ограниченията в противоречие на дадено становище от ЕОЦКП, публикува на интернет страницата си съобщение, съдържащо подробни мотиви за това.

Управление и контрол на позициите в деривати върху стоки

Чл. 198. (1) Инвестиционен посредник или пазарен оператор, който организира място на търговия, на което се търгуват деривати върху стоки, прилага системи и механизми за управление и контрол на позициите в такива деривати, които осигуряват на мястото на търговия възможност:

1. за наблюдение на откритите позиции;
2. за достъп до информацията, включително до цялата относима документация, свързана с размера и целта на формираната позиция или експозиция, до информацията относно бенефициентите или крайните притежатели, относно всякакви уговорки за съгласувани действия и относно свързани активи или пасиви на базовия пазар;
3. да поиска дадено лице да закрие или да намали определена позиция временно или постоянно, а в случай на бездействие от страна на лицето - да предприеме необходимите действия, за да осигури прекратяването или намаляването на позицията;
4. при необходимост и с цел ограничаване ефекта от голяма или доминираща позиция в дериват върху стока, да поиска от лице с позиция в такъв дериват да осигури временно ликвидност на пазара по предварително договорена цена и в предварително договорен обем.

(2) Механизмите за управление и контрол на позициите в деривати върху стоки се определят и прилагат по ясен и недискриминационен начин, при отчитане на спецификите и видовете участници на пазара на деривати върху стоки.

(3) Инвестиционният посредник, съответно пазарният оператор, който организира място на търговия, на което се търгуват деривати върху стоки, предоставя на заместник - председателя подробно описание на прилаганите от него системи и механизми за управление и контрол на позициите в такива деривати. Описанието по изречение първо се предоставя не по-късно от датата, на която чрез системата на мястото на търговия започват да се сключват сделки с деривати върху стоки.

Надзорни правомощия във връзка с позициите в деривати върху стоки

Чл. 199. (1) Заместник-председателят може да прилага мерките по чл. 276, т. 1 спрямо всяко лице, установено или пребиваващо на територията на Република България, което държи позиции в деривати върху стоки в нарушение на определените по чл. 192, чл. 195 и чл. 197 ограничения, както и в нарушение на определени от компетентен орган на държава членка ограничения на такива позиции.

(2) Заместник-председателят има право да изисква представяне на информация, обяснения и документация от всяко лице относно размера и целта на позицията или експозицията, която е формирана посредством стоковия дериват, и относно активи и пасиви на базовия пазар.

Глава петнадесета

ДОКЛАДВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПОЗИЦИИ В ДЕРИВАТИ ВЪРХУ СТОКИ, КВОТИ ЗА ЕМИСИИ И ДЕРИВАТИ ВЪРХУ КВОТИ ЗА ЕМИСИИ

Докладване на позиции

Чл. 200. (1) Инвестиционен посредник, съответно пазарен оператор, организиращ място на търговия, на което се търгуват деривати върху стоки, квоти за емисии или деривати върху квоти за емисии, предоставя на заместник – председателя доклад с подробна разбивка на позициите на всички лица, включително на членовете или участниците на мястото на търговия, както и на техните клиенти на дневна база.

(2) Докладът по ал. 1 се предоставя не по-късно от края на следващия работен ден.

Разкриване на информация за позиции

Чл. 201. (1) Инвестиционният посредник, съответно пазарният оператор, който организира място за търговия, изготвя в края на работната седмица доклад относно позициите във финансовите инструменти, посочени в чл. 200, ал. 1, които се търгуват на това място на търговия, със следното съдържание:

1. агрегирани позиции, държани от различните категории лица, по различните стокови деривати, квоти за емисии или деривати върху квоти за емисии;
2. броят на дългите и къси позиции, държани от различните категории лица по чл. 204;
3. настъпилите промени в данните по т. 1 и т. 2 след последния изготвен седмичен доклад;
4. процента на общо откритите позиции, представен за всяка категория лица;
5. броят на лицата, които държат позиции в такива инструменти, за всяка категория лица съгласно чл. 204;

(2) Докладът по ал. 1 разграничава позициите, които по обективно оценен начин намаляват рисковете, пряко свързани с търговската дейност на лицето от останалите позиции.

(3) Докладът по ал. 1 се изготвя във формат, определен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/953 на Комисията от 6 юни 2017 година за определяне, по силата на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти, на техническите стандарти за изпълнение по отношение на формата и периодичността на докладването на позициите от страна на инвестиционните посредници и пазарните оператори на местата на търговия (ОВ, L 144/12 от 07.06.2017 г.) и се публикува на интернет страницата на инвестиционния

посредник, съответно на пазарния оператор, и се предоставя на заместник-председателя, както и на ЕОЦКП.

(4) Изискванията по ал. 1 и 2 се прилагат в случаите, когато броят на лицата, както и броят на откритите от тях позиции надвишават минималните прагове.

Докладване на сделки, сключени извън място на търговия

Чл. 202. (1) Инвестиционен посредник, който извършва сделки с деривати върху стоки, квоти за емисии или деривати върху квоти за емисии извън място на търговия, предоставя на заместник-председателя или на съответния компетентен орган на друга държава членка, където инструментите се търгуват в най-голям обем, доклад с подробна разбивка на позициите си в посочените финансови инструменти, както и в икономически еквивалентни на тях извънборсови деривати (договори) по смисъла на чл. 6 от Делегиран регламент 2017/591.

(2) Докладът по ал. 1 включва и подробна разбивка на позициите в посочените финансови инструменти на клиентите на инвестиционния посредник, а когато тези клиенти държат позициите за свои клиенти, се предоставя съответната информация за крайния клиент, за когото се държат позициите.

(3) Докладът по ал. 1 се изготвя във формат, определен с Делегиран регламент.. и се предоставя в съответствие с чл. 26 на Регламент 600/2014, както и в съответствие с чл. 8 на Регламент 1227/2011, когато това е приложимо.

Докладване на позиции пред място на търговия

Чл. 203. (1) Членовете или участниците на място на търговия уведомяват инвестиционния посредник, съответно пазарния оператор, който организира мястото за търговия, за държаните от тях позиции посредством договори (финансови инструменти), търгувани на това място на търговия.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя на дневна база, не по-късно от края на съответния работен ден.

(3) В информацията по ал. 1 се включват и данни за позициите на клиентите на съответния член или участник, а когато тези клиенти държат позициите за свои клиенти, се предоставят съответните данни за крайния клиент, за когото се държат позициите.

Класификация на лицата, които държат позиции

Чл. 204. Инвестиционен посредник или пазарен оператор, организиращ място на търговия, класифицира лицата, които държат позиции в стокови деривати, квоти за емисии или деривати върху квоти за емисии, в зависимост от извършваната от тях стопанска дейност, включително когато тази дейност подлежи на лицензиране и надзор, както следва:

1. инвестиционни посредници или кредитни институции;
2. инвестиционни фондове, предприятия за колективно инвестиране или лица, управляващи фондове за алтернативно инвестиране по смисъла на Директива 2011/61/ЕС / ЗДКИСДПКИ;
3. други финансови институции, включително застрахователни и презастрахователни дружества, и пенсионноосигурителни дружества; или
4. търговски предприятия;
5. в случаите на квоти за емисии и деривати върху квоти за емисии - оператори, които са задължени да спазват изискванията по Директива 2003/87/ЕС.

ДЯЛ ЧЕТВЪРТИ
УСЛУГИ, СВЪРЗАНИ С ДОКЛАДВАНЕТО НА ДАННИ

Г л а в а ш е с т н а д е с е т а
ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

Доставчици на услуги за докладване на данни

Чл. 205. (1) Доставчици на услуги за докладване на данни са операторите на механизми за публикуване (ОМП), доставчиците на консолидирани данни (ДКД) и операторите на механизми за докладване (ОМД).

(2) Оператор на механизъм за публикуване е лице, което по занятие предоставя услуги за публикуване на доклади за търговия от името на инвестиционни посредници съгласно чл. 20 и 21 от Регламент (ЕС) № 600/2014.

(3) Доставчик на консолидирани данни е лице, което по занятие предоставя услуги по събиране от регулирани пазари, МСТ, ОСТ и ОМП на доклади за търговия на финансовите инструменти съгласно чл. 6, чл. 7, чл. 10, чл. 12, чл. 13, чл. 20 и чл. 21 от Регламент (ЕС) № 600/2014 и ги консолидира в непрекъснат електронен поток от обновени данни за цените и обемите на всеки финансов инструмент.

(4) Оператор на механизъм за докладване е лице, което по занятие предоставя услуги по докладване на данни от името на инвестиционни посредници за сделки пред заместник-председателя или пред ЕОЦКП.

(5) Предоставяне на услугите за докладване на данни по ал. 2 - 4 по занятие може да се осъществява само от търговско дружество, получило лиценз за извършване на дейност като доставчик на услуги за докладване на данни от комисията при условията и по реда на този закон.

(6) Доставчик на услуги за докладване на данни е и всеки ОМП, ДКД или ОМД, който е лицензиран и функционира в съответствие с изискванията на дял V от Директива 2014/65/ЕС.

Предоставяне на услуги за докладване на данни от инвестиционен посредник или от пазарен оператор

Чл. 206. (1) Инвестиционен посредник или пазарен оператор, който организира място на търговия, може да предоставя и услугите по докладване на данни като ОМП, ДКД и ОМД след получаване на лиценз по реда на чл. 17, съответно по чл. 153.

(2) Преди издаване на лиценза по ал. 1 комисията извършва проверка дали инвестиционният посредник, съответно пазарният оператор, е създал условия за спазване изискванията на настоящия дял. В лиценза изрично се посочват услугите по докладване на данни, които инвестиционният посредник, съответно пазарният оператор, има право да извършва.

Г л а в а с е д е м н а д е с е т а
УПРАВЛЕНИЕ НА ДОСТАВЧИК НА УСЛУГИ ЗА ДОКЛАДВАНЕ НА ДАННИ

Изисквания към членовете на управителните и контролните органи

Чл. 207. (1) Членове на управителен или контролен орган на доставчик на услуги за докладване на данни са лица с добра репутация, с необходимите знания, умения и опит, съответстващи на дейността на доставчика на услуги за докладване на данни.

(2) Лицата по ал. 1 са длъжни да отделят достатъчно време за изпълнението на задълженията си като членове на управителния или контролния орган на доставчик на услуги за докладване на данни.

(3) Лицата по ал. 1 изпълняват функциите си честно, почтено и независимо с цел извършване на ефективна собствена преценка за решенията на висшия ръководен персонал и упражняване на ефективен контрол и наблюдение върху вземането на управленски решения.

(4) Изискванията по ал. 1 - 3 се прилагат и за физическите лица, които представляват юридически лица - членове на управителен или контролен орган на доставчик на услуги за докладване на данни.

(5) В случаите по чл. 206, ал. 1 се приема, че членовете на управителен и контролен орган на инвестиционния посредник, съответно на пазарния оператор, отговарят на изискванията на ал. 1.

(6) Допълнителни изисквания към членовете на управителния и контролния орган на доставчика на услуги за докладване на данни се определят с наредба.

Одобрение на членовете на управителните и контролните органи

Чл. 208. (1) Членовете на управителния и на контролния орган на доставчик на услуги за докладване на данни подлежат на одобрение от комисията преди вписването им в търговския регистър, а физическите лица, които представляват юридически лица - членове на управителните и контролните органи на доставчика на услуги за докладване на данни подлежат на одобрение от комисията преди определянето им за представители на юридическите лица - членове на управителните и контролните органи на доставчика на услуги за докладване на данни.

(2) За издаване на одобрение по ал. 1 след издаване на лиценз по чл. 210, ал. 1 се подава заявление за промени в състава на ръководния орган до комисията с приложени към него данни и документи съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1110 на Комисията от 22 юни 2017 година за определяне на технически стандарти за изпълнение по отношение на стандартните формуляри, образците и процедурите за лицензиране на доставчиците на услуги за докладване на данни и свързаните с тях уведомления в съответствие с Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти (ОВ, L 162/3 от 23.06. 2017 г.) (Регламент (ЕС) № 2017/1110), удостоверяващи спазването на изискванията по чл. 207.

(3) Член 15, ал. 3-5 се прилагат съответно.

(4) Комисията за финансов надзор отказва да издаде одобрение, ако лицето, за което се иска одобрение, не отговаря на изисквания по чл. 207 или ако са налице основания, че лицето може да застраши ефективното, правилното и разумно управление на доставчика на услуги за докладване на данни, интересите на клиентите му или на целостта на пазара.

Правила за управление

Чл. 209. (1) Управителният орган на доставчика на услуги за докладване на данни приема и следи за спазване в дейността си правила за управление, които осигуряват ефективно и разумно управление на доставчика, включително разделение на задълженията в доставчика и предотвратяване на конфликти на интереси, и по начин, който подпомага целостта на пазара и е в интерес на неговите клиенти.

(2) Правилата по ал. 1, както и всяко тяхно изменение и допълнение, се представят на заместник-председателя заедно с доказателства, че са приети от управителния орган на доставчика.

(3) Заместник-председателят има право да изиска в едномесечен срок от представянето на правилата по ал. 1 отстраняване на съдържащите се в тях непълноти, несъответствия и противоречия.

Глава осемнадесета **ИЗДАВАНЕ И ОТНЕМАНЕ НА ЛИЦЕНЗ**

Документи за издаване на лиценз. Произнасяне по заявлението

Чл. 210. (1) За издаване на лиценз за извършване на дейност като доставчик на услуги за докладване на данни се подава заявление до комисията, включващо заявление за лиценз за предоставяне на услуги за докладване на данни и заявление за списъка на членовете на ръководния орган съгласно Регламент (ЕС) № 2017/1110, към които се прилагат данни и документи съгласно Делегиран регламент (ЕС) 2017/571 на Комисията от 2 юни 2016 година за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти относно лицензирането на доставчиците на услуги за докладване на данни, организационните изисквания към тях и публикуването на информация за сделките (ОВ, L 87/126 от 31.03. 2017 г.).

(2) Комисията за финансов надзор в срок до 10 работни дни от получаване на заявлението изпраща на заявителя потвърждение за получаването му.

(3) Комисията за финансов надзор в срок 30 работни дни от получаване на заявлението и на всички изискуеми данни и документи към него изпраща на заявителя писмено потвърждение, че подаденото от него заявление е пълно.

(4) В случаите, когато към заявлението не са приложени всички необходими данни и документи, комисията изпраща в срока по ал. 3 писмено съобщение за това на заявителя, в което се посочват данните и документите по ал. 1, които трябва да бъдат приложени. Заявителят представя в комисията допълнителните данни и документи в срок от един месец от получаване на съобщението.

(5) Въз основа на представените документи с пълното заявление комисията установява дали са спазени изискванията за издаване на искания лиценз. Ако представените данни и документи са непълни, неточни, несъобразени с нормативните изисквания или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността им, комисията изпраща съобщение на заявителя за констатираните непълноти и несъответствия или за исканата допълнителна информация и документи в срок до три месеца от потвърждението по ал. 3. Заявителят представя в комисията допълнителните данни и документи в срок, който не може да бъде по-кратък от един месец и по-дълъг от два месеца.

(6) Комисията за финансов надзор взема решение за издаване на лиценз за предоставяне на услуги по докладване на данни само ако прецени, че лицето, подало заявление, отговаря на изискванията на този закон.

(7) Комисията за финансов надзор издава или отказва да издаде лиценз по ал. 1 и уведомява заявителя за издаването му в шестмесечен срок от подаване на пълното заявление.

Обхват на лиценза

Чл. 211. (1) Лицензът по чл. 210, ал. 1 определя изчерпателно конкретните услуги по докладване на данни, които лицето има право да предоставя.

(2) Лицензът за предоставяне на услуги за докладване на данни дава право на извършване на посочените в него услуги в рамките на Европейския съюз.

Уведомяване на Европейския орган за ценни книжа и пазари

Чл. 212. (1) Комисията за финансов надзор уведомява ЕОЦКП за издадения лиценз на доставчик на услуги за докладване на данни.

(2) Доставчикът на услуги за докладване на данни трябва по всяко време да отговаря на условията, при които е издаден лицензът по чл. 210, ал. 1.

Вписване в търговския регистър

Чл. 213. (1) Лице, получило лиценз по чл. 210, ал. 1, подава заявление за вписване в Търговския регистър към Агенцията по вписванията в срок до 7 дни от получаване на лиценза.

(2) Агенцията по вписванията вписва в търговския регистър дружеството, съответно правото да се извършват услуги за докладване на данни в неговия предмет на дейност, след като ѝ бъде представен издаденият от комисията лиценз.

Разширяване на лиценз

Чл. 214. (1) Докладчик на услуги за докладване на данни, който иска да разшири обхвата на лиценза си, като включи допълнителни услуги за докладване на данни, подава до комисията заявление за разширяване на лиценза.

(2) Комисията за финансов надзор се произнася по заявлението по ал. 1 по реда на чл. 210.

(3) Членове 211, 212, 213 и 215 се прилагат съответно.

Отказ за издаване на лиценз

Чл. 215. Комисията за финансов надзор отказва да издаде лиценз в срока по чл. 210, ал. 7, ако:

1. член на управителния или на контролния орган на заявителя не е с достатъчно добра репутация, не притежава достатъчно знания, умения и опит, не отговаря на други изисквания на закона или ако са налице основания, че лицето може да застраши ефективното, правилното и разумно управление на доставчика на услуги за докладване на данни, интересите на клиентите му или на целостта на пазара;

2. заявителят е представил неверни данни или документи с невярно или с противоречиво съдържание;

3. заявителят не отговаря на други изисквания на закона, на Регламент (ЕС) № 600/2014 и актовете по прилагането им;

4. заявителят не е представил всички изисквани документи по чл. 210.

Основания за отнемане на лиценз

Чл. 216. (1) Комисията може да отнеме лиценза по чл. 210, ал. 1, ако лицето:

1. не започне да извършва разрешените услуги за докладване на данни в срок 12 месеца, от издаването на лиценза;

2. изрично се откаже от издадения лиценз;

3. не е извършвал разрешените услуги за докладване на данни повече от 6 месеца;

4. е получил лиценза въз основа на неверни данни, които са послужили като основание за издаване на лиценза, или е използвал други неправомерни способи за получаване на лиценз;

5. престане да отговаря на условията, при които е бил издаден лицензът.

(2) Комисията за финансов надзор може да отнеме лиценза по чл. 210, ал. 1, ако докладчикът или член на неговия управителен или контролен орган е извършил грубо нарушение или системни нарушения на разпоредбите на този закон или на Регламент (ЕС) № 600/2014.

Уведомяване на Европейския орган за ценни книжа и пазари

Чл. 217. Комисията за финансов надзор уведомява ЕОЦКП за всяко отнемане на лиценз на доставчик на услуги за докладване на данни.

Г л а в а д е в е т н а д е с е т а О Р Г А Н И З А Ц И О Н Н И И З И С К В А Н И Я К Ъ М О М П

Публикуване на информация

Чл. 218. (1) Операторът на механизъм за публикуване приема и прилага политики и механизми за публично оповестяване на доклади за търговия по чл. 20 и 21 от Регламент (ЕС) № 600/2014. Информацията по предходното изречение се публикува възможно най-близко до оповестяването в реално време и при разумни търговски условия.

(2) Информацията, оповестена публично от ОМП в съответствие с ал. 1 (чл. 64, пар. 1), включва най-малко следните данни:

1. кода за идентифициране на финансовия инструмент;
2. цената, на която е извършена сделката;
3. обема на сделката;
4. времето на сключване на сделката;
5. времето, в което сделката е била докладвана;
6. паричната единица на сделката;
7. кода на мястото на търговия, на което е сключена сделката, като ако сделката е сключена посредством систематичен участник – код „SI“, а в останалите случаи – код „OTC“;

8. показател, че сделката е предмет на специални условия, когато е приложимо.

(3) Операторът на механизъм за публикуване разпространява информацията по ал. 1 по начин, който гарантира бърз, ефективен, последователен и равнопоставен достъп до нея и във форма, която позволява консолидирането на информацията с данни, получени от други източници.

(4) Информацията по ал. 1 се предоставя безплатно 15 минути от момента на оповестяването ѝ от ОМП.

Политики и правила

Чл. 219. (1) Операторът на механизъм за публикуване приема и прилага в дейността си правила, които съдържат мерки за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси с неговите клиенти.

(2) Оператор на механизъм за публикуване, който упражнява дейност и като инвестиционен посредник или като пазарен оператор, приема и прилага в дейността си правила за обработване на информация по недискриминационен начин и процедури за разделяне на отделните стопански дейности.

(3) Операторът на механизъм за публикуване разработва и поддържа по всяко време мерки за сигурност, с които гарантира сигурността на средствата, чрез които се предава информацията, и чрез които свежда до минимум риска от подправяне на данните и непозволения достъп и предотвратява изтичането на информация преди нейното публикуване.

(4) Операторът на механизъм за публикуване е длъжен да разполага с необходимите ресурси и резервно оборудване, за да може да предлага и поддържа услугите по чл. 205, ал. 2 по всяко време.

(5) Операторът на механизъм за публикуване е длъжен да разполага със системи за проверка на пълнотата на докладите за извършената търговия. При установяване на

пропуски или груби грешки ОМП изисква повторно предаване на коригиран доклад от инвестиционния посредник.

(6) Член 65, ал. 1, т. 15 се прилага съответно за ОМП.

Допълнителни организационни изисквания

Чл. 220. Допълнителни организационни изисквания към дейността на ОМП са определени с Делегиран регламент 2016 (С) 3201.

Г л а в а д в а д е с е т а О Р Г А Н И З А Ц И О Н Н И И З И С К В А Н И Я К Ъ М Д К Д

Публикуване на информация по чл. 6 и 20 от Регламент (ЕС) № 600/2014

Чл. 221. (1) Доставчикът на консолидирани данни приема и прилага подходящи политики и механизми за събирането на информацията, която е оповестена публично в съответствие с членове 6 и 20 от Регламент (ЕС) № 600/2014, за консолидирането ѝ в постоянен поток от електронни данни и за предоставянето ѝ на обществеността възможно най-близо до реално време и при разумни търговски условия.

(2) Информацията по ал. 1 съдържа най-малко следните данни:

1. кода за идентифициране на финансовия инструмент;
2. цената, на която е извършена сделката;
3. обема на сделката;
4. времето на сключване на сделката;
5. времето, в което сделката е била докладвана;
6. паричната единица на сделката;
7. кода на мястото на търговия, на което е сключена сделката, или ако сделката е сключена посредством систематичен участник кода „SI“, а в противен случай – код „OTC“;
8. използване на компютърен алгоритъм при вземане на решението да се инвестира и при сключването на сделката, когато е приложимо;
9. показател, че сделката е предмет на специални условия, когато е приложимо;
10. кое от освобождаванията по чл. 4, пар. 1, б. „а“ или буква „б“ от Регламент (ЕС) № 600/2014 от задължението за публично оповестяване на информацията по чл. 3, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 600/2014 се прилага за съответната сделка, когато е приложимо.

(3) (чл. 65, пар. 1) Доставчикът на консолидирани данни публикува информацията по ал. 1 по начин, който гарантира бърз, ефективен, последователен и равнопоставен достъп до нея и във форма, която позволява нейното използване ~~и е използвана~~ от участниците на пазара.

(4) Информацията по ал. 1 се предоставя безплатно 15 минути от момента на публикуването ѝ от ДКД.

Публикуване на информация по чл. 10 и 21 от Регламент (ЕС) № 600/2014

Чл. 222. (1) Доставчикът на консолидирани данни приема и прилага подходящи политики и механизми за събирането на информацията, която е оповестена публично в съответствие с членове 10 и 21 от Регламент (ЕС) № 600/2014, за консолидирането ѝ в постоянен поток от електронни данни и за предоставянето ѝ на обществеността възможно най-близо до реално време и при разумни търговски условия.

(2) Информацията по ал. 1 съдържа най-малко следните данни:

1. кода за идентифициране на финансовия инструмент;
2. цената, на която е извършена сделката;

3. обема на сделката;
4. времето на сключване на сделката;
5. времето, в което сделката е била докладвана;
6. паричната единица на сделката;
7. кода на мястото на търговия, на което е сключена сделката, или ако сделката е сключена посредством систематичен участник кода „SI“, а в останалите случаи – код „ОТС“;
8. показател, че сделката е предмет на специални условия, когато е приложимо.

(3) Алинеи 3 и 4 на чл. 221 се прилагат съответно.

(4) Доставчикът на консолидирани данни е длъжен да консолидира данните въз основа на информацията, публикувана от всички регулирани пазари, МСТ, ОСТ и ОМП, във връзка с финансовите инструменти, посочени в Делегиран регламент (ЕС) 2017/571 на Комисията от 2 юни 2016 година за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти относно лицензирането на доставчиците на услуги за докладване на данни, организационните изисквания към тях и публикуването на информация за сделките.

Политики и правила

Чл. 223. (1) Доставчикът на консолидирани данни приема и прилага в дейността си правила, които съдържат мерки за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

(2) Пазарен оператор или ОМП, който упражнява дейност и като ДКД, приема и прилага в дейността си правила за обработване на информация по недискриминационен начин и процедури за разделяне на отделните стопански дейности.

(3) Доставчикът на консолидирани данни разработва и поддържа по всяко време мерки за сигурност, с които гарантира сигурността на средствата, чрез които се предава информацията, и чрез които свежда до минимум риска от подправяне на данните и неправомерен достъп.

(4) Изискванията на чл. 219, ал. 4 се прилагат съответно за ДКД.

(5) Член 65, ал. 1, т. 15 се прилага съответно за ДКД.

Допълнителни организационни изисквания

Чл. 224. Допълнителни организационни изисквания към дейността на ДКД са определени с Делегиран регламент 2016 (С) 3201.

Г л а в а д в а д е с е т и п ъ р в а **ОРГАНИЗАЦИОННИ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ОМД**

Докладване пред заместник-председателя

Чл. 225. Операторът на механизъм за докладване приема и прилага в дейността си политики и процедури за отчитане на информацията съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014, възможно най-бързо и не по-късно от края на работния ден, следващ деня на сключване на сделката. Тази информация се отчита съгласно изискванията на чл. 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014.

Политики и правила

Чл. 226. (1) Изискванията на чл. 219, ал. 1, 2, 4 и 5 се прилагат съответно за ОМД.

(2) Операторът на механизъм за докладване разработва и поддържа по всяко време мерки за сигурност, с които гарантира сигурността на средствата и удостоверяването на автентичността, чрез които се предава информацията, и чрез които

свежда до минимум риска от подправяне на данните и непозволения достъп и предотвратява изтичането на информация като осигури поверителността на данните по всяко време.

(3) Операторът на механизъм за докладване разполага със системи за установяване на допуснати от него грешки или пропуски и които системи му дават възможност за тяхното коригиране и повторно предаване на заместник-председателя на правилни и пълни доклади за сделките.

(4) Член 65, ал. 1, т. 15 се прилага съответно за ОМД.

Допълнителни организационни изисквания

Чл. 227. Допълнителни организационни изисквания към дейността на ДКД са определени с Делегиран регламент 2016 (С) 3201.

Ч А С Т Т Р Е Т А **НАДЗОР**

ДЯЛ ПЪРВИ *НАДЗОР НА КОНСОЛИДИРАНА ОСНОВА*

Глава двадесет и втора **НАДЗОР НА КОНСОЛИДИРАНА ОСНОВА**

Значим клон на инвестиционен посредник

Чл. 228. (1) Комисията за финансов надзор може да поиска от консолидиращия надзорен орган, ако има такъв, или от компетентния орган от държавата членка по произход определен клон на инвестиционен посредник, различен от инвестиционен посредник по чл. 95 от Регламент (ЕС) № 575/2013, лицензиран в държава членка, чрез който осъществява дейност в Република България, да се смята за значим. В искането се посочват причините за определяне на клона за значим, като изрично се отбелязва и следната информация:

1. дали пазарният дял на съответния клон на инвестиционния посредник от гледна точка на държаните клиентски активи надвишава две на сто в Република България;

2. възможното въздействие от спирането или прекратяването на дейността на инвестиционния посредник върху пазарната ликвидност, платежните системи и системите за клиринг и сетълмент в Република България, и

3. размерът и значението на съответния клон, като се взема предвид броят на клиентите му спрямо финансовата система на Република България.

(2) Комисията за финансов надзор съвместно с компетентния орган на държавата членка по произход и с консолидиращия надзорен орган, ако има такъв, вземат решение за определяне на даден клон като значим в срок два месеца от постъпване на искането.

(3) Ако в срока по ал. 2 не бъде постигнато съвместно решение, комисията взема самостоятелно решение в срок два месеца от изтичане на срока по ал. 2. Комисията за финансов надзор предоставя решението на консолидиращия надзорен орган и на компетентния орган от държавата членка по произход.

(4) Решенията по ал. 2 и 3 се мотивират, като в тях се посочват становищата на консолидиращия надзорен орган и/или на компетентния орган от държавата членка по произход.

(5) Определянето на клон на инвестиционен посредник от държава членка за значим не засяга правомощията и функциите на комисията и на заместник-председателя по този закон.

(6) Комисията за финансов надзор, съответно заместник-председателят сътрудничат на компетентния орган от държавата членка по произход при изпълнение на задълженията му съгласно чл. 112, параграф 1, буква "в" от Директива 2013/36/ЕС.

Значим клон на инвестиционен посредник от друга държава членка

Чл. 229. (1) Когато в Република България е създаден значим клон на инвестиционен посредник със седалище в друга държава членка, комисията се консултира с компетентните органи на държавата членка по произход относно оперативните планове за възстановяване на ликвидността, ако това е от значение за оценка на ликвидния риск, произтичащ от експозиции, деноминирани в местната парична единица.

(2) Когато компетентните органи на държавата членка по произход не са консултирали комисията или когато в резултат на консултацията комисията смята, че оперативните планове за възстановяване на ликвидността не са адекватни, тя може да се обърне към ЕБО и да поиска съдействие в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331/12 от 15 декември 2010 г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Надзор на консолидирана основа, осъществяван от комисията

Чл. 230. (1) Комисията за финансов надзор осъществява надзор на консолидирана основа върху инвестиционните посредници, групите, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност или на холдингите със смесена дейност, които имат за дъщерно дружество инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, освен ако в закон е предвидено друго.

(2) Група по смисъла на тази глава е налице, когато предприятието майка е инвестиционен посредник и има за дъщерни дружества други инвестиционни посредници, кредитни институции и/или финансови институции.

(3) В обхвата на надзора на консолидирана основа съгласно този раздел се включват и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и управляващите дружества по начина и в степента, в която са включени финансовите институции.

(4) Инвестиционните посредници, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност или холдингите със смесена дейност, които са обект на надзор на консолидирана основа от страна на комисията, въвеждат вътрешни правила, процедури и механизми за спазване изискванията на чл. 13, ал. 1, чл. 14, ал. 2, чл. 61, чл. 62, ал. 2, чл. 64, ал. 1 и 2, чл. 65, ал. 1, т. 1, 2, 4, 12-14 и ал. 5 и чл. 136 и в дъщерните си дружества, включително в тези, които не са обхванати от този закон. Правилата, процедурите и механизмите трябва да са последователни и добре интегрирани и да позволяват дъщерните дружества да изготвят всякакви данни и информация от значение за целите на надзора.

(5) Финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност предоставят цялата необходима информация на комисията за установяване спазването на изискванията на този закон и на актовете по прилагането му и на Регламент (ЕС) № 575/2013, както и за разследване на нарушения на тези изисквания.

(6) Когато инвестиционен посредник, който е институция майка от Европейския съюз, или инвестиционен посредник, контролиран от финансов холдинг майка от Европейския съюз или от финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, докаже пред комисията, че прилагането на изискванията за въвеждане на правила, процедури и механизми по ал. 5 е незаконосъобразно съгласно законодателството на третата държава, в която е установено съответното дъщерно дружество, те не се прилагат за това дъщерно дружество.

Определяне на компетентен орган за осъществяване на надзор на консолидирана основа

Чл. 231. (1) Комисията за финансов надзор осъществява надзор на консолидирана основа в случаите, когато:

1. инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, е институция майка в държава членка или институция майка от Европейския съюз;

2. предприятието майка на инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, е финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка от Европейския съюз, финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка;

3. предприятието майка на инвестиционен посредник и на кредитна институция, лицензирани в Република България, е финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка от Европейския съюз, финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, когато инвестиционният посредник е с по-голямо балансово число от кредитната институция.

(2) Когато финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка от Европейския съюз или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка е учреден в Република България и е предприятие майка на инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, както и на още една или повече институции, лицензирани в други държави членки, надзорът на консолидирана основа се осъществява от комисията.

(3) Алинея 2 не се прилага, когато предприятията майки на инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, и на институция или институции, лицензирани в друга или други държави членки, обхващат повече от един финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност със седалища в различни държави членки и които имат във всяка от тези държави членки за дъщерни дружества кредитни институции. В този случай консолидираният надзор се упражнява от компетентния орган, лицензирал кредитната институция с най-голямо балансово число.

(4) Когато финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност е предприятие майка на повече от една институции, лицензирани в Европейски съюз, и нито една от тези институции не е лицензирана в държавата членка, в която финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност е учреден, надзорът на консолидирана основа се осъществява от комисията, ако институцията с най-голямо балансово число е инвестиционен посредник, лицензиран в Република България. Този инвестиционен посредник се смята за контролиран от финансов холдинг майка от Европейския съюз или от финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз.

(5) По споразумение с компетентните органи на съответните държави членки комисията може да не приложи условията по ал. 2 – 4, ако прилагането им е неподходящо с оглед участващите институции и относителната значимост на тяхната дейност в отделните държави. В споразумението се определя компетентният орган,

който ще осъществява надзор на консолидирана основа. Преди сключване на споразумението комисията дава възможност на инвестиционния посредник, който е предприятие майка, съответно на финансов холдинг майка от Европейския съюз или на финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, учредени в Република България, или на инвестиционния посредник, който се явява институцията с най-голямо балансово число, в определен от нея срок да изрази своето мнение.

(6) По искане на компетентен орган комисията може да участва в консултации и да подписва споразумения относно определянето на компетентен орган, който ще осъществява надзор на консолидирана основа съгласно ал. 5. В този случай комисията може да започне да осъществява надзор на консолидирана основа, без да са налице условията по ал. 2 – 4.

(7) Комисията за финансов надзор уведомява Европейската комисия и ЕБО за сключените споразумения по ал. 6, съгласно които тя ще осъществява надзор на консолидирана основа.

Изисквания към управителните и контролните органи

Чл. 232. Лицата, избрани за членове на управителния или на контролния орган на финансов холдинг или на финансов холдинг със смесена дейност, трябва да бъдат с добра репутация и да притежават професионален опит, необходим за управление на дейността на холдинга. Член 64, ал. 1 се прилага съответно.

Задължения за консолидиращ надзорен орган

Чл. 233. (1) В случаите, когато е консолидиращ надзорен орган съгласно тази глава, в допълнение на задълженията съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013 комисията:

1. координира събирането и разпределението на относима или съществена информация в условията на действащо предприятие и в извънредни ситуации;

2. планира и координира надзорната дейност в сътрудничество със съответните компетентни органи, а при необходимост – и с централните банки, при подготовката на действия в случай на извънредна ситуация, включително неблагоприятно развитие на състоянието на финансовите пазари, като при възможност се използват установени канали за връзка при управлението на кризи.

(2) Планирането по ал. 1, т. 2 включва мерките по чл. 243, ал. 2, т. 4 и чл. 244, ал. 1, изготвянето на съвместни оценки, изпълнението на планове за непредвидени обстоятелства и информиране на обществеността.

(3) В случаите, когато съответните компетентни органи не сътрудничат на комисията в степента, необходима за изпълнението на задълженията ѝ по ал. 1, тя може да отнесе въпроса за разглеждане от ЕБО.

Действия във връзка с надзора на консолидирана основа и съвместни решения на компетентните органи

Чл. 234. Извън случаите по чл. 230 и 231, когато в надзора на консолидирана основа попада инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, и компетентният орган, който осъществява надзора на консолидирана основа, не изпълнява разпоредби на националното си законодателство, въвеждащи изискванията на чл. 112, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС, комисията може да отнесе въпроса за разглеждане от ЕБО.

Съвместно решение с другите компетентни органи

Чл. 235. (1) В случаите, когато съгласно чл. 230 и 231 комисията е консолидиращ надзорен орган или когато не е, но в надзора на консолидирана основа попада

инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, който е дъщерно дружество на институция майка от Европейския съюз, на финансов холдинг майка от Европейския съюз или на финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, комисията предприема необходимите действия в рамките на своите правомощия за постигането на съвместно решение с другите компетентни органи относно:

1. прилагането на нормативните изисквания за определяне на адекватността на собствения капитал на групата институции на консолидирано ниво по отношение на финансовото състояние и рисковия профил на тази група, както и на изискуемото ниво на собствения капитал за прилагането на чл. 290, ал. 1, т. 11 към всяко лице от групата институции и на консолидирана основа, като в този случай решението се взема в срок 4 месеца, след като комисията, когато е консолидиращ надзорен орган, представи на останалите заинтересовани компетентни органи доклад, съдържащ оценка на риска на групата институции, съответно в срок 4 месеца, след като съответният компетентен орган, упражняващ надзор на консолидирана основа, представи аналогична информация;

2. мерките за третиране на всички важни въпроси и съществени констатации, свързани с надзора върху ликвидността, както и с адекватността на организацията и третирането на рисковете и във връзка с необходимостта от специфични за конкретната институция изисквания за ликвидност, като в този случай решението се взема в срок един месец, след като комисията, когато е органът, упражняващ надзор на консолидирана основа, представи доклад, съдържащ оценка на профила на ликвидния риск на групата институции, съответно в срок един месец, след като съответният консолидиращ надзорен орган представи аналогична информация.

(2) При вземането на решение по ал. 1 се отчита оценката на риска на дъщерните дружества, извършена от компетентните органи.

(3) Решението по ал. 1 се изготвя в писмена форма, мотивира се подробно и се предава от комисията, когато тя е консолидиращ надзорен орган, на компетентния орган, упражняващ надзор спрямо институцията майка от Европейския съюз. В случай на разногласие, по искане на някой от останалите заинтересовани компетентни органи, комисията се консултира с ЕБО. Комисията за финансов надзор може да се консултира с ЕБО и по своя инициатива.

Индивидуално решение на консолидиращ надзорен орган

Чл. 236. (1) В случай че компетентните органи не достигнат до съвместно решение в сроковете по чл. 235, решението се взема на консолидирана основа от комисията, когато тя е консолидиращ надзорен орган, след отчитане оценката на риска на дъщерните дружества, извършена от съответните компетентни органи. Ако в сроковете по чл. 235, ал. 1 някой от компетентните органи е отнесъл въпроса до ЕБО, комисията взема решението си съобразно решението на ЕБО по чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(2) В случаите, когато комисията упражнява надзор на индивидуална или подконсолидирана основа спрямо дъщерни дружества на институция майка от Европейския съюз или на финансов холдинг майка от Европейския съюз, или на финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, при вземане на решения по ал. 1 тя взема предвид становищата и препоръките, дадени от консолидиращия надзорен орган, както и решението на ЕБО по чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(3) Решенията по ал. 1 и 2 се изготвят в писмена форма, мотивират се подробно, като отчитат оценката на риска, становищата и резервите на другите компетентни

органи. Комисията за финансов надзор предоставя решението по ал. 1 на съответните компетентни органи и на институцията майка от Европейския съюз.

Прилагане и преразглеждане на решенията на консолидиращ надзорен орган

Чл. 237. (1) Комисията за финансов надзор прилага съвместните решения по чл. 235, както и решенията на другите компетентни органи, аналогични на решенията по чл. 236.

(2) Решенията по чл. 235 и 236 се преразглеждат ежегодно или при извънредни обстоятелства, ако компетентен орган, отговарящ за надзора върху дъщерни дружества на институция майка от Европейския съюз или на финансов холдинг майка от Европейския съюз, или на финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, отправи писмено и обосновано искане към комисията за актуализиране на решение по ал. 1. В този случай преразглеждането се извършва съвместно с компетентния орган, отправил искането.

Информирание на ЕБО при извънредни ситуации

Чл. 238. (1) При възникване на извънредна ситуация, включително в случаите по чл. 18 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, или при неблагоприятно развитие на пазарите, което може да застраши ликвидността на пазара и стабилността на финансовата система в Република България или в друга държава членка, в която са лицензирани дружества от групата или са установени значими клонове, комисията, когато е консолидиращ надзорен орган, информира незабавно ЕБО и органите по чл. 25, ал. 1, т. 3 и 4 и ал. 10 от Закона за Комисията за финансов надзор, като им предоставя цялата информация от значение за изпълнението на техните функции.

(2) Ако за целите на надзора на консолидирана основа, упражняван от комисията, е необходима информация, която вече е била предоставена на друг компетентен орган, за да се предотврати повторното ѝ предоставяне на заинтересованите компетентни органи, комисията я изисква от съответния компетентен орган, когато това е възможно.

Споразумения за координация и сътрудничество

Чл. 239. (1) За целите на надзора на консолидирана основа комисията сключва писмени споразумения за координация и сътрудничество с компетентните органи за надзор в съответните държави членки. Комисията за финансов надзор може да поеме отговорност за изпълнението на допълнителни надзорни задачи, когато това е предвидено в съответното споразумение.

(2) Когато инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, е дъщерно дружество на институция от държава членка, комисията може въз основа на споразумение по чл. 28 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 с компетентния орган на институцията майка от Европейския съюз да му делегира отговорността за надзора върху инвестиционния посредник – дъщерно дружество.

(3) Когато инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, е дружество майка на институция в държава членка, комисията може въз основа на споразумение по чл. 28 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 със съответния компетентен орган да поеме отговорност за надзора над институцията – дъщерно дружество.

(4) Комисията за финансов надзор уведомява ЕБО за сключването и съдържанието на споразуменията по ал. 2 и 3.

Надзорни колегии, създавани от комисията

Чл. 240. (1) Комисията за финансов надзор, когато е консолидиращ надзорен орган, създава надзорни колегии на компетентните органи за улесняване изпълнението на функциите по чл. 233 – 237 и осигурява подходящо ниво на координация и сътрудничество, а при необходимост – и участие на съответните компетентни органи на трети държави, когато е целесъобразно, при спазване на изискванията за поверителност и на правото на Европейския съюз. В надзорните колегии могат да участват и компетентните органи, отговарящи за надзора върху дъщерни дружества на институция майка от Европейския съюз, на финансов холдинг майка от Европейския съюз или на финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз, компетентните органи на приемащата държава членка, в която са установени значими клонове, при необходимост – и централните банки от Европейската система на централните банки (ЕСЦБ).

(2) Комисията за финансов надзор може да участва в надзорни колегии, създадени от други компетентни органи, когато те са консолидиращи надзорни органи съгласно Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) За създаването и дейността на надзорните колегии комисията, след консултации с другите компетентни органи, сключва с тях писмени споразумения по чл. 239.

(4) Надзорните колегии по ал. 1 създават необходимите условия и ред за:

1. обмен на информация между компетентните органи и ЕБО в съответствие с чл. 21 от Регламент (ЕС) № 1093/2010;

2. постигане на съгласие по възлагане на задачи и делегиране на правомощия на доброволна основа;

3. определяне на план за извършване на надзорни проверки, основан на оценка на риска на групата;

4. повишаване ефективността на надзора чрез премахване на излишното дублиране на надзорни изисквания, включително във връзка с исканията за информация по чл. 238 и чл. 243, ал. 5;

5. последователно прилагане на предвидените в този закон, Регламент (ЕС) № 575/2013 и актовете по прилагането им изисквания за пруденциален надзор по отношение на всички дружества в групата, без да се засягат възможностите и правото на преценка, предоставени от правото на Европейския съюз;

6. прилагане на чл. 233, ал. 1, т. 3 при отчитане дейността на други надзорни колегии или групи, които могат да бъдат създадени в тази област.

(5) Комисията за финансов надзор си сътрудничи с ЕБО и с другите компетентни органи, когато участва в надзорни колегии. Изискванията за поверителност не могат да възпрепятстват обмена на поверителна информация.

(6) Създаването и дейността на надзорна колегия не засяга правомощията на комисията, съответно на заместник-председателя, по този закон, по Закона за Комисията за финансов надзор и по Регламент (ЕС) № 575/2013.

Заседания на надзорните колегии

Чл. 241. (1) В случаите, когато е консолидиращ надзорен орган, комисията ръководи заседанията на надзорната колегия и определя компетентните органи, които ще участват във всяко заседание или дейност на колегията, като отчита значението на тези органи на надзорната дейност, която ще бъде планирана или координирана, включително възможното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки, и задълженията във връзка с надзора върху значимите клонове.

(2) Като консолидиращ надзорен орган комисията предварително предоставя на всички членове на надзорната колегия информацията относно организацията на

заседанието, основните въпроси и действията, които ще се обсъждат. Комисията за финансов надзор предоставя своевременно на всички членове на надзорната колегия и цялата информация относно взетите на тези заседания решения и предприети мерки.

(3) Комисията за финансов надзор в качеството си на консолидиращ надзорен орган и при спазване на изискванията за поверителност информира ЕБО за дейността на надзорните колегии, които ръководи, включително при извънредни ситуации, и му предоставя цялата информация от съществено значение за сближаване на надзорните практики.

Чл. 242. В случай на разногласие между компетентните органи, участващи в надзорната колегия, комисията като участник в нея може да отнесе съответния въпрос до ЕБО и да поиска съдействието му в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Чл. 243. (1) Комисията за финансов надзор по своя инициатива предоставя на съответните компетентни органи информацията, която е съществена и/или относима за упражняване на надзорните им функции за прилагането на Директива 2013/36/ЕС и на Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) За целите на ал. 1 съществена е всяка информация, която би могла да повлияе върху оценката на финансовата стабилност на институция или на финансова институция от съответната държава членка и включва следното:

1. описание на правната, управленската и организационната структура на групата, включващо всички поднадзорни лица и нерегулирани дъщерни дружества, значимите клонове и предприятия майки в групата, и посочване на компетентните органи, упражняващи надзор върху поднадзорните лица в групата;

2. процедури за събиране и проверка на информация от институциите в групата;

3. затруднения в дейността на институции или в дейността на други дружества от групата, които могат сериозно да засегнат дейността на институциите;

4. административни наказания и надзорни мерки, наложени от комисията по реда на този закон, включително налагането на допълнителни капиталови изисквания или ограничения за използване на усъвършенствания подход за измерване при изчислението на задължителния собствен капитал съгласно чл. 312, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) По искане на компетентен орган на държава членка, упражняващ надзор върху дъщерните дружества на институции майки от Европейския съюз или на институции, контролирани от финансови холдинги майки от Европейския съюз или от финансови холдинги майки със смесена дейност от Европейския съюз, спрямо които комисията е консолидиращ надзорен орган, тя предоставя информацията, която е относима за упражняване на надзорните им функции.

(4) Комисията за финансов надзор си сътрудничи с ЕБО и предоставя цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му при условията и по реда на Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(5) В случаите, когато комисията упражнява надзор върху инвестиционен посредник, контролиран от институция майка от Европейския съюз, при необходимост от информация относно прилагането на подходите и методиките съгласно Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013, комисията се свързва с консолидиращия надзорен орган в съответната държава членка, когато е възможно този орган да разполага с необходимата информация.

Консултации с други компетентни органи

Чл. 244. (1) Преди да вземе решение, което е от значение и за дейността на друг компетентен орган, комисията се консултира с него, както и с консолидиращия надзорен орган, ако решението се отнася до съществени надзорни мерки и административни наказания, наложени от комисията, съответно от заместник-председателя, включително налагането на допълнителни капиталови изисквания или ограничения за използването на вътрешни модели за операционния риск при изчисляване на собствения капитал за надзорни цели съгласно чл. 312, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Изискването по ал. 1 не се прилага, когато е необходимо комисията незабавно да вземе решение, както и когато консултациите могат да затруднят или да осуетят ефективността на съответно решение. В този случай комисията уведомява компетентните органи при първа възможност.

Консултации с ЕБО

Чл. 245. Комисията за финансов надзор може да отнесе въпроса за разглеждане от ЕБО по реда на чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 в случаите, когато:

1. компетентен орган не ѝ е предоставил съществена информация по смисъла на чл. 223, ал. 2;

2. искането за обмен на относима информация е отказано или не е изпълнено в разумен срок.

Проверки по инициатива на друг компетентен орган

Чл. 246. (1) По искане на компетентен орган комисията извършва проверка на определена информация за инвестиционен посредник, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, финансова институция, дружество за спомагателни услуги, холдинг със смесена дейност, дъщерни дружества, които извършват дейност на територията на Република България, спрямо които комисията упражнява надзор.

(2) Комисията за финансов надзор може да възложи на компетентния орган, изискал информацията, или на външен одитор, или на експерт да извърши проверката.

(3) Когато инвестиционен посредник, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, финансова институция, дружество за спомагателни услуги, холдинг със смесена дейност или дъщерно дружество, върху които комисията упражнява надзор, извършва дейност в друга държава членка, комисията може да поиска от съответния компетентен орган да извърши проверка на определена информация за това лице. В този случай комисията може да поиска да извърши и самостоятелно проверката или да участва в извършването ѝ.

Изискване на информация от предприятие майка на инвестиционен посредник

Чл. 247. (1) Когато компетентен орган не е включил в надзора на консолидирана основа инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, комисията може да поиска от предприятието майка информация, която може да улесни надзора над този инвестиционен посредник.

(2) Когато комисията упражнява надзор на консолидирана основа съгласно този закон, тя може да изиска от дъщерните дружества на инвестиционни посредници, лицензирани в Република България, на финансов холдинг, или на финансов холдинг със смесена дейност, когато тези дъщерни дружества не са включени в обхвата на надзора на консолидирана основа, информацията по чл. 248. В този случай се прилага процедурата за предоставяне и проверка на информацията съгласно чл. 248.

Изискване на информация от холдинг със смесена дейност

Чл. 248. (1) Когато холдинг със смесена дейност е предприятие майка на един или повече инвестиционни посредници, лицензирани в Република България, комисията може да изисква от холдинга и от неговите дъщерни дружества информация, която е подходяща за целите на надзора на консолидирана основа над дъщерните дружества – инвестиционни посредници.

(2) Комисията за финансов надзор може да извършва самостоятелно или с помощта на назначени за целта лица проверка на място в съответното дружество с цел проверка на получената информация по ал. 1.

(3) Ако холдингът със смесена дейност или едно от неговите дъщерни дружества е застраховател, комисията може да провери получената информация по ал. 1 и по реда на чл. 231.

(4) Ако холдингът със смесена дейност или едно от неговите дъщерни дружества не са учредени в Република България, получената информация по ал. 1 може да бъде проверявана и по реда на чл. 226.

Общ надзор върху холдинг със смесена дейност и неговите дъщерни дружества

Чл. 249. (1) Когато холдинг със смесена дейност е предприятие майка на един или повече инвестиционни посредници, лицензирани в Република България, комисията упражнява общ надзор както върху сделките между тези инвестиционни посредници и холдинга, така и върху сделките между инвестиционните посредници и другите дъщерни дружества на холдинга, без да се нарушават изискванията на част четвърта от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Инвестиционните посредници по ал. 1 въвеждат адекватни процеси за управление на риска и механизми за вътрешен контрол, включително надеждни процедури за отчитане и осчетоводяване, за да идентифицират, измерват, наблюдават и контролират по подходящ начин сделките с холдинга със смесена дейност и с неговите дъщерни дружества.

(3) Инвестиционните посредници по ал. 1 уведомяват комисията за всяка значима сделка с холдинга със смесена дейност и с неговите дъщерни дружества, различна от сделките по чл. 394 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(4) Процедурите и сделките по ал. 2 и ал. 3 са обект на надзор от комисията. Изискванията, на които сделките трябва да отговарят, за да се смятат за значими, се определят с наредба.

Сътрудничество с компетентни органи на други държави членки

Чл. 250. (1) Когато предприятие майка и някое от неговите дъщерни дружества – институции, едно от които е инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, са установени в различни държави членки, комисията си сътрудничи и обменя информация със съответните компетентни органи, която да позволи или да подпомогне упражняването на надзора на консолидирана основа.

(2) Когато предприятието майка е учредено в Република България, но комисията не упражнява надзор на консолидирана основа съгласно чл. 251, по искане на органа за надзор на консолидирана основа комисията има право да изисква от предприятието майка информацията, която би била необходима за надзора на консолидирана основа, като я предоставя на този компетентен орган.

(3) Правомощията на комисията за събиране на информация по ал. 2 не водят до задължение за комисията да упражнява надзор на самостоятелна основа върху предприятието майка, когато е финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, финансова институция или дружество за спомагателни услуги.

(4) Правомощията на комисията за събиране на информация по чл. 248 не водят до задължения за надзор на самостоятелна основа върху холдинга със смесена дейност и дъщерните му дружества, които не са инвестиционни посредници и не са включени в обхвата на надзора на консолидирана основа.

Съдействие на компетентни органи от други държави членки при консолидиран надзор върху дъщерни дружества, подлежащи на лицензиране от комисията

Чл. 251. (1) Когато упражнява надзор на консолидирана основа върху инвестиционен посредник, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или холдинг със смесена дейност, който контролира едно или повече дъщерни дружества, които са застрахователи или други предприятия, предоставящи инвестиционни услуги, които подлежат на лицензиране от комисията, комисията си сътрудничи и обменя информация със съответните компетентни органи с цел да съдейства за упражняване на надзора върху дейността и цялостното финансово състояние на поднадзорните лица.

(2) Комисията за финансов надзор поддържа списък на финансовите холдинги и на финансовите холдинги със смесена дейност, върху които упражнява надзор на консолидирана основа. Комисията за финансов надзор предоставя този списък на другите компетентни органи, на Европейската комисия и на ЕБО и ги уведомява за всяка промяна в него.

(3) Когато инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, е дъщерно дружество на институция, финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност от трета държава и спрямо този инвестиционен посредник не се упражнява надзор на консолидирана основа от комисията или от друг компетентен орган, комисията проверява дали инвестиционният посредник е обхванат от надзор на консолидирана основа, съответстващ на изискванията на този закон и Регламент (ЕС) № 575/2013. Комисията за финансов надзор проверява по своя инициатива или по искане на предприятието майка или на дъщерното дружество, подлежащи на лицензиране и надзор в държава членка, и провежда консултации със съответния компетентен орган.

(4) При извършване на проверката по ал. 3 комисията взема предвид становището на Европейския банков комитет дали правилата за надзор на консолидирана основа на съответната трета държава биха постигнали целите на надзора на консолидирана основа съгласно чл. 111 – 127 от Директива 2013/36/ЕС. След приключване на проверката и преди вземането на решение комисията се консултира и с ЕБО.

(5) Ако установи, че не се упражнява надзор на консолидирана основа или че упражняваният надзор не съответства на изискванията на този закон и на Регламент (ЕС) № 575/2013, комисията може да приложи спрямо инвестиционния посредник – дъщерно дружество по ал. 3, подходящи надзорни мерки за постигане целите на надзора на консолидирана основа върху него. Комисията за финансов надзор прилага тези надзорни мерки след консултации със съответните компетентни органи, включително и на третата държава.

(6) В случаите по ал. 5 комисията може да поиска учредяването на финансов холдинг или на финансов холдинг със смесена дейност, със седалище на територията на държава членка, и спрямо него да се прилагат изискванията на надзора на консолидирана основа, установени в този закон.

ДЯЛ ВТОРИ
ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА,
ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ И ЕВРОПЕЙСКИЯ ОРГАН ЗА ЦЕННИ КНИЖА И
ПАЗАРИ

Глава двадесет и трета
СЪТРУДНИЧЕСТВО И ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ С КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ
НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА, ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ И ЕВРОПЕЙСКИЯ ОРГАН
ЗА ЦЕННИ КНИЖА И ПАЗАРИ

Раздел I
**Сътрудничество с компетентните органи на държава членка, Европейската
комисия и Европейския орган за ценни книжа и пазари**

Компетентен орган

Чл. 252. (1) При осъществяване на надзорните си функции съгласно този закон и актовете по прилагането му, комисията предоставя информация и си сътрудничи със съответните компетентни органи на други държави членки. Сътрудничеството може да включва и дейности по улесняването на събирането на глоби, имуществени санкции и други дейности, свързани с осъществяването на надзор и наказателно преследване.

(2) Комисията за финансов надзор е компетентен орган за обмен на информация и сътрудничество по смисъла на чл. 79 от Директива № 2014/65. Комисията за финансов надзор определя лица за контакт, чрез които се приемат искания за предоставяне на информация или за сътрудничество, и уведомява за това Европейската комисия, ЕОЦКП и компетентните органи на другите държави членки.

(3) За целите на ал. 1 комисията използва предоставените ѝ със закон правомощия и в случаите, когато действието, предмет на разследване от компетентните органи на други държави членки, не представлява нарушение на законодателството на Република България.

Мерки за сътрудничество

Чл. 253. (1) Когато дейността на място на търговия от държава членка на територията на Република България чрез клон е от изключително значение за функционирането на пазарите на ценни книжа и за защитата на интересите на инвеститорите в Република България, комисията предприема необходимите мерки за сътрудничество със съответния компетентен орган на държавата членка.

(2) Мерките по ал. 1 се предприемат и в случаите, когато място на търговия, получило лиценз, съответно разрешение от комисията, извършва дейност на територията на друга държава членка, и тази дейност да е от изключително значение за функционирането на пазарите на ценни книжа и защитата на интересите на инвеститорите в тази държава членка.

(3) Случаите, в които мястото на търговия ал. 1 и 2 е от изключително значение за функционирането на пазарите на ценни книжа и защитата на интересите на инвеститорите, са определени с Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/988 на Комисията от 6 юни 2017 година за определяне на технически стандарти за изпълнение по

отношение на стандартните формуляри, образци и процедури за мерките за сътрудничество във връзка с място на търговия, чиито операции са от съществено значение в приемащата държава членка.

Уведомяване за нарушения

Чл. 254. (1) В случаите, когато комисията има основателни съмнения, че лице, върху чиято дейност тя не осъществява надзорни правомощия, извършва или е извършило действия в нарушение на изискванията на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета или на Регламент (ЕС) № 600/2014 на територията на друга държава членка, тя уведомява за това компетентния орган на съответната държава членка и ЕОЦКП.

(2) В случаите, когато комисията е уведомена от компетентния орган на държава членка, че лице, върху чиято дейност той не осъществява надзорни правомощия, извършва на територията на Република България действия в нарушение на изискванията на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета или на Регламент (ЕС) № 600/2014, тя предприема необходимите мерки и уведомява съответния компетентен орган на държавата членка и ЕОЦКП за резултатите от тях.

Действия във връзки с мерките по чл. 276

Чл. 255. (1) Комисията за финансов надзор уведомява ЕОЦКП и други компетентни органи за приложените мерки по чл. 276.

(2) Уведомлението по ал. 1 включва подробна информация относно приложената мярка по 276, включително данни за лицата, спрямо които тя е приложена и мотивите за нейното прилагане, обхвата на ограниченията, лицата и финансовите инструменти, които засяга, всякакви ограничения за размера на позициите, които лицето може да държи по всяко време, всякакви изключения от ограниченията, предоставени в съответствие с чл. 192, и основанията за тях.

(3) Уведомяването се извършва не по-късно от 24 часа преди момента, от който се планира действията или мерките да влязат в сила. При извънредни обстоятелства комисията може да извърши уведомяването по изречение първо и по-късно.

(4) Комисията за финансов надзор, когато получи уведомление по алинея 1 от компетентен орган на държава членка, прилага мерки в съответствие с чл. 276, ако счита, че мярката е необходима, за да може другият компетентен орган да постигне целта си. В случай че комисията планира да вземе мерки, тя извършва уведомлението по ал. 1 и 2.

(5) Когато мерките по ал. 1- 4 се отнасят до енергийни продукти на едро, комисията уведомява и Агенцията за сътрудничество между регулаторите на енергия, създадена съгласно Регламент (ЕО) № 713/2009.

(6) Когато мерките по ал. 1- 4 се отнасят до квотите на емисии, комисията си сътрудничи с публичните органи, отговарящи за надзора на спот пазарите и пазарите за търгове, както и с компетентните органи, администраторите на регистри и други публични органи, отговарящи за надзора на спазването на изискванията по Директива 2003/87/ЕО, за да е сигурна, че може да получи консолидирана информация за пазарите за търговия с квоти на емисии.

(7) Когато мерките по ал. 1- 4 се отнасят до селскостопанските стокови деривати, комисията докладва и сътрудничи на публичните органи, компетентни за надзора, администрирането и регулирането на физическите селскостопански пазари съгласно Регламент (ЕС) № 1308/2013.

Съдействие при проверки на място

Чл. 256. (1) При осъществяване на надзорната си дейност, при извършване на проверки на място или на разследване комисията може да поиска съдействие от съответния компетентен орган на друга държава членка.

(2) В случаите по ал. 1, отнасящи се до инвестиционни посредници, които са дистанционни членове на регулиран пазар в Република България, комисията може да упражни правомощията си по отношение на тях, като директно уведоми за това компетентния орган на държавата членка по произход.

(3) Когато комисията получи искане за съдействие при извършване на проверка на място или на разследване от компетентен орган на друга държава членка, тя в рамките на своите правомощия:

1. извършва проверката или разследването самостоятелно;
2. разрешава извършването на проверката или разследването от компетентния орган на другата държава членка;
3. разрешава извършването на проверката или разследването от одитори или експерти.

(4) Обменът на информация между компетентните органи при сътрудничество, проверките на място и разследванията се извършват при спазване изискванията на Регламент № 2017/586.

Раздел II

Обмен на информация с компетентните органи на държави членки

Чл. 257. (1) Комисията за финансов надзор предоставя незабавно необходимата информация на компетентен орган на държава членка за целите на изпълнението на задълженията му, определени съгласно Директива 2014/65/ЕС или Регламент (ЕС) № 600/2014. За получаване на информацията, необходима за осъществяване функциите на комисията, комисията подава искане до лицата за контакт от съответния компетентен орган на държава членка.

(2) При получаване на искане за предоставяне на информация комисията предоставя на компетентния орган от държава членка информацията, необходима за осъществяване на надзорните му функции. При предоставянето на информацията комисията може да изиска информацията да не бъде разкрита пред трети лица без изричното ѝ съгласие.

Чл. 258. (1) Лицата за контакти по чл. 252, ал. 2 могат да предоставят на Българската народна банка при условия и по ред, определени със съвместна инструкция на комисията и на Българската народна банка, информацията, получена по реда на чл. 129 и чл. 257, ал. 1, и информацията, получена от съответния компетентен орган на трета държава.

(2) Комисията за финансов надзор не може да предоставя информацията по ал. 1, по чл. 129, както и информацията получена от компетентни органи на трети държави на други органи или на физически и юридически лица без изричното съгласие на компетентните органи, разкрили информацията, и само за случаите, за които те са дали съгласие, с изключение на случаите, когато надлежно обосновани обстоятелства налагат това, за които комисията незабавно информира компетентните органи, предоставили информацията.

(3) Комисията за финансов надзор, заместник-председателят, Българската народна банка, както и други органи или физически и юридически лица, на които е предоставена информация, получена по реда на чл. 129 и чл. 107, ал. 1, и информация,

получена от съответния компетентен орган от трета държава, могат да я използват само във връзка с изпълнение на техните функции:

1. при проверка за спазване на изискванията за издаване на разрешение за извършване на дейност като инвестиционен посредник и за улесняване надзора на неконсолидирана и консолидирана основа, особено във връзка с изискванията за капиталовата адекватност, за административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол;

2. за контрол върху дейността на местата за търговия;

3. при прилагане на принудителни административни мерки и налагане на административни наказания;

4. при обжалване по административен или съдебен ред на актовете на комисията и на заместник-председателя, както и на актовете на Българската народна банка по чл. 16, ал. 2 и чл. 103, ал. 8 от Закона за кредитните институции;

5. при извънсъдебни процедури за решаване на потребителски спорове относно инвестиционните услуги и дейности, предоставени на инвестиционни посредници.

Чл. 259. (1) Независимо от разпоредбите на чл. 257 и 258 от този закон и на чл. 24 и 25 от Закона за Комисията за финансов надзор, комисията предоставя на ЕОЦКП, Европейския съвет за системен риск, централните банки, на Европейската система от централни банки и на Европейската централна банка, в качеството им на органи, осъществяващи платежен надзор, а при необходимост - на други публични органи, осъществяващи надзор върху платежните системи и системите за сетълмент, информацията, необходима за осъществяване на тяхната дейност.

(2) Комисията за финансов надзор може да поиска от органите по ал. 1 да й предоставят информацията, необходима за осъществяване на нейната дейност.

Чл. 260. Комисията за финансов надзор може да уведоми ЕОЦКП за случаи на отхвърляне или на непредприемане на действия в разумен срок по направено искане за извършване на надзорна дейност, проверка на място или разследване по чл. 106 или по искане за обмен на информация по 257- 258.

Чл. 261. (1) (Комисията за финансов надзор може да откаже съдействие при извършване на проверка на място, на разследване или надзорна дейност, както е предвидено в чл. 262 или за предоставяне на информация по чл. 257 - 259, когато:

1. е образувано производство пред органите на съдебната власт в Република България по отношение на същите действия и лица, във връзка с които е поискано съдействие;

2. е налице влязло в сила съдебно решение в Република България по отношение на същите действия и лица, във връзка с които е поискано съдействие.

(2) В случаите по ал. 1 комисията уведомява органа, поискал съдействие, и ЕОЦКП и им предоставя подробна информация за причините за отказа.

Чл. 262. (1) Комисията за финансов надзор провежда консултации със съответния компетентен орган от друга държава членка, преди да се произнесе по заявлението за издаване на лиценз, когато заявителят е:

1. дъщерно дружество на друг инвестиционен посредник, пазарен оператор или кредитна институция, получил/а разрешение за извършване на дейност от компетентния орган на друга държава членка;

2. дъщерно дружество на предприятие майка на друг инвестиционен посредник или кредитна институция, получил/а разрешение за извършване на дейност от компетентния орган на друга държава членка;

3. лице, което се контролира от физическо или юридическо лице, което контролира инвестиционен посредник, или кредитна институция, получил/а разрешение за извършване на дейност от компетентния орган на друга държава членка.

(2) Комисията за финансов надзор провежда консултации с Българската народна банка, преди да се произнесе по заявлението, когато заявителят е:

1. дъщерно дружество на кредитна институция, получила разрешение за извършване на дейност по реда на Закона за кредитните институции;

2. дъщерно дружество на предприятие майка на кредитна институция, получила разрешение за извършване на дейност по реда на Закона за кредитните институции;

3. лице, което се контролира от физическо или юридическо лице, което контролира кредитна институция, получила разрешение за извършване на дейност по реда на Закона за кредитните институции.

(3) Комисията за финансов надзор провежда консултации със съответните компетентни органи по ал. 1 и 2 при преценка на уместността на акционерите или членовете и репутацията и опита на лицата, които ще представляват и управляват инвестиционния посредник, ако участват в действителното управление и на друго лице в групата.

(4) Заместник-председателят провежда предварителни консултации и сътрудничи със съответния компетентен орган, ако лицето по чл. 26 и 26а (ЗПФИ) е:

1. дъщерно дружество на кредитна институция, застраховател, презастраховател, инвестиционен посредник или управляващо дружество, лицензирани в друга държава членка, или кредитна институция, застраховател или презастраховател, лицензирани в Република България;

2. дружество майка на кредитна институция, застраховател, презастраховател, инвестиционен посредник или управляващо дружество, лицензирани в друга държава членка, или кредитна институция, застраховател или презастраховател, лицензирани в Република България;

3. физическо или юридическо лице, което контролира кредитна институция, застраховател, презастраховател, инвестиционен посредник или управляващо дружество, лицензирани в друга държава членка, или кредитна институция, застраховател или презастраховател, лицензирани в Република България.

(5) Комисията за финансов надзор предоставя информация на съответния компетентен орган на държава членка във връзка с издаване на разрешение за извършване на дейност като инвестиционен посредник на:

1. дъщерно дружество на инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност по този закон, или застраховател, получил лиценз за извършване на дейност по Кодекса за застраховането;

2. дъщерно дружество на предприятие майка на инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност по този закон, или на застраховател, получил лиценз за извършване на дейност по Кодекса за застраховането;

3. лице, което се контролира от физическо или юридическо лице, което контролира инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност по този закон, или застраховател, получил лиценз за извършване на дейност по Кодекса за застраховането.

(6) Комисията за финансов надзор консултира съответния компетентен орган от държава членка при преценка на репутацията и опита на лицата, които ще представляват и управляват инвестиционния посредник, ако участват в действителното

управление и на инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност по този закон.

(7) При придобиване на квалифицирано участие в инвестиционен посредник или в кредитна институция, лицензирани в държава членка, заместник-председателят предоставя своевременно по искане на съответния компетентен орган всяка информация за инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност съгласно този закон, която е съществена или има отношение за извършване на оценка на лицето, което придобива квалифицирано участие. Заместник-председателят предоставя по своя инициатива на съответния компетентен орган съществената информация за извършване на оценката.

Текущо предоставяне на информация

Чл. 263. (1) За статистически цели комисията може да изисква от инвестиционните посредници от държава членка, които извършват дейност на територията на Република България чрез клон, да представят периодични отчети с форма и съдържание, определени с наредба.

(2) При изпълнение на функциите си комисията изисква от инвестиционните посредници от държава членка, които извършват дейност на територията на Република България чрез клон, необходимата информация за осъществяване на надзора за изпълняване на задълженията им по чл. 68, които не могат да бъдат по-строги от задълженията, установени за инвестиционните посредници, получили лиценз за извършване на дейност по този закон.

Уведомяване за нарушения

Чл. 264. (1) Когато заместник-председателят има очевидни причини да смята, че инвестиционен посредник от държава членка, който извършва дейност чрез клон или при условията на свободно предоставяне на услуги на територията на Република България, нарушава изискванията на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, върху които комисията, съответно заместник-председателят, няма правомощия да осъществява надзор, той уведомява за това компетентния орган на държавата членка по произход.

(2) Ако въпреки приложените от компетентния орган на държавата членка по произход мерки или ако тези мерки са се оказали недостатъчни или неподходящи и инвестиционният посредник продължава да извършва действия в нарушение на интересите на инвеститорите или на нормалното функциониране на капиталовите пазари на територията на Република България, заместник-председателят може:

1. след като уведоми компетентния орган на държавата членка по произход, да предприеме необходимите мерки за защита на инвеститорите и за осигуряване на нормалното функциониране на капиталовите пазари, а ако е необходимо - и да забрани на инвестиционния посредник да извършва дейност на територията на Република България. Комисията за финансов надзор незабавно уведомява ЕОЦКП и Европейската комисия за предприетите мерки;

2. да отнесе въпроса до ЕОЦКП.

Надзорни правомощия

Чл. 265. (1) Когато заместник-председателят установи, че инвестиционен посредник от държава членка, който извършва дейност чрез клон на територията на Република България, нарушава изискванията на чл. 45, ал. 5, той разпорежда писмено да се преустановят и отстранят в определен срок допуснатите нарушения и вредните последици от тях.

(2) Ако инвестиционният посредник не изпълни разпореждането по ал. 1, заместник-председателят предприема всички необходими мерки за преустановяване на нарушенията и уведомява за характера на тези мерки компетентния орган на държавата членка по произход.

(3) Ако въпреки приложените по ал. 2 мерки инвестиционният посредник не преустанови нарушението по ал. 1, заместник-председателят, може:

1. след като уведоми компетентния орган на държавата членка по произход, да предприеме необходимите мерки, за да предотврати нарушението или накаже нарушителя и ако е необходимо, да забрани на инвестиционния посредник да извършва дейност на територията на Република България. Комисията за финансов надзор незабавно уведомява ЕОЦКП и Европейската комисия за предприетите мерки;

2. да отнесе въпроса до ЕОЦКП.

Уведомяване за нарушения

Чл. 266. (1) Когато заместник-председателят има очевидни причини да смята, че регулиран пазар, МСТ или ОСТ от държава членка нарушава изискванията на Директива 2014/65/ЕС, той уведомява за това компетентния орган на държавата членка по произход.

(2) Ако въпреки приложените от компетентния орган на държавата членка по произход мерки или ако тези мерки са се оказали недостатъчни или неподходящи и регулираният пазар, МСТ или ОСТ продължава да извършва действия в нарушение на интересите на инвеститорите или на нормалното функциониране на капиталовите пазари на територията на Република България, заместник-председателят може:

1. след като уведоми компетентния орган на държавата членка по произход, да предприеме необходимите мерки за защита на инвеститорите и осигуряване на нормалното функциониране на капиталовите пазари, като това включва възможността за предотвратяване на предоставянето на системите на този регулиран пазар или МСТ или ОСТ на отдалечени членове или участници, установени в РБ, а ако е необходимо - и да забрани на регулирания пазар, МСТ или ОСТ да извършват дейност на територията на Република България. Комисията за финансов надзор незабавно уведомява ЕОЦКП и Европейската комисия за предприетите мерки;

2. да отнесе въпроса до ЕОЦКП.

Мотивиране на мерките

Чл. 267. Мерките, предприети от комисията или от заместник-председателя по чл. 264-266, включващи санкции или ограничения за дейността на инвестиционния посредник, регулирания пазар, МСТ или ОСТ, се мотивират писмено и се съобщават на инвестиционния посредник, съответно на регулирания пазар.

Раздел III

Обмен на информация с други компетентни органи и Европейския банков орган при упражняване на надзор за спазване на изискванията за капиталова адекватност и ликвидност

Чл. 268. (1) Комисията за финансов надзор при осъществяване на надзорните си правомощия за спазване на изискванията за капиталова адекватност и ликвидност си сътрудничи със съответните компетентни органи, когато инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, осъществява дейност чрез клон в друга държава членка или когато инвестиционен посредник от друга държава членка осъществява дейност чрез клон в Република България.

(2) При осъществяване на сътрудничеството по ал. 1 комисията обменя със съответните компетентни органи информация и документи:

1. относно управлението и собствеността върху инвестиционните посредници, необходими за надзора или проверката на условията за тяхното лицензиране;

2. необходими за осъществяване на надзора над инвестиционните посредници на индивидуална основа и на консолидирана основа, включително тяхната ликвидност, платежоспособност, ограниченията за големите експозиции, други фактори, които могат да повлияят на системния риск, породен от дейността на инвестиционния посредник, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол.

(3) По искане на компетентен орган на приемаща държава членка комисията предоставя разяснения за начина, по който са взети предвид информацията и констатациите, предоставени по ал. 2.

(4) В случаите, когато инвестиционен посредник, лицензиран в друга държава членка, извършва дейност в Република България чрез клон, комисията може да отправи до компетентните органи на държавата членка по произход искане за разяснения по какъв начин са взети предвид предоставените от нея информация и констатации.

(5) Когато смята, че предоставената от нея информация по ал. 2 не е довела до предприемане на подходящи мерки, комисията, след като уведоми компетентните органи на държавата членка по произход и ЕБО, предприема подходящи мерки за предотвратяване на последващи нарушения с цел защита на интересите на потребителите на услуги или на стабилността на финансовата система.

(6) Когато комисията не е съгласна с мерките, които компетентният орган на приемащата държава членка възнамерява да приложи въз основа на предоставената от комисията информация и разяснения, тя може да отнесе въпроса за разглеждане от ЕБО съгласно чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Чл. 269. (1) Когато инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, извършва дейност чрез клон в една или повече държави членки, комисията незабавно изпраща на компетентните органи на приемащата държава членка информацията и направените констатации, получени във връзка с надзора върху ликвидността съгласно част шеста от Регламент (ЕС) № 575/2013 и с надзора на консолидирана основа, доколкото те са от значение за защитата на инвеститорите в съответната приемаща държава членка.

(2) Когато по отношение на инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, извършващ дейност в една или повече държави членки чрез клон, възникнат или има основателни съмнения, че може да възникнат ликвидни затруднения, комисията незабавно информира за това компетентните органи на всички приемащи държави членки, включително и за изготвянето и прилагането на план за възстановяване и за предприетите надзорни мерки.

Чл. 270. В случаите, когато компетентен орган на държава членка не е предоставил на комисията съществена информация или искане на комисията за обмен на подходяща информация е отказано или не е изпълнено в разумен срок, комисията може да отнесе въпроса за разглеждане от ЕБО по реда на чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Чл. 271. (1) В случаите, когато инвестиционен посредник, лицензиран в друга държава членка, извършва дейност в Република България чрез клон, компетентните органи на държавата членка по произход, след като предварително уведомят

комисията, могат самостоятелно или с помощта на упълномощени за целта лица да извършат на място в клона проверка на информацията по чл. 268, ал. 2. Компетентните органи на държавата членка по произход могат за целите на проверката на място да се позоват на една или повече от проверките по чл. 246.

(2) Комисията за финансов надзор, след като предварително уведоми компетентни органи на приемащата държава членка, може да извършва проверки на място в клон на инвестиционен посредник, лицензиран в Република България и осъществяващ дейност на територията на приемащата държава членка чрез клон. В тези случаи се прилага правото на съответната държава членка.

(3) Комисията за финансов надзор може за целите на проверката на място на клон на инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, да приложи една или повече от проверките по чл. 246.

Чл. 272. (1) Заместник-председателят може да извърши проверка на място в клон на инвестиционен посредник, извършващ дейност на територията на Република България, и да изиска информация за дейността на клона, както и за надзорни цели, когато информацията е от значение за запазване стабилността на финансовата система в Република България.

(2) Преди извършване на проверката комисията провежда консултации с компетентните органи на държавата членка по произход. След извършване на проверката комисията предоставя на компетентните органи на държавата членка по произход получената информация и направените констатации, които са от значение за оценката на риска на инвестиционния посредник или за стабилността на финансовата система на Република България.

(3) При изготвяне на плана за надзорни проверки комисията взема предвид информацията и констатациите, получени от компетентния орган на държавата членка по произход в резултат на проверки на място в клон на инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, включително във връзка със стабилността на финансовата система в приемащата държава членка.

Раздел IV

Предоставяне на информация на Европейската комисия

Чл. 273. (1) Комисията за финансов надзор уведомява Европейската комисия и ЕОЦКП за възникнали съществени затруднения за инвестиционни посредници, за които Република България е държава членка по произход, при установяването им или при извършване на услугите и дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3 в трета държава.

(2) По искане на Европейската комисия комисията ограничава или спира за срок до три месеца издаването на разрешения за извършване на дейност на територията на Република България от инвестиционен посредник от трета държава, както и производствата във връзка с придобиването на участие от предприятие майка, което се регулира от законодателството на тази трета държава. По решение на Съвета на Европейския съюз този срок може да бъде удължен.

(3) Алинея 2 не се прилага по отношение на дъщерно дружество на инвестиционен посредник, получил разрешение за извършване на дейност в рамките на Европейския съюз, или дъщерно дружество на такова дъщерно дружество.

(4) По искане на Европейската комисия в случаите, когато трета държава не осигурява на инвестиционни посредници от държава членка извършване на дейност при пазарни условия, равностойни на тези, които правото на Европейската общност гарантира на инвестиционните посредници от тази трета държава, или когато трета

държава не предоставя режим на национално третиране при извършване на дейност на нейна територия от инвестиционни посредници от държава членка, комисията я уведомява за всяко подадено:

1. заявление за издаване на лиценз на инвестиционен посредник, който се явява пряко или непряко дъщерно дружество на предприятие майка, което се регулира от законодателството на тази трета държава;

2. уведомление от предприятие майка, което се регулира от законодателството на тази трета държава и възнамерява да придобие участие в инвестиционен посредник, за който Република България е държава членка по произход, в резултат на което инвестиционният посредник става дъщерно дружество на това предприятие майка.

(5) Уведомяването по ал. 4 се преустановява след постигане на споразумение между Европейския съюз и третата държава за предоставяне от третата държава на условия за извършване на дейността на инвестиционните посредници от Европейската общност, равностойни на условията, които правото на Европейската общност гарантира на инвестиционните посредници от тази трета държава за предоставяне на режим на национално третиране, или след изтичане на срока по ал. 2.

Раздел V

Разкриване на информация от комисията във връзка с изискванията за капиталова адекватност и ликвидност

Чл. 274. (1) Комисията за финансов надзор оповестява следната информация:

1. разпоредбите на законите, подзаконовите нормативни актове, административните правила и общите указания, приети в Република България в областта на пруденциалното регулиране на инвестиционните посредници;

2. начина на прилагане на правото на избор и правото на преценка, предоставени от правото на Европейския съюз, приложимо спрямо инвестиционните посредници;

3. общите критерии и методики, които комисията използва при прегледа и оценката във връзка с изискванията за капиталова адекватност и ликвидност;

4. обобщени статистически данни по основни аспекти от прилагането на пруденциалната рамка на инвестиционните посредници в Република България, както и броя и вида надзорни мерки, предприети във връзка с прилагане на изискванията за капиталова адекватност и ликвидност, както и наложените административни наказания.

(2) Информацията по ал. 1 се оповестява така, че да се осигури възможност за сравнение на подходите, възприети от комисията и от другите компетентни органи на държавите членки. Информацията се актуализира редовно и се оповестява по начин и във форма, съгласувани с ЕБО.

Чл. 275. (1) За целите на част пета от Регламент (ЕС) № 575/2013 комисията публикува следната информация:

1. приетите общи критерии и методики за преглед на спазването на чл. 405 – 409 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. обобщено описание на резултатите от надзорния преглед и описание на наложените мерки в случай на неспазване на чл. 405 – 409 от Регламент (ЕС) № 575/2013, констатиран на годишна основа.

(2) В случай че комисията освободи от прилагането на чл. 6, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 инвестиционен посредник съгласно чл. 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, комисията публикува следната информация:

1. критериите, прилагани от комисията, за да определи, че няма или не се предвиждат съществени практически или правни пречки за бърз трансфер на собствен капитал или за изплащане на задължения;

2. броя на инвестиционните посредници, които се ползват от освобождаването съгласно чл. 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и броя на тези от тях, които имат дъщерни предприятия в трета държава;

3. обобщена информация за:

а) размера на собствения капитал на консолидирана основа на инвестиционния посредник, който се ползва от освобождаването по чл. 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който се държи в дъщерни предприятия в трета държава;

б) процента от общия собствен капитал на консолидирана основа на инвестиционните посредници, които се ползват от освобождаването съгласно чл. 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който представлява собственият капитал, държан в дъщерни предприятия в трета държава;

в) процента от общия собствен капитал, изискван по чл. 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на консолидирана основа на инвестиционни посредници майки, които се ползват от освобождаването по чл. 6, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 съгласно чл. 7, ал. 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който представлява собственият капитал, държан в дъщерни предприятия в трета държава.

(3) В случай че комисията освободи от прилагането на чл. 6, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 инвестиционен посредник съгласно чл. 9, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, тя публикува:

1. критериите, прилагани от комисията, за да определи, че няма или не се предвиждат съществени практически или правни пречки за бърз трансфер на собствен капитал или за изплащане на задължения;

2. броя на инвестиционните посредници, които са освободени от прилагането на чл. 6, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 съгласно чл. 9, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и броя на тези инвестиционни посредници майки, които имат дъщерни предприятия в трета държава;

3. обобщена информация за:

а) размера на собствения капитал на инвестиционните посредници, които са освободени от прилагането на чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 съгласно чл. 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който се държи в дъщерни предприятия в трета държава;

б) процента от общия размер на собствения капитал на инвестиционните посредници, които са освободени от прилагането на чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 съгласно чл. 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който представлява собственият капитал, държан в дъщерни предприятия в трета държава;

в) процента на минималните капиталови изисквания по чл. 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013 за инвестиционните посредници, които са освободени от прилагането на чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 съгласно чл. 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който представлява собственият капитал, държан в дъщерни предприятия в трета държава.

ДЯЛ ТРЕТИ

ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ

Глава двадесети и четвърта

ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ

Принудителни административни мерки

Чл. 276. (1) Когато установи, че инвестиционен посредник, обвързан агент, регулиран пазар или доставчик на услуги за докладване на данни, негови служители, член на управителен или на контролен орган на инвестиционния посредник, регулирания пазар или доставчика на услуги за докладване на данни, лица, които по договор изпълняват ръководни функции, лица, които сключват сделки за сметка на инвестиционния посредник, както и лица, притежаващи квалифицирано участие, са извършили или извършват дейност в нарушение на този закон, на Регламент (ЕС) № 575/2013, на Регламент (ЕС) № 600/2014, на Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) (ОВ, L 352/1 от 9 декември 2014 г.) (Регламент (ЕС) № 1286/2014), на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ, L 201/1 от 27 юли 2012 г.), на актовете по прилагането им, на правилника или други одобрени от заместник - председателя вътрешни актове на регулираните пазари на финансови инструменти, на решения на комисията или на заместник-председателя, както и когато се възпрепятства упражняването на контролна дейност от комисията или от заместник-председателя или са застрашени интересите на инвеститорите, комисията, съответно заместник-председателят може да:

1. ги задължи да предприемат конкретни мерки, необходими за предотвратяване и отстраняване на нарушенията, на вредните последици от тях или на опасността за интересите на инвеститорите, в определен от нея срок;

2. свика при определен дневен ред общо събрание и/или да насрочи заседание на управителните или на контролните органи на контролираните лица за вземане на решения за мерките, които трябва да бъдат предприети;

3. информира обществеността за дейност, която застрашава интересите на инвеститорите;

4. спре търговията с определени финансови инструменти;

5. разпорежи писмено на поднадзорно лице да освободи едно или повече лица, оправомощени да управляват и представляват съответното лице, и да отнеме управителните и представителните му права до освобождаването му;

6. назначи квестори в случаите, предвидени в този закон;

7. назначи регистриран одитор, който да извърши финансова или друга проверка на поднадзорно лице съгласно изисквания, определени от заместник-председателя;

8. спре предлагането или продажбата на финансови инструменти или структурирани депозити в случаите на чл. 40, 41 и 42 от Регламент (ЕС) № 600/2014;

9. отстрани от търговия на регулиран пазар или от друга система за търговия финансови инструменти;

10. спре предлагането или продажбата на финансови инструменти или структурирани депозити, ако инвестиционният посредник не е разработил или приложил ефективен процес на одобрение на продукта или по друг начин не спазва изискванията на чл. 65, ал. ал. 3 и чл. 99;

11. задължи инвестиционен посредник да притежава собствен капитал, надвишаващ изискванията, установени с наредбата по чл. 11, ал. 7 и в Регламент (ЕС) № 575/2013, във връзка с рисковете или елементи от тях, които не попадат в обхвата на чл. 1 от същия регламент;

12. задължи инвестиционния посредник да промени вътрешните си правила и процедури;

13. задължи инвестиционния посредник да представи план за привеждане на дейността в съответствие с нормативните изисквания, съдържащ срок за изпълнението му, който се изпълнява от инвестиционния посредник след одобрението му от заместник-председателя;

14. задължи инвестиционния посредник да прилага специална политика за провизиране или третиране на активите чрез капиталовите изисквания;

15. ограничи дейността на инвестиционен посредник, като му забрани да извършва определени сделки, услуги, дейности и/или операции;

16. забрани извършването на дейност от инвестиционен посредник чрез клон или при свободно предоставяне на услуги и да задължи инвестиционния посредник да представи в комисията план за уреждане на отношенията с клиентите си, както и доказателства за уреждането на тези отношения;

17. разпорежи на инвестиционния посредник да предприеме действия по намаляване на риска, който е присъщ на дейността му, продуктите и системите на инвестиционния посредник;

18. разпорежи ограничаване на оперативните разходи на инвестиционния посредник, включително на променливите възнаграждения като процент от общите нетни приходи, когато това е несъвместимо с поддържането на достатъчен собствен капитал, и/или да забрани изплащането им;

19. разпорежи на инвестиционния посредник да използва нетната си печалба за увеличаване на собствения капитал или да му забрани:

- а) плащането на дивиденди или разпределянето на капитал под друга форма, или
- б) плащането на лихва на акционерите или държателите на инструменти на допълнителния капитал от първи ред, като спазването на тази забрана не представлява неизпълнение от страна на инвестиционния посредник по инструментите;

20. изиска от инвестиционния посредник допълнително или по-често предоставяне на информация, включително относно капиталовата адекватност и ликвидността;

21. прилага по отношение на инвестиционния посредник специални изисквания за ликвидност, включително ограничения върху падежните несъответствия между активите и пасивите;

22. изиска публично оповестяване на допълнителна информация от инвестиционния посредник;

23. да изиска съществуващи записи на телефонни разговори, други форми на електронна комуникация и обмен на информация, съхранявани от посредника, включително инвестиционен посредник банка, както и от всяко друго лице, задължено да спазва изисквания на този закон и на Регламент (ЕС) № 600/2014;

24. прилага посочените в чл. 24, пар. 2 от Регламент (ЕС) № 1286/2014 мерки.

(2) Когато се установи, че инвестиционен посредник извършва сделки или операции в нарушение на Закона за мерките срещу изпирането на пари и на актовете по прилагането му, комисията, съответно заместник-председателят могат да приложат мярка по ал. 1. Комисията за финансов надзор, съответно заместник-председателят уведомява Държавна агенция "Национална сигурност" за откриване на производството по прилагане на принудителната административна мярка.

(3) Заместник-председателят прилага допълнителното капиталово изискване по ал. 1, т. 11, ако:

1. инвестиционният посредник не отговаря на изискванията по чл. 10, чл. 65 и чл. 136 от този закон или чл. 393 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. рисковете или елементи от тях не са покрити от изискванията за собствен капитал съгласно този закон, актовете по прилагането му или Регламент (ЕС) № 575/2013;

3. в резултат на самостоятелното прилагане на други мерки не се очаква в определения за изпълнението на тези мерки срок инвестиционният посредник да подобри правилата, процедурите, механизмите и стратегиите си;

4. надзорният преглед разкрива, че неспазването на изискванията за прилагане на съответния подход има вероятност да доведе до неспазване на приложимите изисквания за собствен капитал съгласно този закон, Регламент (ЕС) № 575/2013 и актовете по прилагането им;

5. въз основа на събрани доказателства може обосновано да се предположи, че инвестиционният посредник подценява рисковете, независимо че спазва приложимите изисквания на този закон, Регламент (ЕС) № 575/2013 и актовете по прилагането им;

6. инвестиционният посредник е уведомил комисията, че резултатите от стрес теста по чл. 377, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013 съществено надвишават капиталовото изискване за портфейла му за корелационно търгуване.

(4) Определянето на допълнителното капиталово изискване по ал. 1, т. 11 се извършва въз основа на извършения надзорен преглед и оценка, като се вземат предвид:

1. количествените и качествените аспекти на процеса на оценяване, прилаган от инвестиционния посредник;

2. правилата, процесите и мерките по чл. 65, прилагани от инвестиционния посредник;

3. резултатите от прегледа и оценката, извършени във връзка с изискванията за капиталова адекватност и ликвидност;

4. оценката на системния риск.

(5) В случаите по ал. 1, т. 16, когато е наложена постоянна забрана за извършване на дейност от клон на инвестиционен посредник, съответният орган на инвестиционния посредник взема решение за прекратяване дейността на клона, за уреждане на отношенията с клиентите и за заличаването му от съответния търговски регистър.

(6) Комисията за финансов надзор, съответно заместник-председателят, може да приложи мерките по ал. 1 и когато въз основа на събраните доказателства може обосновано да предположи, че инвестиционният посредник в следващите 12 месеца ще наруши разпоредби на този закон, на Регламент (ЕС) № 575/2013 или на актовете по прилагането им.

(7) Когато установи, че инвестиционни посредници със сходен рисков профил са или могат да бъдат изложени на сходни рискове, или създават сходни рискове за финансовата система, комисията, съответно заместник-председателят може да извърши спрямо тях надзорния преглед и надзорната оценка и да приложи подходящите надзорни мерки по сходен или идентичен начин. В тези случаи комисията уведомява ЕБО.

(8) В случаите по ал. 1 и 2 заместник-председателят може да разпорежи публикуване на информация за физическото лице, поради чието действие или бездействие е извършено нарушението, за инвестиционния посредник, извършил нарушението, както и за вида на нарушението.

(9) По искане на комисията, съответно на заместник-председателя, Агенцията по вписванията вписва обстоятелствата, съответно обявява актовете по ал. 1 – 8 в търговския регистър.

(10) За предотвратяване и преустановяване на нарушение на Регламент (ЕС) № 1031/2010 от лицата, получили разрешение по чл. 24, както и при възпрепятстване на

контролната дейност на комисията или на заместник-председателя комисията, съответно заместник-председателят предприема действията по ал. 1 и 9.

(11) Когато комисията е приложила мерките по ал. 1, т. 24 или заместник-председателят е наложил административно наказание по чл. 290, ал. 1, т. 11, ал. 2, т. 8 или ал. 7, т. 8, комисията, съответно заместник-председателят, може да изиска от лицето, на което е приложена принудителната административна мярка или на което е наложено административното наказание, да изпрати съобщение до инвеститора като му предостави информация относно принудителната административна мярка или наказанието и го уведоми къде може да подаде жалба или иск за обезщетение.

(12) При определяне вида на принудителната мярка по ал. 1, т. 24 комисията взема предвид обстоятелствата по чл. 25 от Регламент № 1286/2014.

(13) Мерките по ал. 1, т. 24 не се прилагат по отношение на лицата, притежаващи квалифицирано участие.

(14) Когато установи, че лице извършва дейност в нарушение на Регламент (ЕС) № 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 08 юни 2016 година относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове и за изменение на Директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014 (Регламент (ЕС) № 2016/1011) (ОВ 171/1 от 29 юни 2016) и на актовете по неговото прилагане, заместник-председателят може да приложи мерките по чл. 41, пар. 1, б. „з“, „й“ и чл. 42, пар. 2, б. „а“ и „в“ от Регламент (ЕС) № 2016/1011.

(15) Разпоредбите на ал. 1-13 се прилагат и за финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, по отношение на които съгласно приложимото законодателство комисията упражнява надзор.

Принудителни административни мерки спрямо банки-инвестиционни посредници

Чл. 277. (1) Когато установи, че банка-инвестиционен посредник извършва дейността си в нарушение на този закон и на актовете по прилагането му, заместник-председателят може да приложи мерките по чл. 276, ал. 1, т. 1 и да предложи на Българската народна банка прилагането на мерките по чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции. Българската народна банка е длъжна да уведоми заместник-председателя за решението си в едномесечен срок от получаване на предложението на заместник-председателя.

(2) Заместник-председателят може да предложи на Българската народна банка да отнеме лиценза на банка само ако съответното лице системно нарушава разпоредбите на този закон и на актовете по прилагането му.

Чл. 278. Когато установи нарушение на този закон, на Регламент (ЕС) № 600/2014 или нормативните актове по тяхното прилагане, както и когато са застрашени интересите на инвеститорите, заместник-председателят може да разпорежи на всяко лице:

1. да предприеме действия за намаляване размера на позицията или експозицията;
2. да ограничи сключването на договори за стокови деривати, включително да ограничи размера на дадена експозиция във връзка с чл. 192.

Чл. 279. (1) Производството по прилагане на принудителните административни мерки започва по инициатива на заместник-председателя, а в случаите по чл. 276, ал. 1, т. 5, 6, 10, 15, 16, 23 и 24 - по инициатива на комисията.

(2) Уведомяванията и съобщаванията в производството по ал. 1 се извършват по реда на чл. 61, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс.

(3) Когато уведомленията и съобщаванията в производството по ал. 1 не бъдат приети по реда на ал. 2, те се смятат за извършени с поставянето им на специално определено за целта място в сградата на комисията или чрез публикуването им на интернет страницата на комисията. Последните две обстоятелства се удостоверяват с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на заместник-председателя на комисията, а в случаите по чл. 276, ал. 1, т. 5, 6, 10, 15, 16, 23 и 24 – определени със заповед на председателя на комисията.

(4) Принудителните административни мерки по чл. 276, ал. 1, т. 1 – 4, 7 – 9, 11 – 14, 17 – 22 и по чл. 277, ал. 1 и чл. 278 се прилагат с писмено мотивирано решение на заместник-председателя, а принудителните административни мерки по чл. 276, ал. 1, т. 5, 6, 10, 15 и 16 – с писмено мотивирано решение на комисията, което се съобщава на заинтересованото лице в 7-дневен срок от постановяването му по реда на ал. 2 и 3.

Чл. 280. (1) В случаите на чл. 276, ал. 1 когато е необходимо осигуряване на незабавна ефективна защита на интересите на инвеститорите или предприемане на спешни действия по предотвратяване или преустановяване извършването на нарушения по този закон и актовете по прилагането му, комисията може да поиска от съответния компетентен съд налагане на заповед върху имуществото на лицата по чл. 276, ал. 1.

(2) Молбата за допускане се разглежда от съда незабавно, в деня на подаването ѝ.

(3) Съдът се произнася с определение, в което посочва и срока за който се налага заповедта.

(4) Въз основа на определението на съда, с което се уважава молбата, се издава заповед за налагане на заповед.

(5) Налагането на заповед се извършва незабавно от съдебния изпълнител по реда на чл. 400 от Гражданския процесуален кодекс.

(6) При наличие на уважителни причини, по молба на комисията, срокът по ал. 3 може да бъде удължен. Молбата се подава преди изтичане на първоначално определения срок.

Чл. 281. (1) За целите на осъществявания надзор по спазване на разпоредбите на този закон и актовете по прилагането му, заместник-председателят може да възложи на трето лице да извърши конкретни действия като таен клиент.

(2) Отношенията между комисията и лицето по ал. 1 се уреждат с договор, като договорът се подписва от председателя на комисията.

(3) В договора се посочват конкретните действия, които лицето по ал. 1 приема да извърши като таен клиент, срок за изпълнение на договора, доказателства за извършените действия и резултатите от тях.

(4) Всички разходи във връзка с изпълнението на дейностите по ал. 1 са за сметка на комисията.

Чл. 282. (1) С решение на комисията, по предложение на заместник-председателя, се оповестяват интернет страници, чрез които се предлага предоставянето на инвестиционни услуги от лица, които нямат право да предоставят на територията на Република България такива услуги. С цел преустановяване на нарушенията на този закон на интернет страницата на комисията се поддържа актуален списък на интернет страниците по предходното изречение.

(2) Решенията по ал. 1 се публикуват на интернет страницата на комисията в деня на приемането им. Лицата, за които тези решения се отнасят, се смятат уведомени в деня на публикуването и са длъжни да преустановят предлагането на инвестиционни услуги от посочените интернет страници.

(3) Ако, в тридневен срок от публикуването на решението по ал. 2, лицето не преустанови нарушението, за което е взето решението, комисията подава искане до председателя на Софийския районен съд да постанови всички предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да спрат достъпа до тези интернет страници.

(4) Председателят на Софийския районен съд или оправомощен от него заместник-председател се произнася по искането в срок до 72 часа от постъпването му.

(5) Издаденото от съда разпореждане се публикува на интернет страницата на комисията в деня на получаването му. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да спрат достъпа до съответните интернет страници в срок до 24 часа от публикуване на разпореждането на съда.

Чл. 283. Решението за прилагане на принудителна административна мярка подлежи на незабавно изпълнение, независимо дали е обжалвано.

Чл. 284. Доколкото в тази глава не са предвидени особени правила, прилагат се разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс.

Г л а в а д в а д е с е т и п е т а

КВЕСТОР

Чл. 285. (1) Комисията за финансов надзор може да назначи един или няколко квестори:

1. на регулиран пазар - в случая по чл. 166, ал. 2;

2. на инвестиционен посредник в случаите, когато инвестиционният посредник не попада в обхвата на чл. 1, ал. 1, т. 2 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници или не са налице условията за назначаване на временен управител по чл. 46 от същия закон:

а) с вземането на решение за налагане на мярка по чл. 276, ал. 1, т. 1, 5, 10, 13, 15 или 16 - за срок до три месеца, или

б) при отнемане на лиценза за извършване на дейност – до назначаването по искане на комисията на ликвидатор от Агенцията по вписванията, съответно на синдик от съда.

(2) Ако с изтичането на тримесечния срок по ал. 1, т. 2, буква "а" не бъде отнет лицензът за извършване на дейност на инвестиционния посредник, правомощията на квестора се прекратяват и правата на органите на дружеството се възстановяват.

(3) Комисията за финансов надзор може по всяко време да прекрати правомощията на квестора и да назначи друг на неговото място. Актът не подлежи на обжалване.

Чл. 286. (1) Квесторът е физическо лице.

(2) Квесторът трябва да отговаря на изискванията по чл. 13, ал. 2 и ал. 3 и да не:

1. е съпруг, роднина по права или по съребрена линия до шеста степен или по сватовство до трета степен на член на управителен орган на лицето по чл. 285, ал. 1, чиито правомощия са преустановени с акта на назначаване на квестора;

2. се намира с лицето по чл. 285, ал. 1 или с негов длъжник в отношения, които пораждат основателно съмнение в неговото безпристрастие.

(3) Квесторът декларира писмено пред комисията обстоятелствата по ал. 2. Той е длъжен да уведоми незабавно комисията за промяна в тези обстоятелства.

Чл. 287. (1) След издаване на акта за назначаване на квестор комисията го връчва незабавно на лицето по чл. 285, ал. 1.

(2) С назначаването на квестор всички правомощия на надзорния и на управителния съвет, съответно на съвета на директорите на лицето по чл. 285, ал. 1, се преустановяват и се упражняват от квестора, доколкото в акта за назначаването му не са предвидени ограничения. Квесторът взема всички необходими мерки за защита на интересите на инвеститорите.

(3) След назначаването на квестора общото събрание на акционерите може да се свиква само от квестора и да взема решение по обявления от него дневен ред. Квесторът може да спре изпълнението на решения, взети от общото събрание или от управителните органи на инвестиционния посредник, включително такива, свързани с разпределение на дивиденди или друга форма на капитал и възнаграждения.

(4) Действия и сделки, извършени от трети лица от името и за сметка на лицето по чл. 285, ал. 1 без предварително упълномощаване от квестора, са нищожни.

(5) Ако са назначени двама или повече квестори, те вземат решения с единодушие и упражняват правомощията си съвместно, освен ако комисията реши друго.

(6) Комисията за финансов надзор може да издава задължителни предписания на квесторите във връзка с дейността им.

(7) Квесторът се отчита за дейността си само пред комисията и при поискване ѝ представя незабавно отчет за дейността си.

Чл. 288. (1) Квесторът има неограничен достъп до и контрол върху помещенията на лицето по чл. 285, ал. 1, счетоводната и друга документация и до неговото имущество.

(2) По искане на квестора прокуратурата и органите на Министерството на вътрешните работи са длъжни да оказват съдействие за упражняване на правомощията му по ал. 1.

Чл. 289. (1) Квесторът упражнява правомощията си с грижата на добър стопанин. Той носи отговорност само за вреди, причинени от него умишлено или при груба небрежност.

(2) Всички служители на лицето по чл. 285, ал. 1 са длъжни да съдействат на квестора при осъществяване на неговите правомощия.

(3) За своята работа квесторът получава за сметка на лицето по чл. 285, ал. 1 възнаграждение, определено от комисията.

Глава двадесет и шеста АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ И ИМУЩЕСТВЕНИ САНКЦИИ

Чл. 290. (1) Който извърши или допусне извършването на нарушение на:

1. член 71, ал. 1-7, чл. 72, чл. 73, чл. 74, чл. 78, чл. 79, чл. 80, чл. 88, ал. 1, чл. 89, ал. 6, чл. 133, чл. 200-204 или на нормативните актове по прилагането на закона се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв.;

2. член 3, пар. 1 и 3, чл. 6, чл. 7, пар. 1, изр. първо, чл. 8, пар. 1, 3 и 4, чл. 10, чл. 11, пар. 1, ал. 3, изр. първо, чл. 11, пар. 3, ал. 3, чл. 12, пар. 1, чл. 13, пар. 1, чл. 14, пар. 1, чл. 14, пар. 2, изр. първо, чл. 14, пар. 3, изр. второ, трето и четвърто, чл. 15, пар. 1, ал. 1 и 2, изр. първо и трето, чл. 15, пар. 2, чл. 15, пар. 4, изр. второ, чл. 18, пар. 1 и 2, чл. 18, пар. 4, първо изречение, чл. 18, пар. 5, първо изречение, чл. 18, пар. 6, ал. 1, чл. 18, пар. 8 и 9, чл. 20, пар. 1 и чл. 20, пар. 2, изр. първо, чл. 21, пар. 1, 2 и 3, чл. 22, пар. 2, чл.

23, пар. 1 и 2, чл. 31, пар. 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 600/2014 се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв.;

3. член 12, чл. 13, чл. 14, ал. 1-3 и 5, чл. 15, ал. 1, чл. 19, ал. 2, чл. 25, ал. 1, чл. 36, ал. 1 и 4, чл. 38, чл. 39, чл. 40, чл. 42, ал. 1, 2, 6 и ал. 8, изречение първо, чл. 43, ал. 1, ал. 2, ал. 5, изречение първо, ал. 6, изречение първо и ал. 8, чл. 45, ал. 3, чл. 46, ал. 3, чл. 47, член 53, ал. 1 и 2, чл. 54, ал. 1 и 2, чл. 60, ал. 1 и 2, чл. 64, ал. 2 и ал. 6, чл. 65, ал. 1, 2, 3, 4 и 5 чл. 69, чл. 70, чл. 77, чл. 82, чл. 83, ал. 2-5, чл. 84, чл. 85, чл. 86, чл. 87, чл. 90, чл. 95, ал. 1, чл. 96, чл. 98, чл. 99, чл. 100, чл. 102-107, чл. 109, чл. 110, чл. 111, ал. 1, втора хипотеза и ал. 3, чл. 112 - 115, чл. 116, втора хипотеза, чл. 117, чл. 118, чл. 119, ал. 1 и 2, чл. 120, чл. 122, чл. 128, ал. 4, чл. 129, ал. 1, 2 и 3, чл. 130, чл. 134, чл. 152, ал. 4, чл. 156, ал. 2, чл. 157, чл. 158, чл. 160, ал. 9, чл. 165, чл. 167, ал. 3, чл. 168-177, чл. 178, чл. 179, чл. 180, ал. 1-4, 7 и 8, чл. 181, чл. 182, чл. 183, ал. 1 и 4, чл. 185, ал. 1, чл. 186, ал. 1-5, чл. 187, ал. 2, чл. 190, чл. 191, чл. 192, ал. 1 и 2, чл. 198, ал. 1 и 3, чл. 207, ал. 1-4, чл. 208, ал. 1, чл. 209, ал. 1 и 2, чл. 218, чл. 219, чл. 221- 223, чл. 225, чл. 226 се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв.;

4. член 4, пар. 3, ал. 1, чл. 26, пар. 1, ал. 1, чл. 26, пар. 2- 5, чл. 26, пар. 6, ал. 1, чл. 26, пар. 7, ал. 1-5 и ал. 8, чл. 27, пар. 1, чл. 28, пар. 1, чл. 28, пар. 2, ал. 1, чл. 29, пар. 1 и 2, чл. 30, пар. 1, чл. 35, пар. 1, 2 и 3, чл. 36, пар. 1, 2 и 3, чл. 37, пар. 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 600/2014 се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв.;

5. член 9, ал. 1, чл. 28, ал. 1 и 2, чл. 29, ал. 1, 2 и 4, чл. 32, ал. 3, чл. 76, ал. 1-4, чл. 92, чл. 93, ал. 1, чл. 94, ал. 1, чл. 97, чл. 135, ал. 1, чл. 188, ал. 2 се наказва с глоба в размер от 5000 до 10 000 лв.;

6. член 25, пар. 1 и 2, чл. 40, 41 и 42 от Регламент (ЕС) № 600/2014 се наказва с глоба в размер от 5000 до 10 000 лв.;

7. член 6, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 236/2012 г. на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. относно късите продажби и някои аспекти на суапите за кредитно неизпълнение (ОВ, L 86/1 от 24 март 2012 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 236/2012", се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв.;

8. член 5, пар. 1, чл. 7, пар. 1, чл. 8, чл. 9 и чл. 15 от Регламент (ЕС) № 236/2012 и дял втори от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ, L 201/1 от 27 юли 2012 г.) извън случаите по чл. 351б от Кодекса за социално осигуряване и чл. 646б от Кодекса за застраховането, се наказва с глоба от 5000 до 20 000 лв.;

9. член 12, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 236/2012, се наказва с глоба от 5000 до 50 000 лв.;

10. член 230, ал. 4 и 5, чл. 232, чл. 249, ал. 2 от този закон, член 28, чл. 99, пар. 1, чл. 101, 394, 395, 405, 412, 415, 430, 431 и 451 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г. и актовете по прилагането му се наказва с глоба от 1000 до 5 000 000 лв.;

11. чл. 5, пар. 1, чл. 6, чл. 7, чл. 8, пар. 1-3, чл. 9, чл. 10, пар. 1, чл. 13, пар. 1, 3 и 4, чл. 14 и чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1286/2014, се наказва с глоба от 2 500 до 1 400 000 лв.;

12. Регламент (ЕС) № 1286/2014, извън случаите по т. 11, или на акт по неговото прилагане се наказва с глоба от 1 500 лв. до 700 000 лв.;

13. чл. 4, чл. 5, чл. 6, чл. 7, чл. 8, чл. 9 и чл. 10, чл. 11, пар. 1, б. „а“, „б“, „в“ и „д“, чл. 11, пар. 2 и 3 и чл. 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 и 34 от Регламент (ЕС) № 2016/1011 се наказва с глоба от 2 500 до 500 000 лв.;

14. чл. 11, пар. 1, б. „г“ и чл. 11, пар. 4 от Регламент (ЕС) № 2016/1011 се наказва с глоба от 1 500 лв. до 100 000 лв.

(2) В случай на повторно нарушение по ал. 1 виновното лице се наказва с глоба в размер, както следва:

1. за нарушения по ал. 1, т. 1 и 2 - от 3 000 до 10 000 000 лв.;
2. за нарушения по ал. 1, т. 3 и 4 - от 5000 до 10 000 000 лв.;
3. за нарушения по ал. 1, т. 5 и 6 - от 10 000 до 10 000 000 лв.;
4. за нарушения по ал. 1, т. 7 - от 5000 до 20 000 лв.;
5. за нарушения по ал. 1, т. 8 - от 10 000 до 40 000 лв.;
6. за нарушения по ал. 1, т. 9 - от 10 000 до 100 000 лв.;
7. за нарушения по ал. 1, т. 10 - от 2000 до 10 000 000 лв.;
8. за нарушения по ал. 1, т. 11 - от 5 000 до 2 800 000 лв.;
9. за нарушения по ал. 1, т. 12 - от 3 000 до 1 400 000 лв.;
10. за нарушения по ал. 1, т. 13 - от 5 000 до 1 000 000 лв.;
11. за нарушения по ал. 1, т. 14 - от 3 000 до 200 000 лв.

(3) Който извършва или допусне извършването на инвестиционни услуги по занятие, без лиценз при условията и по реда на този закон, се наказва с глоба от 20 000 до 50 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

(4) Който извърши или допусне нарушение на чл. 7, пар. 1, изр. трето или чл. 11, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 600/2014 се наказва с глоба в размер от 10 000 до 100 000 лв.

(5) Който не изпълни задължение по този закон извън случаите по ал. 1, 3 и 4 се наказва с глоба от 500 до 1 000 лева – за първо нарушение, и от 1 000 до 2 000 лева – при повторно нарушение.

(6) Който не изпълни решение на комисията или на заместник-председателя по този закон, се наказва с глоба или имуществена санкция от 1000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - с глоба или имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв.

(7) В случай на несъобразяване с приложена принудителна административна мярка по:

1. член 276, ал. 1, т. 1 – 9 – извършителите и допустителите се наказват с глоба в размер от 5000 до 20 000 лв.;

2. член 276, ал. 1, т. 10 – 24 – извършителите и допустителите се наказват с глоба от 2000 до 10 000 000 лв.;

3. член 18, чл. 19, чл. 20 и чл. 23 от Регламент (ЕС) № 236/2012 - извършителите и допустителите се наказват с глоба в размер от 10 000 до 100 000 лв.

(8) В случаите по ал. 3 и 7 се наказват и подбудителите, помагачите и укривателите, като се вземат предвид характерът и степента на тяхното участие.

(9) За нарушения по ал. 1 - 7 на юридически лица и еднолични търговци се налага имуществена санкция в размери, както следва:

1. за нарушения по ал. 1, т. 1 и 2 - от 2000 до 5 000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 000 лв.;

2. за нарушения по ал. 1, т. 3 и 4 - от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 10 000 000 лв.;

3. за нарушения по ал. 1, т. 5 и 6 - от 10 000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 10 000 000 лв.;

4. за нарушение по ал. 1, т. 7 - от 5 000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 40 000 лв.;

5. за нарушения по ал. 1, т. 8 - от 10 000 до 40 000 лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 80 000 лв.;

6. за нарушения на ал. 1, т. 9 - от 10 000 до 100 000 лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 200 000 лв.;

7. за нарушения по ал. 1, т. 10 – от 5000 лв. до 5 на сто от стойността на общите годишни нетни приходи от дейността, като при изчисляването се вземат предвид и brutните приходи от лихвени и други подобни плащания, приходи от акции и други променливи или фиксирани плащания по ценни книжа, както и комисиони и такси по чл. 316 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г. за предходната финансова година, но не по-малко от 5000 лв.; при повторно нарушение – от 10 000 лв. до 10 на сто от стойността на общите годишни нетни приходи от дейността съгласно изречение първо, но не по-малко от 10 000 лв.; когато лицето е дъщерно дружество, съответният брутен приход е brutният приход от консолидирания отчет на крайното предприятие майка за предходната година;

8. за нарушения по ал. 1, т. 11 – от 20 000 лв. до 10 000 000 лв., а при повторно нарушение – от 40 000 до 20 000 000 лв.

9. за нарушения по ал. 1, т. 12 – от 10 000 до 5 000 000, а при повторно нарушение – 20 000 до 10 000 000 лв.”

10. за нарушения по ал. 1, т. 13 – 20 000 лв. до 1 000 000 лв., а при повторно нарушение – от 40 000 до 2 000 000 лв.

11. за нарушения по ал. 1, т. 14 – от 10 000 лв. до 250 000 лв., а при повторно нарушение от 20 000 до 500 000 лв.

12. за нарушения по ал. 3 и 4 - от 50 000 до 100 000 лв., а при повторно нарушение - от 100 000 до 10 000 000 лв.;

13. за нарушения по ал. 5 и 6 - от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 50 000 лв.;

14. за нарушения по ал. 7, т. 1 - от 10 000 до 50 000 лв., а за нарушения на ал. 5, т. 3 - от 20 000 до 200 000 лв.;

15. за нарушения по ал. 7, т. 2 – от 5000 лв. до 5 на сто от стойността на общите годишни нетни приходи от дейността, като при изчисляването се вземат предвид и brutните приходи от лихвени и други подобни плащания, приходи от акции и други променливи или фиксирани плащания по ценни книжа, както и комисиони и такси по чл. 316 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г. за предходната финансова година, но не по-малко от 5000 лв.; при повторно нарушение – от 10 000 лв. до 10 на сто от стойността на общите годишни нетни приходи от дейността съгласно изречение първо, но не по-малко от 10 000 лв.; когато лицето е дъщерно дружество, съответният брутен приход е brutният приход от консолидирания отчет на крайното предприятие майка за предходната година.

(10) Доходите, придобити от неправомерно извършваната дейност, се отнемат в полза на държавата в степента, в която не могат да бъдат възстановени на увредените лица.

(11) Когато стойността на придобитото или стойността на предотвратените загуби в резултат на нарушението по ал. 1, т. 8 може да бъде определена, на физическото лице се налага глоба до двойния размер на тази стойност, но не по-малко от 1000 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 2000 лв., съответно на юридическото лице се налага имуществена санкция до двойния размер на тази стойност, но не по-малко от 5000 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 10 000 лв.

(12) При определяне на административното наказание по ал. 1, т. 11 и 12, ал. 2, т. 8 и 9 и ал. 7, т. 8 и 9 заместник-председателят взема предвид обстоятелствата по чл. 25 от Регламент (ЕС) № 1286/2014.

(13) При определяне на административното наказание по ал. 1, т. 13 и 14, ал. 2, т. 10 и 11 и ал. 7, т. 10 и 11 заместник-председателят взема предвид обстоятелствата по чл. 43 от Регламент (ЕС) № 2016/1011.

Чл. 291. (1) Представител, служител или лице от състава на управителните органи на лице, получило разрешение по чл. 9, ал. 2, който извърши или допусне да бъде извършено нарушение на чл. 13, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1031/2010, се наказва с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение глобата е в размер от 2000 до 20 000 лв.

(2) В случаите по ал. 1 на юридическите лица по ал. 1 се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 100 000 лв., а при повторно нарушение санкцията е от 20 000 до 200 000 лв.

Чл. 292. (1) Актовете за установяване на нарушения по чл. 290 и 291 се съставят от оправомощени от заместник-председателя длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от заместник-председателя.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 293. (1) При определянето на вида и размера на административните наказания по чл. 290 и 291 заместник-председателят отчита всички обстоятелства, които са от значение, включително, когато е приложимо:

1. тежестта и продължителността на нарушението;
2. степента на отговорност на физическото лице или на юридическото лице;
3. финансовото състояние на физическото лице или на юридическото лице, определено според общия финансов оборот на юридическото лице или годишния доход на физическото лице;
4. размера на реализираната печалба или избегнатата загуба от физическото или юридическото лице, доколкото може да бъде определен;
5. размера на загубите, претърпени от трети лица в резултат на нарушението, доколкото може да бъде определен;
6. степента на съдействие, което физическото или юридическото лице оказва на заместник-председателя или комисията;
7. предходни нарушения на физическото или юридическото лице.

(2) За целите на ал. 1 заместник-председателят има право на достъп до данъчна и осигурителна информация.

Чл. 294. Лице, което в едномесечен срок от влизането в сила на наказателно постановление не плати наложената му имуществена санкция, дължи лихва в размер на законната лихва за периода от датата, следваща датата на изтичане на едномесечния срок, до датата на плащането.

Чл. 295. (1) Комисията за финансов надзор оповестява на интернет страницата си всяка приложена принудителна административна мярка и всяко издадено наказателно постановление за нарушаване на разпоредбите на този закон, на Регламент (ЕС) № 575/2013, на Регламент (ЕС) № 600/2014 и на актовете по прилагането им, включително вида и естеството на нарушението, самоличността на физическото лице или данни за юридическо лице, на което е приложена мярката, съответно е наложено наказанието. Оповестяването по предходното изречение се извършва след връчване на решението за прилагане на принудителната административна мярка или на наказателното постановление на съответното лице.

(2) Комисията за финансов надзор, след като извърши преценка във всеки конкретен случай дали оповестяването на лични данни за физическото лице или

идентификационни данни за юридическото лице може да му причини вреди, несъответстващи на извършеното нарушение, както и дали публикуването на информацията би застрашило сериозно стабилността на финансовите пазари, може да:

1. отложи оповестяването на информацията по ал. 1;
2. оповести информацията по ал. 1 без данни за лицето, извършило нарушението;
3. не публикува информацията по ал. 1.

(3) Комисията за финансов надзор взема решение по ал. 2, т. 3, когато всяко оповестяване на информация по ал. 2, т. 1 или 2 ще изложи стабилността на финансовите пазари на опасност или не може да осигури.

(4) При отпадане на основанията по ал. 2, комисията оповестява информацията по ал. 1 в пълен обем.

(5) Комисията за финансов надзор прилага ал. 2 и в случаите на образувано наказателно производство.

(6) По реда на ал. 1 комисията оповестява всяка информация, свързана с обжалване на принудителните административни мерки и наказателни постановления. На оповестяване подлежат и решенията, с които са отменени принудителните административни мерки или наказателните постановления.

(7) Комисията за финансов надзор създава условия информацията по ал. 1 – 6 да остане публикувана на интернет страницата ѝ за период не по-малък от 5 години при спазване на Закона за защита на личните данни.

(8) Когато комисията оповести приложена мярка или наложено наказание, едновременно с това уведомява и ЕОЦКП.

(9) Комисията за финансов надзор предоставя ежегодно обобщена информация на ЕОЦКП относно приложените мерки или наложените наказания за нарушение на разпоредбите на този закон и на актовете по прилагането му.

(10) Комисията за финансов надзор информира ЕБО за всички наложени административни наказания по чл. 290, ал. 1, т. 10, ал. 2, т. 7, ал. 5, т. 2 и ал. 7, т. 7 и 10, включително за всяко обжалване по тях и резултатите от него.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на закона:

1. „прехвърлими ценни книжа” са класовете ценни книжа, регистрирани по сметки в централен депозитар на ценни книжа, които могат да бъдат търгувани на капиталовия пазар, с изключение на платежните инструменти, като:

а) акции в дружества и други ценни книжа, еквивалентни на акции в капиталови дружества и други юридически лица, както и депозитарни разписки за акции;

б) облигации и други форми на секюритизиран дълг, включително депозитарни разписки за такива ценни книжа;

в) други ценни книжа, които дават право за придобиване или продажба на такива прехвърлими ценни книжа, или които водят до паричен сетълмент, определен въз основа на прехвърлими ценни книжа, валути, лихвени проценти или доходност, стоки или други индекси или показатели;

2. „централен депозитар на ценни книжа” е централен депозитар по смисъла на чл. 2, параграф 1, т. 1 от Регламент 2014/909/ЕО;

3. „инвестиционен съвет” е предоставянето на лични препоръки на клиент, по негово искане или по инициатива на инвестиционния посредник, по отношение на една или повече сделки, свързани с финансови инструменти;

4. „лична препоръка” е препоръка по смисъла на чл. 9 от Регламент (ЕС) № 2017/565;

5. „изпълнение на нареждания за сметка на клиенти“ е извършване на действия, насочени към сключване на договори за покупка или продажба на един или повече финансови инструменти от името и за сметка на клиент, включително и сключването на договори за продажба на финансови инструменти, емитирани от инвестиционен посредник или кредитна институция в момента на тяхното емитиране;

6. „извършване на сделки за собствена сметка“ е търгуване със собствени средства, водещо до сключването на сделки с един или повече финансови инструменти;

7. „маркет-мейкър“ е лице, което трайно присъства на финансовите пазари с цел да извършва сделки за собствена сметка, като купува и продава финансови инструменти със собствени средства по определени от него цени;

8. „управление на портфейл“ е управление на портфейли, съдържащи един или повече финансови инструменти, което се извършва по възлагане от клиенти, по преценка на инвестиционния посредник за всеки отделен клиент;

9. „клиент“ е физическо или юридическо лице, на което инвестиционен посредник предоставя инвестиционни или допълнителни услуги;

10. „професионален клиент” е клиент, който притежава опит, знания и умения, за да взема самостоятелно инвестиционни решения и правилно да оценява рисковете, свързани с инвестирането, и който отговаря на критериите съгласно Приложението.

11. „непрофесионален клиент“ е клиент, който не е определен като професионален клиент или като приемлива насрещна страна;

12. „малки и средни предприятия (МСП)“ за целите на този закон са дружества, чиято средна пазарна капитализация е по-малка от 200 000 000 EUR или от левовата равностойност на посочената сума, определена на база на цени за последния ден на търговия на всяка от трите предходни календарни години;

13. „лимитирано нареждане“ е нареждане за покупка или продажба на финансов инструмент при определена лимитирана или по-добра цена и в определен обем;

14. „С6 договори за енергийни деривати” са опции, фючърси, суапи и други деривативни договори по чл. 4, ал.1 т.6, определени съгласно чл. 6, параграф 1 и параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2017/565, свързани с въглища или течни горива, които се търгуват на ОСТ и за които трябва да бъде извършен сетълмент с физическа доставка;

15. „инструменти на паричния пазар“ са инструменти, които обичайно се търгуват на паричния пазар, като краткосрочни държавни ценни книжа (съкровищни бонове), депозитни сертификати и търговски ценни книжа, които имат характеристиките по чл. 11 от Регламент (ЕС) № 2017/565, с изключение на платежните инструменти;

16. „систематичен участник“ е инвестиционен посредник, който без да организира многостранна система, по организиран, редовен и систематичен начин, в съответствие с критериите съгласно чл. 12-17 от Регламент (ЕС) № 2017/565 извършва значителна по обем търговия за собствена сметка с финансови инструменти, като изпълнява клиентски нареждания извън регулирания пазар, МСТ или ОСТ, когато посочените критерии са налице едновременно или когато инвестиционният посредник избере да прилага режима, уреждащ дейността на систематичните участници.

17. „многостранна система“ е система или механизъм, в които множество интереси на трети лица за покупка и продажба на финансови инструменти могат да се срещат чрез системата.

18. „място на търговия“ е регулиран пазар, МСТ или ОСТ, където:

а) „многостранна система за търговия” или „МСТ” е многостранна система, организирана от инвестиционен посредник или пазарен оператор, която обединява

многобройни интереси на трети лица за покупка и продажба на финансови инструменти - в рамките на самата система и в съответствие с нейните недискреционни правила – по начин, който води до сключването на договор в съответствие с част втора;

б) „организираната система за търговия” или „ОСТ” е многостранна система, която не е регулиран пазар или МСТ и в която многобройни интереси на трети лица за покупка и продажба на облигации, структурирани финансови продукти, квоти за емисии или деривати могат да взаимодействат в системата по начин, който води до сключването на договор в съответствие с част втора;

19. „ликвиден пазар“ е пазар за финансов инструмент или клас финансови инструменти, на който постоянно присъстват продавачи и купувачи с намерение да търгуват и който отговаря на следните критерии, като се вземат предвид пазарните особености на конкретния финансов инструмент или на конкретния клас финансови инструменти:

а) средна честота и обем на сделките при определени пазарни условия, като се имат предвид характерът и жизненият цикъл на продуктите в рамките на класа финансови инструменти;

б) брой и вид на пазарните участници, включително съотношението на участниците на пазара спрямо търгуваните финансови инструменти за конкретен продукт;

в) среден размер на спредовете, когато информацията за него е налична;

20. „кредитна институция“ е кредитна институция по смисъла на Закона за кредитните институции, както и по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

21. „управляващо дружество на колективна инвестиционна схема“ е управляващо дружество по смисъла на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, както и управляващо дружество на колективна инвестиционна схема по смисъла на член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета;

22. „клон“ на инвестиционен посредник е място на извършване на дейност, различно от главното управление, което е част от инвестиционния посредник, не е самостоятелно юридическо лице, чрез което инвестиционният посредник предоставя инвестиционни услуги и/или извършва инвестиционни дейности, както и допълнителни услуги, за които инвестиционният посредник е получил лиценз. Всички места на извършване на дейност, установени в една и съща държава членка от инвестиционен посредник с управление на дейността в друга държава членка, се смятат за един клон.

23. „квалифицирано дялово участие“ е пряко или непряко участие, което представлява 10 или над 10 на сто от капитала или от правата на глас в общото събрание, определени съгласно чл. 145 и 146 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, като се отчитат условията за тяхното агрегиране, или което дава възможност за значително влияние върху управлението на дружеството.

24. „предприятие майка“ е предприятие майка по смисъла на §1, т.18 от Закона за счетоводството;

25. „дъщерно предприятие“ е дъщерно предприятие по смисъла на §1, т.4 от Закона за счетоводството;

26. „група“ е група предприятия по смисъла на §1, т. 2 от Закона за счетоводството.

27. „свързани лица“ са две или повече физически или юридически лица, свързани чрез:

а) участие, което представлява притежание, пряко или чрез контрол, на 20 или повече от 20 на сто от правата на глас или от капитала на дружеството (предприятие);

б) контрол, който предприятие майка упражнява спрямо дъщерно дружество съгласно Закона за счетоводството или подобна връзка между физическо или юридическо лице и дружество (предприятие), като всяко дъщерно дружество на дъщерно дружество също се смята за дъщерно дружество на неговото предприятие майка, което е начало на групата от тези дъщерни дружества.

в) постоянна връзка на двете от лицата или на всички от тях с едно и също лице чрез отношение на контрол;

28. "висш ръководен персонал" са физическите лица с изпълнителни функции в рамките на инвестиционния посредник, пазарен оператор или доставчик на услуги за докладване на данни и които са отговорни и се отчитат пред управителния орган за текущото управление на дружеството.

29. „търговия за собствена сметка, опосредяваща насрещни сделки“ е трансакция, при която посредникът се явява купувач за продавача и в същото време продавач за купувача по сделка, без да се излага на пазарен риск по време на изпълнението на сделката, като двете страни на сделката се изпълняват едновременно, и сделката се сключва на цена, която не води до печалба или до загуба за посредника, освен предварително обявена комисиона, такса или тарифа за сделката;

30. „алгоритмична търговия“ е търговия с финансови инструменти, при която индивидуалните параметри на нарежданията се определят автоматично от компютърен алгоритъм, включително дали да се инициира нареждането, срока, цената или количеството на нареждането или начина на управление на нареждането след подаването му при ограничена или без човешка намеса, както е определено в чл. 18 от Регламент (ЕС) № 2017/565. Алгоритмичната търговия не включва системите, които се използват единствено с цел предаване на нареждания до едно или няколко места на търговия или за обработка на нареждания, без определяне на каквито и да било параметри за търговия или за потвърждаване на нареждания, или за обработка на извършени сделки след тяхното сключване;

31. „висококачествен способ за алгоритмична търговия“ е техника за алгоритмична търговия, която се характеризира с:

а) инфраструктура, предназначена да сведе до минимум мрежови и други типове закъснения, която включва поне един от следните елементи за подаване на алгоритмично нареждане: съвместно ползване, хостинг на близко разстояние или високоскоростен пряк електронен достъп;

б) определяне от системата на иницирирането, генерирането, насочването или изпълнението на дадено нареждане, без човешка намеса за отделните сделки или нареждания; както и

в) голям брой съобщения в рамките на деня, които представляват нареждания, котировки или отменяне на нареждания, определен съгласно чл. 19 от Регламент (ЕС) № 2017/565;

32. „пряк електронен достъп“ е споразумение, при което член или участник или клиент на място на търговия позволява на дадено лице да използва неговия код за търгуване, така че лицето да изпраща по електронен път нареждания, свързани с финансов инструмент, пряко до мястото на търговия, и обхваща: споразумения, които включват използването от дадено лице на инфраструктурата на члена или участника или клиента, или всяка система за връзка, предоставена от член или участник или клиент, за подаване на нареждания (пряк достъп до пазара), или споразумения, които не включват прякото използване от лицето на тази инфраструктура (спонсориран достъп); Не е налице пряк електронен достъп в случаите по чл. 20 от Регламент (ЕС) № 2017/565;

33. „практика на кръстосани продажби“ е предлагане на инвестиционна услуга, заедно с друга услуга или продукт като част от пакет или като условие по същия договор или пакет;

34. „структуриран депозит“ е влог по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките, платим изцяло на падежа, съобразно условия, при които плащането на лихва или премия е в зависимост от:

а) индекс или комбинация от индекси, като се изключват депозити с променливи лихвени проценти, чиято възвръщаемост е пряко свързана с индекс за лихвените проценти като Euribor или Libor;

б) финансов инструмент или комбинация от финансови инструменти;

в) стока или комбинация от стоки или други материални или нематериални незаменяеми активи;

г) валутен курс или комбинация от валутни курсове; или

д) други подобни фактори.

35. „депозитарни разписки“ са прехвърлими ценни книжа, които удостоверяват собственост върху ценни книжа на чуждестранен емитент, които могат да бъдат допуснати до търговия на регулиран пазар и да се търгуват независимо от ценните книжа на чуждестранния емитент;

36. „сертификати“ са сертификати по смисъла на член 2, параграф 1, точка 27 от Регламент (ЕС) № 600/2014;

37. „структурирани финансови продукти“ са структурирани финансови продукти по смисъла на член 2, параграф 1, точка 28 от Регламент (ЕС) № 600/2014;

38. „деривати“ са деривати по смисъла на член 2, параграф 1, точка 29 от Регламент (ЕС) № 600/2014;

39. „стокови деривати“ са стокови деривати по смисъла на член 2, параграф 1, точка 30 от Регламент (ЕС) № 600/2014;

40. „централен контрагент“ (ЦК) е централен контрагент по смисъла на член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

41. „оператор на механизъм за публикуване“ или „ОМП“ е лице, лицензирано съгласно този закон, съответно съгласно Директива 2014/65/ЕС да предоставя услугата за публикуване на отчети за търговията от името на инвестиционния посредник по членове 20 и 21 от Регламент (ЕС) № 600/2014;

42. „доставчик на консолидирани данни“ или „ДКД“ е лице, лицензирано съгласно този закон, съответно по Директива 2014/65/ЕС, да извършва услуга по събиране от регулирани пазари, МСТ, ОСТ и ОМП на отчети за търговия за финансовите инструменти по член 6, член 7, член 10, член 12, член 13, член 20 и член 21 от Регламент (ЕС) № 600/2014 и консолидиране в непрекъснат електронен поток от обновени данни, осигуряващ информация за цените и обемите на всеки финансов инструмент;

43. „оператор на механизъм за докладване“ или „ОМД“ е лице, лицензирано съгласно този закон, съответно Директива 2014/65/ЕС да извършва от името на инвестиционния посредник услуга по предоставяне на детайлна информация за сделки пред компетентните органи или пред ЕОЦКП;

44. „държава членка по произход“ е:

а) за инвестиционен посредник:

аа) който е физическо лице — държавата членка, в която се намира неговото главно управление;

бб) който е юридическо лице — държавата членка, в която се намира неговото седалище, а ако съгласно националното си законодателство няма вписани седалище и адрес на управление — държавата членка, в която се намира главното му управление;

б) за регулиран пазар — държавата членка, в която е регистриран регулираният пазар или, ако съгласно националното право на тази държава членка той няма седалище — държавата членка, в която се намира главното управление на регулирания пазар;

в) за ОМП, ДКД или ОМД:

аа) който е физическо лице — държавата членка, в която се намира неговото главно управление;

бб) който е юридическо лице — държавата членка, в която се намира неговото седалище, а ако съгласно националното си законодателство няма вписани седалище и адрес на управление — държавата членка, в която се намира неговото главно управление;

45. „приемаща държава членка“ е държава членка, различна от държавата членка по произход, в която инвестиционният посредник има клон или предоставя инвестиционни услуги и/или извършва инвестиционни дейности, или в която регулираният пазар осъществява дейност, като осигурява улеснен достъп до неговата система за търговия за неговите дистанционни членове или за участници от същата тази държава членка;

46. „инвестиционен посредник от трета държава“ е кредитна институция, предоставяща инвестиционни услуги или извършваща инвестиционни дейности, или инвестиционен посредник, чието главно управление или седалище се намират извън ЕС;

47. „енергийни продукти на едро“ са енергийни продукти на едро по смисъла на член 2, точка 4 от Регламент (ЕС) № 1227/2011;

48. „деривати върху селскостопански стоки“ са договори за деривати, свързани с продукти, изброени в член 1 и приложение I, част I - XX и част XXIV/I към Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета;

49. (арт.4, пар.1, т. 60) „държавен емитент“ е всеки от следните емитенти, когато издава дългови финансови инструменти:

а) ЕС;

б) държава членка, включително държавен орган, агенция или дружество със специална цел на държавата членка;

в) в случай на федерална държава членка - член на федерацията;

г) дружество със специална цел, създадено от няколко държави членки;

д) международна финансова институция, учредена от две или повече държави членки, чиято цел е да събира средства и да предоставя финансова помощ в полза на своите членове, които имат или са застрашени от сериозни финансови проблеми; или

е) Европейската инвестиционна банка;

50. „държавен дългов инструмент“ е дългов финансов инструмент, емитиран от държавен емитент;

51. „траен носител“ е всяко средство, което отговаря на условията по чл. 3 от Регламент (ЕС) № 2017/565 и позволява на клиента да съхранява информация, адресирана лично до него, по начин, достъпен за бъдещо ползване и за период от време, съответстващ на целите, за които е предоставена информацията, както и което позволява непромененото възпроизвеждане на съхранената информация;

52. "финансов холдинг" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 20 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

53. "финансов холдинг майка в държава членка" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 30 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

54. "финансов холдинг майка от ЕС" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 31 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

55. "финансов холдинг със смесена дейност" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 21 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

56. "институция майка в държава членка" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 28 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

57. "институция" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

58. "институция майка от Европейския съюз" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 29 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

59. "консолидиращ надзорен орган" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 41 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

60. "финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 32 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

61. "финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз" е финансов холдинг майка със смесена дейност от Европейския съюз съгласно определението в чл. 4, параграф 1, т. 33 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

62. "системно нарушение" е налице, когато са извършени три или повече административни нарушения на закона или на актовете по прилагането му в срок до една година.

63. "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

64. "лица, действащи съгласувано" са две или повече лица, които упражняват правата си на глас по акции въз основа на изрично съгласие помежду им, както и лицата, за които може обосновано да се предположи, че упражняват или ще упражняват по един и същ начин притежавани от тях права на глас поради характера на отношенията между тях, пазарното им поведение или сключените от тях договори.

65. "системен риск" е риск от смущения във финансовата система, който е в състояние да предизвика сериозни отрицателни последствия за финансовата система и реалната икономика.

66. "на консолидирана основа" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 48 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

67. "централни банки от ЕСЦБ" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 45 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

68. "холдинг със смесена дейност" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 22 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

69. "собствен капитал" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

70. "дружество за спомагателни услуги" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 18 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

71. "търговски портфейл" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 86 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

72. "финансова институция" е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 26 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

73. „сделка за финансиране с ценни книжа” – е понятие по смисъла на член 3, точка 11 от Регламент (ЕС) 2015/2365 относно прозрачността при сделките за финансиране с ценни книжа и при повторното използване.

74. „значим инвестиционен посредник” е инвестиционен посредник, който отговаря поне на две от следните изисквания:

- а) средната численост на персонала за годината е над 50 човека;
- б) балансовата стойност на собствените активи е над 10 000 000 лв.;

в) стойността на клиентските активи е над 500 000 000 лв.

75. „значим пазарен оператор” е пазарен оператор, който отговаря на поне на две от следните изисквания:

а) членове или участници на организирания от пазарния оператор регулиран пазар са повече от 50 на сто от лицензираните инвестиционни посредници, включително банки;

б) сключените на организирания от пазарния оператор регулиран пазар сделки са повече от 50 на сто от сделките, сключени на регулиран пазар в Република България;

в) на организирания от пазарния оператор регулиран пазар се търгуват повече от 50 на сто от емитираните от български емитенти финансови инструменти.

76. „контролен орган на инвестиционен посредник“ в зависимост от правноорганизационната форма е: надзорен съвет, членове на управителния орган без изпълнителни функции, контролор или други специално определени от общото събрание лица, отговарящи на изискванията на чл. 13. Контролният орган осъществява контрол и наблюдение по отношение на вземането на решения на управленско ниво.

77. „квалифициран фонд на паричния пазар” е колективна инвестиционна схема, получила разрешение за извършване на дейност съгласно Директива 2009/65/ЕО, или друго предприятие за колективно инвестиране, което подлежи на надзор от компетентен надзорен орган в държава членка, ако отговаря на следните условия:

а) основната й/му инвестиционна цел е да поддържа нетната стойност на активите на фонда постоянна/непроменена от издаването на дяловете му (без доходността) или; равна на привлечения от инвеститорите капитал плюс печалба;

б) инвестира с цел постигане на основната инвестиционна цел изключително във висококачествени инструменти на паричния пазар, чийто падеж или остатъчен срок до падежа е не повече от 397 дни, или чиято доходност се коригира редовно в съответствие с този срок до падежа и чийто среднопретеглен срок до падежа е 60 дни. „депозити в кредитни институции“;

в) осигурява ликвидност на същия ден или сетълмент на следващия ден;

78. „висококачествени инструменти на паричния пазар” за целите на т. 77, б. „б” са тези инструменти на паричния пазар, за които инвестиционният посредник/управляващото дружество извършва своя собствена документирана оценка на кредитното качество на инструментите на паричния пазар, въз основа на която приема, че даден инструмент на паричния пазар е висококачествен. Когато една или повече агенции за кредитен рейтинг, регистрирани и контролирани от ЕОЦКП, са присъдили рейтинг на инструмента, вътрешната оценка на инвестиционния посредник/управляващото дружество отчита и присъдените кредитни рейтинги.

79. „депозитарна институция“ е:

а) относно парични средства - лице по чл. 93;

б) относно финансови инструменти - лице, което осъществява дейност по регистриране на финансови инструменти и по прехвърляния на такива инструменти чрез откриване и водене на сметки на техните емитенти и/или притежатели.

80. „борсово търгуван фонд“ е борсово търгуван фонд по § 1, т. 25 от Допълнителните разпоредби на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране.

§ 2. (1) Този закон въвежда разпоредбите на:

1. Директива 2014/65 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС;

2. Делегирана директива (ЕС) 2017/593 на Комисията от 7 април 2016 година за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на защитата на финансовите инструменти и паричните средства, принадлежащи на клиенти, задълженията за управление на продукти и правилата, приложими към предоставянето или получаването на такси, комисиони или други парични или непарични облаги;

3. Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО.

(2) Законът предвижда мерки по прилагане на:

1. Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012;

2. Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) 648/2012;

3. Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ, L 201/1 от 27 юли 2012 г.) (Регламент (ЕС) № 648/2012);

4. Регламент № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП);

5. Регламент (ЕС) № 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 08.06.2016 г. относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове и за изменение на Директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014.

§ 3. (1) Комисията за финансов надзор взема решение относно прилагането в надзорната си практика на насоки, приети от ЕБО съгласно чл. 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и при дадени предупреждения и препоръки от ЕССР съгласно чл. 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 г. на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск (ОВ, L 331/1 от 15 декември 2010 г.).

(2) Надзорният преглед и оценките съгласно този закон и актовете по прилагането му, както и административните мерки и санкции се прилагат от комисията, съответно от заместник-председателя съобразно нивото на прилагане на разпоредбите на част първа, дял втори от Регламент (ЕС) № 575/2013. В случаите, когато комисията, съответно заместник-председателят издаде одобрение за освобождаване от изискването за поддържане на собствен капитал на консолидирана основа по чл. 15 от Регламент (ЕС) № 575/2013, чл. 66 се прилага спрямо инвестиционните посредници на индивидуална основа.

§ 4. (1) Разпоредбите на чл. 5, ал. 4, чл. 18, ал. 9, чл. 19, ал. 1 и ал. 2, чл. 42, ал. 1, ал. 4, ал. 6 и ал. 8, чл. 43, ал. 1, ал. 5, ал. 6, ал. 8 и ал. 9, чл. 45, ал. 1, ал. 2, ал. 5, чл. 46, ал. 2 – 6, чл. 47, ал. 1, чл. 48, ал. 1, чл. 64, ал. 2, т. 1, т. 7 и 8, чл. 65, ал. 1, т. 1- 13 и ал. 2,

чл. 69, ал. 1, чл. 70 - чл. 89, чл. 92, ал. 1 и 3, чл. 95, ал. 1, чл. 96 – чл. 100, чл. 102 – чл. 107, 109, чл. 110, чл. 111, ал. 1, ал. 3 и ал. 5, чл. 112 – чл. 115, чл. 118-127, чл. 187, ал. 2-4, чл. 277 и чл. 295 се прилагат и за кредитните институции, когато предоставят една или повече инвестиционни услуги и/или извършват инвестиционни дейности.

(2) За нарушение на разпоредбите по ал. 1, заместник-председателят налага съответните глоби и санкции, предвидени в чл. 290.

§ 5. Разпоредбите на чл. 18, ал. 9, чл. 64, ал. 2, т. 1, т. 7 и 8, чл. 65, ал. 1, т. 9, чл. 69, ал. 1, чл. 70 – чл. 83, чл. 85, чл. 87, чл. 88, чл. 89, чл. 99, чл. 100, чл. 277 и чл. 295 се прилагат за инвестиционните посредници и кредитните институции, когато продават (предлагат) структурирани депозити или съветват клиенти във връзка със структурирани депозити.

§ 6. (1) Инвестиционните посредници осъществяват дейността си при спазване на Регламент (ЕС) № 575/2013, Регламент (ЕС) № 600/2014, Директива 2013/36/ЕС Директива 2014/65/ЕС и на актовете по прилагането им.

(2) Комисията за финансов надзор определя с наредба реда за издаване на разрешения и одобрения по Регламент (ЕС) № 575/2013, по Регламент (ЕС) № 600/2014, по Регламент (ЕС) № 648/2012, по актовете по прилагането им, както и по актовете по прилагането на Директива 2013/36/ЕС и Директива 2014/65/ЕС.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 7. (1) Инвестиционен посредник, който по организиран, редовен и систематичен начин извършва значителна по обем търговия за собствена сметка, като изпълнява нареждания на клиенти извън регулиран пазар, МСТ или ОСТ (систематичен участник), спазва изискванията на дял III от Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 173/84 от 12 юни 2014 г.) (Регламент (ЕС) № 600/2014).

(2) За всички сделки с финансови инструменти, търгувани на регулиран пазар, МСТ, ОСТ или чрез систематичен участник, които не са сключени чрез МСТ, ОСТ или чрез систематичен участник, се прилагат съответните разпоредби на дял III от Регламент (ЕС) № 600/2014.

§ 8. Инвестиционните посредници, банките – инвестиционни посредници, регулираните пазари и пазарните оператори привеждат дейността си в съответствие с изискванията на закона в срок до три месеца от влизане в сила на този закон.

§ 9. (1) Лицата, които към влизане в сила на този закон осъществяват дейност като ОСТ, подават заявление за получаване на лиценз като инвестиционен посредник, съответно за разширяване на лиценза като инвестиционен посредник.

(2) Лицата по ал. 1 нямат право да осъществяват дейност като ОСТ до получаване на лиценз за извършване на дейност по чл. 6, ал. 2, т. 9.

(3) Инвестиционните посредници и банките – инвестиционни посредници, които към влизане в сила на този закон извършват алгоритмична търговия, привеждат дейността си в съответствие с изискванията на този закон и представят доказателства за това на комисията в срок три месеца от влизане в сила на този закон.

§ 10. Този закон влиза в сила от 3 януари 2018 г. и отменя Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 24, 93 и 95 от 2009 г., бр. 43 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38 и 103 от 2012 г., бр. 70 и 109 от 2013 г., бр. 22 и 53 от 2014 г., бр. 14, 34, 62 и 94 от 2015 г. и бр. 42, 48 и 76 от 2016 г.).

§ 11. (1) Заварените до влизането в сила производства по чл. 11, ал. 7 и чл. 26 – чл. 26д от отменения Закон за пазарите за финансови инструменти се довършват по досегашния ред.

(2) Издадените до влизане в сила на този закон по реда на ал. 1 актове от заместник-председателя запазват действието си.

§ 12. (1) Комисията за финансов надзор приема наредбите по прилагането на този закон.

(2) Комисията за финансов надзор определя с наредба списък на информацията, която е необходима за извършване на оценка на придобивания и увеличения на квалифицирани участия по чл. 57. Наредбата се прилага до влизане в сила на регламента по чл. 12, пар. 8 във връзка с чл. 13, пар. 4 от Директива 2014/65/ЕС.

§ 13. Подзаконовите нормативни актове по прилагането на отменения Закон за пазарите на финансови инструменти, приети до влизането в сила на този закон, се прилагат, доколкото не му противоречат.

§ 14. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., доп., бр. 62 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 123в, ал. 4 думите „чл. 12” се заменят с „чл. 64, ал. 8”.

2. Създава се чл. 344а:

„Принудителни административни мерки при нарушения, свързани с основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно

Чл. 344а. (1) За предотвратяване и преустановяване на нарушения на чл. 5, пар. 1, чл. 6 и 7, чл. 8, пар. 1-3, чл. 9, чл. 10, пар. 1, член 13, пар. 1, 3 и 4, чл. 14 и 19 от Регламент (ЕС) № 1286/2014 Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) (ОВ, L 352/1 от 9 декември 2014 г.), наричан в този кодекс "Регламент (ЕС) № 1286/2014", и на актовете по прилагането му, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, комисията може да прилага следните принудителни административни мерки:

1. да забрани сключването на осигурителни договори;

2. да спре сключването на осигурителни договори за определен период;
3. да забрани предоставянето на основен информационен документ, който не съответства на изискванията на чл. 6, 7, 8 или 10 от Регламент (ЕС) № 1286/2014, и да изисква издаване на нова версия на основния информационен документ;

4. да дава задължителни предписания за предприемане на други конкретни мерки в определен от нея срок.

(2) Мерките по ал. 1 се прилагат спрямо осигурителните дружества за безработица и/или професионална квалификация, техните служители, лица, които изпълняват ръководни функции в дружествата, и лицата, упълномощени да сключват осигурителни договори.

(3) Когато комисията е приложила мерките по ал. 1 или заместник-председателят на комисията е наложил административно наказание по чл. 351а, комисията, съответно заместник-председателят на комисията, може да изиска от лицето по ал. 2 да изпрати съобщение до засегнатото осигурено лице или осигурител, като му предостави информацията относно приложената принудителна административна мярка или наложеното административно наказание и го уведоми къде може да подаде жалба или иск за обезщетение.

(4) Комисията може да публикува предупреждение, в което се посочва лицето, отговорно за нарушението на Регламент (ЕС) № 1286/2014 или на акт по прилагането му.

(5) При определяне вида на принудителната мярка комисията взема предвид обстоятелствата по чл. 25 от Регламент (ЕС) № 1286/2014.

(6) При прилагането на принудителни административни мерки по ал. 1 не се прилагат разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс относно обясненията и възраженията на заинтересованите лица.”

3. В чл. 345, ал. 2 след думите „Принудителните административни мерки по чл. 344, ал. 2” се добавя „и чл. 344а, ал. 1”.

4. Създава се чл. 351а и чл. 351б:

„Отговорност за нарушения на Регламент (ЕС) № 1286/2014 и актовете по прилагането му

Чл. 351а. (1) Лице, което изпълнява ръководни функции в осигурително дружество за безработица и/или професионална квалификация, служител на дружеството и лице, упълномощено да сключва осигурителни договори, което извърши или допусне извършването на нарушение на:

1. чл. 5, параграф 1, чл. 6 и 7, чл. 8, параграфи 1—3, чл. 9, чл. 10, параграф 1, чл. 13, параграфи 1, 3 и 4, чл. 14 или чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1286/2014 се наказва с глоба в размер от 2 500 до 1 400 000 лева;

2. на Регламент (ЕС) № 1286/2014, извън случаите по т. 1, или на акт по неговото прилагане наказанието е глоба в размер от 1 500 до 700 000 лева.

(2) В случай на повторно нарушение по ал. 1 виновното лице се наказва с глоба в размер, както следва:

1. за нарушения по ал. 1, т. 1 – от 5 000 до 2 800 000 лева;

2. за нарушения по ал. 1, т. 2 – от 3 000 до 1 400 000 лева.

(3) За нарушения по ал. 1 на осигурително дружество за безработица и/или професионална квалификация се налага имуществена санкция в размери, както следва:

1. за нарушения по ал. 1, т. 1 – от 20 000 до 10 000 000 лева, а при повторно нарушение – от 40 000 до 20 000 000 лева;

2. за нарушения по ал. 1, т. 2 – от 10 000 до 5 000 000 лева, а при повторно нарушение - 20 000 до 10 000 000 лева.

(4) При определяне на административното наказание заместник-председателят на комисията взема предвид обстоятелствата по чл. 25 от Регламент (ЕС) № 1286/2014.

(5) Доходите, придобити от неправомерно извършваната дейност, се отнемат в полза на държавата в степента, в която не могат да бъдат възстановени на увредените лица.

Отговорност за нарушения на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ, L 201/1 от 27 юли 2012 г.) (Регламент (ЕС) № 648/2012) и актовете по прилагането му

Чл. 351б. (1) Лице, което изпълнява ръководна длъжност в пенсионноосигурително дружество или служител на дружеството, което извърши или допусне извършването на нарушение на дял втори от Регламент (ЕС) № 648/2012 се наказва с глоба от 5000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 40 000 лв.

(2) Пенсионноосигурителното дружество, което извърши нарушение на дял втори от Регламент (ЕС) № 648/2012 се наказва с имуществена санкция от 10 000 до 40 000 лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 80 000 лв.”

5. В чл. 354, ал. 1 след думите „този кодекс” се поставя запетая и се добавя „на Регламент № (ЕС) 1286/2014, на Регламент (ЕС) № 648/2012 и на актовете по тяхното прилагане”.

6. В § 1а от Допълнителни разпоредби досегашният текст става ал. 1 и се създава ал. 2:

„(2) Кодексът предвижда мерки по прилагане на Регламент № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) и на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции.”

§ 15. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г., доп., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г. и бр. 8 и 62 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 68, ал. 6 думите „чл. 5, ал. 2, т. 6” се заменят с „чл. 6, ал. 2, т. 6”;

2. В чл. 587 се правят следните изменения и допълнения:

а) В ал. 3:

аа) В края на т. 6 се добавят думите: „а в случаите по чл. 24, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 1286/2014 Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) (ОВ, L 352/1 от 9 декември 2014 г.), наричан в този кодекс „Регламент (ЕС) № 1286/2014”, да издаде временна или постоянна забрана за търгуване на пакет с инвестиционен продукт на дребно и основаващ се на застраховане инвестиционен продукт;”

бб) Създават се т. 12 и 13:

„12. да забрани предоставянето на основен информационен документ, който не съответства на изискванията на чл. 6, 7, 8 или 10 от Регламент (ЕС) № 1286/2014, и да изисква издаване на нова версия на основния информационен документ;

13. да публикува предупреждение, в което се посочва лицето, отговорно за нарушението на Регламент (ЕС) № 1286/2014 или на акт по прилагането му.”

б) В ал. 6 думите „ал. 3, т. 3, 5 и 6” се заменят с „ал. 3, т. 3, 5, 6, 12 и 13”.

в) В ал. 7 думите „ал. 3, т. 1 и 8” се заменят с ал. 3, т. 1, 6, 8, 12 и 13”.

г) Създава се ал. 10:

„(10) При определяне вида на принудителните мерки по ал. 3, т. 6, 12 и 13 комисията взема предвид обстоятелствата по чл. 25 от Регламент (ЕС) № 1286/2014.”

д) Създава се ал. 11:

„(11) Мерките по ал. 3, т. 6, предложение второ, т. 12 и 13 не се прилагат по отношение на акционери или член-кооператори, притежаващи пряко, заедно със или чрез свързани лица 10 или повече от 10 на сто от гласовете в общото събрание или от капитала на застрахователя или презастрахователя.”

е) Създава се ал. 12:

„(12) Когато комисията е приложила мерките по ал. 3 или заместник-председателят е наложил административно наказание по чл. 646а, комисията, съответно заместник –председателят може да изиска от лицето, на което е приложена принудителната административна мярка или на което е наложено административното наказание, да изпрати съобщение директно до засегнатото застраховано лице, като му предостави информация относно принудителната административна мярка или наказанието и го уведоми къде може да подаде жалба или иск за обезщетение.

3. Създават се чл. 646а и 646б:

„Отговорност за нарушения на Регламент (ЕС) № 1286/2014

„Чл. 646а (1) За нарушение на чл. 5, параграф 1, чл. 6 и 7, чл. 8, параграфи 1—3, чл. 9, чл. 10, параграф 1, чл. 13, параграфи 1, 3 и 4, чл. 14 или чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1286/2016 се налагат следните санкции:

1. глоба от 2500 лв. до 1 400 000 лв. – за физическо лице;

2. имуществена санкция от 20 000 лв. до 10 000 000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец.

(2) За нарушение на Регламент (ЕС) № 1286/2014, извън случаите по т. 1, или на акт по неговото прилагане се налагат следните санкции:

1. глоба от 1 500 лв. до 700 000 лв. - за физическо лице;

2. имуществена санкция от 10 000 лв. до 5 000 000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец.

(3) В случай на повторно нарушение по ал. 1 и ал. 2 наказанието е в размер, както следва:

1. за нарушения по ал. 1, т. 1 – от 5 000 до 2 800 000 лева;

2. за нарушения по ал. 1, т. 2 – от 40 000 до 20 000 000 лева;

3. за нарушения по ал. 2, т. 1 – от 3 000 до 1 400 000 лева;

4. за нарушения по ал. 2, т. 2 – 20 000 до 10 000 000 лева.

(4) При определяне на административното наказание заместник - председателят взема предвид обстоятелствата по чл. 25 от Регламент (ЕС) № 1286/2014.

Отговорност за нарушения на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ, L 201/1 от 27 юли 2012 г.) (Регламент (ЕС) № 648/2012) и актовете по прилагането му

Чл. 646б. (1) Лице, което изпълнява ръководна длъжност в застраховател или служител на застраховател или презастраховател, което извърши или допусне извършването на нарушение на дял втори от Регламент (ЕС) № 648/2012 се наказва с глоба от 5000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 40 000 лв.

(2) Застраховател или презастраховател, който извърши нарушение на дял втори от Регламент (ЕС) № 648/2012 се наказва с имуществена санкция от 10 000 до 40 000 лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 80 000 лв..”

4. В § 1, т. 30 от Допълнителните разпоредби:

а) В б. „а“ думите „чл. 73” се заменят с „чл. 152, ал. 1”;

б) В б. „б“, подбуква „аа“ думите „Директива 2004/39/ЕО“ се заменят с „Директива 2014/65 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173/349 от 12 юни 2014 г.)“

5. В § 7 от Допълнителните разпоредби досегашният текст става ал. 1 и се създава ал. 2:

„(2) Кодексът предвижда мерки по прилагане на Регламент № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) и на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции.”

§ 16. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г. и бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г.) в чл. 187 думите „Подаването на съобщение до Комисията за финансов надзор за нарушение на Закона за прилагане на мерките срещу пазарни злоупотреби с финансови инструменти” се заменят с „Подаването на жалба, сигнал или съобщение до Комисията за финансов надзор за нарушение на Закона за прилагане на мерките срещу пазарни злоупотреби с финансови инструменти, на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, на Закона за пазарите на финансови инструменти, на Кодекса за застраховането, на Кодекса за социалното осигуряване”, а след думите „Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ, L 257/1 от 28 август 2014 г.)” се поставя запетая и се добавя „на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.), на Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на

финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) 648/2012 (ОВ L 173/84 от 12 юни 2014 г.)”.

§ 17. В Закона за Комисията за финансов надзор (Обн., ДВ, бр. 8 от 28.01.2003 г., изм., бр. 31, бр. 67, бр. 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, бр. 103, бр. 105 от 2005 г., бр. 30, бр. 56, бр. 59, бр. 84 от 2006 г., бр. 52, бр. 97, бр. 109 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 24, бр. 42 от 2009 г., бр. 43, бр. 97 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, бр. 38, бр. 60, бр. 102, бр. 103 от 2012 г., бр. 15, бр. 109 от 2013 г., бр. 34, бр. 62, бр. 102 от 2015 г., бр. 42, бр. 76 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1, ал. 2:

а) в т. 1 след думите „инвестиционните посредници” се добавят „обвързаните агенти, доставчиците на услуги за докладване на данни”.

б) създава се т. 4:

„4. други лица, които имат задължения по законите по т. 1-2, по част втора от Кодекса за социално осигуряване и Регламент 1060/2009, Регламент 648/2012, Регламент (ЕС) № 236/2012, Регламент (ЕС) № 575/2013, Регламент (ЕС) № 345/2013, Регламент (ЕС) № 346/2013, Регламент (ЕС) № 909/2014, Регламент (ЕС) 2015/760, Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014”

2. В чл. 12, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

а) В т. 7 накрая се добавят думите „с изключение на случаите, които са предоставени в изрична компетентност на Българската народна банка”;

б) Създава се нова т. 15:

„15. е компетентен орган по прилагането на Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 173/84 от 12 юни 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 600/2014”;

в) Създават се т. 16 и 17:

„16. е компетентен орган по прилагането на Регламент (ЕС) № 1286/2014 Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) (ОВ, L 352/1 от 9 декември 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1286/2014”, с изключение на случаите, които са предоставени в изрична компетентност на Българската народна банка”;

17. е компетентен орган по прилагането на Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014 (ОВ, L 171 от 29 юни 2016 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2016/1011”, с изключение на случаите, които са предоставени в изрична компетентност на Българската народна банка, а също така е и орган, отговорен за координиране на сътрудничеството и обмена на информация съгласно чл. 40, ал. 2 от Регламент (ЕС) 2016/1011.“

г) Досегашната т. 15 става т. 18.

3. В чл. 13 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създават се нови т. 18 - 20:

„18. по предложение на ресорния заместник-председател упражнява правомощията по чл. 10, пар. 5 и чл. 22 от Регламент 648/2012“;

19. по предложение на ресорния заместник-председател прилага принудителните административни мерки, предвидени в Регламент (ЕС) № 1286/2014;

20. по предложение на ресорния заместник-председател издава, отказва да издаде, отнема, признава, заличава и спира действието на предвидените в Регламент (ЕС) 2016/1011 лицензи, одобрения и регистрации.”

б) досегашните т. 18-26 стават съответно т. 21-29.

2. В ал. 2 думите „и Регламент (ЕС) 2015/760“ се заменят с „Регламент (ЕС) 2015/760 и Регламент (ЕС) 2016/1011”.

4. В чл. 15, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

а) В т. 1 числата „14-16“ се заменят с „14-20“;

б) В т. 4 думите „част четвърта, глава първа“ се заменят с „дъл трети, глава двадесет и четвърта“;

в) В т. 5 думите „чл. 118а“ се заменят с „чл. 277“, а думите „и чл. 118, ал. 1, т. 1“ се заменят с „чл. 276, ал. 1, т. 1“;

г) В т. 6 и 7 след думите „Регламент (ЕС) 2015/760“ се поставя запетая и се добавя „Регламент (ЕС) № 1286/2014, Регламент (ЕС) 2016/1011 “;

д) В т. 16 след думите „Регламент (ЕС) 2015/760“ се поставя запетая и се добавя „Регламент (ЕС) 2016/1011”.

5. В чл. 16, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

а) В т. 1 думите „по чл. 13, ал. 1, т. 5, 6, 10 и 11“ се заменят с „по чл. 13, ал. 1, т. 5, 6, 10, 11, 18 и 19“;

б) В т. 18 след думите „Кодекса за застраховането“ се поставя запетая, а думите „и на нормативните актове по неговото прилагане“ се заменят с „на Регламент 648/2012, на Регламент (ЕС) № 1286/2014 и на нормативните актове по тяхното прилагане”.

в) В т. 19 след думите „Кодекса за застраховането“ се поставя запетая, а думите „и на нормативните актове по неговото прилагане“ да се заменят с „на Регламент 648/2012, на Регламент (ЕС) № 1286/2014 и на нормативните актове по тяхното прилагане”.

6. В чл. 17, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

а) В т. 1, думите „и 11“ се заменят „11, 18 и 19“;

б) В т. 11 след думата „осигуряване“ се добавят думите „на Регламент 648/2012, на Регламент (ЕС) № 1286/2014 и на нормативните актове по тяхното прилагане“;

в) Създава се нова т. 14:

„14. издава наказателни постановления за налагане на глоби и имуществени санкции за нарушения на Регламент 648/2012, на Регламент (ЕС) № 1286/2014 и на нормативните актове по тяхното прилагане”.

7. В чл. 17а се правят следните изменения и допълнения:

а) В ал. 3:

аа) В т. 1 накрая се добавят думите „включително комуникационните канали за приемане на жалбите и сигналите“;

бб) Точка 2 се заличава;

вв) В т. 3 след думите „срещу които се подава“ се добавят думите „жалбата или”.

б) Създават се алинеи 6-9:

„(6) Подаването на жалба или сигнал по ал. 3 не може да бъде основание за търсене на отговорност по отношение на лицето, подало жалбата или сигнала, за разкриване на поверителна или друга защитена от закон или договор информация.

(7) Подаването на жалба или сигнал не може да бъде основание за неблагоприятно или несправедливо третиране на служителите на съответното

поднадзорно лице, когато са подали жалби или сигнали за нарушения в поднадзорното лице.

(8) Лицата, работещи по трудово правоотношение в поднадзорни на комисията лица, подали жалба или сигнал по ал. 3, имат право на защита срещу дисциплинарно уволнение по реда на чл. 187, ал. 2 от Кодекса на труда.

(9) Процедурите за обмен на информация и сътрудничество между държавните органи, участващи в защитата на лицата по ал. 8, подали съобщения за нарушения, се определят с наредба, приета от Министерския съвет.”

8. В чл. 18 се правят следните изменения и допълнения:

а) В ал. 1, т. 1 и т. 6 след думите „Регламент (ЕС) 2015/760” се поставя запетая и се добавя „Регламент (ЕС) № 1286/2014, Регламент (ЕС) 2016/1011”.

б) В ал. 3 след думите „Регламент (ЕС) 2015/760” се поставя запетая и се добавя „Регламент (ЕС) № 1286/2014, Регламент (ЕС) 2016/1011”.

9. В чл. 19, ал. 2, т. 1 думите „или на Регламент (ЕС) № 575/2013” се заменят с „Регламент (ЕС) № 575/2013, Регламент (ЕС) № 1286/2014, Регламент (ЕС) 2016/1011”.

10. В чл. 25, ал. 10 думите „чл. 72д” се заменят с „чл. 238”;

11. В чл. 30, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

а) В т. 1 след думите „ценни книжа” се добавя „многостранна система за търговия, организирана система за търговия и пазари за растеж”;

б) Създават се нови т. 3 и 4:

„3. обвързани агенти;

4. доставчици на услуги за докладване на данни;”;

в) Досегашните т. 3 – т. 14 стават съответно т. 5 – т. 16;

г) Досегашната т. 16 се заличава;

д) Създават се т. 17 и 18:

„17. администраторите на бенчмаркове, лицензирани или регистрирани от комисията съгласно Регламент (ЕС) 2016/1011.

18. лицата, които имат призната правоспособност на отговорен актьор”.

§ 18. В Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (обн., ДВ, бр. 77 от 2011 г.; изм., бр. 21 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 22 и 34 от 2015 г. и бр. 42, 76 и 95 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6, ал. 5 думите „чл. 73” се заменят с „чл. 152, ал. 1 и 2”, а думите „по § 1, т. 19” се заменят с „по § 1, т. 17”;

2. В чл. 24а, ал. 1, в основния текст думите „чл. 73” се заменят с „чл. 152, ал. 1 и 2”, а думите „§ 1, т. 19” се заменят с „§ 1, т. 17”;

3. В чл. 24б думите „чл. 73” се заменят с „чл. 152, ал. 1 и 2”;

4. В чл. 34 думите „на § 1, т. 26, буква ”б”” се заменят с „§ 1, т. 79, б. „б“, а думите „чл. 34, ал. 2-4” се заменят с „чл. 92 и чл. 93”;

5. В чл. 35, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

а) В т. 1 думите „по чл. 5, ал. 3, т. 1” се заменят с „чл. 6, ал. 3, т. 1”;

б) В т. 4 думите „чл. 11” се заменят с „чл. 12”;

6. В чл. 38, ал. 1, т. 1 и 2 думите „чл. 73” се заменят с „чл. 152, ал. 1 и 2”;

7. В чл. 53а думите „чл. 73” се заменят с „чл. 152, ал. 1 и 2”, а думите „§ 1, т. 19” се заменят с „§ 1, т. 17”;

8. В чл. 86, ал. 3 думите „чл. 4, ал. 2, чл. 24, ал. 1, 3 и 4, чл. 24а, ал. 1, чл. 24б, чл. 24г, чл. 27, ал. 4 - 7, чл. 28, 29, чл. 32, ал. 6, чл. 33 и 34” се заменят с „чл. 5, ал. 4, чл. 64, ал. 2, чл. 65, ал. 1 и 5, чл. 67, чл. 69, ал. 2 и 3, чл. 71, ал. 1, 2, 5 и 7, чл. 76, ал. 1-3, чл. 78, чл. 85, ал. 8, чл. 92, чл. 93, ал. 1, 3 и 4 и чл. 94, ал. 1 и 2”;

9. В чл. 100, ал. 1, т. 6 думите „чл. 35, ал. 1” се заменят с „чл. 90, ал. 1”;
10. В чл. 101, ал. 1 думите „чл. 23” се заменят с „чл. 32”;
11. В чл. 107 думите „чл. 9, 11б, 26 - 26д, чл. 27, ал. 2, чл. 35, 39, 40, 42 и чл. 111, ал. 4 и 7” се заменят с „чл. 16, чл. 53-60, чл. 70, ал. 1, чл. 90, чл. 91, чл. 128, ал. 3, чл. 129 и чл. 130”;
12. В чл. 172, ал. 3 думите „чл. 12” се заменят с „чл. 64, ал. 8”;
13. В чл. 177, ал. 1, т. 4 думите „чл. 12” се заменят с „чл. 64, ал. 8”;
14. В чл. 178, ал. 1, т. 3 думите „чл. 12” се заменят с „чл. 64, ал. 8”;
15. В чл. 181, ал. 2 думите „Член 23” се заменят с „Член 32”;
16. В чл. 204, ал. 1, т. 6 думите „чл. 35, ал. 1” се заменят с „чл. 90, ал. 1”;
17. В чл. 205, ал. 1 думите „чл. 23” се заменят с „чл. 32”;
18. В чл. 212, ал. 1, т. 6 думите „чл. 35, ал. 1” се заменят с „чл. 90, ал. 1”;
19. В чл. 224, ал. 2 думите „чл. 26 - 26д” се заменят с „чл. 53-57 и чл. 59”, а думите „чл. 26б, ал. 4” се заменят с „чл. 56, ал. 1”;
20. В чл. 228, ал. 2 думите „чл. 4, ал. 2, чл. 24, ал. 1-3, 7 и 8, чл. 27, ал. 4-7, чл. 28, 29, чл. 32, ал. 6 и чл. 33 и 34” се заменят с „чл. 5, ал. 4, чл. 65, ал. 1, 4 и 5, чл. 71, ал. 1, 2 и 5-8, чл. 76, ал. 1, 2 и 3, чл. 78, чл. 79, чл. 91, ал. 1, чл. 92, чл. 93, ал. 1, 3 и 4, чл. 94, ал. 1”;
21. В чл. 233, ал. 1, т. 2 навсякъде думите „чл. 34, ал. 3, т. 1-3” се заменят с „чл. 93, ал. 1, т. 1-3”;
22. В чл. 234 навсякъде думите „чл. 73” се заменят с „чл. 152, ал. 1 и 2”;
23. В чл. 235, ал. 1, т. 5 думите „чл. 73” се заменят с „чл. 152, ал. 1 и 2”;
24. В чл. 242 се правят следните изменения и допълнения:
- а) В ал. 1 думите „§ 1, т. 9” се заменят с „§ 1, т. 10”;
- б) В ал. 2 думите „на § 1, т. 10” се заменят с „§ 1, т. 11”;
25. В чл. 247 думите „на § 1, т. 9” се заменят с „§ 1, т. 10”, а думите „на § 1, т. 10” се заменят с „§ 1, т. 11”;
26. В чл. 250 се правят следните изменения и допълнения:
- а) В ал. 1 думите „на § 1, т. 9” се заменят с „§ 1, т. 10”;
- б) В ал. 2 думите „на § 1, т. 10” се заменят с „§ 1, т. 11”;
27. В чл. 264, ал. 3 думите „чл. 118, ал. 1” се заменят с „чл. 276, ал. 1”;
28. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения:
- а) В т. 20 думите „§ 1, т. 25” се заменят с „§ 1, т. 27”;
- б) В т. 24 думите „чл. 3” се заменят с „чл. 4”;
- в) В т. 25 думите „чл. 73” се заменят с „чл. 152, ал. 1 и 2”, а думите „§ 1, т. 19” се заменят с „§ 1, т. 17”;
- г) В т. 35, б. „а” думите „чл. 73” се заменят с „чл. 152, ал. 1 и 2”;
- д) В т. 38 думите „§ 1, т. 6” се заменят с „§ 1, т. 7”.
29. В чл. 275 се правят следните изменения:
1. Алинея 1 се изменя така:
- „(1) Комисията и заместник-председателят оповестяват на интернет страницата на комисията всяка приложена мярка и наложено наказание за нарушаване на разпоредбите на този закон и на актовете по прилагането му, след уведомяване на лицето за тях. Информацията, която подлежи на оповестяване, включва най-малко данни за нарушението, нарушителя, приложената мярка или наложеното наказание, дали е обжалвано, инстанцията пред която се обжалва и резултата от обжалването.”
2. Алинея 2 се отменя.

§ 19. В § 1 от Допълнителните разпоредби на **Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати** (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г., изм. и доп., бр. 52 от

2007 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 70 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 102 от 2015 г. и бр. 95 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 3 думите „чл. 5, ал. 2 и 3” се заменят с „чл. 6, ал. 2 и 3”;
2. В т. 19, б. „в” думите „чл. 8, ал. 6” се заменят с „чл. 10, ал. 7”.

§ 20. В Закона за дружествата със специална инвестиционна цел (обн., ДВ, бр. 46 от 2003 г., изм., бр. 109 от 2003 г., бр. 107 от 2004 г., бр. 34, 80, 105 от 2006 г., бр. 52, 53 от 2007 г., бр. 77 от 2011 г. и бр. 34 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13, ал. 3 думите „чл. 8, ал. 2” се заменят с „чл. 10, ал. 2”;
2. В чл. 28 думите „Членове 21 и 23” се заменят с „Членове 28 и 32”.

§ 21. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42, 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21 и 94 от 2012 г., бр. 103 и 109 от 2013 г., бр. 34, 61, 62, 95 и 102 от 2015 г., бр. 33, 42, 62 и 76 от 2016 г. и бр. 62 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 77б, ал. 1, т. 2 думите „чл. 20, ал. 2, т. 3” се заменят с „чл. 27, ал. 1, т. 5”;
2. В чл. 77в, ал. 2 думите „по чл. 5, ал. 2 и 3” се заменят с „чл. 6, ал. 2 и 3”;
3. В чл. 77г, ал. 2, т. 14 думите „§ 1, т. 9” се заменят с „§ 1, т. 10”;
4. В чл. 77е, ал. 3, т. 1 и 2 думите „чл. 5, ал. 2 и 3” се заменят с „чл. 6, ал. 2 и 3”;
5. В чл. 77н, ал. 1 думите „по чл. 5, ал. 2 и 3” се заменят с „чл. 6, ал. 2 и 3”;
6. В чл. 77о, ал. 1 думите „по чл. 118, ал. 1” се заменят с „чл. 276, ал. 1”;
7. В чл. 77ш, т. 1 думите „чл. 36, ал. 1 от” се заменят с „§ 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на”, думите „на § 1, т. 29 от допълнителните разпоредби на” се заменят с „чл. 89, ал. 2 от”, а думите „съгласно § 4 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти” се заличават.

8. В глава седма, раздел IV, в заглавието думите „чл. 3” се заменят с „чл. 4”;
9. В чл. 109а, ал. 1 думите „чл. 3” се заменят с „чл. 4”;
10. В чл. 112б, ал. 1 думите „чл. 8, ал. 2” се заменят с „чл. 10, ал. 2”;
11. В чл. 130, ал. 2 думите „Член 85, ал. 3 и 4” се заменят с „Член 167, ал. 4 и 5”;
12. В чл. 133, ал. 5, т. 2 думите „чл. 35, ал. 6 и 7” се заменят с „чл. 91, ал. 2 и 3”;
13. В чл. 136 се правят следните изменения и допълнения:
 - а) В ал. 1 думите „чл. 41, ал. 1” се заменят с „чл. 133, ал. 1”;
 - б) В ал. 3 и 5 думите „чл. 5, ал. 3, т. 1” се заменят с „чл. 6, ал. 3, т. 1”;
14. В чл. 145, ал. 5, т. 1 думите „чл. 8, ал. 1” се заменят с „чл. 10, ал. 1”;
15. В чл. 146, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения:
 - а) В основния текст думите „§ 1, т. 7” се заменят с „§ 1, т. 8”;
 - б) В т. 1 думите „чл. 5, ал. 2, т. 4” се заменят с „чл. 6, ал. 2, т. 4”;
16. В чл. 149, ал. 12 думите „чл. 8, ал. 2” се заменят с „чл. 10, ал. 2”;
17. В § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби думите „чл. 3” се заменят с „чл. 4”.

§ 22. В § 1, т. 23 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 95 от 2015 г., изм., бр. 74, 95 и 97 от 2016 г.) думите „чл. 73” се изменят с „чл. 152, ал. 1”.

§ 23. В Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (обн., ДВ, бр. 62 от 2015 г., доп., бр. 59 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

- 1.** В чл. 1 се правят следните изменения и допълнения:
 - а) В ал. 1, т. 2 думите „чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6 и по чл. 5, ал. 3, т. 1” се заменят с „чл. 6, ал. 2, т. 3 и 6 и по чл. 6, ал. 3, т. 1”;
 - б) В ал. 2 думите „чл. 5, ал. 2” се заменят с „чл. 6, ал. 2”;
- 2.** В чл. 6, ал. 1 думите „чл. 24” се заменят с „чл. 65”;
- 3.** В чл. 7, ал. 8 думите „чл. 118, ал. 1 и 2” се заменят с „чл. 276, ал. 1 и 2”;
- 4.** В чл. 10, ал. 6 и 9 думите „чл. 118, ал. 1, т. 11 и 17” се заменят с „чл. 276, ал. 1, т. 11 и 17”;
- 5.** В чл. 25, ал. 1, т. 1 думите „чл. 5” се заменят с „чл. 6”;
- 6.** В чл. 44, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения:
 - а) В т. 3 думите „чл. 118, ал. 1, т. 2” се заменят с „чл. 276, ал. 1, т. 2”;
 - б) В т. 4 думите „чл. 11” се заменят с „чл. 12 и 13”;
- 7.** В чл. 46 се правят следните изменения и допълнения:
 - а) В ал. 2 думите „чл. 11, ал. 2 и 3” се заменят с „чл. 13, ал. 1, 2, 3, 4”;
 - б) В ал. 5 думите „чл. 11, ал. 7” се заменят с „чл. 15”;
- 8.** В чл. 54 се правят следните изменения и допълнения:
 - а) В ал. 2 думите „чл. 11, ал. 2, т. 1 – 4 и т. 6 – 10, ал. 3 и чл. 123, ал. 2” се заменят с „чл. 13, ал. 1-4 и чл. 286, ал. 2”;
 - б) В ал. 3 думите „чл. 11, ал. 7” се заменят с „чл. 15”;
- 9.** В чл. 58 навсякъде думите „чл. 26б и 26в” се заменят с „чл. 53, ал. 3 и чл. 55-57”, а думите „чл. 118, ал. 1 и чл. 127” и „чл. 118, ал. 1 и по чл. 127” се заменят с „чл. 276, ал. 1 и чл. 290”;
- 10.** В чл. 66, ал. 3 думите „чл. 24, ал. 9” се заменят с „чл. 65, ал. 1, т. 14”;
- 11.** В чл. 74, ал. 5 думите „чл. 26 – 26д” се заменят с „чл. 53-59”;
- 12.** В чл. 93, ал. 6 думите „чл. 118, ал. 1” се заменят с „чл. 276, ал. 1”;
- 13.** В чл. 94, ал. 2, т. 13 думите „чл. 26б, ал. 4” се заменят с „чл. 56, ал. 1”;
- 14.** В чл. 122, ал. 2 думите „чл. 70” се заменят с „чл. 231”;
- 15.** В § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби думите „по чл. 68а” се заменят с „чл. 228”;
- 16.** В § 2, ал. 2 от допълнителните разпоредби думите „глава втора, раздел IIа” се заменят с „глава десета, раздели II-V”.

§ 24. В Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 76 от 2016 г., изм. бр. 105 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

- 1.** В чл. 3:
 - а) досегашният текст става ал. 1;
 - б) създава се ал. 2:

„(2) Комисията за финансов надзор приема наредба за факторите, които лицата, получаващи пазарни проучвания, трябва да вземат предвид, когато им се разкрива информация в рамките на пазарно проучване, за да преценят дали информацията представлява вътрешна информация, за мерките, които тези лица трябва да вземат предвид, ако им е разкрита вътрешна информация, за да спазват чл. 8 и 10 от Регламент (ЕС) № 596/2014, и за регистрите, които тези лица трябва да съхраняват във връзка с изпълнението на чл. 8 и 10 от Регламент (ЕС) № 596/2014.”
- 2.** В чл. 23:
 - а) в ал. 1:

аа) в т. 1 думите „член 18, 19 или 20 от Регламент (ЕС) № 596/2014” се заменят с „член 4, пар. 1, чл. 11, чл. 18, чл. 19 или чл. 20 от Регламент (ЕС) № 596/2014 или на актовете по прилагането на чл. 4, чл. 11, чл. 18, чл. 19 или чл. 20 от Регламент (ЕС) № 596/2014”;

бб) в т. 2 след думите „член 16 или 17 от Регламент (ЕС) № 596/2014” се добавя „или на актовете по прилагането на чл. 16 или 17 от Регламент (ЕС) № 596/2014”;

вв) създава се т. 4:

„4. наредбата по чл. 3, ал. 2 се наказва с глоба в размер от 500 до 250 000 лв., а при повторно нарушение – от 1000 до 500 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление”;

б) в ал. 2 се създава т. 4:

„4. за нарушения по ал. 1, т. 4 – от 500 до 1 000 000 лв., а при повторно нарушение – от 2000 до 1 000 000 лв.”

§ 25. В т. 3 от Приложението към Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г., бр. 31 и 87 от 2005 г., бр. 24, 38 и 59 от 2006 г., бр. 11 и 41 от 2007 г., бр. 16 от 2008 г., бр. 23, 36, 44 и 87 от 2009 г., бр. 25, 59, 73 и 77 от 2010 г., бр. 39 и 92 от 2011 г., бр. 26, 53 и 82 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г. и бр. 47 и 57 от 2015 г.) след думите „инвестиционен посредник“ се добавя „доставчик на услуги за докладване на данни“.

Приложение

към § 1, т. 10

Професионални клиенти

Раздел I

Клиенти, които се смятат за професионални клиенти по отношение на всички инвестиционни услуги, инвестиционни дейности и финансови инструменти

1. Лица, за които се изисква издаването на лиценз за извършването на дейност на финансовите пазари или чиято дейност на тези пазари е регулирана по друг начин от националното законодателство на държава членка, независимо от това дали е съобразено с Директива на Съюз, както и лица, получили разрешение за извършване на тези дейности или по друг начин регулирани от законодателството на трета държава, както следва:

а) кредитни институции;

б) инвестиционни посредници;

в) други финансови институции, които подлежат на лицензиране или се регулират по друг начин;

г) застрахователни дружества;

д) предприятия за колективно инвестиране и техните управляващи дружества;

е) пенсионни фондове и пенсионноосигурителните дружества;

ж) лица, които търгуват по занятие за собствена сметка със стоки или стокови деривати;

- з) местни дружества;
 - и) други институционални инвеститори.
2. Големи предприятия, които отговарят поне на две от следните условия:
- а) балансово число - най-малко левовата равностойност на 20 000 000 евро;
 - б) чист оборот - най-малко левовата равностойност на 40 000 000 евро;
 - в) собствени средства - най-малко левовата равностойност на 2 000 000 евро.
3. Национални и регионални органи на държавната власт, държавни органи, които участват в управлението на държавния дълг, централни банки, международни и наднационални институции като Световната банка, Международният валутен фонд, Европейската централна банка, Европейската инвестиционна банка и други подобни международни организации.
4. Други институционални инвеститори, чиято основна дейност е инвестиране във финансови инструменти, включително лица, които извършват секюритизация на активи или други сделки за финансиране.

Раздел II

Клиенти, които могат да бъдат смятани по тяхно искане за професионални клиенти

1. Идентификационни критерии:

Клиентите трябва да отговарят най-малко на два от следните критерия:

- а) през предходните четири тримесечия лицето е сключвало средно за тримесечие по 10 сделки със значителен обем на съответен пазар;
- б) стойността на инвестиционния портфейл на лицето, който включва финансови инструменти и парични депозити, е повече от левовата равностойност на 500 000 евро;
- в) лицето работи или е работило във финансовия сектор не по-малко от една година на длъжност, която изисква познания относно съответните сделки или услуги.

2. Процедура

Клиентите могат да поискат да бъдат третираны като професионални клиенти при спазване на следното:

Инвестиционният посредник не може да приема, че лицата по т. 1 притежават знания и опит за пазара, сравними с тези на лицата по раздел I без да извърши необходимата оценка. Инвестиционният посредник извършва оценка на знанията и опита на клиента от гледна точка на това дали клиентът може да взема инвестиционни решения и да поема рисковете, свързани с конкретните сделки и услуги. Оценката се извършва по отношение на лицата, които управляват и представляват клиента или които имат право да извършват съответните сделки от негово име и за негова сметка.

- а) Клиентите трябва да поискат писмено пред инвестиционния посредник да бъдат третираны като професионални клиенти общо или във връзка с определени инвестиционни услуги или сделки или с определен вид сделки или инвестиционен продукт;
- б) Инвестиционният посредник е длъжен да предупреди в писмен вид клиента, че той няма да се ползва от съответната защита при предоставянето на услуги и извършването на дейности от инвестиционния посредник, както и от правото да бъде компенсиран от Фонда за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти;
- в) Клиентът трябва да декларира, в отделен от договора документ че е уведомен за последиците по буква "б";
- г) Преди да вземе решение клиентът да бъде третиран като професионален клиент,

инвестиционният посредник трябва да предприеме необходимите действия, за да е сигурен, че клиентът отговаря на изискванията на т. 1.